

Aprobat per l'Ajuntament Ple
en sessió de data 25 de juliol de 2025
En dono fe,
El secretari general de l'Ajuntament de Lleida,

Antonio Roperó Vilaró
Secretari General

2025.07.30

09:50:26

+02'00'

PLA D'ORDENACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL LLEIDA 2025

DOCUMENT INICIAL ESTRATÈGIC D'AVALUACIÓ AMBIENTAL

DOCUMENT D'AVANÇ JULIOL 2025

Ajuntament de Lleida

CRÈDITS

Ignasi Grau Roca | Enginyer agrònom | IGREMAP

Ricard Molina | Enginyer de forests | IGREMAP

Nil Marlés González | Geògraf | IGREMAP

Mariana Lessa Raimonda | Arquitecta | IGREMAP

Olga Pérez Cano | Biòloga | IGREMAP

Júlia Serrat Carbó | Ambientòloga | IGREMAP

Marco Casu | Arquitecte | IGREMAP

Candela Martínez | administració | IGREMAP

ÍNDEX DEL DOCUMENT

MEMÒRIA.

1.	INTRODUCCIÓ	8
1.1	JUSTIFICACIÓ DE LA TRAMITACIÓ AMBIENTAL	8
1.2	CONTINGUT DEL DOCUMENT	10
2.	PRESENTACIÓ DEL PLA.....	11
2.1	ÀREA D'ESTUDI I SITUACIÓ ACTUAL	11
2.2	JUSTIFICACIÓ I CONVENIÈNCIA DEL POUM	11
3.	DETERMINACIÓ DELS REQUERIMENTS AMBIENTALMENT SIGNIFICATIUS	14
3.1	DESCRIPCIÓ I AVALUACIÓ DELS ASPECTES MÉS RELLEVANTS DEL MEDI	14
3.1.1	Característiques generals de l'àmbit.....	14
3.1.2	Formes d'ocupació i consum del sòl	23
3.1.3	Àrees de risc	32
3.1.4	Cicle de l'aigua.....	43
3.1.5	Ambient atmosfèric.....	50
3.1.6	Gestió de materials i residus	63
3.1.7	Biodiversitat, connectivitat ecològica i patrimoni natural.....	64
3.1.8	Paisatge i patrimoni cultural	99
3.2	REFERENTS I REQUERIMENTS NORMATIUS QUE AFECTEN L'ÀMBIT D'ORDENACIÓ	114
4.	PRINCIPALS EFECTES AMBIENTALS POTENCIALS. CRITERIS I OBJECTIUS AMBIENTALS	159
4.1	SENSIBILITAT AMBIENTAL	159
4.1.1	Determinació de la sensibilitat ambiental.....	159
4.1.2	Àmbits de sensibilitat més alta	162
4.2	CRITERIS I OBJECTIUS AMBIENTALS ESPECÍFICS.....	163
5.	ALTERNATIVES	180
5.1	PROPOSTA D'ALTERNATIVES	180
5.1.1	Assentaments. Escenaris de desenvolupament	181
5.1.2	Infraestructures viàries, vialitat i connectivitat	185
5.1.3	Els espais oberts.....	189
5.1.4	L'espai construït	199
5.2	DISCUSSIÓ DE LES ALTERNATIVES.....	206
5.3	RESUM DE LA DISCUSSIÓ D'ALTERNATIVES.....	227
6.	PROPOSTA.....	230
6.1	EL SÒL URBÀ.....	230
6.1.1	Sistemes	230
6.1.2	Zones	239

6.2	EL SÒL URBANITZABLE	241
6.3	EL SÒL NO URBANITZABLE	243
6.3.1	El sòl	245
6.4	DESENVOLUPAMENT I GESTIÓ URBANÍSTICA.....	252
6.4.1	Àmbits de desenvolupament i gestió.....	252
6.4.2	Els plans especials	260
6.5	QUADRE DE DADES.....	261
6.5.1	Quadres de dades de la proposta	261
6.5.2	Estàndards de dotacions	263
6.5.3	Sistema d'equipaments comunitaris	264
7.	TRÀMIT I CONCLUSIONS	267

1. INTRODUCCIÓ

1.1 JUSTIFICACIÓ DE LA TRAMITACIÓ AMBIENTAL

El present document constitueix el Document Inicial Estratègic de l'AVALUACIÓ AMBIENTAL DEL POUM DE LLEIDA (FASE D'AVANÇ).

El Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM) és l'instrument de planificació del territori que defineix el model d'implantació urbana i l'estructura general de l'ordenació del territori. És l'instrument que determina el desenvolupament urbanístic i creixement futur de Lleida.

El present document s'emmarca en el procés d'implantació a Catalunya de la Directiva 2001/42/CE, sobre l'avaluació ambiental de plans i programes. Aquesta, va ser transposada a l'estat a través de la Llei 21/2013, de 9 de desembre, d'avaluació ambiental. La llei facilita la incorporació dels criteris de sostenibilitat en la presa de decisions estratègiques, a través de l'avaluació dels plans i els programes.

La Llei 21/2013 d'avaluació ambiental, diferencia la tramitació ambiental de plans i programes, en dos itineraris, un simplificat i un ordinari. En l'article 6 es defineixen els supòsits pels quals es formula una avaluació ambiental estratègica ordinària o simplificada:

1. Són objecte d'una avaluació ambiental estratègica ordinària els plans i programes, així com les seves modificacions, que adopti o aprovi una Administració pública i l'elaboració i aprovació dels quals l'exigeixi una disposició legal o reglamentària o un acord del Consell de Ministres o del Consell de Govern d'una comunitat autònoma, quan:

a) Estableixin el marc per a la futura autorització de projectes legalment sotmesos a avaluació de l'impacte ambiental i es refereixin a l'agricultura, ramaderia, silvicultura, aqüicultura, pesca, energia, mineria, indústria, transport, gestió de residus, gestió de recursos hídrics, ocupació del domini públic marítim terrestre, utilització del medi marí, telecomunicacions, turisme, ordenació del territori urbà i rural, o de l'ús del sòl; o bé,

b) Requereixin una avaluació pel fet d'afectar espais Xarxa Natura 2000 en els termes que preveu la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat.

c) Els compresos a l'apartat 2 quan ho decideixi cas per cas l'òrgan ambiental en l'informe ambiental estratègic d'acord amb els criteris de l'annex V.

d) Els plans i programes inclosos a l'apartat 2, quan així ho determini l'òrgan ambiental, a sol·licitud del promotor.

2. Són objecte d'una avaluació ambiental estratègica simplificada:

a) Les modificacions menors dels plans i programes esmentats a l'apartat anterior.

b) Els plans i programes esmentats a l'apartat anterior que estableixin l'ús, a escala municipal, de zones d'extensió reduïda.

c) Els plans i programes que, establint un marc per a l'autorització en el futur de projectes, no compleixin els altres requisits esmentats a l'apartat anterior.

Catalunya gaudeix des de l'any 1988 d'una normativa pròpia i d'una experiència consolidada en matèria d'avaluació ambiental de projectes. Actualment, és vigent la Llei 6/2009, del 28 d'abril, d'avaluació ambiental de plans i programes.

La Llei 16/2015 de simplificació de l'activitat administrativa de l'Administració de la Generalitat i dels governs locals de Catalunya i d'impuls de l'activitat econòmica estableix les regles aplicables fins que la Llei 6/2009 s'adapti a la Llei de l'Estat 21/2013.

1. Mentre no es duu a terme l'adaptació de la Llei 6/2009, del 28 d'abril, d'avaluació ambiental de plans i programes, a la normativa bàsica continguda a la Llei de l'Estat 21/2013, del 9 de

desembre, d'avaluació ambiental, s'han d'aplicar les prescripcions de la Llei 6/2009 que no contradiguin la dita normativa bàsica, d'acord amb les regles contingudes en la present disposició.

L'apartat 6a, d'aquesta disposició addicional estableix els plans i programes que es sotmeten a avaluació ambiental estratègica ordinària:

6. Pel que fa a l'avaluació ambiental estratègica del planejament urbanístic, s'estableixen les regles següents:

a) Són objecte d'avaluació ambiental estratègica ordinària:

Primer. Els plans d'ordenació urbanística municipal.

Segon. Els plans parcials urbanístics de delimitació.

Tercer. El planejament urbanístic que estableixi el marc per a la futura autorització de projectes i activitats sotmesos a avaluació d'impacte ambiental o que pugui tenir efectes apreciables en espais de la Xarxa Natura 2000 en els termes establerts per la Llei 42/2007, del 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat, o en altres espais del Pla d'espais d'interès natural.

Quart. Les modificacions dels plans urbanístics que estableixin el marc per a la futura autorització de projectes i activitats sotmesos a avaluació d'impacte ambiental o que puguin tenir efectes apreciables en espais de la Xarxa Natura 2000 en els termes establerts per la Llei 42/2007 o en altres espais del Pla d'espais d'interès natural.

Cinquè. Les modificacions dels plans urbanístics que són objecte d'avaluació ambiental estratègica ordinària que constitueixin variacions fonamentals de les estratègies, les directrius i les propostes o de la cronologia del pla que produeixin diferències en els efectes previstos o en la zona d'influència.

Sisè. Els instruments de planejament urbanístic inclosos en l'apartat b, si així ho determina l'òrgan ambiental en l'informe ambiental estratègic o a sol·licitud del promotor.

b) Són objecte d'avaluació ambiental estratègica simplificada:

Primer. Els plans directors urbanístics i les normes de planejament urbanístic.

Segon. Els plans parcials urbanístics i els plans especials urbanístics en sòl no urbanitzable no inclosos en l'apartat tercer de la lletra a en el cas que desenvolupin planejament urbanístic general no avaluat ambientalment o planejament urbanístic general avaluat ambientalment si aquest ho determina.

Tercer. Les modificacions dels plans urbanístics dels apartats primer i segon que constitueixin variacions fonamentals de les estratègies, les directrius i les propostes o de la cronologia del pla que produeixin diferències en els efectes previstos o en la zona d'influència.

Quart. Les modificacions dels plans urbanístics que són objecte d'avaluació ambiental estratègica ordinària que no constitueixin variacions fonamentals de les estratègies, les directrius i les propostes o de la cronologia del pla, però que produeixin diferències en els efectes previstos o en la zona d'influència.

D'acord amb la disposició addicional vuitena de la Llei 16/2015, del 21 de juliol, el present document inicial estratègic del POUM de Rubí, se sotmetrà a **avaluació ambiental ordinària**.

El tràmits de l'avaluació ambiental estratègica venen definits per l'article 17 de la Llei 21/2013.

Article 17. Tràmits i terminis de l'avaluació ambiental estratègica ordinària.

1. L'avaluació ambiental estratègica ordinària consta dels tràmits següents:

a) Sol·licitud d'inici.

b) Consultes prèvies i determinació de l'abast de l'estudi ambiental estratègic.

c) Elaboració de l'estudi ambiental estratègic.

d) Informació pública i consultes a les administracions públiques afectades i persones interessades.

e) Anàlisi tècnica de l'expedient.

f) Declaració ambiental estratègica.

L'estadi actual és el de **Sol·licitud d'Inici**.

El tràmit, segons el mateix marc legal, prossegueix en el seu article 18 on fixa els continguts del document inicial estratègic, que inicia el procediment d'avaluació ambiental.

Article 18. Sol·licitud d'inici de l'avaluació ambiental estratègica ordinària.

1. Dins del procediment substantiu d'adopció o aprovació del pla o programa, el promotor ha de presentar davant l'òrgan substantiu, juntament amb la documentació exigida per la legislació sectorial, una sol·licitud d'inici de l'avaluació ambiental estratègica ordinària, acompanyada de l'esborrany del pla o programa i d'un document inicial estratègic que ha de contenir, com a mínim, la informació següent:

a) Els objectius de la planificació.

b) L'abast i el contingut del pla o programa proposat i de les seves alternatives raonables, tècnicament i ambientalment viables.

c) El desenvolupament previsible del pla o programa.

d) Els potencials impactes ambientals tenint en compte el canvi climàtic.

e) Les incidències previsibles sobre els plans sectorials i territorials concurrents.

1.2 CONTINGUT DEL DOCUMENT

En el present document s'inclouen els treballs del document inicial estratègic, i s'estructura en els següents apartats:

- **Capítol 1. Introducció i justificació.** Breu introducció i explicació de l'objecte del present document.
- **Capítol 2. Presentació de l'actualització.** Descriu els trets bàsics o paràmetres de la present actualització del POUM.
- **Capítol 3. Determinació dels requeriments ambientalment significatius.** Incorpora l'anàlisi de l'àmbit del pla, incloent la relació amb altres plans i programes.
- **Capítol 4. Principals efectes ambientals potencials.** Descriu la **sensibilitat ambiental** de l'àmbit, des del punt de vista dels seus usos, els elements de límit i les servituds territorials. També fixa els **criteris i objectius ambientals específics**. Fa una valoració de l'àmbit en relació als usos pretesos, i es defineixen els criteris ambientals per al seu desenvolupament derivats de la pròpia sensibilitat de l'àmbit.
- **Capítol 5 Alternatives.** Es descriuen i s'avaluen.
- **Capítol 6. Proposta** .Es descriu la proposta de planejament.
- **Capítol 7. Conclusions.**

2. PRESENTACIÓ DEL PLA

2.1 ÀREA D'ESTUDI I SITUACIÓ ACTUAL

L'àmbit del Pla és el terme municipal de Lleida amb una superfície de 212,30 Km², situat al centre de la comarca del Segrià. Lleida limita amb nombrosos municipis: al nord limita amb Alpicat, Torrefarrera i Rosselló; a l'est amb Alcoletge, Corbins, Benavent de Segrià i Alfarràs; al sud-est i sud amb Albatàrrec, Montoliu de Lleida i Sarroca de Lleida; al sud-oest i oest amb Sunyer, Torre-Serona, Aspa i Alfés; i al oest i nord-oest amb Alcoletge, Torreserona i Almenar.

La ciutat es troba enmig de tres turons, el Turó de la Seu, el Turó de Gardeny i el Turó de la Serreta. S'estén a banda i banda del riu Segre, principal riu del municipi, i al municipi també travessen els rius Noguerola i Femosa. El terme compta amb diverses infraestructures viàries i ferroviàries, com l'A-2, la N-240 i la línia d'alta velocitat, així com per canals de reg històrics com el Canal de Pinyana, que abasteixen les zones de regadiu.

El terme municipal es compon per la ciutat de Lleida, 56 partides i les entitats municipals descentralitzades de Sucs i Raimat, amb un total de 144.878 (Idescat 2024). El nucli urbà concentra la major part de la població i les activitats terciàries i industrials, mentre que l'Horta de Lleida acull una estructura agrària tradicional basada en el regadiu, amb nombroses explotacions agrícoles i ramaderes, i una elevada presència d'habitatges dispersos, les anomenades torres.

2.2 JUSTIFICACIÓ I CONVENIÈNCIA DEL POUM

S'inicia la tasca de redacció d'un nou POUM. En aquest sentit, s'obre un nou escenari de reflexió sobre el model de ciutat pel qual aposta Lleida, que ha de permetre posar al dia el planejament urbanístic municipal actual. Així, el nou POUM serà l'instrument que fixarà les regles del joc del creixement urbanístic de Lleida per als propers anys i, per tant, necessita de la participació del conjunt del municipi (ciutadania, entitats, sectors econòmics i socials, representants polítics, etc.).

L'objectiu bàsic del POUM és garantir el desenvolupament urbanístic sostenible de Lleida mitjançant la regulació normativa que afecta a tot el municipi.

El procés de redacció i tramitació d'un POUM està regit per la legislació urbanística vigent, i concretament el *DECRET LEGISLATIU 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei d'urbanisme* (TRLU), que en determina el contingut i documentació, les etapes, així com el procediment de tramitació.

En aquest sentit, els plans d'ordenació urbanística municipal:

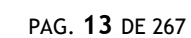
- Classifiquen el territori en les classes de sòl definides pel TRLU i en els àmbits o les superfícies que resultin necessaris en funció dels objectius de desenvolupament i de la complexitat urbanística del municipi.
- Estableixen les determinacions que corresponen a cada classe de sòl per aconseguir la plena efectivitat del règim respectiu.
- Desenvolupen per a cada classe de sòl l'estructura general i el model del territori, que s'ha d'adequar a les determinacions dels articles 3 i 9 del TRLU
- Determinen els indicadors de creixement, població, recursos i desenvolupament econòmic i social del sistema urbà que hagin d'ésser considerats per decidir l'oportunitat i la conveniència de cada

actuació, d'acord amb els interessos públics derivats de l'imperatiu d'utilització racional del territori.

- Incorporen previsions sobre la disponibilitat dels recursos hídrics i energètics.
- Defineixen el sistema general d'espais lliures públics, que ha de respondre, com a mínim, a la proporció de 20 m² per cada 100 m² de sostre admès pel planejament urbanístic per a ús residencial no inclòs en cap sector de planejament urbanístic.
- Poden definir el sistema urbanístic d'habitatges dotacionals públics que estableix l'article 34.5 i 5 ter , del TRLU, i preveure reserves d'aquest tipus en sectors de planejament urbanístic derivat en substitució total o parcial de la reserva d'equipaments, sempre que s'acrediti que no cal destinar-los a equipaments públics. Aquestes reserves incloses en sectors no poden ésser superiors al 5% de la reserva global del municipi per a equipaments públics locals.
- Estableixen les determinacions necessàries per assolir una mobilitat sostenible en el municipi.
- Estableixen, per mitjà de l'agenda, quan no tenen cap programa d'actuació urbanística, les determinacions pròpies d'aquests pel que fa a les prioritats i a les previsions temporals de l'execució del pla d'ordenació urbanística municipal.

En aquest sentit, s'estudia i es tenen en consideració les següents premisses:

- La utilització eficient del sòl com a recurs natural no renovable: El POUM classifica la totalitat del terme municipal en sòl urbà, urbanitzable (apte per a la seva transformació en sòl urbà) i no urbanitzable (no pot ser urbanitzat i ha de gaudir d'una protecció especial) i regula els usos i les activitats que es poden dur a terme en cadascun d'ells.
- Les necessitats socials i econòmiques del municipi: El POUM ha de donar resposta als canvis i a les necessitats socioeconòmiques que s'han succeït, així com satisfer les necessitats futures, a partir de l'ordenació dels espais públics, habitatges, infraestructures, equipaments públics, teixit d'activitat econòmica, etc.
- La protecció del medi ambient: El POUM haurà de vetllar per la conservació del medi ambient a partir de l'ordenació de la mobilitat, els espais lliures i zones verdes i la protecció del medi natural, entre d'altres.

3. DETERMINACIÓ DELS REQUERIMENTS AMBIENTALMENT SIGNIFICATIUS

3.1 DESCRIPCIÓ I AVALUACIÓ DELS ASPECTES MÉS RELLEVANTS DEL MEDI

3.1.1 Característiques generals de l'àmbit

CONTEXT TERRITORIAL

Lleida és la capital del Segrià i la principal ciutat de l'àmbit territorial de Ponent - Terres de Lleida. El seu terme municipal, amb una superfície de 212,30 km², s'estén en direcció NW-SE pel Segrià, i abasta des dels límits administratius amb Aragó al nucli de Sucs fins al límit amb la comarca del Pla d'Urgell. És el municipi més extens de la comarca, ocupant un 15% de la superfície del Segrià. A banda de la ciutat central, el municipi compta amb les entitats descentralitzades de Sucs i Raïmat, i els nuclis de població de Llivia, les Torres de Sanui i la Caparrella. Limita amb Alcarràs, Almacelles, Alpicat, Albatàrrec, Artesa de Lleida, Alcoletge, Els Alamús, Corbins, Gimenells, Torrefarrera i Torre-Serona.

El municipi compta amb 144.878 habitants (any 2024), que corresponen al 66% de la població del Segrià (217.441, any 2024).

La ciutat s'estructura al voltant del Turó de la Seu, al marge dret del riu Segre, la silueta característica del qual presideix l'horitzó de gran part de la plana de Lleida.

Una part molt important del terme municipal constitueix l'anomenada Horta de Lleida. Si bé es tracta d'un àmbit físic no estrictament delimitat i sense valor administratiu o normatiu precís, a la diagnosi L'Horta de Lleida, dispesa i patrimoni (Ignasi Aldomà UdL, 2011) es delimita el seu àmbit, considerant com a Horta l'espai del terme municipal -dins del sòl no urbanitzable- que pel sud-est arriba fins al canal d'Urgell, més enllà del qual es troba el secà, i que pel nord-oest arriba fins als límits de la partida del Pla de la Cerdera, més enllà de la qual es troben els termes històrics de Raïmat i Sucs.

Segons la font anteriorment citada, l'Horta constitueix en 58% del terme municipal, un 10% correspon al sòl urbà i urbanitzable de la ciutat central, un 27% als antics termes de Raïmat i Sucs i el 4% restant als secans del sud-est del terme.

L'Horta s'organitza administrativament en "partides" rurals. N'hi ha 56, definides originàriament per un rec o un conreu particular o la configuració del terreny, si bé no tenen uns límits consolidats. L'expansió de la ciutat ha absorbit alguna d'aquestes partides, que han passat a donar nom a alguns barris anomenats perifèrics (barri de Pardinyes, Vallcalent).

GEOMORFOLOGIA

Lleida se situa al centre d'una gran plana de baixa altitud, d'entre 200 i 400 metres, que forma part de la Depressió Central Catalana.

Les parts més baixes del terme municipal corresponen a la vall del Segre, a 140 m d'altitud. Al voltant del mateix es troba la línia de tossals que emmarquen la plana baixa al·luvial. Tal i com es descriu a la diagnosi L'Horta de Lleida, dispesa i patrimoni (Ignasi Aldomà UdL, 2011), aquests tossals són punts relativament inhòspits per a la vegetació i les activitats agràries, però han esdevingut estratègics per a la implantació humana, com el turó de la Seu Vella (199 m), el de Gardeny, la Caparrella, Alcoletge, els Mangraners, les Bòviles. La part oriental del terme pertany a la plana urgellenca, irrigada i transformada amb els regadius del canal d'Urgell, amb el Tossal de Moradilla (243 m) com a única elevació destacable, mentre que a la part més sud-oriental es troba el secà per excel·lència del terme que pren la configuració en clotades i altiplans característica dels perfils garriguencs. En perpendicular als tossals situats a peu de riu es troba la Serra Llarga (220 m), mentre que, al nord de

les Torres de Sanui, se situa la plana de la Cerdera, amb el Tossal homònim (334 m d'altitud), que és el punt més elevat del terme, i el Tossal de les Torres (332 m). Al nord es troben els altiplans de Raïmat i Sucs, amb la línia de turons de la Serra del Coscollar que creuen el terme per la part de Raïmat.

El 89% de la superfície municipal és plana (pendents inferiors al 10%), un 8% presenta pendents compresos entre el 10% i el 20% i únicament un 3% del terme presenta pendents superiors al 20%. Aquestes zones de major pendent es concentren als vessants dels diversos tossals dispersos pel terme. El predomini absolut dels terrenys plans fa que no existeixen condicionants geomorfològics rellevants per a l'ocupació del sòl.

GEOLOGIA

El terme municipal de Lleida s'emmarca, des del punt de vista geològic, en el sector oriental de la part catalana de la Conca de l'Ebre.

Els materials que configuren el substrat del terme municipal tenen una edat corresponent a l'Oligocè inferior i al trànsit de l'Oligocè inferior - Oligocè superior, i constitueixen una successió d'estrats horitzontals de lutites amb intercalacions de gresos, sobre els quals es disposen en discordança nombrosos dipòsits de sòls quaternaris d'origen divers.

Morfològicament el terme municipal de Lleida està constituït per relleus en vessant d'allomació alineats vers als terrenys planers esglaonats de les terrasses al·luvials del riu Segre, que travessa el terme de NE a SW, en el seu sector septentrional a l'alçada de la ciutat de Lleida. Aquesta allomació es considera testimoni de la morfologia regional en "Costes" originada per la diferencia en el grau a l'erosió que presenta l'alternança de lutites i gresos del substrat Oligocè trobant-se influenciada per la dinàmica al·luvial del encaixament del riu Segre durant el Pleistocè fins l'Actualitat.

El substrat Oligocè en tot el terme municipal de Lleida mostra una estructura horitzontal, on no es detecta cap cabussament de capes a escala d'aflorament.

Pel que fa als sòls, al terme municipal de Lleida es troben sòls amb una gran vocació agrícola, destacant l'àrea de terrasses associades al riu Segre com a zona de potencial agrícola més elevat, en general. Altres sòls d'interès agrícola elevat pertanyen a les unitats de la Plana d'Urgell i l'Horta de Pinyana, pel seu potencial per produir aliments.

Localment poden aparèixer problemes de salinització, i el risc que aquest problema augmenti dependrà del maneig de l'aigua i del sòl. Les zones amb majors problemes de salinitat són a la partida de Malgovern i a la Clamor de l'Agustinet, al sector de l'Horta de Pinyana, i a l'extrem occidental del terme, limitant amb la província d'Osca.

Puntualment cal destacar el risc d'erosió, en zones de pendent i amb sòls sobre lutites i/o gresos, sense coberta vegetal.

Les principals característiques dels sòls del municipi, agrupats segons les unitats de paisatge definides pel Catàleg de paisatge de les Terres de Lleida (aprobat definitivament el 5 d'agost de 2008), es descriuen a continuació:

SECANS D'UTXESA

Els principals materials geològics que afluïren en aquesta unitat de paisatge són lutites i gresos continentals d'edat terciària que alternen rítmicament, els quals es poden presentar en determinats indrets en forma de paleocanals. Al sector més occidental aquests materials es troben parcialment recoberts per dipòsits graverencs d'origen al·luvial aportats pel Set i la vall Major.

En aquest sector hi ha dos grups de sòls, en primer lloc, els sòls amb graves citats anteriorment, de moderadament profunds a profunds, en funció de si desenvolupen un horitzó cimentat per carbonats

o no, que tenen un elevat valor agrícola, sense risc de salinització, ni erosió. El segon grup està ocupat per sòls superficials a moderadament profunds, desenvolupats sobre lutites, que en determinats casos poden tenir problemes de salinitat, també, en posicions de fons, es troben sòls molt profunds, sovint amb un moderat risc de salinització per la mobilització i redistribució de sals provinents de les lutites adjacents. En aquest segon grup el valor agrícola és moderat, i cal prendre mesures perquè els riscos de salinitat i erosió disminueixin.

PLANA D'URGELL

A la part que correspon al TM de Lleida, a aquesta unitat hi predominen materials oligocens compostos per gresos i lutites. Localment es troben dipòsits al·luvials quaternaris composts per graves calcàries, i més propers al riu Segre, aquests dipòsits estan composts de graves poligèniques.

Els sòls que s'hi troben són predominantment superficials o moderadament profunds, desenvolupats sobre gresos i lutites, actualment, en molts casos, lleugerament salins, i que poden actuar com a centres de redistribució de sals si el maneig del sòl i/o de l'aigua és inadequat. En algun cas també s'hi afegeix un alt risc de degradació de sòls per erosió. En menor mesura es troben sòls al·luvials molt profunds amb graves o sense, no afectats pel risc de salinització o erosió, amb un alt valor agrícola.

PAISATGE FLUVIAL DEL SEGRE

La unitat es restringeix al nivell de les terrasses baixes del riu Segre, constituïda pels materials quaternaris de dipòsit al·luvial formats per llims, sorres, graves i blocs d'origen divers, sovint pirinenc, dipositats pel riu Segre.

Els sòls d'aquesta unitat tenen un alt valor agrícola, sense risc de salinització ni erosió. Es tracta de sòls molt profunds, de textures diverses, amb més o menys volum de graves al llarg del perfil.

HORTA DE PINYANA

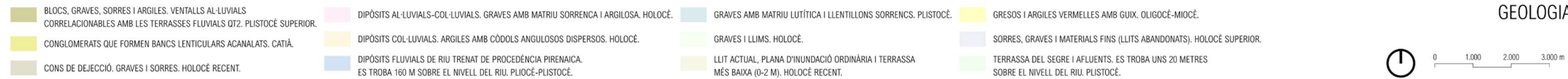
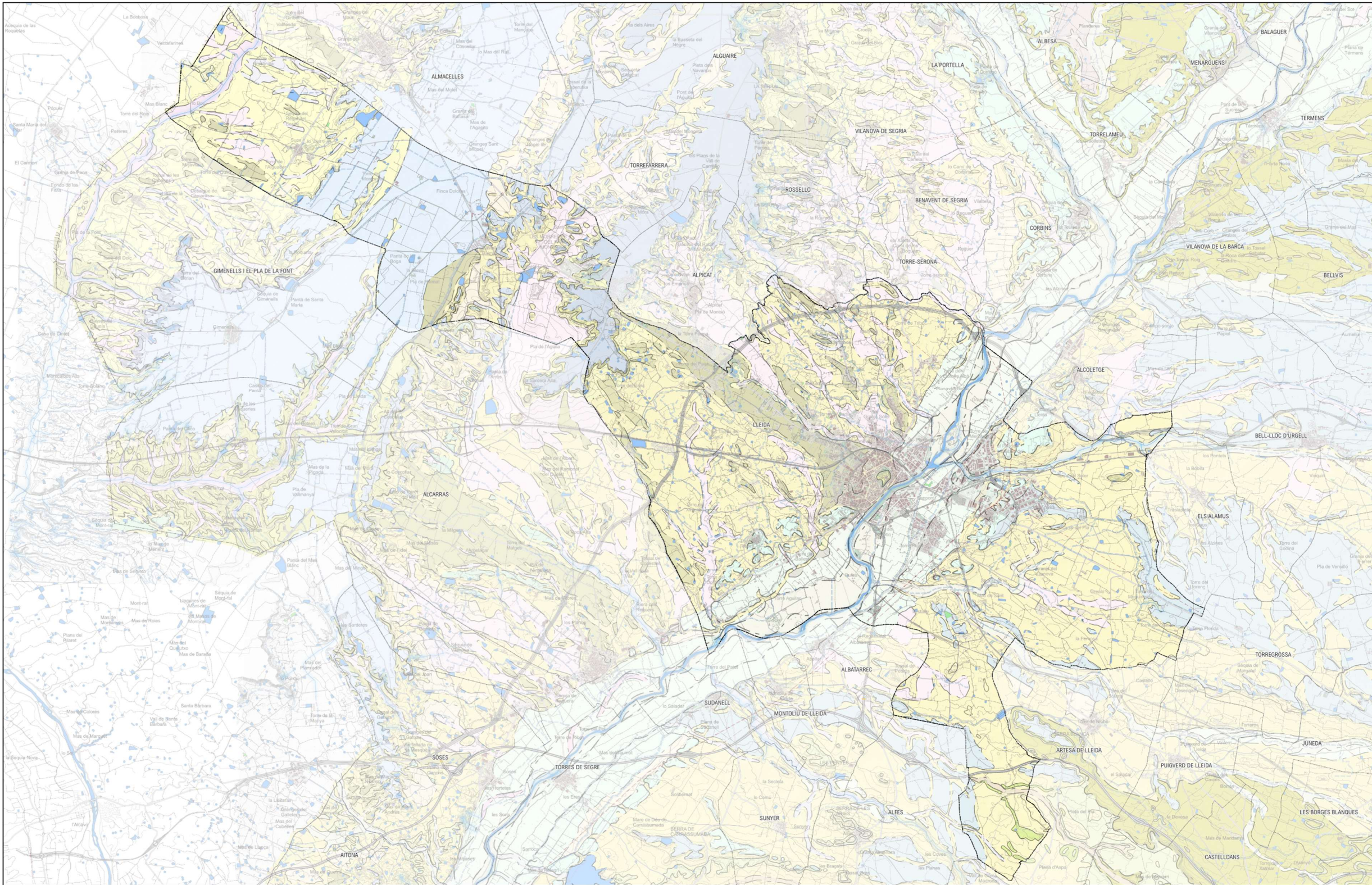
Els materials geològics presents a la unitat estan constituïts per nivells alternants de lutites i gresos continentals oligocens. Aquestes roques afloren en punts molt concrets del territori, formant turons i tossals. Alguns d'aquests tossals suporten nivells de terrasses altes del Segre, amb importants paquets de graves. La forma majoritària de la unitat és la d'una extensa plana modelada en glacis que descendeix suaument des de la plataforma d'Alpicat fins al riu Segre. Els turons que sobresurten en el paisatge són el turó de la Seu Vella (199 m) i el turó de les Torres (332 m), entre altres.

El patró de sòls que s'hi desenvolupen és complex, donada la dinàmica de formació en ventalls al·luvials, típica de les vessants en glacis, que deixen aflorar, a més, els materials terciaris, constituïts per lutites i gresos. En general, cap al nord de la unitat, predominen els sòls més profunds, sovint amb certs problemes de drenatge, per la proximitat de les lutites impermeables. Cap al sud predominen sòls des de superficials a profunds, i és en aquesta zona, a la partida de Malgovern i a la Clamor de l'Agustinet, on els riscos de salinitat són més elevats, trobant-se zones d'alta salinitat actual.

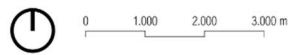
REGADIUS DEL CANAL D'ARAGÓ I CATALUNYA

Els materials geològics són d'origen continental i corresponen a alternança de lutites i gresos d'edat oligocena. Per damunt d'aquests materials hi ha nivells de dipòsits fluvials del Quaternari antic, actualment formant grans plataformes elevades, on destaquen el Pla de Raïmat (285 m) i el Pla de Sucs (290 m).

Cap a l'extrem occidental, limitant amb la província d'Osca, es troben els sòls desenvolupats sobre lutites i gresos, de fondàries variables, predominant els sòls moderadament profunds. Localment es troben problemes de salinitat, i és la zona de la unitat amb els riscos més alts de degradació per salinitat. A les plataformes que formen la resta de la unitat es troben sòls amb graves amb bon valor agrícola, i sense riscos de salinització, erosió o entollament.

GEOLOGIA

CLIMATOLOGIA

El clima del Segrià té una marcada tendència continental, amb un règim pluviomètric molt inferior al del conjunt de Catalunya i forts contrastos de temperatura, que ratllen els 40 °C a l'estiu. Els freds de l'hivern no són gaire extrems a causa de la baixa altitud; però el fenomen de la boira tan típica del Segrià fa que l'oscil·lació tèrmica sigui mínima (i, per tant, les temperatures màximes són molt baixes) durant un període llarg i continuat.

El tipus de clima és < -40 a -20 Semiàrid (D).

Les dades meteorològiques s'han obtingut de la següent estació que va entrar en funcionament al 2018:

ESTACIONS METEOROLÒGIQUES CONSULTADES

Estació	Altitud (m)	Coordenades UTM	Període
Lleida - La Femosa	170	X: 303.458,00 Y: 4.606.329,00	2018-2024

Les dades referents a agressivitat de la pluja s'han extret de la publicació de l'antic ICONA "La agresividad de la lluvia en España", i són les referents a Lleida (Segrià).

Temperatura

Pel que fa al règim termomètric, l'àrea d'estudi presenta temperatures caloroses a l'estiu, amb un màxim al mes d'agost (mitjana de les màximes de 29,6°C), i un hivern fred, amb temperatures mínimes sota zero força freqüents (uns 57 dies a l'any), concentrades bàsicament entre els mesos d'octubre a abril, i amb mínimes absolutes al voltant dels -7 a -12°C als mesos de novembre a març.

Es pot observar que els mesos de juliol i agost són els més càlids de l'any, amb temperatures mitjanes entre 21,5 i 21,1° C, mentre que els mesos de desembre, gener i febrer són els més freds amb mitjanes entre els 4,9 i 6,7° C.

DADES DE TEMPERATURES (°C)

Concepte	Lleida - La Femosa
Temperatura mitjana anual	15,3
Màxim absolut	43,6
Mínim absolut	-7,2
ETO	.
Estiu	165,837
Hivern	27,212
Primavera	106,852
Tardor	62,931

Precipitació

La zona és molt seca, amb una precipitació anual que està al voltant dels 285,6 mm, amb un màxim clar a la primavera i un mínim durant l'estiu. La irregularitat interanual de les precipitacions és força acusada, com correspon a un clima mediterrani, però també ho és la variació intermensual.

DADES DE PRECIPITACIÓ (MM)

Concepte	Lleida - La Femosa
Precipitació mitjana anual	285,6 mm
Màxims i mínims de les mitjanes mensuals:	
Màxim absolut	ABR 53,4 mm
Mínim absolut	0,0 mm
Règim pluviomètric estacional:	P.T.H.E.
Hivern	23,1 %
Primavera	35,0 %
Estiu	16,2 %
Tardor	25,7 %

La freqüència de les precipitacions és d'uns 105,75 dies a l'any, dels quals poc més de 82 dies amb una quantitat significativa (> 1mm), i varia entre 4 i 9 dies de pluja al mes.

Les nevades són un fenomen poc freqüent a la zona d'estudi.

Les dades referents a agressivitat de la pluja són les referents a Lleida (Segrià), corresponent a 94 J.m⁻².cm.h⁻¹.

Vent

Segons les dades meteorològiques caracteritzades a l'àmbit, la velocitat mitjana del vent és de 0,8 m/s.

És durant el començament de primavera, i concretament durant el mes d'abril, quan hi ha els valors màxims de velocitat mitjana del vent (7,3 m/s). A nivell de valors absoluts és també durant l'abril quan s'assoleixen els valors màxims, arribant a 23,9 m/s.

Els valors mínims de velocitat mitjana de vent s'assoleixen a la tardor i l'estiu, concretament durant els mesos d'octubre i d'agost, amb ratxes màximes mitjanes de 4,51 i 4,57 m/s, respectivament.

Les direccions del vent predominants a Lleida són NE, SW i WNW. Aquest últim, el cerç, es canalitza a la vall de l'Ebre amb ràfegues de fins a 80 km/h. El mes més ventós és el juny, i el que menys el desembre. A la primavera, a més, es donen les velocitats més altes, amb 2,4 m/s al mes d'abril. La mescla de vents superiors a 2,2 m/s amb temperatures inferiors als 5° C provoquen pèrdues als conreus per gelada. A la primavera també es produeixen pèrdues en cereals per vents secs i forts.

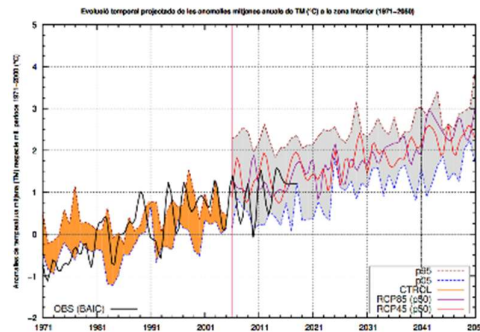
CANVI CLIMÀTIC

S'analitzen les projeccions climàtiques de l'àmbit. La caracterització del clima futur a Catalunya durant el s. XXI es realitza mitjançant una regionalització estadística a molt alta resolució espacial (1 km) a partir de tres simulacions globals del clima del 5è Informe d'Avaluació de l'IPCC (2013) forçades amb dos escenaris d'emissions: l'RCP4.5 (escenari d'emissions moderat) i l'RCP8.5 (escenari d'emissions intensiu). L'abast temporal de les projeccions climàtiques que aquí s'analitzen és 1971-2050.

Tot el territori català es divideix i defineix amb tres grans àmbits climàtics i geogràfics: Zona pirinenca, Zona interior i Zona litoral i prelitoral. L'àmbit d'estudi es situa a la comarca del Segrià i la Plana d'Urgell, considerades ambdues com a Zona interior.

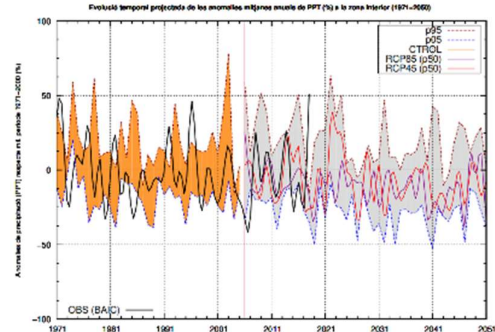
En aquest àmbit, es preveuen les següents evolucions temporals d'anomalies respecte la temperatura mitjana anual (TM), precipitació mitjana anual (PPT), dies de calor (DC), dies de glaçada (DG), dies amb precipitació feble (n5PPT) i dies amb precipitació abundant (n50PPT):

Temperatura mitjana anual (TM)

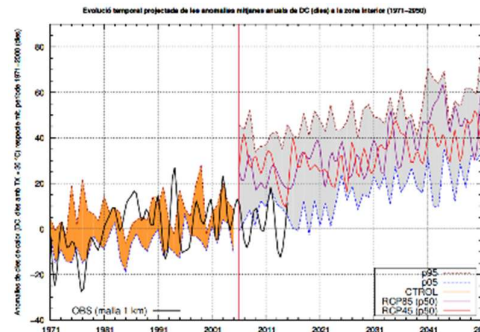
(c) Zona interior

Precipitació mitjana anual (PPT)

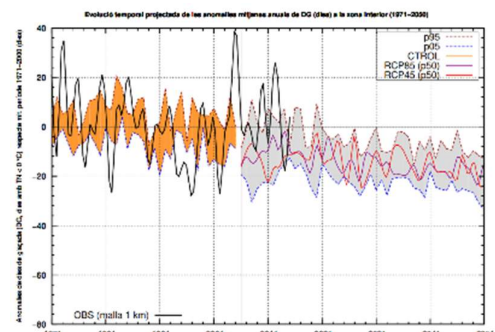
(c) Zona interior

Dies de calor (DC)

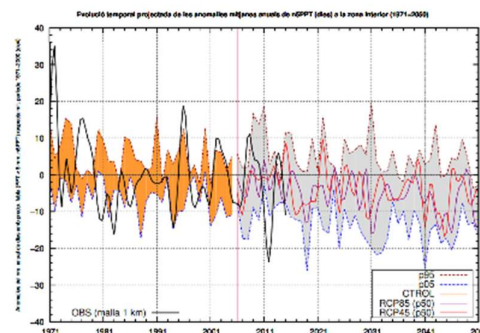
(c) Zona interior

Dies de glaçada (DG)

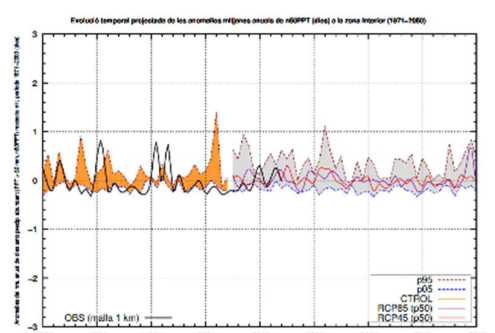
(c) Zona interior

Dies amb precipitació feble (n5PPT)

(c) Zona interior

Dies amb precipitació abundant (n50PPT)

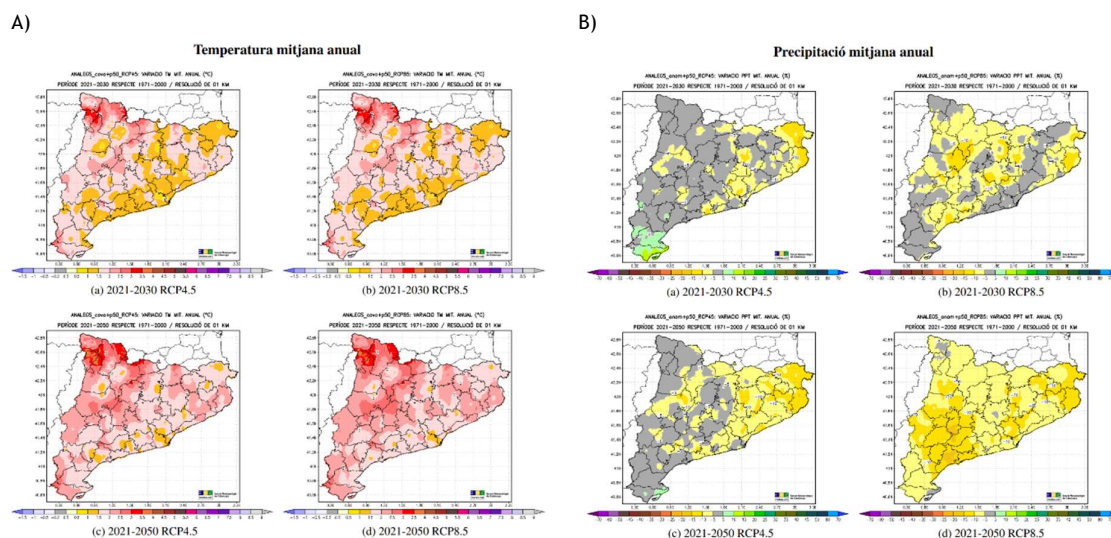
(c) Zona interior

Evolucions temporals d'anomalies respecte a diferents variables climàtiques

Per a la temperatura, es projecta al conjunt de Catalunya un augment durant la primera meitat del s. XXI independentment de l'escenari d'emissions considerat.

Pel que fa a la precipitació, la seva evolució projectada al conjunt de Catalunya no presenta una tendència clara. S'espera en general una gran variabilitat interanual (successió d'anys molt plujosos i anys molt secs) major que l'observada durant el període de control. Malgrat aquesta variabilitat, les projeccions semblen apuntar cap a una disminució dels valors mitjans de la PPT anual cap a mitjan s. XXI. Aquesta reducció és més important per a l'escenari més intensiu en emissions (RCP8.5) i és conseqüència de la disminució general projectada, principalment, a la primavera i sobretot a l'estiu.

Destacar que la precipitació a la zona litoral i prelitoral es projecten els valors més extrems per a les anomalies (anuals i estacionals), tant positives com negatives, amb increments en alguns anys molt significatius però també molts anys amb reduccions molt importants de la precipitació que comportarien sequeres que podrien arribar a ser molt intenses.

A) Variació projectada (en °C) de la Temperatura Mitjana (TM) anual respecte al període de referència 1971-2000

B) Variació projectada (en %) de la Precipitació (PPT) mitjana anual respecte al període de referència 1971-2000

SOCIOECONOMIA

El municipi de Lleida, de 212,3 km², està situat a la comarca del Segrià. El municipi té 142.990 habitants, dels quals 71.242 són homes i 71.748 són dones, amb una densitat de 673,5 hab./km². Aquesta població té la següent estructura d'edats: 14,5% de població entre 0 i 14 anys; 67% entre 15 i 64 anys; 15,4% entre 65 i 84; i 3,1% de 85 anys i més. En funció del lloc d'origen, un 75,1% de la població ha nascut a Espanya i un 24,9% en altres països. (IDESCAT, 2023)

A Lleida, l'agricultura i la ramaderia no tenen un especial pes en l'economia del municipi. El sector principal és el de serveis, seguit per la indústria, la construcció i en últim lloc l'agricultura.

Lleida és des de fa molt de temps un nucli estretament relacionat amb les xarxes de comunicacions que hi conflueixen. Aquesta situació explicaria, en part, el desenvolupament de grans indústries agroalimentàries, sent un dels centres més importants de Catalunya i fins i tot d'Europa.

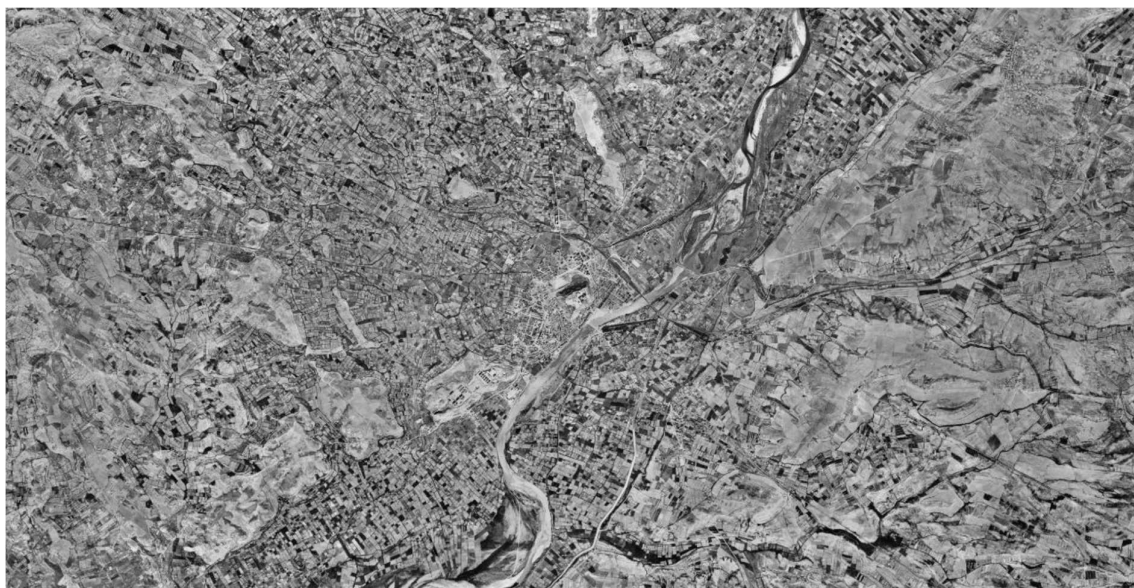
El Parc Científic i Tecnològic Agroalimentari de Lleida és una de les principals plataformes científiques i tecnològiques en l'àmbit agroalimentari de tot l'Estat espanyol.

El 76% del municipi de Lleida és ocupat per conreus de regadiu, fet possible gràcies a la construcció de diversos canals des de l'edat mitjana, però sobretot cap al període del pas del segle XIX i al segle XX. Predomina el conreu d'arbres fruiters, cereals per a gra, conreus collits en verd i vinya. En quant a caps de bestiar, predomina l'aviram, els porcins i els bovins.

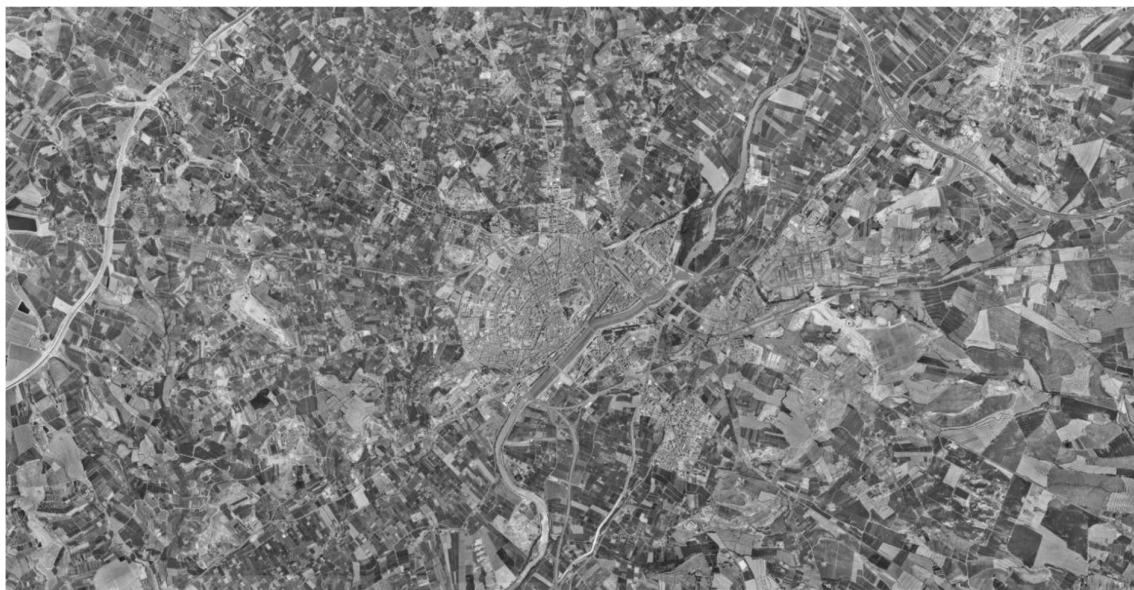
3.1.2 Formes d'ocupació i consum del sòl

EVOLUCIÓ DE L'ESPAI

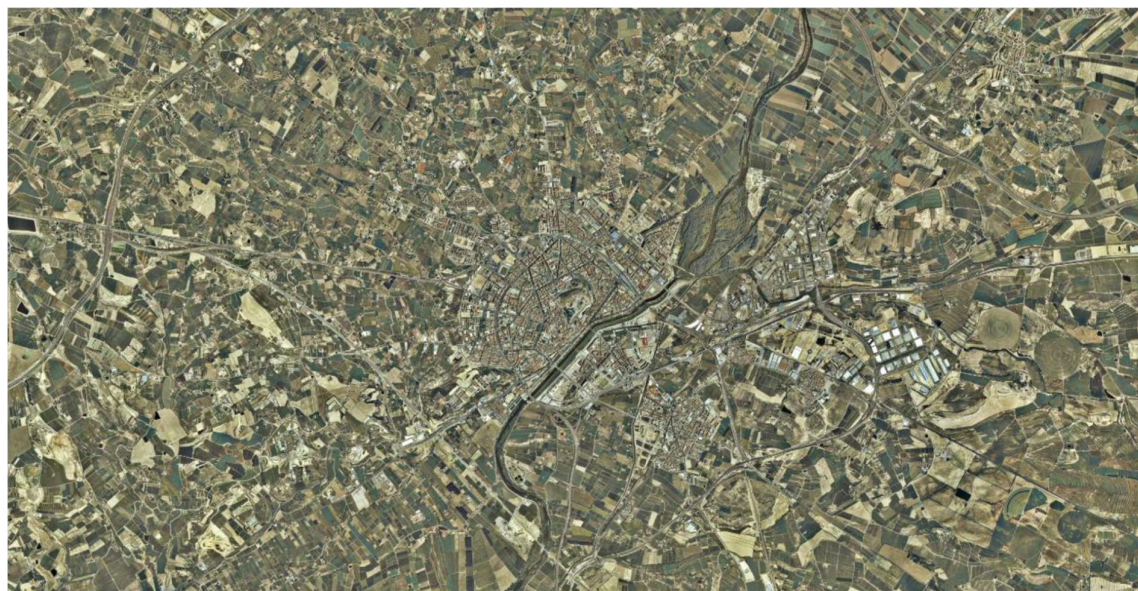
La successió d'ortofotomatsges de diversos anys permet observar l'evolució dels sòls del TM:

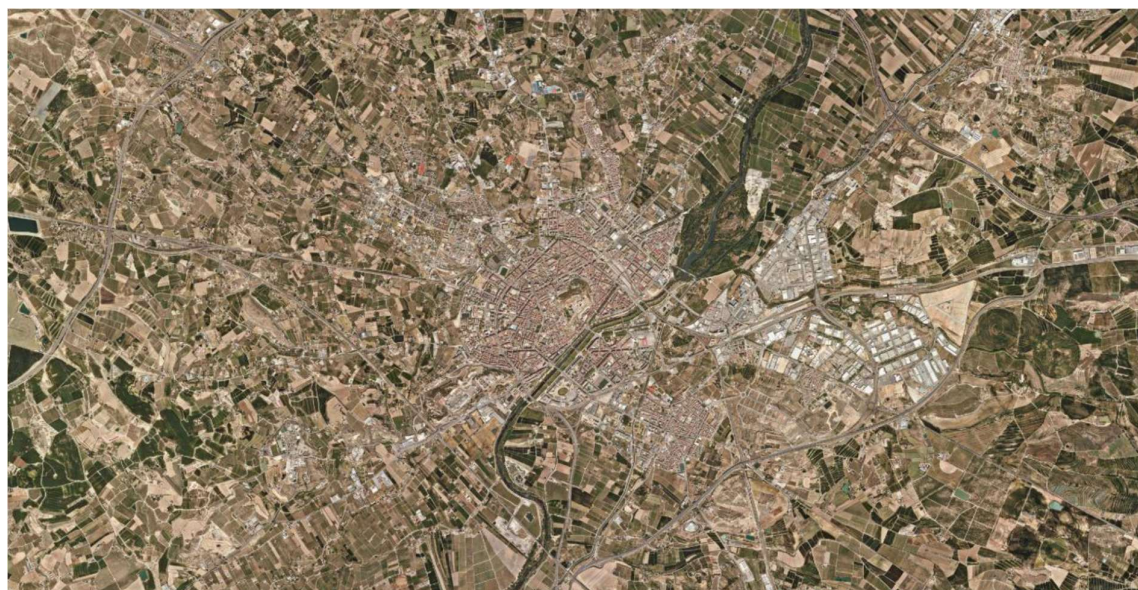
Ortofoto del 1945

Ortofoto del 1996

Ortofoto del 2005

Ortofoto del 2023

COBERTES DEL SÒL

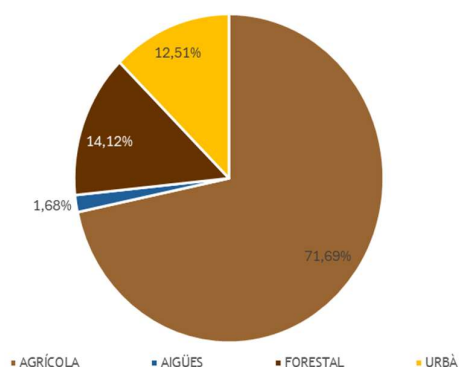
Segons el Mapa de cobertes del sòl de Catalunya, la major part del sòl dins l'àmbit d'estudi es troba ocupat per conreus herbacis de regadiu (25,46%), oliverars (10,64%) i vinyes (10,64%). Les zones urbanes ocupen un 12,51% de la superfície del municipi. Aquestes es segreguen segons: zones urbanes (6,32%); zones verdes (2,48%); zones industrials (1,83%) vials i aparcaments (1,54%) i zones en obres o explotacions extractives (0,35%).

La distribució actual de les cobertes de l'àmbit de l'activitat és la següent:

COBERTES DEL SÒL DE L'ÀMBIT D'ACTIVITAT

Cobertes del sòl	Superfície	
	Total (Ha)	%
Arbrat urbà	526,118	2,48%
Prats i herbassars	859,847	4,05%
Sòl nu per acció antròpica	296,526	1,40%
Roquissars	2,062	0,01%
Matollars	1.179,274	5,56%
Basses agrícoles	355,602	1,68%
Altres construccions	1.340,621	6,32%
Pineda de pi blanc (>= 20%cc)	265,041	1,25%
Moviments de terres	73,644	0,35%
Abocadors	27,395	0,13%
Vinyes	2.257,407	10,64%
Naus	388,120	1,83%
Altres caducifolis (>= 20%cc)	10,490	0,05%
Oliverars	5.402,761	25,46%
Alzinar (>= 20%cc)	33,215	0,16%
Altres conreus herbacis en regadiu	7.554,166	35,60%
Matollars de formacions de ribera	196,745	0,93%
Plantacions de pollancre	122,200	0,58%
Grans vials	327,248	1,54%
Vegetació d'aiguamolls continentals	3,226	0,02%
TOTAL	21.221,710	100%

FONT: Elaboració pròpia a partir del Mapa de cobertes del sòl de Catalunya V3 (CREAF 2007).

El municipi està compost, principalment, per una estructura agrària (71,69%).

L'estructura forestal ocupa el 14,12% de la superfície municipal. Aquesta està composta, principalment, per matollars, prats i herbassars i, en menor representació, pinedes de pi blanc.

L'estructura urbana ocupa el 12,51% de la superfície municipal.

Únicament l'1,68% de la superfície total correspon a aigües continentals.

ESTRUCTURA AGRÀRIA

Capacitat agrològica

Segons dades de l'Idescat (2020) el municipi de Lleida disposa de 13.777 ha de terres llaurades i de 132 ha de pastures permanents. D'aquestes, hi ha 821 explotacions amb SAU.

La capacitat agrològica és una forma d'agrupar els sòls basada en la seva capacitat per a produir, de forma sostenible, els cultius més habituals d'una zona. Establir la capacitat agrològica d'un sòl equival, per tant, a classificar el sòl en funció de la seva capacitat de producció i del risc de pèrdua d'aquesta capacitat.

La caracterització de la capacitat agrològica dels sòls permet classificar qualsevol sòl en una de les vuit classes establertes al sistema (I-VIII), en funció de les seves característiques i les de l'entorn on està ubicat (Klingebiel i Montgomery, 1961).

Així, es classifica en diferents categories, segons les següents premisses:

- Classe I: Sòls que no presenten limitacions per al seu ús. Permeten el conreu d'una àmplia gama de cultius, o qualsevol altre tipus d'aprofitament, amb una alta productivitat. S'han desenvolupat en àrees molt planes amb poc risc d'erosió i sense problemes de desbordament ocasionats per la xarxa fluvial. Les poques pràctiques de conservació que requerides estan orientades, exclusivament, a mantenir la seva productivitat.
- Classe II: Sòls que presenten algunes limitacions per al seu ús, el que pot reduir el nombre de cultius que es poden portar a terme i/o fa necessari algunes pràctiques de conservació moderades per prevenir el seu deteriorament (conreu seguint les corbes de nivell) o per millorar la seva productivitat (drenatge).
- Classe III: Sòls que presenten importants limitacions per al seu ús (Capacitat de retenció d'humitat, pendent del terreny, nivell freàtics elevats), el que es tradueix en la reducció del nombre de cultius que es poden dur a terme i/o fa necessari aplicar pràctiques de conservació més difícils d'aplicar i mantenir.
- Classe IV: Sòls que presenten limitacions molt severes per al seu ús (fondària arrelable, capacitat de retenció d'humitat, pendents forts del terreny, drenatge insuficient i entollaments, inundacions freqüents, salinitat, sodicitat, trets erosius), el que restringeix de forma important el nombre de cultius que es poden dur a terme i/o requereix un maneig molt curós, amb pràctiques de maneig i conservació molt acurades.
- Classe V: Sòls amb poc risc d'erosió, però que presenten d'altres limitacions edàfiques o fisiogràfiques difícils d'esmenar (profunditat arrelable, salinitat, sodicitat, entollaments, afloraments rocosos) que fan impracticable el conreu i limita el seu ús a prats, usos forestals o reserva natural.
- Classe VI: Sòls que presenten limitacions importants (profunditat arrelable, pendents moderats, afloraments rocosos) que els fan no aptes per a l'agricultura i limiten el seu ús a prats, usos forestals o reserva natural.
- Classe VII: Sòls que presenten limitacions molt severes (profunditat arrelable, pendents forts, afloraments rocosos) que els fan no aptes per al cultiu agrícola i limiten el seu ús a pastures, usos forestals o reserva natural.
- Classe VIII: Sòls i àrees miscel·lànies que presenten tantes limitacions (profunditat arrelable, pendents molt forts, afloraments rocosos) que exclouen totalment un ús comercial i el limita a usos paisatgístics, d'esbarjo, reserves naturals o reserves hídriques. S'inclouen els afloraments rocosos, les platges, les lleres dels rius, les escombreres de mines...
- AM: Àrees miscel·lànies no avaluades.

Els sòls d'alt valor agrícola ho poden ser per la seva alta productivitat o per la seva singularitat pels productes que en ells s'obtenen.

La preservació dels sòls agrícoles s'ha de fer en el marc de la Llei 3/2019, de 17 de juny, d'Espais Agraris que al seu article 2 estableix:

Article 2. Finalitats

Les finalitats d'aquesta llei són:

a) Preservar i protegir els espais agraris, com un recurs natural essencial per a la producció d'aliments i d'altres productes -béns i serveis- i per a llur viabilitat econòmica, i com un element de conservació de la cultura, la biodiversitat i els diferents ecosistemes naturals, que són la base del desenvolupament sostenible que ajuda a garantir la salut i el benestar dels humans, els animals i les plantes.

(...)

f) Preservar els sòls agronòmicament més valuosos i productius.

g) Protegir els espais d'alt valor agrari.

(...)

Conreus

La DUN és una declaració anual que ha de presentar obligatòriament la persona titular de l'explotació. A la DUN es declaren totes les dades necessàries a efectes de la concessió dels ajuts i altres tràmits que es detallen a l'annex 1 de l'Ordre que regula la DUN.

En el conjunt de Lleida, segons la declaració de la DUN 2023, en termes de gestió de conreus, domina principalment el cultiu de regadiu amb un 92,81% respecte el 7,19% restant de secà.

La configuració dels conreus de regadiu es distribueix de forma aproximadament homogènia entre els herbacis (49,74%) i els llenyosos (43,07%). El cultiu principal d'herbacis de regadiu és de blat, ordi i alfals. Pel que fa al cultiu de llenyosos de regadiu predominen els fruiters de perera i nectariner i la vinya de raïm per a vi.

Per altra banda, predominen els conreus herbacis de secà bàsicament d'ordi i de blat tou (5,20%) respecte els llenyosos de secà principalment de vinya de raïm per a vi (1,99%).

El municipi es troba inclòs dins l'àmbit dels següents plans de regadius:

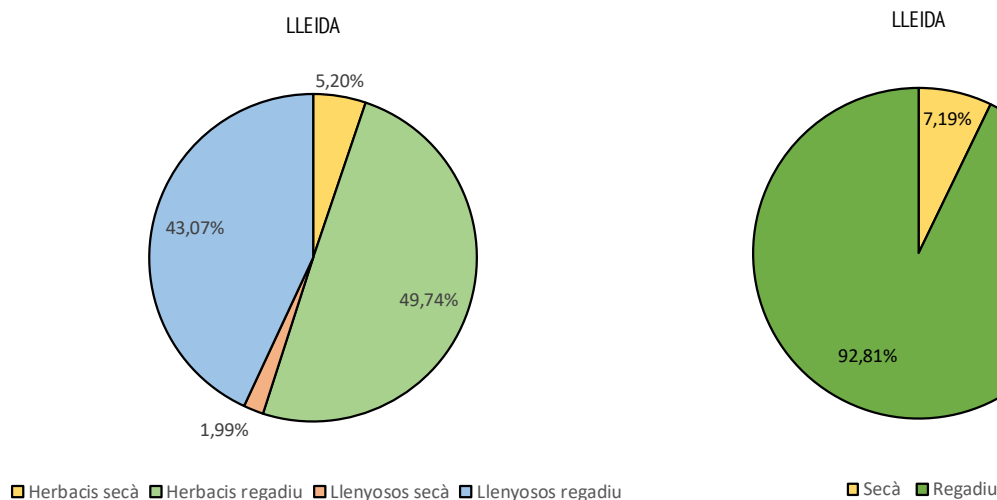
PLA DE REGADIUS AL MUNICIPI DE LLEIDA

	Superfície neta	Dotació	Tipus de reg	Estat
Canals d'Urgell	71.552,61 ha	9.000 m ³ /ha i any	Tradicional	En procés de modernització
Sèquia de Fontanet	799,34 ha	9.000 m ³ /ha i any	Tradicional	No modernitzat
Sèquia de la plana de Sant Ruf	214,55 ha	7.000 m ³ /ha i any	Tradicional	En procés de modernització
Canal de Pinyana	11.962,46 ha	10.712 m ³ /ha i any	Tradicional	En procés de modernització

DISTRIBUCIO DE CONREUS

Conreus	Seca	Regadiu	Total	% Secà	% Regadiu
Herbacis	603	5770	6373	9,46%	90,54%
Llenyosos	231	4996	5227	4,42%	95,58%
Total	834	10766	11600	7,19%	92,81%

	ha	%
Herbacis secà	603	5,20%
Herbacis regadiu	5770	49,74%
Llenyosos secà	231	1,99%
Llenyosos regadiu	4996	43,07%
Secà	834	7,19%
Regadiu	10766	92,81%

Infraestructures agràries

Basses i infraestructures de reg

El municipi de Lleida compta amb una àmplia xarxa d'infraestructures de regadiu, necessària per al desenvolupament agrícola de la regió. Aquestes infraestructures inclouen canals històrics, basses de reg i sistemes moderns de distribució d'aigua.

Les principals infraestructures de regadiu són:

- **Canal de Pinyana:** és una de les infraestructures de regadiu més antigues de Catalunya, amb orígens al segle XII. Proporciona aigua per al regadiu a diverses localitats, incloent-hi Lleida, i també subministra aigua potable a més de 150.000 habitants de la comarca.
- **Canals d'Urgell:** format pel canal principal (144,2 km) i el canal auxiliar (76,6 km), amb quatre sèquies principals que sumen 102,6 km. Permeten el reg de 49.490 finques, cobrint unes 70.242 hectàrees.
- **Altres sistemes de regadiu:** a l'Horta de Lleida, també es troben sistemes de reg com els canals de Catalunya i Aragó, Fontanet, la Plana i Torres. En general, aquestes infraestructures estan envellides, i el regadiu es realitza majoritàriament per inundació, tot i que alguns particulars han implementat sistemes de reg localitzat.

D'altra banda, les basses de reg són elements clau per a l'emmagatzematge i distribució d'aigua en les explotacions agrícoles. Segons l'Ordenança de l'Horta de Lleida, les basses de reg han de:

- Estar vinculades a una explotació agropecuària i subjectes a la normativa de la Comunitat de Regants corresponent.
- Disposar de tanques de seguretat d'almenys 2 metres d'alçada.
- Situar-se a una distància mínima de 10 metres dels camins públics.

Les basses de reg a Lleida serveixen principalment per acumular aigua procedent de canals principals com el de Pinyana o el de Catalunya i Aragó, i assegurar una distribució eficient de l'aigua. Es pot destacar la Bassa de Vallcalent, que proporciona reg per pressió natural a unes 1.288 hectàrees de l'Horta de Lleida.

Explotacions ramaderes properes

El municipi de Lleida presenta una activitat ramadera significativa. Actualment, existeixen 217 granges al municipi. D'aquestes, destaquen les espècies de boví (90 explotacions i 14.183,40 URM), porcí (74 explotacions i 12.637,77), èquid (55 explotacions i 376,3 URM), gallines i pollastres (15 explotacions i 972,34 URM) i oví (12 explotacions i 990,6 URM).

EXPLORACIONS RAMADERES AL MUNICIPI DE LLEIDA

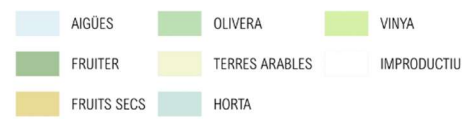
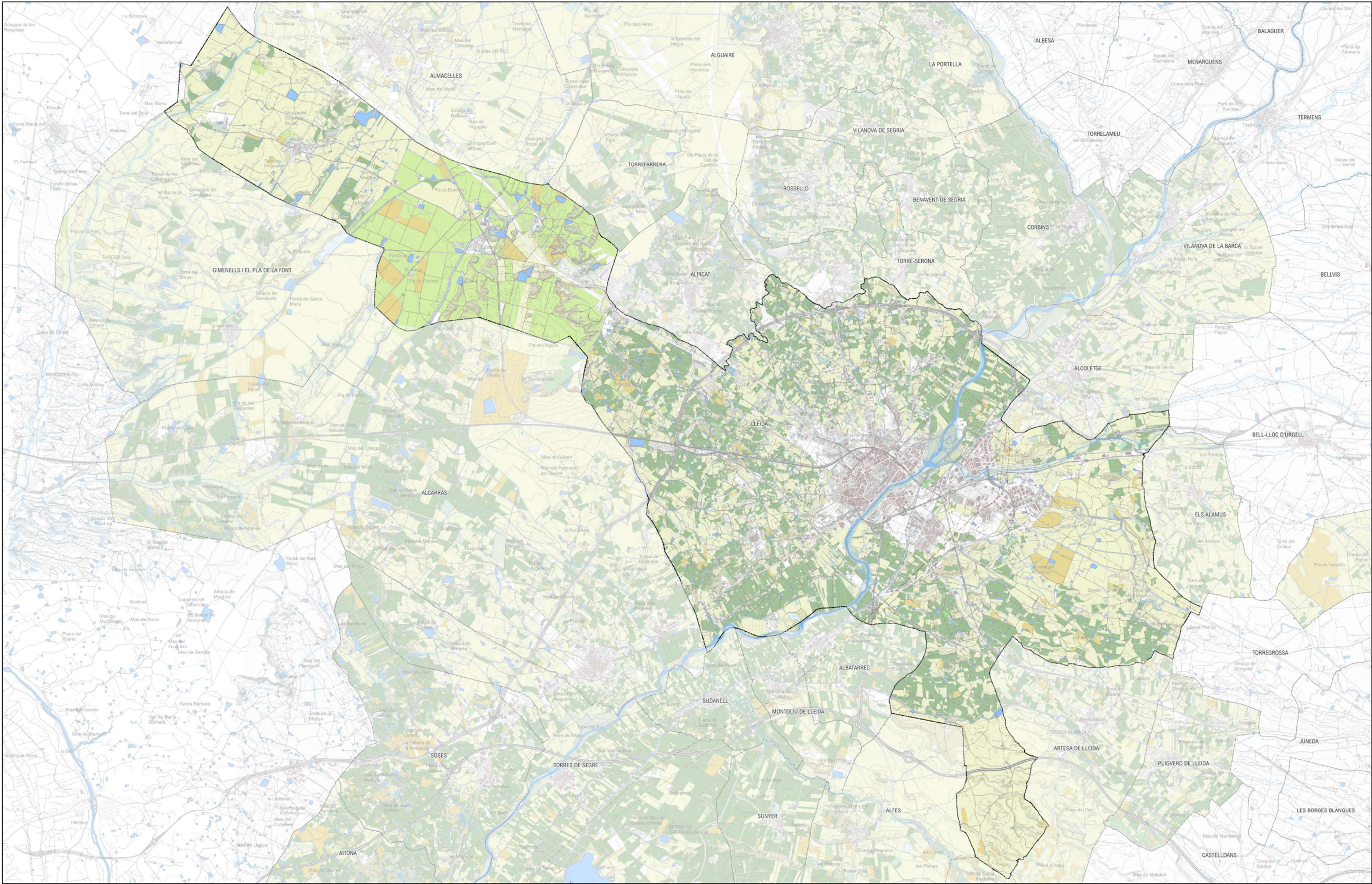
Espècie	Nombre d'explotacions	URM
Abella	4	0,00
Ànecs	2	0,03
Boví	90	14.183,40
Cabrum	7	13,59
Cérvols	1	0,00
Coloms	1	0,00
Daines	1	0,00
Èquid	55	376,30
Gallines i pollastres	15	972,34
Galls dindi	3	0,08
Guatlles	1	0,00
Oví	12	990,60
Perdius	1	0,00
Porcí	74	12.637,77
TOTAL	267	29.174,11

Habitatges en el medi rural

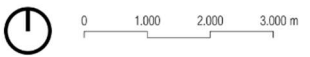
L'Horta de Lleida és una zona periurbana amb una alta densitat d'habitatges dispersos, molts dels quals estan vinculats a activitats agrícoles i ramaderes. Segons el Pla d'usos de l'Horta de Lleida, aquesta àrea es caracteritza per:

- Una alta fragmentació parcel·lària, amb un 66% de les parcel·les inferiors a 1,5 hectàrees.
- Explotacions agràries de petita dimensió, moltes de les quals combinen l'activitat agrícola amb la residència.
- Una infraestructura limitada, amb xarxes de sanejament i gas que arriben a pocs habitatges.

ESTRUCTURA AGRÀRIA

3.1.3 Àrees de risc

En aquest apartat s'analitzen els riscos potencials de l'àmbit d'estudi.

RISC D'INUNDACIONS

El riu Segre al seu pas per Lleida presenta un risc d'inundació greu segons els estudis preliminars elaborats per l'ACA i la CHE.

La gestió de les zones inundables del riu Segre correspon a la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre (CHE), ja que aquest pertany a la conca de l'Ebre. En aquest sentit, cal remetre's als estudis que la CHE realitza sobre Zones de Inundació, corresponent en última instància a dita Confederació Hidrogràfica, l'aprovació dels estudis d'inundabilitat del riu Segre.

No obstant això, els estudis de l'Agència Catalana de l'Aigua realitzats a la zona també serveixen de base. En aquest sentit, tal i com es descriu al document de les *Bases tècniques de la Proposta preliminar de planificació de l'espai fluvial a la conca del Segre* (Agència Catalana de l'Aigua, 2012), *en la ciutat de Lleida es detecta una afecció important per inundació que es manifesta pel cabal de 500 anys, a ambdós marges del riu. En aquest tram, d'uns 3 km entre el parc municipal de la Mitjana i el pont Nou, queda afectada una part de la trama urbana en el marge dret fins uns 370 m (zona entre Rambla Ferran i Avinguda Segre), mentre que en el marge esquerre l'afecció s'estén fins uns 1400 m, sobrepassant el canal de Serós fins l'àrea de la Bordeta, ocupant una zona mixta d'edificacions i camps de cultius. Per la resta de cabals, la inundació queda confinada entre els murs.*

Aigües avall del pont Nou i fins la confluència amb el riu Femosa, la part interior del meandre Sot de Fontanet queda inundada pels cabals alts, afectant una zona de camps amb cases aïllades, i també la depuradora de Lleida. Per les crescudes de 50 i 100 anys, la taca inundable s'estén uns 725 m fins el camí vell d'Albatàrrec, i per la crescuda dels 500 anys la taca inundable s'estén fins uns 900 m, fins la carretera LL-12.

La CHE ha redactat per tota la conca de l'Ebre el document: "Evaluación Preliminar del Riesgo de Inundación" (2011) que té com a objecte la determinació d'Àrees de Risc Potencial Significatiu d'Inundació (APRIs).

Al 2019 es va dur a terme la primera revisió (segon cicle) i actualment, al 2024 s'està en fase d'inici de realitzar-se el tercer cicle de revisió.

La ciutat de Lleida està situada al ARPI's 26. Baix Segre, amb la referència BSG-04 amb una longitud de 9,919 km (es manté a la revisió del segon cicle) i que a les observacions indica ".Información de Guardería Fluvial y Protección Civil: inunda prácticamente todo el casco urbano. Contrastado con manchas de inundación de estudios existentes".

Inundabilitat per T 10, 50, 100 i 500 anys per al riu Segre al seu pas per Lleida. Font: Ministerio de Medio Ambiente

RISC GEOLÒGIC

A partir de l'estudi geològic que s'està realitzant en el marc de la documentació ambiental del POUM, se n'extreu la següent valoració preliminar dels riscos geològics:

- La bibliografia consultada sobre estudis de riscos geològics d'àmbit regional i estatal, classifiquen el terme municipal amb risc baix - no detectat en desprendiment i esllavissament.
- Existeixen indicis de desprendiments i esllavissades, en general, que poden assolir una freqüència mitja però de magnitud baixa, que poden donar lloc a situacions de risc, en escarpaments i àrees amb pendent superior a 20%, com el turó de la Seu Vella i el turó de Gardeny en l'àrea urbana de la ciutat Lleida, el turó del Castell en l'àrea urbana de Raïmat, i la vessant oriental en la població de Sucs.
- La bibliografia consultada sobre estudis de riscos geològics d'àmbit regional i estatal, classifiquen el terme municipal amb risc baix - no detectat en esfondraments i subsidència.

Els riscos geològics van associats als següents fenòmens:

- Risc d'esfondraments
- Riscos d'esllavissades

Risc d'esfondraments

Els esfondraments són moviments verticals del terreny, més o menys ràpids, lligats a l'existència de cavitats subterrànies pròximes a la superfície del terreny. La subsidència és un procés d'enfonsament lent, gradual, d'un sector de la superfície terrestre.

Lleida no presenta cap risc d'esfondraments.

Riscos d'esllavissades

Una esllavissada és el trencament d'una part del terreny que es desplaça vessant avall per la influència de la gravetat. Dins d'aquesta definició s'inclouen una gran diversitat de processos, que es poden classificar en quatre tipus en funció de la dinàmica i del risc que poden generar: desprendiments, esllavissaments, esllavissaments superficials i corrents d'arrossegalls.

Les causes del desencadenament d'una esllavissada poden ser naturals o bé antròpiques. L'expertesa té en compte el risc associat a esllavissades per causes naturals. Les esllavissades degudes exclusivament a causes antròpiques, com és el cas de l'excavació d'un talús, provenen de problemes geotècnics o de la mala execució de les obres d'enginyeria. Tenint en compte que les causes antròpiques poden ser molt particulars i específiques de les obres que s'executen, no es tindran en compte.

Lleida no presenta cap risc d'esllavissades.

RISC QUÍMIC

La normativa sobre accidents greus determina quines instal·lacions industrials poden originar accidents amb afectació greu a la població i al medi ambient. Aquesta normativa associa els accidents greus a la presència de determinades substàncies perilloses, en determinades quantitats i estableix dos nivells d'afectació o dos tipus d'instal·lacions: instal·lacions de nivell alt i instal·lacions de nivell baix.

Segons el nivell d'afectació s'estableixen unes obligacions diferencials, essent més restrictiu amb aquelles instal·lacions que tenen una major quantitat de substàncies (de nivell alt) que amb aquelles que tenen una quantitat menor (de nivell baix).

Les instal·lacions de nivell alt estan obligades, a facilitar a l'Administració competent tota la informació necessària per elaborar el corresponent Pla d'Emergència Exterior (PEE).

L'administració competent per elaborar els PEE és la Direcció General d'Emergències i Seguretat Civil (DGESC) del Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya, que ha elaborat el Pla d'Emergència Exterior del Sector Químic de Catalunya (PLASEQCAT).

Al municipi de Lleida hi ha la presència d'un establiment afectat per la normativa d'accidents greus en establiments industrials (RD 1254/1999 i posteriors modificacions) i que s'inclou i classifica tant en el Pla d'Emergència Exterior del Sector Químic de Catalunya (PLASEQCAT) com en el Mapa de Protecció Civil de Catalunya. La indústria es classifica amb el nivell de risc alt:

- EXOLUM CORPORATION, S.A.

Risc Alt

N-2, 69, 25191 Lleida

Risc transport de mercaderies perilloses

Pel que fa al transport de mercaderies perilloses i segons el mapa de flux del TRANSCAT (Pla Especial d'Emergències per accidents en el transport de mercaderies perilloses per carretera i ferrocarril a Catalunya), cal distingir dos àmbits on s'han de considerar les possibles afectacions:

(a) Ferrocarril

El trànsit de mercaderies perilloses es produeix per la línia convencional Saragossa-Barcelona, en un tram de uns 24 quilòmetres dins el terme municipal de Lleida, i com a elements singulars cal destacar l'estació situada en el municipi i el túnel d'accés a la mateixa de 1,532 quilòmetres.

El municipi de Lleida es classifica amb risc Alt pel que fa al transport ferroviari de mercaderies perilloses.

(b) Viari

En aquest àmbit i d'acord amb resolució INT/904/2001 i la classificació dels trams segons els nivells de flux de mercaderies perilloses en base al nombre de camions per dia estàndard (resolució IRP/971/2010), els trams afectats són:

- Xarxa Itineraris de Mercaderies Perilloses (XIMP).
 - AP-2. Flux Important. (de 100 a 150 camions/dia). Aproximadament 2 quilòmetres entre els TM de Artesa de Lleida i Alfés.
 - N-240/A22. Flux de menys de 100 camions /dia. (des de enllaç A2 - al límit del terme municipal direcció Osca). Aproximadament 9 quilòmetres.
- Rutes Concretes .
 - A-2. Flux Molt Important (més de 150 camions dia). En diversos trams de la circumval·lació de Lleida. Aproximadament 15 quilòmetres.
 - Accés als polígons industrials "Els Frares" i "El Segre". Flux de menys de 100 camions/dia. Accés AP-2 peatge de Lleida, enllaç amb LL-12, continuació per la C-13 i enllaç amb N-240 fins als polígons. Aproximadament 9 quilòmetres.

El municipi de Lleida es classifica amb risc Molt Alt pel que fa al transport viari de mercaderies perilloses.

Risc químic en els conductes de matèries perilloses

En el terme municipal de Lleida es troben les conduccions fixes de matèries perilloses següents:

- Oleoducte.

Pertany a la “Compañía Logística de Hidrocarburos CLH” i entra en paral·lel des de la N-240 direcció Tarragona, i passa pel nucli urbà fins arribar a la instal·lació d'emmagatzematge de CLH a la LL-11. Després voreja pel nord el nucli urbà i continua direcció Saragossa.

Travessa el riu Segre de forma soterrada a l'alçada de Granyena i té diversos punts de contacte amb la xarxa viària de mercaderies perilloses.

Risc radiològic

En el Pla especial per a emergències radiològiques de Catalunya (RADCAT) apareixen a Lleida 6 instal·lacions de categoria 2 de les quals totes requereixen resposta interior i exterior. D'aquestes 6 instal·lacions, una és del sector industrial, dues del sector de la recerca i tres del sector mèdic.

Pel que fa al registre d'instal·lacions de vigilància radiològica (IVR), la més propera al municipi de Lleida és la ubicada al municipi de el Palau d'Anglesola.

RISC SÍSMIC

Segons les dades del SISMICAT (Pla Especial d'Emergències Sísmiques a Catalunya) el municipi de Lleida es troba en una zona sísmica del grau VI-VII segons l'escala MSK⁽¹⁾ i supera el llindar de dany.

Donat el cas, la superació de llindar d'intensitat implicaria, d'acord amb el SISMICAT, que cal prendre mesures de planificació a nivell municipal amb la redacció d'un Pla de Protecció Civil Municipal per a sismes.

1. Han d'elaborar de manera obligatòria el corresponent Pla d'Actuació Municipal per risc sísmic:

- *Els municipis que tinguin una intensitat sísmica prevista igual o superior a VII en un període de retorn associat de 500 anys (superació del llindar de referència d'intensitat) segons el mapa de Perillositat Sísmica.*
- *Els municipis pels que s'ha calculat que es superaria el llindar de referència de dany en el parc d'edificis d'habitatge en cas que es produeixi el màxim sisme esperat en l'esmentat període de retorn de 500 anys, segons l'anàlisi de risc elaborat per a la redacció d'aquest pla.*

²Escala MSK, Grau VII. Danys a les construccions

a) La majoria de les persones s'esporgueixen i corren cap al carrer. Moltes tenen dificultat per mantenir-se dempeus. Les vibracions són percebudes per persones que condueixen automòbils.

b) Sonen les campanes grans. En alguns casos, es produeixen esclavissades en carreteres que passen per vessants amb pendents acusats; es produeixen danys en juntes de canalitzacions i apareixen fissures en murs de pedra. S'aprecia onatge a les llacunes i l'aigua s'enterboleix per remoguda del fang. Canvia el nivell de l'aigua dels pous i el cabal de les deus. En alguns casos, tornen a rajar deus que estaven seques i s'assequen d'altres que rajaven. En certs casos es produeixen esclavissades en talussos de sorra o de grava.

c) Moltes construccions del tipus A sofreixen danys greus (classe 3) i algunes fins i tot destrucció (classe 4). Moltes construccions del tipus B sofreixen danys moderats (classe 2). Moltes construccions del tipus C experimenten danys lleugers (classe 1).

RISC D'INCENDIS FORESTALS

El marc legal que regula la prevenció dels incendis, està contingut bàsicament en:

- Decret 64/1995 de 7 de març, pel qual s'estableixen mesures de prevenció d'incendis forestals.

El municipi de Lleida presenta un baix risc d'incendis forestals, segons el mapa bàsic de perill d'incendis forestals, excepte a les escasses superfícies forestals, on el risc és alt. En conjunt, donada la reduïda extensió i aïllament de les superfícies forestals, es pot concloure que la vulnerabilitat enfront els incendis forestals del municipi és baixa, segons el Pla especial d'emergències per incendis forestals de Catalunya (INFOCAT) (2ª revisió de 2011-actualitzada el 2012)..

Revisant l'històric d'incendis forestals, s'ha comprovat que dins l'àmbit, hi ha hagut els següents incendis forestal en els darrers anys:

- 19/06/2022 que va afectar a 126.758,421m²
- 02/06/2019 que va afectar a 169.296,305 m²

RISCOS DEL CANVI CLIMÀTIC

L'escalfament global és una evidència científica observada en els augments de la mitjana mundial de la temperatura de l'aire i de l'oceà, el desgel generalitzat, i l'augment mitjà mundial del nivell del mar. Els informes del IPCC (Panell Intergovernamental d'experts sobre Canvi Climàtic) determina que les emissions mundials de gasos d'efecte hivernacle han augmentat, des de l'era preindustrial, en un 70% entre 1970-2004, i segueixen augmentant.

En poc temps s'han assolit els escenaris d'increment de temperatura que s'esperaven per a horitzons temporals més llunyans, evidenciant que hi ha una acceleració del canvi climàtic i dels seus efectes.

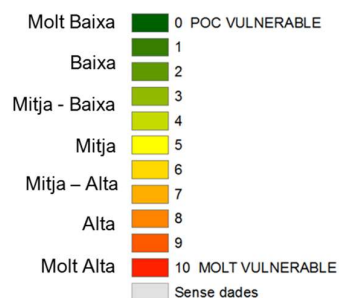
Les causes d'aquest augment són principalment antropogèniques.

Vulnerabilitat municipal davant el canvi climàtic

L'informe sobre l'Anàlisi del grau de vulnerabilitat i resiliència dels municipis de Catalunya al Canvi Climàtic, realitzat per l'Oficina Catalana de Canvi Climàtic al 2016, permet determinar el nivell de vulnerabilitat i resiliència dels municipis catalans enfront el canvi climàtic.

El concepte de vulnerabilitat inclou que un municipi és més vulnerable si té una major exposició i una major sensibilitat al canvi. Aquesta vulnerabilitat es pot fer menor en tant que el municipi disposi d'una capacitat adaptativa major.

Els valors de tots els indicadors d'exposició, sensibilitat i capacitat adaptativa han estat classificats en una escala del 0 al 10, de poc vulnerable a molt vulnerable.

A la següent taula es mostra el nivell de vulnerabilitat i adaptació a diversos riscos del municipi de Lleida:

VULNERABILITAT I RESILIÈNCIA AL CANVI CLIMÀTIC DEL MUNICIPI DE LLEIDA

Àmbit	Risc	Descripció	Vulnerabilitat Lleida
1. Agricultura ramaderia	1.1. Increment de les necessitats de reg	L'agricultura és un sector clarament vinculat a les necessitats hídriques i per tant es pot suposar que un increment de la temperatura portarà una modificació de les necessitats de reg.	Molt Alta
	1.2. Major risc d'incendi	Els canvis en el risc d'incendi provocats per un increment de la temperatura pot portar a canvis significatius en el sector agrari.	Baixa
	1.3. Canvis en els cultius	Els canvis en els cultius provocats per un increment de la temperatura pot portar a canvis significatius en el sector agroramader.	Mitja-Baixa
2. Biodiversitat	2.1. Major risc d'incendi	Els canvis en el risc d'incendi provocats per un increment de la temperatura pot portar a canvis significatius en la biodiversitat.	Baixa
	3.1. Canvis en el patró de demanda turística	Un augment de temperatura pot impactar sobre la gestió de l'aigua degut a canvis en el patró de la demanda turística.	Mitja-Alta
3. Gestió de l'aigua	3.2. Disminució de disponibilitat d'aigua	Un augment de temperatura pot impactar sobre la gestió de l'aigua degut a la disminució de l'aigua disponible.	Alta
	4.1. Major risc d'incendi	Un augment de temperatura pot impactar sobre la gestió forestal degut a un major risc d'incendi.	Mitja-Alta
4. Gestió forestal	4.2. Disminució de disponibilitat d'aigua	Un augment de temperatura pot impactar sobre la gestió forestal degut a una disminució de la disponibilitat d'aigua degut a l'increment de la evapotranspiració. No obstant, cal tenir en compte que aquest risc està molt més afectat pels canvis en la precipitació.	Mitja-Baixa

VULNERABILITAT I RESILIÈNCIA AL CANVI CLIMÀTIC DEL MUNICIPI DE LLEIDA

Àmbit	Risc	Descripció	Vulnerabilitat Lleida
5. Indústria, serveis i comerç	5.1. Canvis en els patrons de la demanda energètica	Un augment de temperatura pot impactar sobre els canvis en els patrons de demanda energètica afectant la indústria, els serveis i el comerç. Per exemple, degut a un major consum energètic per a la climatització dels edificis.	Alta
6. Mobilitat i infraestructures de transport	6.1. Major risc d'incendi	Els canvis en el risc d'incendi provocats per un increment de la temperatura pot portar a canvis significatius en el sector de la mobilitat i les infraestructures del transport.	Mitja
7. Salut	7.1. Increment de la mortalitat associada a la calor	L'increment de la temperatura té risc sobre la salut per poder produir un increment de la mortalitat associada a la calor.	Mitja-Baixa
	7.2. Empitjorament del confort climàtic (accentuació del fenomen d'illa de calor)	L'increment de la temperatura pot produir efectes sobre la salut degut a l'empitjorament del confort climàtic, accentuant el fenomen d'illa de calor associat a les zones més urbanitzades.	Mitja
8. Sector energètic	8.1. Canvis en els patrons de demanda energètica	L'increment de la temperatura pot produir efectes sobre els canvis en els patrons de demanda energètica afectant el sector energètic, degut a una major necessitat de consum per climatització, increment de les pèrdues en el transport energètic degut a un menor rendiment de les xarxes amb l'increment de la temperatura, etc.	Baixa
9. Turisme	9.1. Canvis en el patró de la demanda turística	El turisme és un sector en el que l'augment de la temperatura pot ocasionar que es produeixin canvis en el patró de la seva demanda.	Mitja
	9.2. Major risc d'incendi	El turisme és un sector que es pot veure afectat pel major risc d'incendi degut a l'augment de la temperatura en la temporada més turística (estiu).	Mitja-Alta
10. Urbanisme i habitatge	10.1. Empitjorament del confort climàtic (accentuació del fenomen d'illa de calor).	L'increment de la temperatura pot produir efectes sobre el confort de l'habitatge i les zones urbanes degut a l'empitjorament del confort climàtic, accentuant el fenomen d'illa de calor associat a les zones més urbanitzades.	Mitja-Alta
	10.2. Increment de les necessitats de reg.	L'increment de la temperatura pot tenir impacte sobre l'urbanisme i l'habitatge degut a l'increment de les necessitats de reg.	Mitja-Alta

Tenint en compte el sector que ens ocupa (sòls agrícoles de regadiu) i la proposta, els riscos derivats del canvi climàtic als quals és més vulnerable el sector actualment, són:

- Increment de les necessitats de reg.
- Disminució de la disponibilitat d'aigua.
- Canvis en els patrons de la demanda energètica.

Cal destacar les previsions descrites a l'informe PAES de Lleida, referents als canvis que patiria la ciutat segons les projeccions climàtiques pel 2050:

- Un increment de la mitjana de temperatura anual d'entre +0,8°C i +1,8°C.
- Una variació de la precipitació mitjana anual d'entre -10% i +5%. També un augment en la probabilitat d'ocurrència d'episodis de precipitació extrema (pluges > 200 mm en 24 hores), malgrat aquesta probabilitat continuaria essent baixa.
- Una marcada reducció de cabals a l'estiu (fins a 40% dels valors actuals) i augment de la freqüència d'aiguats extrems.
- Una disminució de la velocitat del vent a 10 metres, amb un major rang de variabilitat interanual, un augment de la freqüència dels mesos poc ventosos i una disminució de la dels mesos molt ventosos.
- Una disminució d'un 5% del nombre de dies de glaçada.

Vulnerabilitat específica de l'àmbit davant del Canvi Climàtic

Per tal de facilitar la integració de l'adaptació al canvi climàtic a la planificació urbanística es descriuen les possibles mesures estructurades en base als principals impactes del canvi climàtic que poden afectar l'urbanisme:

TAULA RESUM DE POSSIBLES MESURES ENCAMINADES A REDUIR ELS IMPACTES DEL CANVI CLIMÀTIC

Impacte	Mesura
Onades de calor	Considerar la superfície de la zona verda per habitant. Preveure les xarxes per a vianants i zones verdes amb zones d'ombra. Preveure les cobertes verdes i/o materials d'alta reflectància.
Menor disponibilitat d'aigua	Preveure zones verdes amb espècies de baix requeriment hídric. Preveure sistemes de recollida i reaprofitament de l'aigua de pluja / aigües regenerades / aigües freàtiques.
Plugues fortes i inundacions	Preveure el sòl residencial situat fora les zones d'inundacions. Preveure un sistema de SUDs. Preveure la restauració d'ecosistemes costaners (dunes, maresmes,...)
Increment del risc d'incendi forestal	Preveure plans de gestió o mesures específiques per reduir el risc d'incendis forestals.

Per altra banda, els impactes que es poden preveure derivats del canvi climàtic sobre un sector industrial son els següents:

- Restriccions en el subministrament de béns, serveis i matèries primeres.
- Afectacions en el subministrament energètic i d'aigua i sobre el procés productiu.
- Danys a les instal·lacions.

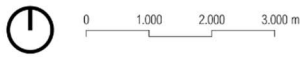
- Desallotjament de treballadors en cas de situacions climàtiques extremes.
- Pèrdues econòmiques i volatilitat en els preus de compra i venda.

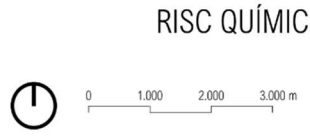
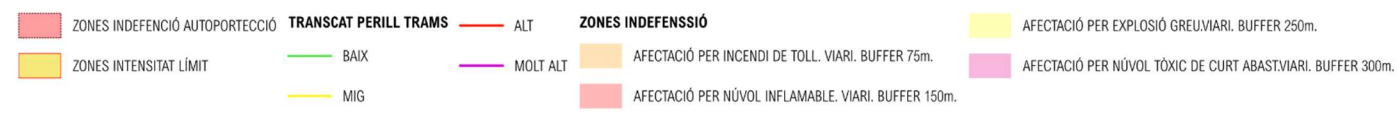
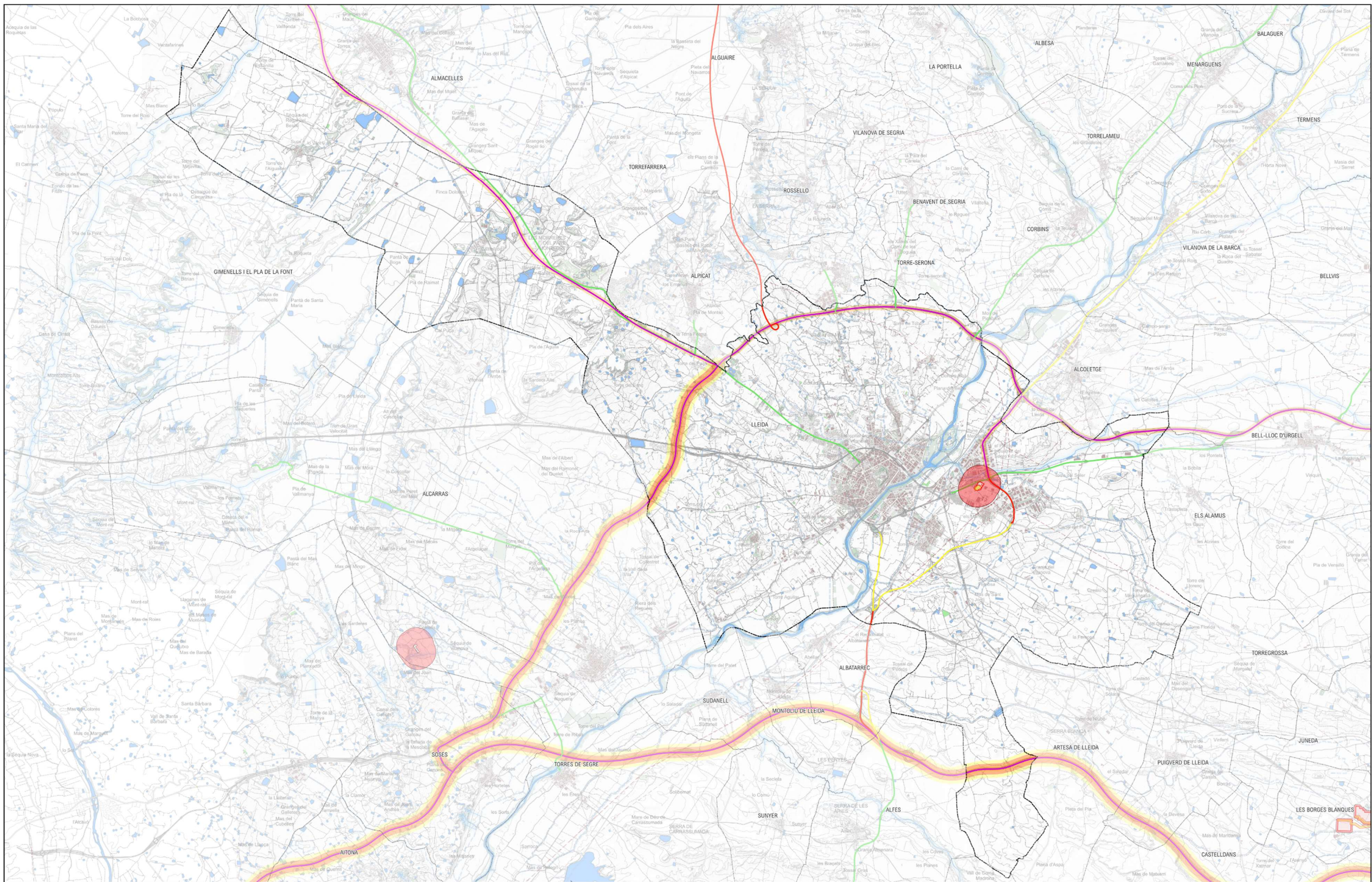
La planificació urbanística ha de preveure mitigar els impactes sobre l'àmbit territorial que poden accentuar la vulnerabilitat al canvi climàtic. S'ha de preveure, així, un planejament de la nova ordenació de l'espai en consideració a les mínimes afectacions sobre:

- Les masses d'aigua.
- Al règim d'inundabilitat.
- La biodiversitat (flora i fauna).
- La qualificació del sòl.
- Les pèrdues de sòl agrícola.

RISC INUNDABILITAT

3.1.4 Cicle de l'aigua

HIDROLOGIA SUPERFICIAL

El riu Segre, principal curs fluvial que recorre el municipi, és a més un important element vertebrador del territori, com es recull al *Pla d'espais lliures de Lleida* (La Paeria-COAC, 1994), ja que: ha donat i dóna forma física al territori, modelant les plataformes i els turons característics del municipi; actua com a corredor biològic; és un referent paisatgístic; i ha donat lloc a les terres més fèrtils del territori que han estat ocupades històricament per a usos agraris. Cal destacar també que la seva dinàmica natural implica l'existència d'avingudes periòdiques d'alta capacitat modeladora.

A banda del riu, cal destacar la importància de la xarxa de canals, sèquies i clamors, que han fet possible el desenvolupament de l'agricultura de regadiu a l'Horta de Lleida i que, pel fet de portar aigua tot l'any, contribueixen a crear ambients fluvials en aquestes terres d'altra banda tant àrides.

El marge dret del riu Segre és regat pel Canal de Pinyana, excepte les zones de Raïmat i Sucs, que són abastides per les sèquies derivades del canal de Catalunya i Aragó. Al marge esquerre fonamentalment hi arriben els regadius del Canal d'Urgell. A les zones més properes al riu s'hi conserven els regs més antics, al marge dret la sèquia de les Planes i al marge esquerre les sèquies de Fontanet i de Torres.

El tram del riu Segre al seu pas per Lleida ha estat objecte de nombrosos estudis, fet que comporta que es disposi de gran quantitat d'informació en relació a les seves característiques morfològiques, hidrològiques, la qualitat de les aigües i l'estat de l'ecosistema fluvial.

Un important estudi de referència en aquest sentit és el de *Caracterización del estado ecológico del río Segre a su paso por Lleida* (Palau, A., 2009), on s'exposen els principals problemes ambientals que presenta el riu Segre al seu pas per Lleida:

- Llera altament homogènia, desfavorable des del punt de vista ecològic. Manca de diferents traçats, amplades, profunditats, velocitats de les aigües i substrats.
- Cabals mínims reduïts i règim hidrològic massa uniforme.
- Presència d'abocaments d'aigües residuals urbanes: diversos afluents aboquen aigües sense depurar al riu, si bé en els darrers anys s'han portat a terme millores a la xarxa de sanejament mitjançant la construcció de nous col·lectors que han de reduir la càrrega contaminant del riu (eliminant els punts d'abocament al riu Noguerola i els de la sèquia de les Planes provinents del nucli de Llivia).
- Acumulació de sediments fins amb alt contingut orgànic.
- Absència de riberes i poca relació entre el riu i la vegetació de ribera.
- Comunitats naturals aquàtiques pobres en termes de biodiversitat.
- Excessiva proliferació i cobertura de macròfits a la llera.
- Excessiva presència d'espècies exòtiques de peixos.

Tal i com s'exposa a la ponència sobre l'aigua del document *L'Horta de Lleida. Transformació i salvaguarda d'un espai periurbà* (Aldomà, I, 2007), la problemàtica del riu Segre és fonamentalment conseqüència d'estar en una zona d'agricultura intensiva i ramadera, per les aportacions excessives de nutrients a l'aigua, conseqüència de l'elevada aplicació d'adobs als camps de conreu i el reg excessiu per inundació, i l'elevada demanada de reg.

L'*Avanç del Pla especial del riu Segre* (Ajuntament de Lleida, 2003) identifica diversos punts on les aportacions de clamors, rieres i desguassos fan que la qualitat de l'aigua al riu Segre al seu pas per Lleida empitjori: l'entrada del reguer de Picabaix, la del riu Noguerola, l'entrada de l'efluent de la

depuradora, i la del rec de La Femosa. Així mateix, hi ha altres punts amb entrada d'aigua de baixa qualitat encara que no afecten tant a la qualitat general del riu degut a que porten un cabal escàs (sèquies de Cervià i de Les Planes, clamors de Gardeny o del Bosc, o per sobreixidors connectats amb el clavegueram de la ciutat).

Segons aquest Pla, la qualitat de l'aigua empitjora en el període estival, quan hi ha menys cabal i s'incrementa l'aportació de nutrients al riu derivats dels tractaments fitosanitaris i fertilitzants.

En relació les característiques de la xarxa de regadiu, la diagnosi *L'Horta de Lleida, dispesa i patrimoni* (Ignasi Aldomà UdL, 2011), fa esment que en general es tracta d'unes infraestructures notablement envellides, on la major part del regadiu es fa encara per inundació i només els particulars han implantat pel seu propi compte sistemes moderns de reg localitzat. En aquest sentit, els sistemes moderns de reg a la demanda comporten unes millores mediambientals en relació als antics regadius a manta, perquè es guanya en eficiència en la utilització de l'aigua en parcel·la i perquè haurien de permetre reduir la dosi d'adobat i tractaments i disminueix la contaminació.

Pel que fa a la planificació hidrològica, donat que el Segre pertany a la conca de l'Ebre i per tant a les conques intercomunitàries de Catalunya, la seva gestió és compartida entre l'Agència Catalana de l'Aigua i la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre. En aquest sentit, l'estudi de les repercussions de l'activitat humana sobre l'estat de les aigües superficials establert per la Directiva Marc de l'Aigua (DMA) mitjançant la metodologia IMPRESS, a fi i efectes d'avaluar el risc d'incompliment dels objectius de la DMA a cada demarcació hidrogràfica, s'ha realitzat per partida doble a l'àmbit del Segre al seu pas per Lleida.

Per una banda, l'Agència Catalana de l'Aigua, classifica el tram del riu Segre al seu pas per Lleida com una massa d'aigua superficial fortament modificada, sotmesa a pressions pels endegaments, la regulació del flux, els usos urbans i l'agricultura intensiva, i amb un risc mig d'incompliment dels objectius de la DMA (*Document IMPRESS de pressions i impactes, i anàlisi del risc d'incompliment dels objectius de la DMA a Catalunya*, Agència Catalana de l'Aigua 2005).

Per altra banda, la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre, classifica el riu Segre des de la confluència amb la Noguera Ribagorçana fins al riu Set (comprentent un tram de 22 km) com a un riu sotmès a elevades pressions per abocaments puntuals, per regulació del seu flux per embassaments i per endegaments i canalitzacions, amb un estat ecològic deficient i amb un elevat risc d'incompliment dels objectius de la DMA.

En ambdós casos, la conclusió és que aquesta massa d'aigua ha d'assolir un "bon potencial ecològic" l'any 2015 per tal de donar compliment als objectius de la Directiva Marc de l'Aigua. Per tal d'aconseguir-ho caldrà portar a terme un seguit de mesures, com les que s'inclouen a la *Propuesta de Proyecto de Plan Hidrológico de la Cuenca del Ebro* (CHE, 2011). D'aquestes mesures, les que tenen incidència al riu Segre al seu pas per Lleida són les següents:

- Estudi de possibilitats de reutilitzar els cabals de l'EDAR de Lleida.
- Adequació i millora ambiental del riu Segre al seu pas per Lleida: recull les mesures exposades a l' (Estudi Palau), constituents en: retirar les aportacions d'aigües residuals al riu, recuperar determinats aspectes de la seva morfologia fluvial natural i disposar d'un règim adequat de cabals de manteniment.

PRESSIONS, IMPACTES I RISC D'INCOMPLIMENT EN EL RIU SEGRE AL SEU PAS PER LLEIDA

Codi de l'ACA	E0940
Nom	El Segre al seu pas per Lleida
Pressió sobre la massa d'aigua	
Preses i rescloses	Nul·la (0)
Endegaments	Elevada (3.41)

PRESSIONS, IMPACTES I RISC D'INCOMPLIMENT EN EL RIU SEGRE AL SEU PAS PER LLEIDA

Captacions d'aigua	Nul·la (0.57)
Regulació flux	Elevada (3.24)
Derivació a centrals hidroelèctriques	Nul·la (0)
Zones urbanes en zona inundable	Baixa (0.9)
Zones extractives en zona inundable	Nul·la (0)
Zones forestals en zona inundable	Nul·la (0)
Abocaments industrials no biodegradables	Nul·la (0.01)
Abocadors de residus urbans	Nul·la (0)
Abocadors de residus industrials	Nul·la (0)
Usos urbans	Elevada (3.83)
Pastures intensives	Nul·la (0)
Conreus intensius de cereals i farratge, conreus extensius de regadiu o en zones plujoses	Mitjana (1.66)
Conreus intensius d'hortalisses, flors, vinya, fruiters de secà, rosàcies i cítrics	Elevada (2.12)
Arrossars	Nul·la (0)
Dejeccions ramaderes	Mitjana (1.68)
Excedents de nitrogen de l'agricultura i ramaderia	Mitjana (1.91)
Abocament de fangs d'EDAR	Nul·la (0.38)
Sòls contaminats i potencialment contaminats	Nul·la (0)
Vies de comunicació	Nul·la (0.34)
Zones mineres i extractives	Nul·la (0.11)
Runams salins	Nul·la (0)
Espècies invasores	Nul·la (0.33)
PRESSIONS, IMPACTES I RISC D'INCOMPLIMENT EN EL RIU SEGRE AL SEU PAS PER LLEIDA	
Fòsfor total d'EDARs	Nul·la (0.02)
Càrrega orgànica (DQO) d'EDARs	Nul·la (0.06)
DQO d'abocaments industrials	Nul·la (0)
DQO de nuclis no sanejats	Nul·la (0)
Descàrrega de sistemes unitaris	Nul·la (0.02)
Fòsfor total d'abocaments biodegradables (total)	Nul·la (0.02)
DQO d'abocaments biodegradables (total)	Nul·la (0.06)
Anàlisi de totes les pressions	Elevada (3.83)
Impacte comprovat sobre la massa d'aigua	
Substàncies perilloses	Sense dades
Vida piscícola	Sense dades
Prepotables	Sense dades
Zones de bany	Sense dades
Anàlisi d'impactes comprovats	Sense dades

PRESSIONS, IMPACTES I RISC D'INCOMPLIMENT EN EL RIU SEGRE AL SEU PAS PER LLEIDA

Impacte probable sobre la massa d'aigua	
Qualitat segons elements biològics	Sense dades
Qualitat segons elements fisicoquímics	Sense dades
Qualitat segons elements hidromorfològics	Sense dades
Estat ecològic	Sense dades
Impacte per substàncies prioritàries (annex X)	Sense dades
Impacte segons tots els indicadors	Sense dades
Impacte global (comprovat i probable)	
Anàlisi de tots els impactes	Sense dades
Risc d'incompliment d'objectius de la Directiva	
Anàlisi de pressions i impactes	Mig

Font: Consulta IMPRESS interactiva, web de l'Agència Catalana de l'Aigua.

El segon riu de la ciutat de Lleida, el Noguerola, és afluent del Segre per la dreta. La seva conca comprèn exclusivament la comarca del Segrià i transcorre únicament pel municipi d'Alpicat i per l'Horta i la ciutat de Lleida. Neix a l'Altiplà de La Cerdera, baixa per les partides alpicatines d'Els Rovinals i el Plà de Montsó i entra entubat al terme municipal de Lleida per la partida de Peixa-Sommés, segueix per la partida Boixadors i segueix soterrat i entubat, per l'Avinguda de l'Onze de Setembre, creuant per sota les vies del tren fins a desguassar al Segre pel carrer del Riu.

El riu Noguerola recull les aigües de la pluja i sobrants del reg de l'Horta, actuant com una clamor.

Antigament la seva llera seguia el traçat de l'actual Rambla de Ferran i transcorrent paral·lel al Segre hi desembocava davant de l'actual Plaça de la Pau, prop del Pont Vell. Originàriament el Noguerola dibuixava un meandre natural en la zona est de la ciutat abans de desembocar al Segre. A partir de mitjans del Segle XX s'hi abocaven les aigües residuals de les zones de creixement de la ciutat: Vila Montcada - Ciutat Jardí, Balàfia i Rambla de Ferran - Estació així com en alguns carrers del barris de El Secà de Sant Pere i Pardinyes. L'any 2010 l'ajuntament va reconduir aquests vessaments incontrolats desconnectant les aigües residuals, col·lectors i escomeses que abocaven directament al Noguerola per redirigir-les a la xarxa de clavegueram municipal.

HIDROLOGIA SUBTERRÀNIA

A l'àmbit d'estudi es localitza la massa d'aigua subterrània dels al·luvials del Baix Segre. Aquesta unitat abasta els al·luvials dels rius Noguera Ribagorçana des d'Alfarràs cap el S i Segre des de Sant Llorenç de Mongai cap el S, arribant fins a la confluència del riu Cinca i el Segre.

L'anàlisi de les pressions i impactes i l'avaluació del risc d'incompliment dels objectius de la Directiva Marc de l'aigua a Catalunya realitzada en el document IMPRESS (Agència Catalana de l'Aigua 2005) per a la massa d'aigua subterrània dels al·luvials del Baix Segre es mostra a la taula següent. Les principals pressions a les què està sotmesa la massa d'aigua són les dejeccions ramaderes, l'agricultura intensiva i els abocaments industrials, pel que s'observa una elevada presència de nitrats (concentració mitjana a la massa superior a 50 mg/l).

Tot el municipi de Lleida s'inclou dins les zones vulnerables a la contaminació per nitrats, segons *Decret 476/2004, de 28 de desembre, pel qual es designen noves zones vulnerables en relació amb la contaminació de nitrats procedents de fonts agràries, i Acord GOV/128/2009, de 28 de juliol, de revisió i designació de noves zones vulnerables en relació amb la contaminació per nitrats procedents de fonts agràries.*

PRESSIONS, IMPACTES I RISC D'INCOMPLIMENT EN LA MASSA D'AIGUA SUBTERRÀNIA DELS AL·LUVIALS DEL BAIX SEGRE

Codi massa d'aigua subterrània	47
Nom massa d'aigua subterrània	Al·luvial del baix Segre
Fitxa de la massa d'aigua	Enllaç fitxa de la massa d'aigua
Pressions sobre la massa d'aigua	
Dejeccions ramaderes (DJ)	Alta
Agricultura intensiva (AG)	Alta
Aplicació de biosòlids (BI)	Baixa
Zones urbanes i i industrials (UI)	Moderada
Infraestructures lineals urbanes i industrials (II)	Moderada
Abocaments industrials (AI)	Alta
Sòls contaminats (SC)	Baixa
Dipòsits controlats de residus (DR)	Nul·la
Runams salins (RS)	Nul·la
Abocaments d'EDAR (AE)	Moderada
Extracció d'àrids (EX)	Moderada
Extraccions costaneres causants d'intrusió salina (IS)	Nul·la
Recàrrega artificial (RA)	Baixa
Pressió total per estat químic	Alta
Captació d'aigua (EXTRAC AIG)	Baixa
Vivers de plantes ornamentals i freatòfits (VF)	Moderada
Extraccions d'àrids (EX)	Moderada
Pressió total per estat quantitatiu	Moderada
Impacte potencial sobre la massa d'aigua	
Vulnerabilitat	Alta
Impacte potencial estat químic	Alt
Impacte potencial estat quantitatiu	Moderada
Impacte comprovat sobre la massa d'aigua	
Impacte comprovat estat químic	Alt
Descripció impacte comprovat sobre l'estat químic	Els impactes més elevats són per nitrats (concentració mitjana a la massa superior a 50 mg/l). La conductivitat presenta també valors anòmalament elevats. Els sulfats es relacionen amb el quimisme de referència
Impacte comprovat estat quantitatiu	Baix
Descripció impacte comprovat sobre l'estat quantitatiu	Afeccions locals a la piezometria
Risc d'incompliment	
Risc sobre l'estat químic	Sí
Risc sobre l'estat quantitatiu	No
Risc total	Sí

Font: Consulta IMPRESS interactiva, web de l'Agència Catalana de l'Aigua

ABASTAMENT

La xarxa municipal d'abastament rep les aigües de la Mancomunitat de Pinyana, que capta les aigües procedents del riu Noguera Ribagorçana a través de l'embassament de Santa Anna. Aquesta aigua rep un tractament de precloració en origen, es transporta al llarg de 35 km fins a l'ETAP de les Basses, on es realitza la cloració i hi ha un sistema de reguladores que rebaixa la pressió de l'aigua deixant-la a una pressió suficient com per abastir directament a la xarxa. A partir d'aquí, una part de l'aigua es dirigeix directament a la xarxa de distribució, i l'altra part arriba als dipòsits de la Seu Vella que distribueixen l'aigua a pràcticament tota la ciutat.

La xarxa disposa de sis dipòsits que de forma conjunta tenen una capacitat de 17.540 m³. El dipòsit més gran és el de la Seu Vella, amb 15.000 m³ de capacitat, seguit del de Caparrella (1.500 m³), Cimalsa (500 m³), Secà de Sant Pere (450 m³) i del dipòsit de Llívia (90 m³).

Des de la xarxa de distribució del barri de Capponet en surt una canonada que abasteix als municipis d'Albatàrrec i Sudanell.

El canal de Catalunya i Aragó abasteix els nuclis de Sucs-Suquets i Raïmat. L'aigua, que arriba des de la sèquia d'Alpicat, és potabilitzada mitjançant dues petites ETAPs. Actualment s'estan portant a terme les obres per tal d'incorporar aquests nuclis a la xarxa municipal d'abastament.

Per últim, el polígon industrial del Segre és abastit per la sèquia de Fontanet.

Pel que fa a l'àmbit de l'Horta, tal i com es descriu a la diagnosi *L'Horta de Lleida, despesa i patrimoni* (Ignasi Aldomà UdL, 2011), la xarxa d'abastament d'aigua potable urbana dona servei seguint un esquema de distribució recolzat en la xarxa de camins, amb un major nivell de cobertura al marge dret que al marge esquerre. Per altra banda, algunes activitats situades a l'Horta, com indústries i granges, s'abasteixen directament dels braçals de reg, mitjançant tractaments propis per satisfer les condicions sanitàries mínimes de l'activitat.

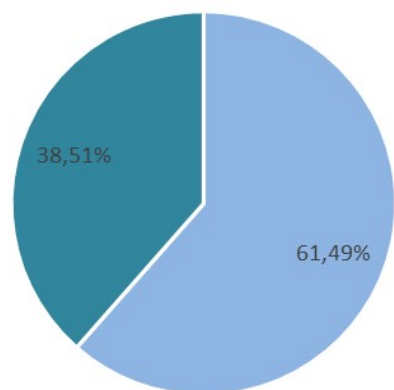
CONSUMS

El consum d'aigua al municipi de Lleida al 2023 es va repartir de la següent forma:

DISTRIBUCIÓ DEL CONSUM D'AIGUA AL MUNICIPI DE LLEIDA AL 2023

Domèstic Xarxa	Activitats i fonts pròpies	Total
6.527.914 m ³ /any	4.088.530 m ³ /any	10.616.444 m ³ /any

Distribució consum 2023

■ Domèstic Xarxa ■ Activitats i fonts

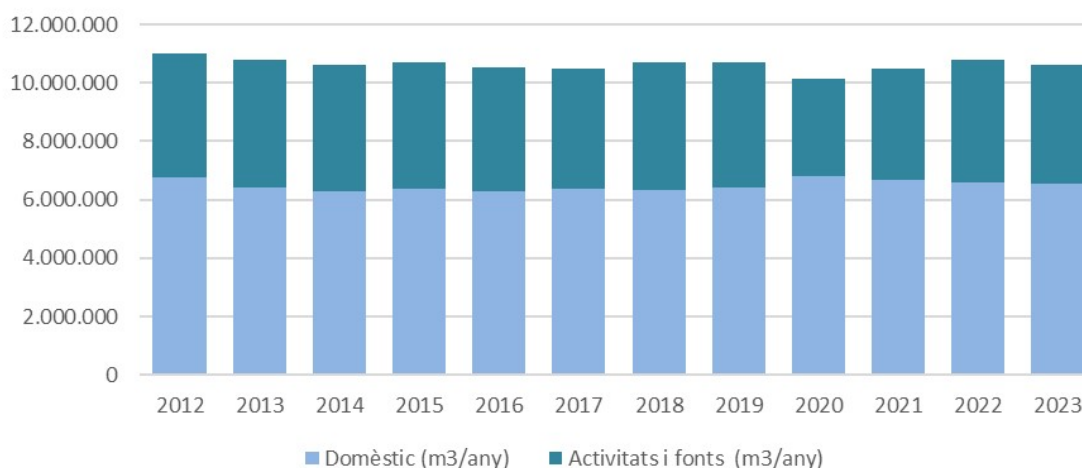
Font d'informació: ACA

A continuació es mostra l'evolució del consum d'aigua a la ciutat de Lleida, diferenciant el tipus de consum en domèstic o per activitats i fonts pròpies.

Tal i com s'observa, la proporció de consum entre ambdós sectors es manté aproximadament constant al llarg dels últims anys, sent més representatiu el consum domèstic d'aigua de xarxa davant el d'activitat o de fonts pròpies.

Es pot constatar una reducció del consum total d'aigua al llarg dels últims anys analitzats, ja que, el màxim es va donar al 2012 (11.025.787 m³/any) i el mínim es va donar l'any 2020 (10.153.351 m³/any) coincidint amb l'època COVID-19 (on es va incrementar el consum domèstic i es va reduir el d'activitat).

Evolució del consum d'aigua al municipi de Lleida

Font d'informació: ACA

El Reglament del servei Municipal d'abastament d'aigua Potable al municipi de Lleida, aprovat per Ple de l'Ajuntament de Lleida, el 22 d'abril de 2022 té l'objectiu regular el servei públic de subministrament o abastament d'aigua potable per al consum al terme municipal de Lleida i de les relacions entre el prestador del servei i els usuaris, assenyalant els drets i obligacions bàsiques de cada una de les parts, sense perjudici de les atribucions d'altres Administracions.

SANEJAMENT

La xarxa de sanejament de Lleida està formada per un total de 265 km de canonades, de les quals 27 corresponen a xarxes d'aigües pluvials i 238 a xarxes d'aigua residual. El nivell de cobertura de la xarxa de sanejament és del 96% de la població de Lleida. Les zones no cobertes per la xarxa de sanejament inclouen alguna part del disseminat i trams del Noguerola al seu pas per zones consolidades.

Les aigües pluvials recollides s'aboquen directament al riu Segre, mentre que el destí de les aigües residuals és l'Estació Depuradora d'Aigües Residuals de Lleida que va entrar en funcionament l'any 1994 i es va ampliar al 2010. El cabal mitjà diari tractat al 2011 ha estat de 58.860 m³/dia. L'EDAR, que rep les aigües de l'àrea urbana i polígons industrials de Lleida i del municipi d'Alpicat, està dissenyada per assumir un cabal potencial de 70.000 m³/dia pel que es dedueix que el nivell de saturació és del 84%.

Les aigües depurades s'aboquen al riu Segre.

3.1.5 Ambient atmosfèric

AVALUACIÓ DE LA QUALITAT DE L'AIRE

La qualitat de l'aire en un indret està relacionada bàsicament amb dos factors, les activitats que puguin emetre contaminants, i la meteorologia, que fa dispersar aquests contaminants. La vigilància i control de la contaminació atmosfèrica a Catalunya es porta a terme per mitjà de la Xarxa de Vigilància i Previsió de la Contaminació Atmosfèrica a Catalunya (XVPCA), adscrita al departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya. Els principals compostos legiscats per la qualitat de l'aire són:

PRINCIPALS COMPOSTOS LEGISCATS PER LA QUALITAT DE L'AIRE

Compost	Símbol	Valors de qualitat de referència ⁽¹⁾	Comentaris i observacions
Monòxid de carboni	CO	VL: 10 mg/m ³	Màxima diària de les mitjanes 8h mòbils
Hidrocarburs no cremats	HCT	---	
Òxid nítrós	NO ₂	VLh: 200 µg/m ³ VLa: 40 µg/m ³	No es pot excedir més de 18 vegades/any
Ozó	O ₃	VOPS: 120 µg/m ³ VOPV: 18.000 µg/m ³ ·h	Màxima diària de mitjanes 8h mòbils AOT40, mitjana 5 anys
Sulfur d'hidrogen	H ₂ S	OQAs: 100 µg/m ³ OQAd: 40 µg/m ³	Temps d'avaluació: mitja hora Temps d'avaluació: dia
Diòxid de sofre	SO ₂	VLh: 350 µg/m ³ VLd: 125 µg/m ³	No es pot excedir més de 24 vegades/any No es pot excedir més de 3 vegades/any
Clor	Cl ₂		
Clorur d'hidrogen	HCl	OQAs: 300 µg/m ³ OQAd: 50 µg/m ³	Temps d'avaluació: mitja hora Temps d'avaluació: dia
Certs metalls pesats	Zn, Mn, Ni, Fe	---	
Partícules en suspensió	PM10	VLd: 50 µg/m ³ VLa: 40 µg/m ³	No es pot excedir més de 35 vegades/dia Temps d'avaluació: any civil
	PM2,5	VLa: 25 µg/m ³	Temps d'avaluació: any civil

⁽¹⁾ Valor de qualitat de referència marcat per l'avaluació de la qualitat de l'aire a la Directiva 2008/50/CE i al Reial Decret 102/2011

VL: Valor límit; VLh: Valor límit horari; VLa: Valor límit anual; VLd: Valor límit diari; VOPS: Valor Objectiu per la protecció de la salut humana; VOPV: Valor objectiu per a la protecció de la vegetació; OQAs: Objectiu de qualitat de l'aire semi-horari; OQAd: Objectiu de qualitat de l'aire diari.

Zones de Qualitat de l'Aire

Les Zones de Qualitat de l'Aire (ZQA) es defineixen com a porcions del territori amb una qualitat de l'aire similar en tots els seus punts, segons les conclusions del *Grupo de Trabajo sobre Evaluación Preliminar, Posterior y Modelización*. D'acord amb aquesta definició, per delimitar les ZQA s'hauria de disposar dels nivells d'immissió de tots els punts de l'àmbit territorial considerat. Actualment no hi ha eines prou fiables que permetin conèixer d'una manera eficaç els nivells d'immissió a cada punt del territori. Per tant, caldrà utilitzar un procediment diferent basat en la informació addicional relativa a la qualitat de l'aire.

Aquesta informació addicional es pot obtenir a partir de les emissions de contaminants primaris a l'atmosfera i de la seva posterior dispersió o transformació en contaminants secundaris.

Les emissions d'origen antropogènic depenen, bàsicament, de l'activitat industrial i de l'ocupació del sòl urbanitzat, tant d'edificacions com d'infraestructures, en la porció de territori considerada. L'ocupació del sòl urbanitzat depèn, en bona manera, de la població existent.

Un cop feta la primera subdivisió, dins de cada zona es podran trobar àrees on els nivells d'immissió varien dins dels nivells de fons propis de la zona en qüestió. Aquestes variacions dels nivells d'immissió són conseqüència de les emissions existents a la zona. Per tant, caldrà distingir en cada una de les zones obtingudes diferents àrees d'acord amb les emissions existents en cada punt. Només en els casos d'àrees extenses amb importants emissions a l'atmosfera es definirà una nova ZQA pròpia d'aquell àmbit territorial. D'aquesta manera es garantirà l'existència d'un nombre mínim de zones de qualitat de l'aire en el territori considerat.

Zones de Qualitat de l'Aire a Catalunya. Font: DMAH

Lleida es situa dins la zona de qualitat atmosfèrica núm. **14 Terres de Ponent**. S'ha realitzat una anàlisi dels últims 5 anys, de les estacions més properes sotmeses als emissors que es troben en l'àmbit d'estudi del planejament. Lleida té una estació pròpia que es troba al carrer Bisbe Irurita amb carrer Pius XII.

ESTACIONS DE VIGILÀNCIA DE LA QUALITAT DE L'AIRE

Municipi	Ubicació	Automàtica	Manual
Lleida	C/ Irurtia-Pius XII	NO _x , O ₃ , PM ₁₀	PM ₁₀ , PM _{2.5} , B(a)p

A la Zona de Qualitat de l'Aire 14, Terres de Ponent, els nivells de qualitat de l'aire mesurats pel diòxid de nitrogen, el diòxid de sofre, el monòxid de carboni, les partícules en suspensió de diàmetre inferior a 2.5 micres, el benzè i el plom estan per sota dels valors límit establerts per la normativa vigent.

Consum final d'energia

Segons les dades publicades per la Generalitat al document resum de les principals dades del balanç energètic de Catalunya fins l'any 2022 (edició març 2024) el consum d'energia final de Catalunya va assolir els 14.271,5 ktep.

La principal font energètica en termes de consum d'energia final correspon als productes derivats del petroli, fortament vinculats al sector transport. L'any 2022, el consum de productes petrolífers (gasoil, gasolines, querosè, etc.) va representar el 48,7% del consum d'energia final de Catalunya. Pel que fa a l'energia elèctrica, el seu consum representa el 24,7% del consum total d'energia final de Catalunya l'any 2022. D'altra banda, el conjunt de les energies renovables (biomassa, biogàs, biocarburants, calor ambient, etc.) va representar el 5,9% del total del consum d'energia final, incrementant-se un 80,5% respecte l'any 2015.

Emissions de contaminants

Estat actual

Pel planejament vigent els resultats de l'aplicació del "full de càlcul de les emissions de CO₂ associades a un pla d'ordenació urbanística municipal" en aquest cas al POUM de Lleida, com a referencia, es mostren els següents resultats:

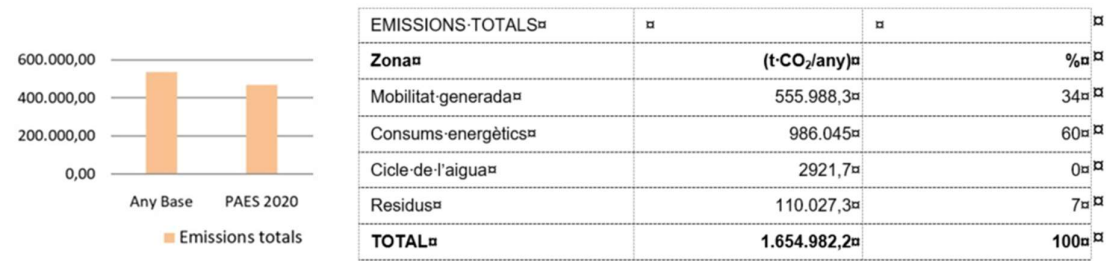
Emissions totals

Les emissions totals del municipi de Lleida provenen de les següents fonts:

- Mobilitat generada
- Consums energètics
- Cicle de l'aigua
- Residus

Els aspectes més significatius en relació a les emissions totals són:

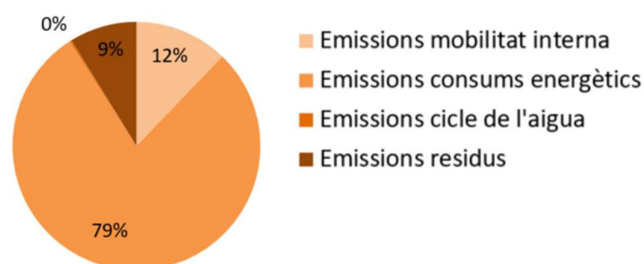
- 60% de les emissions són degudes als consums energètics
- 34% són degudes a la mobilitat generada
- 7% prové dels residus

Emissions sense mobilitat externa

Els aspectes més significatius en relació als càlculs d'emissions sense tenir en compte la mobilitat externa són:

- 79% és deguda als consums energètics
- 12% generada per la mobilitat generada
- 9% per les emissions de residus

EMISSIONS SENSE MOBILITAT EXTERNA

Zona	(t CO ₂ /any)	%
Mobilitat generada	152.514	12
Consums energètics	986,045	79
Cicle de l'aigua	2,922	0
Residus	110,027	9
TOTAL	1.251.508	100

Emissions per càpita

A nivell d'emissions per càpita la proporció per tipologia d'emissió és:

- 59,6% provinent dels consums energètics
- 33,6% per la mobilitat generada
- 6,65 per la generació de residus
- 0,18% pel cicle de l'aigua

EMISSIONS PER CÀPITA

Zona	(t CO ₂ /any)	%
Mobilitat generada	4.025	33,6
Consums energètics	7.138	59,6
Cicle de l'aigua	21	0,18
Residus	796	6,65
TOTAL (t CO₂/habitant/any)	11,98	100

En conclusió, si bé els nivells de contaminants són en general inferiors als valors límit establerts per la legislació, les emissions de partícules generades principalment pel trànsit rodat, juntament amb les condicions meteorològiques pròpies de la zona, amb freqüents episodis d'inversió tèrmica a l'hivern, poden donar lloc a períodes d'increment de la concentració de contaminants a l'atmosfera.

Pla d'Acció de l'energia sostenible de Lleida 2020

L'Ajuntament de Lleida va signar l'any 2009 el Pacte d'Alcaldes, una iniciativa de la Unió Europea per a dinamitzar actuacions que permetin una reducció efectiva d'emissions dels gasos d'efecte hivernacle (GEH) a nivell local i regional. Concretament la signatura implica el compromís formal del municipi de reduir almenys un 20% les seves emissions l'any 2020 respecte les que va emetre l'any 1995, mitjançant la elaboració, execució i seguiment d'un Pla (PAES) per a contribuir conjuntament a la mitigació del canvi climàtic.

- Objectius estratègics de reducció del PAES

Tot i que el compromís en signar el pacte dels Alcaldes és de la reducció de les emissions el 20% per l'any 2020 respecte les de l'any 2005 el Pla de Lleida s'ha marcat com a objectiu reduir al voltant dels 22% les emissions de CO₂eq respecte l'any de referència mitjançant l'aplicació de 43 mesures.

- Aquest objectiu per càpita es tradueix en un valor màxim de 3,08 tCO₂eq per l'any 2020, suposant un creixement mantingut de la població de l'ordre del 1% anual fins a l'any 2020, aquest valor implica una reducció del 35% de les emissions per càpita. La capacitat de reducció d'emissions de GEH al terme municipal està limitada molts cops per factors que sobrepassen les capacitats de l'administració local, que impliquen estratègies supramunicipals i que estan condicionades per la disponibilitat pressupostària. Per aquest motiu els compromisos de reducció per cada àmbit tenen en compte aquests condicionants, així com les possibilitats d'actuació mitjançant accions indirectes (incentivadores, reguladores, d'inspecció i control, de difusió i educació ambiental, etc.) per als sectors més consumidors.

ACCIONS PER REDUIR LES EMISSIONS DEL MUNICIPI

Àmbit d'actuació de les accions per tal de reduir les emissions del municipi	Propostes d'actuació	Càlcul de la reducció GEH en %
Equipaments i serveis		
Edificis i equipaments municipals	Sí	Sí
Infraestructures municipals	Sí	Sí
Enllumenat públic i semàfors	Sí	Sí
Sector domèstic	Sí	Difícilment quantificable
Sector serveis	Sí	Difícilment quantificable
Transport		
Flota municipal (pròpia i externalitzada)	Sí	Sí
Transport públic	Sí	Sí
Transport privat i comercial	Sí	Difícilment quantificable
Altres		
Residus	Sí	Sí
Aigua (consum energètic de la potabilització i depuració)	Sí	Sí
Planificació		
Planejament urbà	Sí	Difícilment quantificable
Mobilitat i transport	Sí	Difícilment quantificable
Criteris de renovació urbana	Sí	Difícilment quantificable

CONTAMINACIÓ ACÚSTICA

La determinació de les prescripcions acústiques es fan d'acord amb:

- Llei 16/2002 de protecció contra la contaminació acústica, que recull els criteris que la Unió Europea ha establert en el Llibre Verd de la lluita contra el soroll i que s'han plasmat en la normativa comunitària
- Reial Decret 1367/2007, de 19 d'octubre, pel qual es desenvolupa la Llei 37/2003, de 17 de novembre, del Soroll, en el que fa referència a zonificació acústica, objectius de qualitat i emissions acústiques, en tots aquells aspectes en que complementa la Llei 16/2002.
- Decret 179/2009, de 10 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 16/2002, de 28 de juny, de protecció contra la contaminació acústica, i se n'adapten els annexos.

A efectes d'ordenació, el territori es delimita en les següents zones de sensibilitat acústica:

- Zona de sensibilitat acústica alta (A): comprèn els sectors del territori que requereixen una protecció alta contra el soroll.
- Zona de sensibilitat acústica moderada (B): comprèn els sectors del territori que admeten una percepció mitjana de soroll.
- Zona de sensibilitat acústica baixa (C): comprèn els sectors del territori que admeten una percepció elevada de soroll.

A cadascuna d'aquestes zones de sensibilitat acústica se'ls hi atorga uns valors límit d'immissió en dB(A):

VALORS LÍMIT D'IMMISSIÓ EN DB(A)

Zonificació acústica del territori	L _d (7 h - 21 h)	L _e (21 h - 23 h)	L _n (23 h - 7 h)
Zona de sensibilitat acústica alta (A)	60	60	50
Zona de sensibilitat acústica moderada (B)	65	65	55
Zona de sensibilitat acústica baixa (C)	70	70	60

L_d, L_e i L_n = índexs d'immissió de soroll per al període de dia, vespre i nit, respectivament.

Aquestes zones poden incorporar els valors límit dels usos del sòl d'acord amb la taula següent:

VALORS LÍMIT DELS USOS DEL SÒL

Zona de sensibilitat	Usos del sòl	L _d (7 h - 21 h)	L _e (21 h - 23 h)	L _n (23 h - 7 h)
Alta (A)	(A1) Espais d'interès natural i altres	-	-	-
	(A2) Predomini del sòl d'ús sanitari, docent i cultural	55	55	45
	(A3) Habitatges situats al medi rural	57	57	47
	(A4) Predomini del sòl d'ús residencial	60	60	50
Moderada (B)	(B1) Coexistència de sòl d'ús residencial amb activitats i/o infraestructures de transport existents	65	65	55
	(B2) Predomini del sòl d'ús terciari diferent a (C1)	65	65	55

Baixa (C)	(C1) Usos recreatius i d'espectacles	68	68	58
	(C2) Predomini de sòl d'ús industrial	70	70	60
	(C3) Àrees del territori afectades per sistemes generals d'infraestructures de transport o altres equipaments públics	-	-	-

L_d , L_e i L_n , = índexs d'immissió de soroll en els períodes de dia, vespre i nit, respectivament

En els usos de sòl (A2), (A4), (B2), (C1) i (C2), el valor límit d'immissió s'incrementa en 5 dB(A) per a les zones urbanitzades existents

El Mapa de capacitat acústica de Lleida és vigent des de l'any 2005. L'any 2011 se'n va fer una actualització, pendent d'aprovació municipal, per adaptar-lo a la legislació vigent i per prendre en consideració els usos del sòl vigents i planificats pel Pla General de Lleida d'Ordenació Urbana i Territorial (1995-2015). L'última actualització del mapa de capacitat acústica correspon a desembre 2017. Els nivells establerts són els que es mostren a la taula següent:

NIVELLS SONORS ESTABLERTS AL MAPA DE CAPACITAT ACÚSTICA DE LLEIDA

Zona de sensibilitat acústica

Valors límit d'immissió en dB(A)

	Dia (7h - 21h)	Vespre (21h - 23h)	Nit (23h - 7h)
Zona sensibilitat acústica alta (A)			
(A1) Espais d'interès natural	-	-	-
(A2) Predomini del sòl d'ús sanitari, docent i cultural	55	55	45
(A3) Habitatges situats al medi rural	57	57	47
(A4) Predomini del sòl d'ús residencial	60	60	50
Zona sensibilitat acústica moderada (B)			
(B1) Coexistència de sòl d'ús residencial amb activitats i/o infraestructures de transport existents	65	65	55
(B2) Predomini del sòl d'ús terciari diferent a (C1)	65	65	55
(B3) Àrees urbanitzades existents afectades per sòl d'ús industrial	65	65	55
Zona sensibilitat acústica baixa (C)			
(C1) Usos recreatius i espectacles	68	68	58
(C2) Predomini del sòl d'ús industrial	70	70	60
(C3) Àrees del territori afectades per sistemes generals d'infraestructures de transport o altres equipaments públics	-	-	-

Valors d'atenció: en les zones urbanitzades existents i pels usos del sòl (A2), (A4), (B2), (C1) i (C2), i per habitatges existents en medi rural (A3), el valor límit d'immissió s'incrementa en 5 dB(A).

Tal i com es descriu a la memòria tècnica de *l'Actualització del mapa de capacitat acústica del municipi de Lleida* (Ajuntament de Lleida, 2017), gran part de la ciutat de Lleida està classificada com a zona de sensibilitat acústica alta, que es correspon bàsicament al sòl d'ús residencial (A4).

Com a zones d'alta sensibilitat (A1) s'han considerat les zones qualificades com a Parc d'Interès Natural (PN) i les Àrees d'interès Natural (AIN) del planejament vigent.

Com a zones (A2) s'han considerat la zona de l'Hospital Arnau de Vilanova i Santa Maria, el Campus Universitari de Cappellet i la Caparrella i la zona dels Instituts Joan Oró, Samuel Gili i Gaia i Marius Torres.

Pel que fa als habitatges aïllats situats a l'Horta de Lleida, tot i que no estiguin zonificats en el mapa de capacitat acústica, es corresponen a una zona de sensibilitat acústica alta (A3), sempre i quan estiguin habitats de manera permanent i no entrin en contradicció amb la legalitat urbanística vigent, sinó, s'assimilaran a sòl d'ús residencial (A4).

Les zones de sensibilitat acústica moderada inclouen les principals vies de trànsit de la ciutat de Lleida com a (B1) i les zones d'activitat comercial, la zona peatonal de Ricard Viñes, el carrer Major, la zona de la Llotja i el Parc científic i tecnològic de Gardeny com a (B2).

Pel que fa a la categoria d'àrees urbanitzades existents afectades per sòl d'ús industrial (B3), no s'hi ha inclòs la zona dels Magraners ja que el Polígon dels Frares no l'afecta ja que és un polígon predominantment de serveis.

Com a zones de sensibilitat acústica baixa, destaquen les zones industrials (C2) del polígon industrial del Segre, el dels Frares, Activa Park, Quatrepilans, Mecanova, Neoparc, Les Canals, Entrevies i Creu de Batlle.

Per últim, com a àrees del territori afectades per sistemes generals d'infraestructures de transport (C3), s'han considerat les principals vies d'entrada de Lleida: la carretera de Saragossa i l'LL-11, així com les zones adjacents a la línia ferroviària.

Les noves infraestructures i activitats que es desenvolupin a la ciutat hauran d'ajustar-se als valors límit d'immissió en funció a la zona de sensibilitat acústica que atorgui el mapa de capacitat acústica del municipi.

Per altra banda, tal i com reflecteix la diagnosi del *Pla de Mobilitat Urbana de Lleida (2011 - 2017)* (Ajuntament de Lleida, 2011), l'avaluació dels nivells sonors del municipi realitzada pel Pla estratègic del Soroll a la ciutat de Lleida elaborat el 2011, conclou que el 16,77 % de la població es troba exposada a nivells de soroll superiors als legals en horari diürn, mentre que en horari nocturn el nivell és de 15,74 %.

L'anàlisi del mapa de superació dels valors límit d'atenció tant en horari diürn com nocturn, posa de manifest que la majoria de les superacions dels límits s'ubiquen a les principals vies de trànsit de la ciutat i a les vies de connexió interna de primer nivell.

El mapa de capacitat acústica de Lleida, va ser aprovat el 31 de gener de 2018. Actualment, està en exposició pública fins el 21 de juliol de 2025, l'aprovació inicial de la fase IV del mapa estratègic de soroll.

Zones de soroll d'infraestructures

S'han consultat els mapes de soroll del Ministeri de Medi Ambient definides al Sistema d'Informació sobre la Contaminació Acústica (SICA) on hi ha per infraestructures viàries i ferroviàries les zones de soroll. A continuació es presenten els resultats de l'estudi realitzat al 2017 (tercera fase).

En l'àmbit del terme municipal, els principals fonts de soroll dels eixos viaris d'accés a la ciutat son:

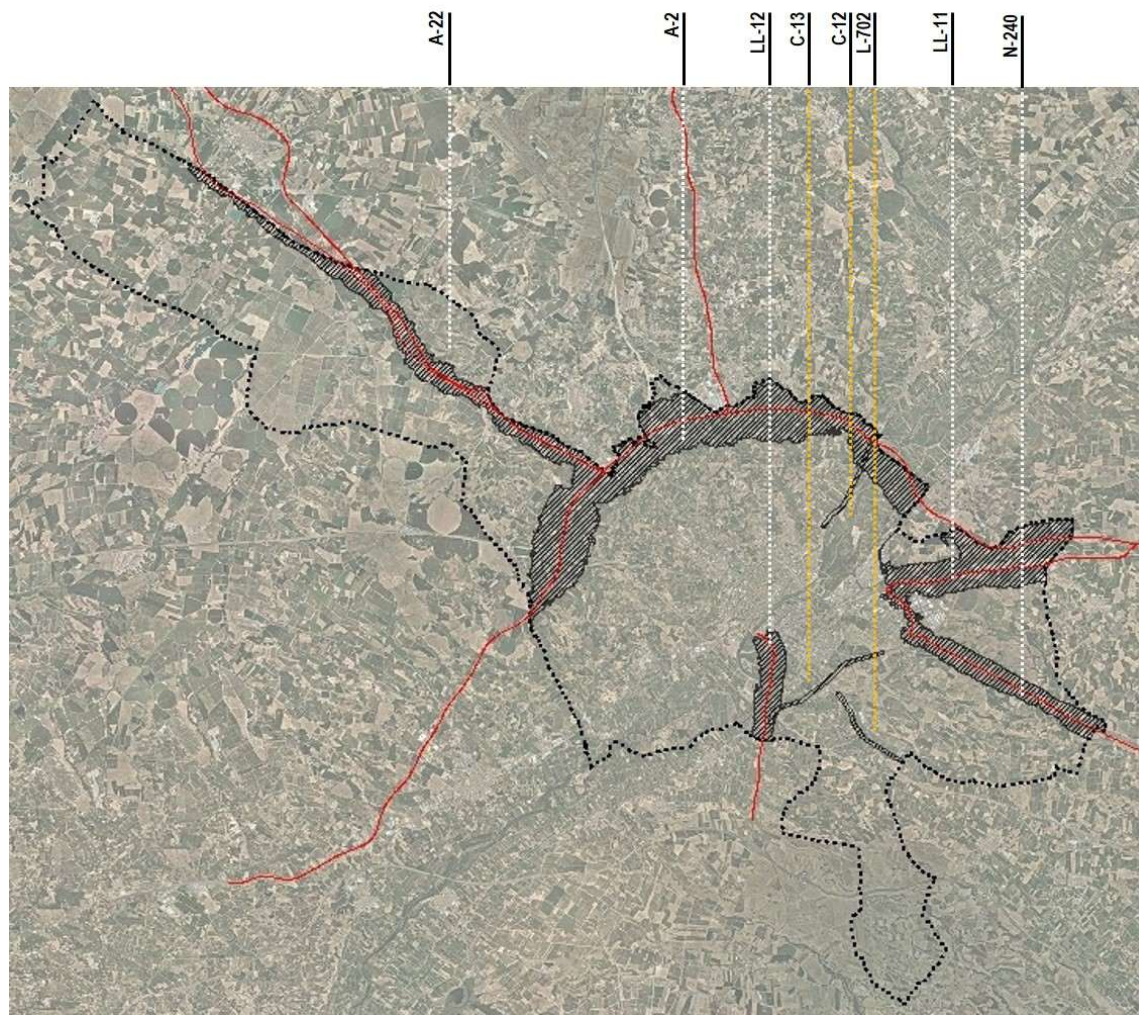
- De competència del Ministeri de Foment: Autovia A-2; la carretera LL-12; l'Autovia A-22 i l'LL-11.
- De competència de la Generalitat de Catalunya: la C-13; la C-13B; LP-29221 i la L-702.
- De competència de l'Ajuntament de Lleida: La N-II (des del límit del municipi fins a l'Avinguda de l'Exèrcit); la N-240 (des de l'enllaç amb l'A-2 fins a l'avinguda Rovira Roure i des de l'L-11 fins

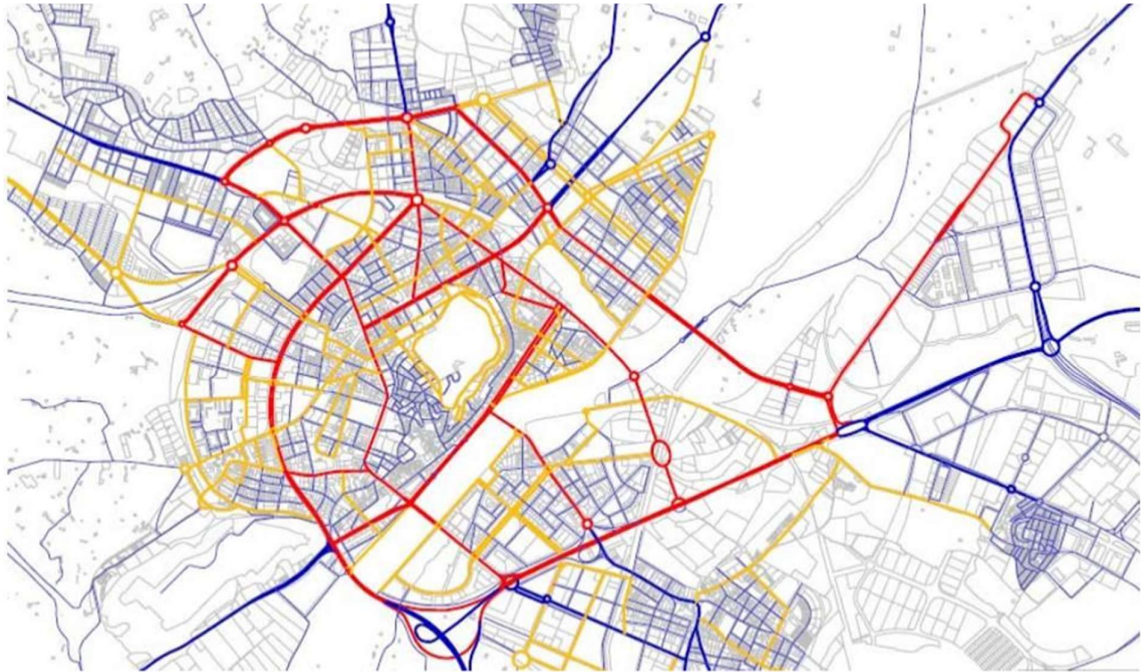
a l'enllaç amb la C-13B); la N-230; la C-230a d'accés a Lleida pel sud i la L-11 (fins el creuament amb la C-13).

Es conclou que les zones més exposades al soroll provinent del transit de carreteres son els habitatges ubicats a l'entorn de la N-II; els habitatges ubicats a la N-240 i de la N-230 (ambdós des del creuament amb l'A-2).

En l'àmbit urbà, la xarxa viària consta de 276,25km lineals, el 90% dels quals son accessibles amb transport motoritzat. La xarxa viària es classifica en funció a la seva funcionalitat a tres nivells:

- Nivell primari: son vies d'alta capacitat que connecten les vies d'accés interurbans amb les de nivell secundari.
- Nivell secundari: es subdivideix en vies de connectivitat de segon nivell i de tercer nivell.
- Nivell local o no bàsica: és aquella que no és necessària per a cobrir el trànsit general de la ciutat

Xarxa viària municipal. En blau les vies d'accés; vermell la xarxa primària; groc secundària i blau clar la xarxa local (font: Pla de mobilitat urbana, 2011)

Els eixos ferroviaris son:

- Línia d'ampla ibèric Madrid-Barcelona
- Línia d'alta velocitat ample UIC, Madrid-Barcelona, al seu pas per la localitat de Lleida.
- Línia no electrificada FGC de la Pobla de Segur.

Es conclou que els carrers on es detecta una major afectació pel pas del ferrocarril son: el carrer Enric Roca i Peralta (afectació pel tren tipus AVE); avinguda Amposta (afectació per trens de mercaderies) i avinguda Tarradellas (afectació pel tren tipus AVE).

La xarxa ferroviària convencional i la xarxa ferroviària d'Alta Velocitat, per cap de les fases d'elaboració dels mapes estratègics de soroll (fase 2007, 2012 i 2017) han estat delimitades les zones de soroll.

CONTAMINACIÓ LLUMINOSA

La normativa que regula l'impacte lumínic a Catalunya és la següent:

- Llei 6/2001, de 31 de maig, d'ordenació ambiental de l'enllumenament per a la protecció del medi nocturn .
- Decret 190/2015, de 25 d'agost, de desplegament de la Llei 6/2001, de 31 de maig, d'ordenació ambiental de l'enllumenament per a la protecció del medi nocturn.
- RD 1890/2008, de 14 de novembre, pel qual s'aprova el reglament d'eficiència energètica en instal·lacions d'enllumenat exterior i les seves instruccions tècniques complementàries EA-01 a EA-07 (en especial la IT-EA-03)

Els nivells de contaminació lluminosa estan establerts pel Mapa de la protecció envers la protecció lluminosa a Catalunya. El territori es divideix en zones, en funció de la vulnerabilitat a la contaminació lumínica.

A Catalunya, es consideren quatre zones, sent les de major protecció les zones E1 i les de menor protecció les zones E4:

- Les zones E1 són les zones de màxima protecció a la contaminació lluminosa; corresponen a les àrees coincidents amb els espais d'interès natural, les àrees de protecció especial i les àrees coincidents amb la xarxa Natura 2000.
- Es considera com a zona E2 (protecció alta) el sòl no urbanitzable fora d'un espai d'interès natural o d'una àrea de protecció especial o d'una àrea de la xarxa Natura 2000.
- Les zones E3 (protecció moderada) són les àrees que el planejament urbanístic les qualifica com a sòl urbà o urbanitzable.
- Les zones E4 (protecció menor) són àrees en sòl urbà d'ús intensiu a la nit en activitats: comercials, industrials o de serveis i també vials urbans principals. Les determina l'ajuntament de cada municipi, el qual haurà de notificar la proposta de zonificació al Departament de Medi Ambient i Habitatge, que n'haurà de fer l'aprovació. No poden classificar-se zones E4 a menys de 2 km d'una zona E1.

CONTAMINACIÓ ELECTROMAGNÈTICA

La xarxa d'estacions del Sistema de Monitorització de Ràdio Freqüència (SMRF) mesura immissions de camps electromagnètics provinents d'estacions base de telefonia mòbil. Aquesta xarxa compta amb dues estacions ubicades al municipi de Lleida (Lleida 1-Secà de Sant Pere i Lleida 2-Universitat), que presenten valors molt inferiors als límits establerts per la legislació vigent (Decret 281/2003, de 4 de novembre, de modificació del Decret 148/2001, de 29 de maig, d'ordenació ambiental de les instal·lacions de telefonia mòbil i altres instal·lacions de radiocomunicació).

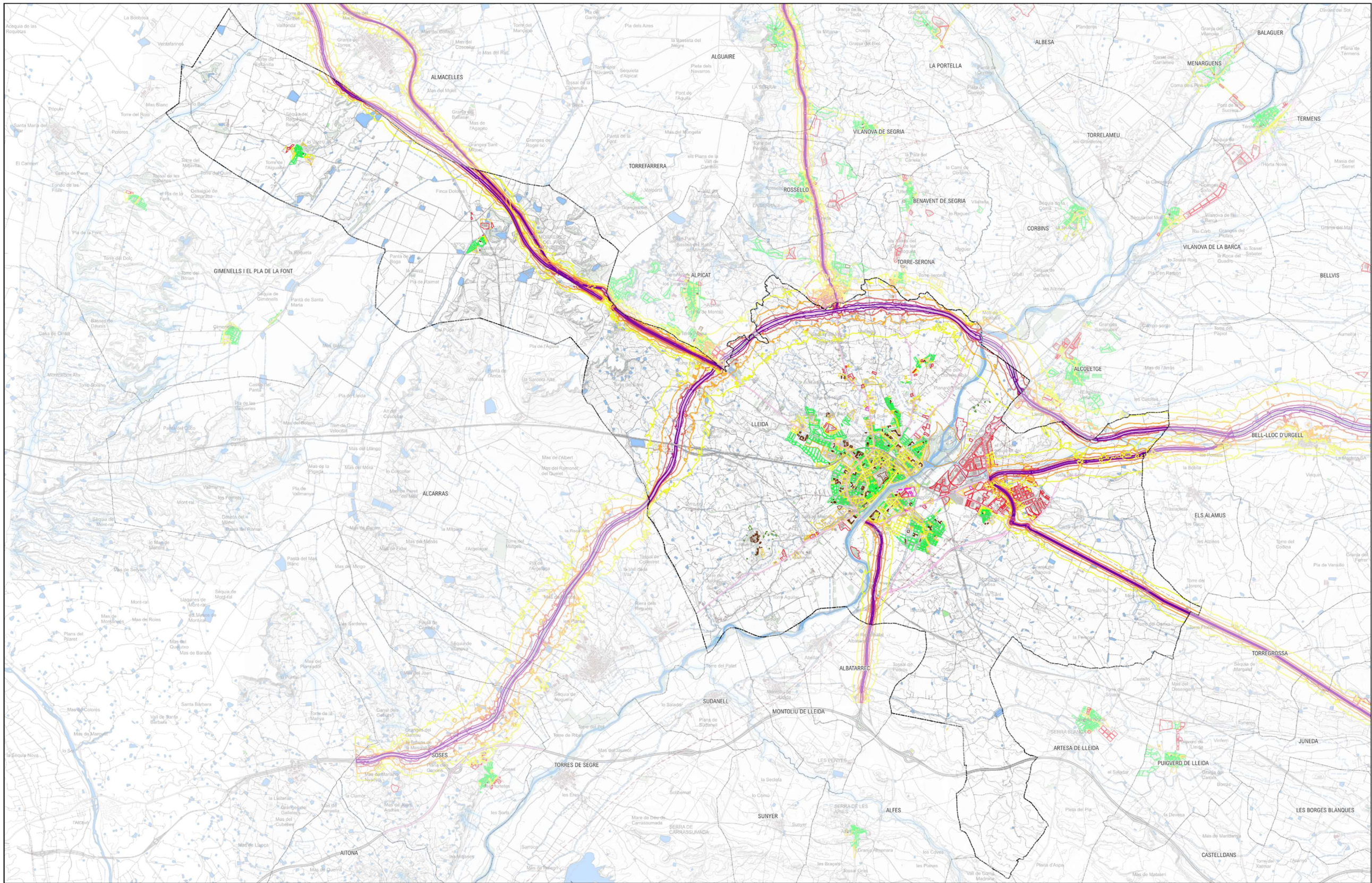
L'ajuntament de Lleida, l'1 de juliol de 2005, va aprovar definitivament la modificació de l'ordenança municipal per a la instal·lació i funcionament d'instal·lacions de radiocomunicació (BOP 103, 30-juliol-2005).

S'estableix un nivell màxim de densitat de potència de 2 Wats/m² (900 Mhz), o 4 Wats/m² (1.800 Mhz).

No hi ha línies elèctriques de transport en l'àmbit, la més pròxima passa paral·lela a la N-240 dins el sector de Torre Ribera. Per les noves línies s'hauria de preveure els traçats evitant la proximitat a usos sensibles i preveient com a mínim els següents nivells de camp magnètic:

VALORS LÍMITS DE CAMP MAGNÈTIC RECOMANATS

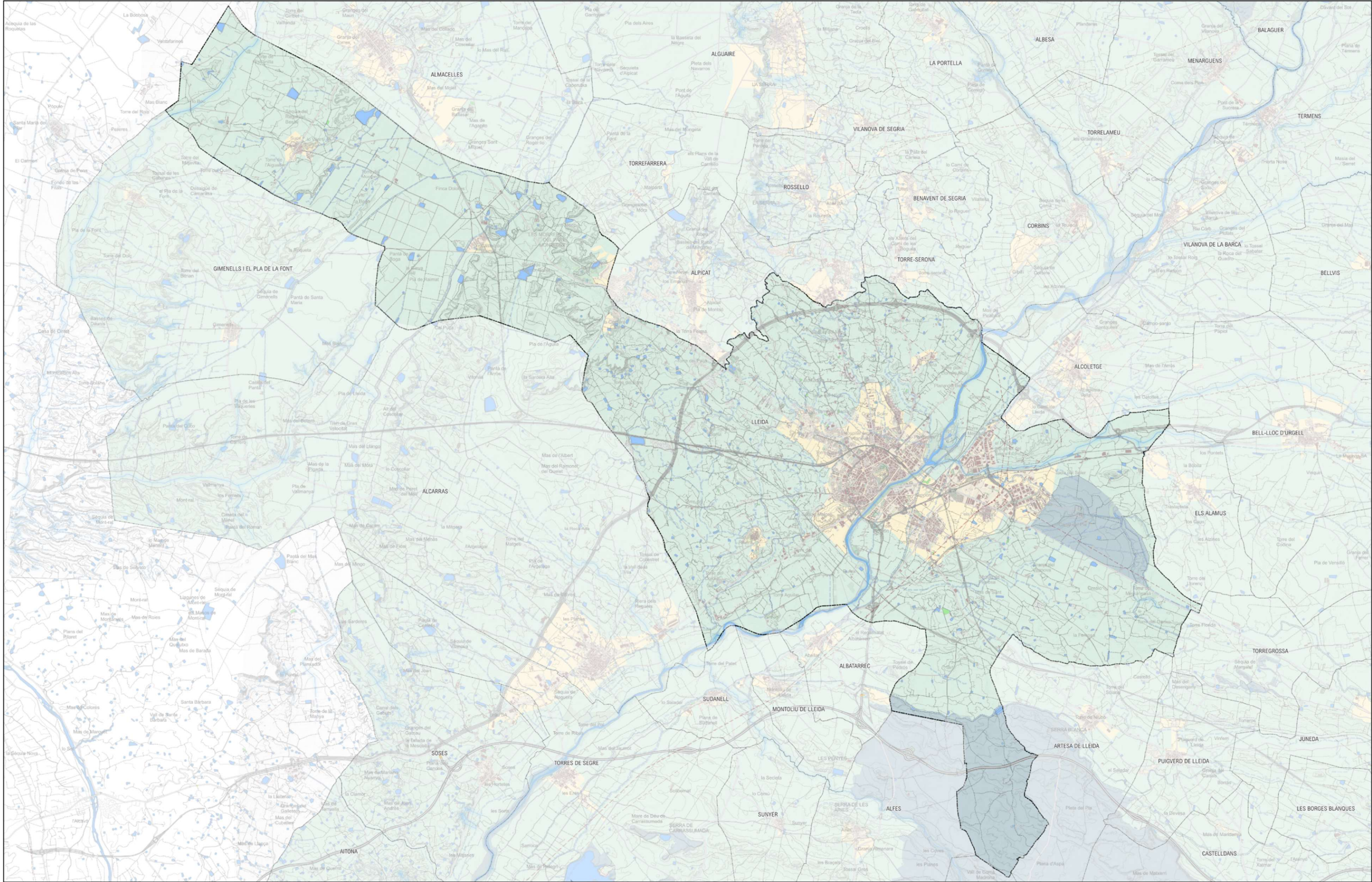
Casos	Valor límit	Descripció
General	100 µT	-
Casos especials	10 µT	Quan temps exposició > 4h/dia
	3 µT	Aplicable a línies, habitatges i infraestructura social de nova construcció
	1 µT	En zones específiques d'infants (guarderies, parcs...)

CAPACITAT ACÚSTICA

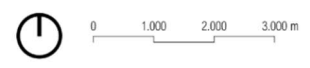

0 1,000 2,000 3,000 m

E1 - PROTECCIÓ MÀXIMA E3 - PROTECCIÓ MODERADA
E2 - PROTECCIÓ ALTA E4 - PROTECCIÓ MÍNIMA

CONTAMINACIÓ LUMÍNICA

3.1.6 Gestió de materials i residus

La generació de residus sòlids urbans de Lleida es situa en 1,20 kg/habitant/dia l'any 2023. Aquest índex de generació per càpita és inferior al promig de Catalunya (1,31 kg/habitant/dia l'any 2023) i compleix l'objectiu fixat pel Programa de Gestió de Residus Municipals de Catalunya (PROGEMIC, 2007-2012), fixat en 1,48 kg/habitant/dia per a l'any 2012, en l'escenari baix. L'evolució de la generació de residus mostra una lleugera però constant tendència a la disminució.

L'índex de recollida selectiva és del 35,7% l'any 2023 amb un total de 22.356,89 tones de residus recollits.

A continuació, es presenten algunes dades sobre la recollida de residus municipals a Lleida:

RESIDUS MUNICIPALS A LLEIDA. TOTAL (TN) REGISTRAT I GENERACIÓ PER CÀPITA.

Any	Total kg/hab./dia	Recollida selectiva	Recollida no selectiva	Total
2023	1,20	22.356,89	40.289,91	62.646,80

RESIDUS MUNICIPALS A LLEIDA. RECOLLIDA NO SELECTIVA (TN) REGISTRADA PER TIPUS DE TRACTAMENT.

Any	Tractament mecànic biològic	Abocador	Incineració	Recollida no selectiva
2023	40.289,91	0,00	0,00	40.289,91

RESIDUS MUNICIPALS A LLEIDA. RECOLLIDA SELECTIVA (TN) REGISTRADA PER TIPUS DE RESIDU.

Any	Vidre	Paper i cartró	Envasos lleugers	Matèria orgànica	Poda i jardineria	Residus voluminosos i fusta	Altres	Recollida selectiva
2023	2.641,62	7.122,20	2.695,72	6.174,93	775,74	1.898,27	1.048,41	22.356,89

Font: Idescat

La recollida de residus de la ciutat es realitza a través de la unió temporal d'empreses ILNET formada per ROMERO-POLO, S.A. - VALORIZA, S.A.

El municipi disposa de contenidors per a la recollida de residus a la via pública, a excepció dels barris de Vila Montcada i Ciutat Jardí que el servei de recollida de residus és a través del porta a porta.

La gestió dels residus de rebuig es duu a terme a través de la planta de triatge de resta del "Centre de Tractament de Residus del Segrià" (Codi Gestor E-1405.13), situat al municipi de Montoliu de Lleida. Un cop triats els materials aprofitables, la fracció restant es trasllada al dipòsit controlat del Centre de Tractament de Residus del Segrià.

La fracció orgànica es gestiona a través de la "Planta de Compostatge del Centre de Tractament de Residus del Segrià".

També els serveis municipals recullen els residus dipositats als contenidors de reciclatge que es gestionen segons el tipus de residu:

- Vidre a través de Recuperadora de vidrio Barcelona, SA (E-1156.10)

- Paper i cartró a través de J.Vilella Felip, SL (E-357.97)
- Envasos: Griñó Ecològic, SA (E-783.02)

Els residus perillosos generats al municipi de Lleida es gestionen a través de diferents gestors autoritzats per l'ARC.

El municipi també disposa d'un servei de deixalleria municipal:

- La deixalleria central de Pardinyes (Crta. De Carbins, km1).
 - El centre de recepció i emmagatzematge de materials que per la seva naturalesa encara aprofitable, o que pel seu excés de volum, o que pel seu potencial contaminant, no és aconsellable que els ciutadans se'n desprenguin a través del sistema ordinari de recollida de residus.
 - El servei també actua com a centre de reutilització i de recuperació de residus i com a equipament d'educació ambiental.
- Les deixalleries fixes:
 - La Bordeta (C/ de les Roses, 49)
 - La Mariola (C/ Germans Izquierdo, 3)
 - L'Estació (C/ del Nord, 37)
 - Sucs i Raïmat
- Com a reforç a les deixalleries fixes, l'Ajuntament de Lleida ha posat a disposició les deixalleries mòbils, per a la recollida de residus de menys grandària, amb uns horaris i uns punts de recollida determinats.
- La deixalleria mòbil dona servei als barris de Magraners, Bordeta, Secà de Sant Pere, Centre Històric, La Mariola, Llívia,.. i les partides de l'Horta de Lleida, desplaçant-se a 23 ubicacions diferents, aproximadament un dia al mes en l'horari de 14:30 a 19:30h.

3.1.7 Biodiversitat, connectivitat ecològica i patrimoni natural

ESPAIS NATURALS PROTEGITS

El 7,22 % de la superfície municipal de Lleida forma part de la xarxa Natura 2000 i del Pla d'Espais d'Interès Natural de Catalunya (PEIN), repartits entre els espais “Bases de Sucs i Alcarràs” i “Secans de Mas de Melons-Alfés”.

- **Les Basses de Sucs i Alcarràs** formen part de la xarxa Natura 2000 com a Lloc d'importància comunitària (LIC) i Zona d'especial protecció per a les aus (ZEPA) (codi ES5130017) i estan incloses al PEIN amb el mateix nom. Es tracta d'un espai de la regió biogeogràfica mediterrània de 21,2 ha de superfície constituït per tres basses de les quals dues es troben dintre del municipi de Lleida, a l'extrem nord occidental del municipi, amb una superfície de 4 ha i 6,8 ha respectivament. L'espai inclou conreus extensius de cereal, torberes ombrotrofiques i minerotrofiques, vegetació aquàtica, maresmes i aigües continentals.

Més del 32 % de l'espai està cobert pels hàbitats d'interès comunitari (HIC) “Prats i jonqueres halòfils mediterranis (*Juncetalia maritimi*)” (HIC 1410), “Matollars halòfils mediterranis i termoatlàntics (*Sarcocornetea fruticosae*)” (HIC 1420), “Matollars halonitròfils (*Pegano - Salsolitea*)” (HIC 1430) i “Bosquines i matollars meridionals de rambles, rieres i llocs humits (*Nerio - Tamaricetea*)” (HIC 92D0).

Les basses juntament amb la vegetació de ribera són l'hàbitat idoni per a la nidificació de l'arpella vulgar (*Circus aeruginosus*), espècie inclosa al Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial i al Decret Legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals, amb categoria B. A banda de l'arpella, també hi nidifica l'agró roig (*Ardea purpurea*), el gaig blau (*Coracias garrulus*) i la cogullada fosca (*Galerida theklae*), totes elles incloses al Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial i al Decret

Legislatiu 2/2008, amb categories B, C i D respectivament. Entre les espècies hivernants destaca el blauet (*Alcedo atthis*), també present al Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial i al Decret Legislatiu 2/2008, amb categoria C.

- **Els Secans de Mas de Melons-Alfés** són una ZEPA (codi ES0000021) de 7.605,8 ha de superfície, de les quals 6.420,2 ha també són LIC (codi ES5130040). La totalitat de l'espai forma part també de l'EIN Mas de Melons-Alfés. L'espai pertany a la regió biogeogràfica mediterrània i està constituït per dues zones discontinues. Més del 95 % de la ZEPA està format per conreus extensius de cereal i àrees cultivades no boscoses amb plantes llenyoses, mentre que en la superfície restant s'hi troben màquies i garrigues, maresmes salobres o salines, torberes ombrotrofiques i minerotrofiques, vegetació aquàtica, boscos de coníferes, estepes i aigües continentals.

Aproximadament el 5,4 % de l'espai està cobert pels HIC “Matollars halonitròfils (*Pegano - Salsoletea*)” (HIC 1430), “Matollars termomediterranis i predesèrtics” (HIC 5330), “Prats mediterranis rics en anuals, basòfils (*Thero-brachypodietalia*)” (HIC 6220*), “Alberedes, salzedes i altres boscos de ribera” (HIC 92A0) i “Pinedes mediterrànies” (HIC 9540).

Entre les nombroses espècies d'aus presents dins l'espai destaquen la ganga (*Pterocles alchata*) i la trenca (*Lanius minor*), espècies incloses al Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial, al Catálogo Español de Especies Amenazadas amb categories “Vulnerable” i “En peligro de extinción” respectivament i al Decret Legislatiu 2/2008, amb categoria A; les de Lleida signifiquen pràcticament la totalitat de les poblacions a Catalunya. A més, també hi són presents, entre altres, l'àguila marcenca (*Circetus gallicus*), l'esparver cendrós (*Circus pygargus*), el xoriguer petit (*Falco naumanni*), el sisó (*Tetrax tetrax*), el torlit (*Burhinus oedipnemus*), el duc (*Bubo bubo*), l'alosa becuda (*Chersophilus dupontii*), l'enganyapastors (*Caprimulgus europaeus*) i la xurra (*Pterocles orientalis*), totes elles incloses al Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial i al Decret Legislatiu 2/2008. Cal afegir que l'esparver cendrós, el sisó, l'alosa becuda i la xurra, consten al Catálogo Español de Especies Amenazadas amb categoria “Vulnerable”. Entre els mamífers presents dins l'espai destaca la ratapinyada mediterrània de ferradura (*Rhinolophus euryale*), espècie inclosa al Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial, al Catálogo Español de Especies Amenazadas amb categoria “Vulnerable” i al Decret Legislatiu 2/2008, amb categoria C. De les dues àrees discontinues que conformen l'espai, la més septentrional presenta una extensió de 595,4 ha i s'inclou íntegrament dintre de Lleida, a l'extrem oriental del municipi, mentre que només 926,8 de les 6.084 ha que conformen la segona peça s'inclouen dintre de Lleida, a l'extrem sud del municipi.

SÒLS DE PROTECCIÓ ESPECIAL DEL PTPP

El *Pla territorial parcial de Ponent (Terres de Lleida)* (DPTOP 2007) atorga protecció especial a aquells sòls no urbanitzables en què concorren valors que justifiquen un grau de protecció altament restrictiu de les possibilitats de transformació que els poguessin afectar. Aquesta categoria comprèn els sòls que formen part d'àmbits de protecció establerts en la normativa sectorial i els que el Pla considera que cal preservar.

El PTPP, doncs, a més de reconèixer els espais sotmesos a algun tipus de protecció pel seu interès natural a l'escala del conjunt de Catalunya, atorga la protecció especial a uns altres, que tenen valor natural a les escales ponentina de conjunt, comarcal i local, com també a aquells que relliguen tant aquests amb els ja protegits sectorialment com tots ells entre sí, per tal d'articular una xarxa que reforci la funcionalitat ecològica del territori tot superant el determinant component d'insularitat que pateixen els espais actualment protegits.

La xarxa d'espais de valor natural i de connexió que conforma el sòl no urbanitzable de protecció especial incorpora aquelles àrees que ja comptaven en el moment de redactar el Pla amb una figura de protecció establerta per la normativa sectorial. També incorpora aquells espais inclosos en

catàlegs o inventaris o que disposen d'algun projecte o pla de conservació. El PTPP inclou dins del sòl de protecció especial:

- Els espais naturals protegits sectorialment:
 - Els espais inclosos en el Pla d'espais d'interès natural de Catalunya (PEIN)
 - Els espais inclosos dins la xarxa Natura 2000.
- Una xarxa d'espais de valor natural i de connexió, definida a partir de la inclusió d'espais inclosos en catàlegs o inventaris o que disposen d'algun projecte o pla de conservació:
 - Reserves naturals parcials. Inexistents en l'àmbit del terme municipal.
 - Reserves naturals de fauna salvatge. Inexistents en l'àmbit del terme municipal.
 - Refugis de fauna salvatge. Inexistents en l'àmbit del terme municipal.
 - Zones de caça controlada. Inexistents en l'àmbit del terme municipal.
 - Forests del Catàleg d'utilitat pública (CUP). Dins el municipi de Lleida es troben les forests Meseta de la Seo, La Cerdera i Finques Forestals de l'Ajuntament de Lleida que pertanyen a entitats locals (Diputació), i la Ribera Claror Amarga de la qual és titular la Generalitat de Catalunya.
 - Zones humides. L'àmbit del terme municipal inclou diverses zones humides.
 - Espais inclosos en el Pla de recuperació de la llúdriga. Tot i que l'espècie és present al municipi, l'àmbit del Pla de recuperació no inclou Lleida.
 - Espais inclosos en el Pla de recuperació del trençall. Inexistents en l'àmbit del terme municipal.
 - Localitats d'interès per a la reproducció dels rapinyaires, ocells colonials i quiròpters, com també hàbitats de fauna ornítica d'interès, com són les àrees de dispersió de l'àguila cuabarrada, de nidificació de la trenca i de presència d'ocells d'ambients estèpics.
 - Espais sotmesos a acords de custòdia del territori. Actualment, d'acord amb la informació de la pàgina web de la Xarxa de custòdia del territori, no hi ha cap acord de custòdia al municipi.
 - Espais d'interès geològic: geòtops i geozones. Inexistents en l'àmbit del terme municipal.
 - Hàbitats d'interès comunitari. El PTPP inclou dins la xarxa d'espais de valor natural i de connexió les superfícies contínues relativament extenses ocupades per hàbitats d'interès comunitari prioritari. També inclou els hàbitats d'interès comunitari no prioritari a les àrees amb més necessitat de protecció.
 - Sòls de valor forestal, categoria en la que s'inclouen: hàbitats boscosos, que a l'àmbit de les Terres de Lleida tenen molta significació perquè són especialment representatius d'aquests ambients i tenen una funció important de fixació del sòl i manteniment de la fauna, com són els carrascars (*Quercetum rotundifoliae*), les rouredes de roure valencià (*Violo-Quercetum fagineae*) i les pinedes de pi roig (*Pinus sylvestris*); els boscos de ribera i la vegetació d'aiguamolls pel seu potencial en la connectivitat ecològica entre espais naturals i la seva contribució a la qualitat de l'aigua; els boscos d'utilitat pública inscrits en el catàleg corresponent.
 - Sòls de valor de connexió, en els quals Lleida quedaria associada a l'anella interna, composta per ambients estèpics, i que connecta els retalls de matollars i prats estèpics amb conreus cerealistes extensius de la plana central; i a l'eix central que ressegueix rius, canals, sèquies, vessants de terrasses fluvials, rosaris de turons i espais lliures en àrees d'activitat intensiva, s'infiltra en el territori més fragmentat i connecta en totes les direccions.

En base als criteris anteriors, el PTPP inclou en el sòl de protecció especial - a més dels espais d'interès natural amb figura de protecció sectorial-, els següents espais:

Espais d'interès regional

R2. Torre Ribera-Moredilla

Espai inclòs íntegrament dintre del municipi de Lleida.

Zona de cultius de regadiu principalment herbacis regats pel Canal d'Urgell entre els quals s'han mantingut alguns camps de secà. Hi ha nombrosos marges de vegetació natural, banquetes arbrades i fileres d'arbres de gran port. També inclou el tossal de Moradilla, de pendent superior al 25% on apareixen restes de vegetació natural de matollar halonitròfil (*Pegano-Salsoletea*) i afloraments rocosos. L'espai alberga l'única població nidificant de trenca (*Lanius minor*) que ha sobreviscut dels quatre nuclis reproductors d'aquesta au que existien al 2002 (Ajuntament de Lleida, 2010). La trenca està inclosa al *Catálogo Español de Especies Amenazadas* amb categoria "en peligro de extinción" i el *Decret Llei 2/2008*, amb categoria A. També hi són presents altres espècies reproductores d'interès com el gaig blau (*Coracias garrulus*), el milà negre (*Milvus migrans*), el botxí (*Lanius meridionalis*) o el falcó mostatxut (*Falco subbuteo*). L'espai s'inclou íntegrament dintre del municipi de Lleida.

R3. Planes de Castellldans-Alfès-Aspa

L'espai inclou de forma parcial onze municipis de les Garrigues i el Segrià.

Es tracta d'un espai de relleu suau constituït per un mosaic de planes ocupades per conreus extensius de secà i travessat per petits barrancs que desguassen majoritàriament al riu Set. També apareixen petits turons i marges amb afloraments rocosos on es conserven comunitats vegetals naturals pròpies de la depressió central catalana. L'espai alberga diversos hàbitats d'interès comunitari entre els quals destaquen les "Pastures mediterrànies xerofítiques anuals i vivaces (*Thero-Brachypodietea*)" (HIC 6220*), de caràcter prioritari, i vegetació estèpica de gran interès. L'espai inclou el riu Set i el seu bosc de ribera, la timoneda d'Alfès i els herbassars de Castellldans.

L'espai és de gran importància per la comunitat d'aus estèpiques, albergant entre altres l'única colònia reproductora d'aloia becuda (*Chersophilus duponti*) de Catalunya i la principal població de ganga (*Pterocles alchata*), espècies incloses al *Catálogo Español de Especies Amenazadas* amb categoria "vulnerable". Destaca igualment la importància per a la comunitat de rèptils i d'ortòpters.

Dintre del municipi de Lleida, l'espai inclou la franja de conreus de secà compresa entre el Canal d'Urgell i l'autopista AP-2.

R9. Cerdera – Pantà de l'Arròs

Espai situat als municipis d'Alcarràs i Lleida.

És una plataforma estructural sobre l'horta de Pinyana. Inclou l'antic polvorí militar de la Cerdera, els tossals que dominen el pla de Raïmat i al sud, el pantà de l'Arròs. L'espai alberga comunitats vegetals de brolles i pradells mediterranis i les darreres mostres d'alzinar continental de la plana. També estan presents diversos HIC entre els quals destaca pel seu caràcter prioritari les "Pastures mediterrànies xerofítiques anuals i vivaces (*Thero-Brachypodietea*)" (HIC 6220*).

Dintre de l'espai nien el gaig blau (*Coracias garrulus*) i fins fa uns anys la trenca (*Lanius minor*), espècies incloses al *Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial* i en el cas de la trenca inclosa també al *Catálogo Español de Especies Amenazadas* amb categoria "en peligro de extinción".

R11. Mitjana de Lleida

Espai inclòs íntegrament dintre del municipi de Lleida.

Està situat al nord-est de la ciutat i té una extensió aproximada de 90 ha. Inclou l'eixamplament de la llera del riu Segre originada com a conseqüència de la construcció d'un assut per la derivació del canal de Serós. Acull una gran diversitat d'ambients fluvials entre els quals destaca l'albereda continental (*Rubio tinctorium*-*Populetum albae*) i el tamarigar (*Tamaricetum canariensis*).

L'espai alberga també nombroses espècies d'aus aquàtiques i de bosc de ribera i és especialment important per a algunes espècies de rèptils com el vidriol (*Anguis fragilis*) o la tortuga de rierol (*Mauremys leprosa*), així com per a la comunitat d'amfibis, en la que destaca la presència del tòtil (*Alytes obstetricans*). També hi és present la llúdriga (*Lutra lutra*) que, com la resta d'espècies, està inclosa al *Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial*.

Espais d'interès comarcal

C4. Clamor de Vallmanya – Reguer del Cap – Sèquia de Raïmat

Espai situat als municipis d'Alcarràs, Almacelles, Gimenells, Lleida i Torrefarrera.

Es tracta d'una zona plana regada pel Canal d'Aragó i Catalunya coberta principalment per conreus extensius de regadiu. Als marges dels conreus hi ha petits redutes de vegetació natural formant franges de l'hàbitat d'interès comunitari prioritari "Pastures mediterrànies xerofítiques anuals i vivaces (*Thero-Brachypodietea*)" (HIC 6220*). Atesa la naturalesa de la roca mare, en els llocs on el regadiu no ha sigut capaç de rentar les sals, els sòls presenten una elevada conductivitat i altes concentracions de sal. Encara que antigament un dels conreus tradicionals fos l'arròs, actualment la seva presència és testimonial, mantenint-se només a les rodalies de Montagut. Aquests conreus són especialment importants per algunes espècies d'aus aquàtiques com el cames llargues (*Himantopus himantopus*), espècie inclosa al *Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial*, atès que els proporcionen aliment durant bona part de l'any.

A l'interior del municipi de Lleida, l'espai inclou els marges de la sèquia de Raïmat, incorporant també part del Raïmat Golf Club, i els marges del reguer del Cap.

C9. Banquetes del Canal d'Urgell – connexió serra de Vilobí

Es tracta d'un espai connector que permet continuïtat entre la serra de Vilobí, a la serralada prelitoral, i el riu Segre. Al sector de la plana l'espai ressegueix els espais fluvials, incloent-hi rius i banquetes arbrades. Des del punt de vista faunístic destaca la importància de l'espai per a les comunitats d'aus de ribera.

A l'interior del municipi de Lleida, l'espai inclou els marges del torrent i de la sèquia de la Femosa.

C17. Connexions fluvials de la Plana

Espai inclòs a 15 municipis de les Garrigues, el Pla d'Urgell i el Segrià, entre els quals es troba Lleida.

Està format per diferents trams del curs baix del riu Segre i de la Noguera Ribagorçana que presenten un clar interès connector i conserven comunitats vegetals de ribera.

Dintre del municipi de Lleida inclou els marges del riu Segre situats per sobre del parc de la Mitjana de Lleida i del tram situat per sota de la sèquia de la Femosa.

C18. Connexió horta de Lleida

Espai situat en els municipis de l'Alcoletge, els Alamús, Alpicat, Bell-lloc d'Urgell, Lleida, Sidamon, Torrefarrera i Torregrossa.

Està constituït per petits cursos fluvials que formen part d'una complexa xarxa de canals i desguassos de l'àrea regada pels canals d'Urgell i de Pinyana. Conserven redutes de vegetació de ribera amb algun tram arbrat. L'espai presenta un paper important en la canalització dels fluxos biològics.

Espais d'interès local**L2. Turons i vessants de les planes d'Almacelles**

Espai situat als municipis d'Almacelles, Almenar, Gimènells i Lleida.

Està constituït per 18 petits turons disgregats i vessants de les plataformes que formen les terrasses fluvials, on es conserven restes de vegetació natural en diferents estadis de la sèrie de degradació de la màquia de garric i arçot, és a dir, brolles de romer i esteperola, matollars de botja pudent i siscall i llistonars. Als anys 70 alguns d'ells es van repoblar amb pi blanc per controlar l'erosió i s'han desenvolupat pinedes denses on es reproduïx habitualment el mussol banyut (*Asio otus*), espècie inclosa al *Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial*. Aquests turons situats en un entorn dominat per l'agricultura intensiva actuen com a refugi de nombroses espècies de fauna i flora.

L5. Zones humides de la plana

Espai que, dintre del municipi de Lleida, inclou el bosc catalogat de la Forest de la Clamor Amarga i els pantans de Suquets de Baix.

En conjunt, l'espai està format per les diferents zones humides de la plana de Lleida i els trams de banquetes dels canals i reguers que mantenen vegetació de ribera a les seves ribes. A les basses hi ha vegetació helofítica de canyissar (*Phragmites australis*) i en alguns casos també hi ha algun arbre de ribera. Puntualment poden haver cinturons salins amb jonqueres i comunitats de saladars i en les basses amb menor nivell d'eutròfia hi creixen macròfits, on es desenvolupen comunitats de macroinvertebrats bentònics.

Entre les espècies d'aus que hi nidifiquen destaquen el cabusset (*Tachybaptus ruficollis*), l'arpella (*Circus aeruginosus*), l'agró roig (*Ardea purpurea*), el balquer (*Acrocephalus scirpaceus*), el cames llargues (*Himantopus himantopus*) i el corriol petit (*Charadrius dubius*). A l'hivern nombroses espècies de passeriformes utilitzen aquests espais com a joques, com el repicatalons (*Emberiza schoeniclus*). Totes aquestes aus són incloses al *Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial*.

A les banquetes dels canals i boscos de ribera hi nidifiquen rapinyaires com l'aligot (*Buteo buteo*) i el falcó mostatxut (*Falco subbuteo*), així com altres espècies de bosc de ribera com l'oriol (*Oriolus oriolus*) o el teixidor (*Remiz pendulinus*); totes elles es troben incloses al *Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial*. Durant l'hivern i la migració, es formen grans joques de tudó (*Columba palumbus*), xixella (*Columba oenas*), griva (*Turdus viscivorus*) i abellerol (*Merops apiaster*).

L9. Turons de l'horta de Lleida

Espai inclòs íntegrament dintre del municipi de Lleida.

Està format per sis turons i marges de vessants dispersos a l'horta vella que conserven reductes de vegetació natural com siscallars, pradells terofítics i brolles i hàbitats d'interès natural entre els que destaquen els d'interès prioritari "Estepes salines mediterrànies continentals (*Limonitalia*)" (HIC 1510*) i "Pastures mediterrànies xerofítiques anuals i vivaces (*Thero-Brachypodietea*)" (HIC 6220*).

L10. Altres

Espai que inclou retalls allargats als vessants de les bòbiles de la Bordeta on s'hi troben petits reductes d'hàbitats d'interès comunitari prioritari com són les "Pastures mediterrànies xerofítiques anuals i

vivaces (*Thero-Brachypodietea*)” (HIC 6220*) i no prioritari com els “Matollars halonitròfils (*Pegano-Salsoletea*)” (HIC 1430).

Globalment, un 18,8 % del terme municipal està especialment protegit pel planejament territorial i sectorial: PEIN i xarxa Natura 2000 (espais de Les basses de Sucs i Alcarràs i dels Secans de Mas de Melons - Alfés) i sòl de protecció especial pel seu valor natural i connector (PTPP).

SÒLS PROTEGITS PEL PLANEJAMENT SECTORIAL I TERRITORIAL

Sòls de protecció especial	Nom de l'espai	Superfície (ha)	% del municipi	
PEIN i XN 2000	Basses de Sucs i Alcarràs	4,0	0,02	7,22
	Basses de Sucs i Alcarràs	6,8	0,03	
	Secans de Mas de Melons-Alfés	595,4	2,80	
	Secans de Mas de Melons-Alfés	926,8	4,37	
Sòls de valor natural i de connexió (sense PEIN - XN2000)		2454,6	11,56	11,6
TOTAL PROTEGIT		3987,6	18,8	18,8

Font: elaboració pròpia a partir de la cartografia del DTES.

ALTRES ESPAIS I ELEMENTS D'INTERÈS PROTEGITS PEL PLANEJAMENT MUNICIPAL VIGENT

Mitjançant les figures de protecció de les Àrees d'Interès Natural, Parcs d'Interès Natural, Parcs Territorials, Reservoris naturals, Corredors ecològics i Àrees d'intervenció ambiental, s'identifiquen les diferents zones del municipi amb interès ambiental recollides al Pla general d'ordenació urbana de Lleida (PGL) 1995-2015. A continuació es descriuen aquestes zones, les principals característiques de les quals es troben a la taula posterior:

- **Àrees d'Interès Natural:** Clau AIN. Tal i com descriu l'article 219 de la normativa del PGL, comprèn aquells espais que contenen ecosistemes representatius d'aquest àmbit territorial i que són necessaris per al manteniment de la funcionalitat ecològica del territori i per a la conservació de la biodiversitat. En aquestes àrees queden recollides les mostres més significatives de la diversitat dels sistemes naturals i, complementàriament, aquelles singularitats més significatives del patrimoni natural d'aquest territori. S'inclouen també altres espais d'interès rellevant caracteritzats per llur fragilitat i vulnerabilitat. Inclouen 956,33 ha, de les quals 263 ha són hàbitats d'interès comunitari.
- **Parcs d'Interès Natural:** Clau PN del Sistema d'espais lliures. Recull l'espai inclòs al PEIN “Secans de Mas de Melons-Alfés” i el Parc de La Mitjana, que, segons cita l'article 143 de la normativa del PGL, *per les seves condicions ecològiques s'hauria de promoure la seva inclusió en el PEIN*.
- **Parcs Territorials:** Clau PT del Sistema d'espais lliures. Tal i com cita l'article 143 de la normativa del PGL, són espais amb presència de masses arbòries consolidades, de comunitats de vegetació natural d'especial interès, de visuals privilegiades sobre el territori o d'una relació directa amb els cursos d'aigua. Aquests espais tenen un elevat potencial com a àrees mixtes de protecció i de gestió del sistema d'espais lliures territorials, que cal promocionar com a seu d'activitats socials i esportives, educatives, de recerca, i com a indrets d'especial interès paisatgístic i natural. Són: els Parcs territorials del Riu Segre (Fluvial i de Rufeà), el Parc de Butsénit, el Parc de Granyena, el Parc Alcalde Pons- Les Basses i el Parc de la Cerdera- Polvorin.
- **Reservoris naturals:** definits a l'article 269 de la normativa del PGL com aquelles àrees que, per les seves condicions geomorfològiques, ecològiques o paisatgístiques, tenen un especial interès natural en el conjunt del territori. Són àrees generalment reduïdes o que suporten altres activitats de forma predominant, però amb alguna característica natural que les fa remarcables, com per

exemple, arbredes consolidades, formes del relleu característiques o indrets puntuals d'elevat pendent amb vegetació natural i afectats per processos erosius. Inclouen 152,74 ha, de les quals 26 ha són hàbitats d'interès comunitari.

- **Corredors ecològics:** definits a l'article 270 de la normativa del PGL com espais on la funció predominant és la connexió biològica o paisatgística entre diferents punts del territori, a través dels quals es canalitzen preferentment els fluxos de desplaçament dels éssers vius. Els corredors ecològics estan formats per un eix sobre el que es reconstrueixen hàbitats naturals i una franja de protecció de 300 metres sobre la que s'estableixen mesures preventives específiques de protecció ambiental. L'ús principal dels corredors ecològics és el mediambiental, essent compatible l'ús agrícola sempre i quan no afecti la continuïtat i la funcionalitat dels corredors. S'establiran, per a les franges afectades pels corredors ecològics, programes específics de foment de l'agricultura integrada, de l'aplicació de productes fitosanitaris no agressius per al medi ambient i de manteniment dels marges amb vegetació del cultiu. Es poden establir també punts en els quals serà necessària la revegetació amb espècies autòctones i la restauració dels hàbitats. Per altra banda, els corredors ecològics que coincideixen en el seu traçat amb infraestructures lineals, com les variants, tenen un sentit de tractament dissuasiu dels talussos i els entorns de les infraestructures per potenciar els fluxos de desplaçament biològic que s'allunyen del nucli urbà. En aquests corredors la restricció d'usos no és d'aplicació i únicament impliquen el tractament específic de la vegetació i els espais lliures per potenciar el desplaçament pels marges externs de les infraestructures. Inclouen 4.213,91 ha, de les quals 233 ha són hàbitats d'interès comunitari.
- **Àrees d'intervenció ambiental:** Són aquelles àrees del territori que, per la situació de degradació ambiental en la que es troben, o per la seva potencialitat ecològica, requereixen actuacions concretes per a la seva regeneració (article 271 de la normativa del PGL). Són: les bòviles darrera Gardeny, l'entrada a Llívia, les basses del parc de Rufeia, la Serra Llarga i les zones de recuperació dels marges del riu. Tot i la seva consideració com a àrees d'intervenció ambiental pel PGL, segons fonts municipals no s'han portat a terme les accions de restauració necessàries.

Per altra banda, el sistema d'espais lliures inclou diferents categories d'elements dins la zona urbana: Parcs Urbans, Zones verdes o Jardins, Verds urbans o Places, Espais lliures lineals i Verds esportius.

ELEMENTS PROTEGITS PEL PLA GENERAL D'ORDENACIÓ URBANA DE LLEIDA (PGL) 1995-2015

Tipologia	Clau	Superfície (ha)	% sobre el terme municipal	Nom
Àrees d'Interès natural	AIN	956,33	4,5%	
Parcs d'Interès Natural	Clau PN	715,29	3,4%	Parc d'Interès Natural de Mas de Melons Parc d'Interès Natural d' Alfés Parc d'Interès Natural de La Mitjana
Parcs Territorials	Clau PT	442,33	2,1%	Parcs territorials del Riu Segre (Fluvial i de Rufeia) Parc de Butsènit Parc de Granyena Parc Alcalde Pons- Les Basses Parc de la Cerdera- Polvorin
Reservoris naturals	Clau RN	152,74		
Corredors ecològics	Clau CE	4213,91		
Àrees d'intervenció ambiental				Bòviles darrera Gardeny Entrada a Llívia

ELEMENTS PROTEGITS PEL PLA GENERAL D'ORDENACIÓ URBANA DE LLEIDA (PGL) 1995-2015

Tipologia	Clau	Superfície (ha)	% sobre el terme municipal	Nom
				Basses del parc de Rufeà
				Serra Llarga
				Zones de recuperació dels marges del riu

Font: Pla general d'ordenació urbana de Lleida 1995-2015. Ajuntament de Lleida.

ELEMENTS INCLOSOS AL SISTEMA D'ESPais LLIURES URBÀ DEL PLA GENERAL D'ORDENACIÓ URBANA DE LLEIDA (PGL) 1995-2015

Tipologia	Clau	Superfície (ha)	Nom
Parcs Urbans	Clau PU	211,17	1.- Parc Urbà del Turó de la Seu Vella 2.- Parc Urbà de Gardeny-Templers 3.- Parc Urbà de Vallcalent-Mariola 4.- Parc Urbà de la Ciutat Jardí 5.- Parc Urbà dels Hospitals-Balàfia 6.- Parc Urbà del Secà de Sant Pere-Marimunt 7.- Parc Urbà del Riu Segre 8.- Parc Urbà dels Camps Elisis 9.- Parc Urbà del Polígon Industrial 10.- Parc Urbà de Magraners - Quatre Pilans 11.- Parc Urbà del Canal de Seròs 12.- Parc Urbà de Rufeà - Instituts 13.- Parc Urbà de la Caparrella 14.- Parc Urbà del Castell de Raïmat 15.- Parc Urbà del Vilot de Sucs
Zones verdes o Jardins	Clau VJ	150,22	
Verds urbans o Places	Clau VU	3,86	
Espais lliures lineals	Clau VL	40,15	
Verds esportius	Clau VE	12,01	

Font: Pla general d'ordenació urbana de Lleida 1995-2015. Ajuntament de Lleida.

HÀBITATS D'INTERÈS COMUNITARI

Segons la cartografia d'hàbitats de Catalunya a escala 1:50.000, del Departament de Medi Ambient i Habitatge, el 2,3% de la superfície del municipi de Lleida està ocupada pels hàbitats d'interès comunitari que s'indiquen a continuació:

- **Prats i jonqueres halòfils mediterranis (*Juncetalia maritimi*) (HIC 1410):** Hàbitat present al Pantà de Suquets de Baix est. Aquest pantà artificial actualment presenta un aspecte totalment naturalitzat en el que hi creix una interessant vegetació halòfila. Forma part de l'espai "Basses de Sucs i Alcarràs" de la xarxa Natura 2000 i del PEIN i està inclòs també a l'Inventari de zones humides de Catalunya.
- **Matollars halòfils mediterranis i termoatlàntics (*Sarcocornetea fruticosae*) (HIC 1420):** Hàbitat present de forma molt reduïda als marges del Pantà de Suquets de Baix oest. També es tracta d'un pantà artificial totalment naturalitzat que forma part del mateix espai de la xarxa Natura 2000 i del PEIN. Igualment, està inclòs a l'Inventari de zones humides de Catalunya.

- **Matollars halonitròfils (*Pegano - Salsoletea*) (HIC 1430):** És l'HIC amb major representació al municipi de Lleida. Els matollars halonitròfils s'estenen d'un extrem a l'altre del terme municipal, generalment en clapes de petites dimensions i amb recobriments molt variables que van des del 10 al 100 %. En conjunt, ocupen 280 ha.
- **Rius de terra baixa i de la muntanya mitjana amb vegetació submersa o parcialment flotant (*Ranuncion fluitantis i Callitricho - Batrachion*) (HIC 3260):** Aquest HIC apareix al llarg de tot el tram del riu Segre al seu pas pel municipi de Lleida, sempre amb un recobriment molt baix, del 10% o 20%, excepte en els últims tres quilòmetres, on el recobriment és del 60%.
- **Rius amb vores llotoses colonitzades per herbassars nitròfils del *Chenopodion rubri* (p.p.) i del *Bidention* (p.p.) (HIC 3270):** Encara que aquest HIC no està present a la cartografia del Departament de Medi Ambient i Habitatge, les fitxes de l'Inventari de zones humides de Catalunya el situen a la Mitjana de Lleida, als patamolls de Montoliu i als aiguamolls de Ruffa.
- **Rius mediterranis permanents, amb gespes nitròfils del *Paspalo-Agrostidion* orlades d'àlbers i salzes (HIC 3280):** Encara que aquest HIC no està present a la cartografia del Departament de Medi Ambient i Habitatge, les fitxes de l'Inventari de zones humides de Catalunya el situen a la Mitjana de Lleida, als patamolls de Montoliu i als aiguamolls de Ruffa.
- **Màquies i garrigues amb *Juniperus spp. arborescents*, no dunars (HIC 5210):** aquest HIC només apareix en un petit turó situat al sud de Raïmat, entre la Mare de Déu de Montserrat i la línia de ferrocarril Lleida-Binéfar.
- **Prats mediterranis rics en anuals, basòfils (*Thero-Brachypodietalia*) (HIC 6220*):** Aquest HIC prioritari està ben presentat al municipi de Lleida, sobretot a la zona situada entre Sucs i Almacelles, entre el desaigüe de Camarassa i el canal de Vallmanya, al voltant de Raïmat i Buenos Aires i a les proximitats del canal d'Urgell i rierol de Melons. En conjunt ocupen 98,6 ha.
- **Herbassars higròfils, tant de marges i vorades com de l'alta muntanya (HIC 6430):** Encara que aquest HIC no està present a la cartografia del Departament de Medi Ambient i Habitatge, les fitxes de l'Inventari de zones humides de Catalunya el situen a la Mitjana de Lleida, als patamolls de Montoliu i als aiguamolls de Ruffa.
- **Alberedes, salzedes i altres boscos de ribera (HIC 92A0):** La cartografia d'hàbitats situa aquest HIC al llarg de tot el recorregut del riu Segre dintre del municipi excepte al tram que creua el nucli de Lleida i als marges del Clamor de les Canals, al sud del polígon industrial del Segre. El bosc de ribera cobreix només els primers metres al voltant del riu excepte a la zona de la Mitjana de Lleida, on la seva amplada arriba pràcticament al mig quilòmetre a banda i banda del riu. En aquesta zona el bosc de ribera és dens i ben conservat i està format per una albereda amb abundants àlbers (*Populus alba*), verns (*Alnus glutinosa*), freixes (*Fraxinus angustifolia*) i pollancre (*Populus nigra*) i una salzeda de salze blanc (*Salix alba*), saulic (*S. purpurea*) i clapes de tamarius.
- **Bosquines i matollars meridionals de rambles, rieres i llocs humits (*Nerio-Tamaricetea*) (HIC 92D0):** tot i que aquest HIC no és present a la cartografia del Departament de Territori i Sostenibilitat, les fitxes de l'Inventari de zones humides de Catalunya el situen al pantà de Suquets de Baix est i als patamolls de Montoliu.
- **Alzinars i carrascars (HIC 9340):** Aquest HIC està present al municipi formant diverses clapes de petites dimensions a l'oest de Buenos Aires i al sud de Raïmat.

ALTRES HÀBITATS D'INTERÈS

Hàbitats estèpics

La següent taula mostra els principals hàbitats estèpics del municipi de Lleida (identificats a partir de la cartografia dels hàbitats de Catalunya) i la seva superfície. La localització dels mateixos es mostra al plànol anterior.

La major part dels hàbitats estèpics o pseudoestèpics presents al municipi estan protegits pel planejament sectorial, territorial o municipal. Malgrat això, s'identifiquen àmbits amb aquests tipus d'hàbitats sense protecció. Alguns d'aquests ja han estat majoritàriament ocupats per instal·lacions i equipaments (turó de Gardeny i la Caparrella), d'altres es troben en parcs urbans com el de la Seu Vella.

HÀBITATS ESTÈPICS DEL MUNICIPI DE LLEIDA

Hàbitats estèpics i pseudoestèpics	Superfície
Vegetació (salicornars, prats, jonqueres, ...) dels sòls salins, poc o molt humits o, fins i tot, temporalment inundats, de les terres interiors àrides	1,4
Jonqueres de <i>Juncus maritimus</i> , de sòls poc salins, llargament inundats, del litoral i de les contrades interiors	1,4
Matollars amb dominància de <i>Salsola vermiculata</i> (siscallars), salat blanc (<i>Atriplex halimus</i>),... halonitròfils, de sòls àrids	279,6
Ginestars oberts de ginesta vimenera (<i>Retama sphaerocarpa</i>), de les contrades mediterrànies seques, a les terres interiors àrides	0,1
Timonedes d'esparbonella (<i>Sideritis scordioides</i>) calcícoles, de les contrades interiors seques	20,6
Llistonars (prats secs de <i>Brachypodium retusum</i>), i prats terofítics calcícoles, de terra baixa	98,6
Espartars d'albardi (<i>Lygeum spartum</i>), de les terres interiors àrides	44,4

Font: Elaboració pròpia a partir de la Cartografia dels hàbitats de Catalunya (DTES, 2005).

Hàbitats rars o amenaçats

La taula següent mostra els hàbitats rars o amenaçats del municipi de Lleida i la seva superfície. La localització dels mateixos es mostra al plànol anterior.

La major part dels hàbitats rars o amenaçats presents al municipi (identificats a partir de la cartografia d'hàbitats de Catalunya) estan protegits pel planejament sectorial, territorial o municipal. No obstant això, s'identifiquen àmbits amb aquests tipus d'hàbitats sense protecció. Alguns d'aquests coincideixen amb els d'hàbitats esteparis que, tal com s'ha indicat més amunt, es localitzen en l'àrea del turó de Gardeny i la Caparrella, en part en sòl urbà.

HÀBITATS RARS O AMENAÇATS DEL MUNICIPI DE LLEIDA

Hàbitats rars o amenaçats	Superfície
Vegetació (salicornars, prats, jonqueres, ...) dels sòls salins, poc o molt humits o, fins i tot, temporalment inundats, de les terres interiors àrides	1,4
Jonqueres de <i>Juncus maritimus</i> , de sòls poc salins, llargament inundats, del litoral i de les contrades interiors	1,4

HÀBITATS RARS O AMENACATS DEL MUNICIPI DE LLEIDA

Hàbitats rars o amenaçats	Superfície
Estanys (i embassaments) de terra baixa i de l'estatge montà, incloent, si és el cas, les formacions helofítiques associades	5,4
Ginestars oberts de ginesta vimenera (<i>Retama sphaerocarpa</i>), de les contrades mediterrànies seques, a les terres interiors àrides	0,1
Espartars d'albardi (<i>Lygeum spartum</i>), de les terres interiors àrides	44,4
Pinedes de pi blanc (<i>Pinus halepensis</i>) sense sotabosc llenyós	207,2
Alberedes (i pollancredes) amb roja (<i>Rubia tinctorum</i>), de les contrades interiors	98,6

Font: Elaboració pròpia a partir de la Cartografia dels hàbitats de Catalunya (DTES, 2005) i del Manual dels hàbitats de Catalunya (DTES, 2005-2007).

Zones humides

Al municipi de Lleida es localitzen diverses zones humides incloses en l'Inventari de zones humides de Catalunya. Es mostren al plànol següent i les seves característiques s'exposen a continuació:

- **Pantà de Suquets de Baix Oest:** situat a l'extrem nord-oest del municipi i amb una extensió de 5,2 ha, es tracta d'un pantà d'origen artificial totalment naturalitzat. Forma part de l'espai "Basses de Sucs i Alcarràs" de la xarxa Natura 2000 i del Pla d'Espais d'Interès Natural (PEIN). Tot i trobar-se envoltat per una matriu de conreus de cereal força empobrida en espècies, alberga una gran biodiversitat en la que destaquen les aus aquàtiques. A banda de l'extens canyissar que ocupa bona part de la làmina d'aigua, l'espai inclou un bogar, uns tamarius, algun xop (*Populus nigra*) i una petita clapa de matollars nitrohalòfils. Pel que fa als hàbitats, inclou l'hàbitat d'interès comunitari (HIC) "Matollars halòfils mediterranis i termoatlàntics (*Sarcocornetea fruticosae*)" (HIC 1420). Entre les aus que nidifiquen a l'espai destaquen l'arpella (*Circus aeruginosus*), l'agró roig (*Ardea purpurea*) i el cabussó emplomallat (*Podiceps cristatus*), totes elles presents al *Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial* i al *Decret Legislatiu 2/20008*, amb categories B i C.
- **Pantà de Suquets de Baix Est:** situat al sud-est de l'anterior i amb una extensió de 7,7 ha, es tracta -com l'anterior- d'un pantà artificial totalment naturalitzat que forma part de la xarxa Natura 2000 i del PEIN. En haver estat abandonat el seu ús per a l'agricultura, l'espai acostuma a estar eixut o amb poca aigua. Tot i així, és una zona interessant atesa la biodiversitat que alberga. L'espai està cobert per un extens canyissar amb nombrosos tamarius (*Tamarix canariensis*) i també apareixen jonqueres i matollars d'espècies nitrohalòfiles com el siscall (*Salsola vermiculata*), el salat fruticós (*Suaeda fruticosa*) i el salat blanc (*Atriplex halimus*). Pel que fa als hàbitats, hi són presents els HIC "Prats i jonqueres halòfils mediterranis (*Juncetalia maritimi*)" (HIC 1410), "Matollars halòfils mediterranis i termoatlàntics (*Sarcocornetea fruticosae*)" (HIC 1420), "Matollars halonitròfils (*Pegano-Salsolitea*)" (HIC 1430) i "Bosquines i matollars meridionals de rambles, rieres i llocs humits (*Nerio-Tamaricetea*)" (HIC 92D0). Respecte a l'avifauna, hi nidifiquen l'arpella i l'agró roig i s'observen espècies poc freqüents com el teixidor (*Remiz pendulinus*), totes elles incloses al *Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial* i al *Decret Legislatiu 2/2008*, amb categoria C. En l'època de migració també es poden observar concentracions importants d'anàtides i limícoles.
- **Pantà de la Boga:** zona humida d'aproximadament 10 ha d'extensió, situada entre els municipis de Lleida i Gimenells i el Pla de la Font. Està formada per diversos pantans que recullen les aigües d'una petita conca situada a l'est del canal de Vallmanya i d'alguns recs procedents d'aquest mateix canal. Del pantans que formen l'espai, només el superior pertany al municipi de Lleida.

Aquest es troba envoltat de conreus i separat dels altres pantans per un sector enclotat i la carretera Gimènells-Raïmat. A l'espai hi nidifiquen espècies com el cabussó emplomallat, l'agró roig, l'ànec collverd (*Anas platyrhynchos*), la fotja (*Fulica atra*) o el cabusset (*Tachybaptus ruficollis*); el cabussó emplomallat, l'agró roig i el cabusset es troben inclosos al *Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial* i al *Decret Legislatiu 2/2008*, amb categoria C.

- **Mitjana de Lleida:** es tracta d'una extensa plana inundable d'unes 100 ha de superfície del curs baix del Segre, originada en dividir-se la llera en diversos braços i que inclou una antiga illa fluvial. L'espai contrasta amb els conreus hortofructícoles i les zones urbanes i industrials que l'envolten. El bosc de ribera és dens i ben conservat i està format per una albereda en la que, a més dels àlbers (*Populus alba*), localitzem verns (*Alnus glutinosa*), freixes (*Fraxinus angustifolia*) i pollancre (*Populus nigra*) i una salzeda de salze blanc (*Salix alba*), saulic (*S. purpurea*) i clapes de tamariu. També hi ha canyissars, jonqueres, poblaments de lleties d'aigua (*Lemna sp.*), lliris grocs (*Iris pseudacorus*), etc. Respecte al hàbitats, l'espai alberga els HIC "Rius de terra baixa i de la muntanya mitjana amb vegetació submersa o parcialment flotant (*Ranuncion fluitantis* i *Callitricho-Batrachion*)" (HIC 3260), "Rius amb vores llotoses colonitzades per herbassars nitròfils del *Chenopodion rubri* (p.p.) i del *Bidention* (p.p.)" (HIC 3270), "Rius mediterranis permanents, amb gespes nitròfils del *Paspalo-Agrostidion* orlades d'àlbers i salzes" (HIC 3280), "Herbassars higròfils, tant de marges i vorades com de l'alta muntanya" (HIC 6430) i "Alberedes, salzedes i altres boscos de ribera" (HIC 92A0). Pel que fa a l'avifauna, hi nidifiquen el martinet de nit (*Nycticorax nycticorax*), el cames llargues (*Himantopus himantopus*) i la fotja, és un espai important com a joca d'ardèides i corbs marins (*Phalacrocorax carbo*), així com de limícoles durant els passos migratoris i la hivernada. A més, en algunes ocasions es poden observar rapinyaires com l'arpella i l'àguila pescadora (*Pandion haliaetus*). Aquestes dues espècies, a més del martinet de nit, són presents al *Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial* i al *Decret Legislatiu 2/2008*; l'àguila pescadora es troba inclosa a més al *Catálogo Español de Especies Amenazadas* amb categoria "Vulnerable".

L'espai ha estat condicionat com a parc fluvial i és gestionat per l'Ajuntament de Lleida.

- **Patamolls de Montoliu:** situats al sud-oest del nucli de Lleida, es troben constituïts per una zona de bosc de ribera i herbassars humits del marge esquerra del riu Segre, a banda i banda del tram final d'un rec de derivació del Canal d'Urgell. De les aproximadament 20 ha d'extensió de la zona humida, només l'extrem nord pertany al municipi de Lleida. El bosc de ribera està format principalment per àlbers, pollancre, freixes, salzes blancs, verns, oms (*Ulmus minor*) i tamariu. Entre els hàbitats presents, destaquen els HIC "Rius de terra baixa i de la muntanya mitjana amb vegetació submersa o parcialment flotant (*Ranuncion fluitantis* i *Callitricho-Batrachion*)" (HIC 3260), "Rius amb vores llotoses colonitzades per herbassars nitròfils del *Chenopodion rubri* (p.p.) i del *Bidention* (p.p.)" (HIC 3270), "Rius mediterranis permanents, amb gespes nitròfils del *Paspalo-Agrostidion* orlades d'àlbers i salzes" (HIC 3280), "Herbassars higròfils, tant de marges i vorades com de l'alta muntanya" (HIC 6430), "Alberedes, salzedes i altres boscos de ribera" (HIC 92A0) i "Bosquines i matollars meridionals de rambles, rieres i llocs humits (*Nerio-Tamaricetea*)" (HIC 92D0). Aquesta zona acull també diverses espècies de limícoles durant els passos migratoris i en hivernada. A més, hi nidifiquen el corriol petit (*Charadrius dubius*) i el cames llargues, espècies incloses al *Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial* i al *Decret Legislatiu 2/2008*, amb categoria C.
- **Aiguamolls de Rufea:** espai d'aproximadament 27 ha situat al sud-oest del nucli de Lleida, a prop dels Patamolls de Montoliu. Està constituït per uns aiguamolls artificials creats al marge dret del riu Segre en una antiga zona d'activitat extractiva. Hi ha dues basses: una més petita que alberga una població de macròfits (*Miriophyllum spicatum*) i nombroses algues caròfites; i una altra més gran, amb marges irregulars i ocupada principalment per canyissars, bogars i un bosc de ribera incipient format per tamariu, xops, salzes, àlbers i oms. L'espai alberga els HIC "Rius de terra baixa i de la muntanya mitjana amb vegetació submersa o parcialment flotant (*Ranuncion fluitantis* i *Callitricho-Batrachion*)" (HIC 3260), "Rius amb vores llotoses colonitzades per herbassars nitròfils del *Chenopodion rubri* (p.p.) i del *Bidention* (p.p.)" (HIC 3270), "Rius

mediterranis permanents, amb gespes nitròfiles del *Paspalo-Agrostidion* orlades d'àlbers i salzes" (HIC 3280), "Herbassars higròfils, tant de marges i vorades com de l'alta muntanya" (HIC 6430) i "Alberedes, salzedes i altres boscos de ribera" (HIC 92A0). Entre les espècies d'aus presents, hi nidifiquen el balquer (*Acrocephalus arundinaceus*), l'agró roig, el cames llargues i la fotja; totes elles, excepte la fotja, es troben incloses al *Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial* i al *Decret Legislatiu 2/2008*. La zona també és freqüentada per l'arpella.

- **El Bassot de Torreribera:** bassa de petites dimensions (1,6 ha), amb règim d'inundació permanent i envoltada de conreus situada a l'est del terme municipal. Forma part de l'espai "Secans de Mas de Melons-Alfés" de la xarxa Natura 2000 i és EIN. El canyissar i bogar que envolta la bassa redueixen molt la làmina d'aigua. La presència d'arbres de ribera es circumscriu a algun tamariu i algun om. També s'hi troben uns pocs peus de jonc boval (*Scirpus holoschoenus*) i matollars halòfils. Pel que fa a la fauna, la bassa és interessant sobretot per les seves poblacions d'amfibis i aus, entre les que destaquen l'arpella, el balquer, l'ànec collverd o el rossinyol bord (*Cettia cetti*); totes aquestes aus, excepte l'ànec collverd, són espècies incloses al *Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial* i al *Decret Legislatiu 2/2008*.

HÀBITATS A CATALUNYA

Dins l'àmbit d'estudi, segons el Manual dels hàbitats de Catalunya del Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, els hàbitats presents són:

- Matollars amb dominància de *Salsola vermiculata* (siscallars), botja pudent (*Artemisia herba-alba*), barrella terrera (*Kochia prostrata*), salat blanc (*Atriplex halimus*), halonitròfils, de sòls àrids de les contrades interior (15e1)
- Llits i marges de rius, o vores d'embassaments, sense vegetació llenyosa densa (24a)
- Garrigues de coscoll (*Quercus coccifera*), sense plantes termòfiles o gairebé, d'indrets secs, sovint rocosos, de terra baixa i de l'estatge submontà (32t)
- Brolles de romaní (*Rosmarinus officinalis*) -i timonedes-, amb foixarda (*Globularia alypum*), bufalaga (*Thymelaea tinctoria*)..., calcícoles de terra baixa (32u)
- Llistonars (prats secs de *Brachypodium retusum*), i prats terofítics calcícoles, de terra baixa (34h)
- Pinedes de pi blanc (*Pinus halepensis*), sense sotabosc llenyós (42ad)
- Alberedes (i pollancredes) amb roja (*Rubia tinctorum*), del territori sicòric (i àrees properes) (44i)
- Carrascars (boscos o màquies de *Quercus rotundifolia*) (45f)
- Conreus herbacis extensius de regadiu o de contrades molt plujoses (82b)
- Vinyes (83d)
- Conreus herbacis extensius de secà (82c).
- Fruiterars, principalment de regadiu: sobretot conreus de pomeres (*Pyrus malus*), de presseguers (*Prunus persica*), de pereres (*Pyrus communis*) i d'altres rosàcies (83b)
- Àrees urbanes i industrials, inclosa la vegetació ruderal associada (86a).
- Conreus abandonats (87a)
- Vegetació ruderal no associada a àrees urbanes o industrials (87b)

15e1. Matollars amb dominància de *Salsola vermiculata* (siscallars), botja pudent (*Artemisia herba-alba*), barrella terrera (*Kochia prostrata*), salat blanc (*Atriplex halimus*)..., halonitròfils, de sòls àrids de les contrades interiors

Comunitats formades per vegetals adaptats a sòls secs i un xic salins de les terres meridionals i continentals, sobretot nanofaneròfits i camèfits. Comprenen des de formacions subarbusives fins a herbassars emmatats de plantes anuals. Presenten força variabilitat florística, des dels matollars

dominats pel siscall (*Salsola vermiculata*) i la botja pudent (*Artemisia herba-alba*) o pel salat blanc (*Atriplex halimus*), dels indrets més salins, fins als poblaments de barrella terrera (*Kochia prostrata*), molt pobres florísticament.

24a. Llits i marges de rius, o vores d'embassaments, sense vegetació llenyosa densa

Es tracta de marges de riu desforestat de manera natural o antròpica. El seu aspecte pot ser molt divers segons les característiques del substrat, el tram del riu i la dinàmica fluvial. Així, alguns rius mediterranis amb fortes variacions estacionals, i àdhuc anuals, presenten poblaments herbacis dispersos entre els còdols i en els fangars de les ribes, dominats per gramínies; els que presenten oscil·lacions més regulars i no tenen grans períodes de minvada duen herbassars nitròfils. Altres no porten cap mena de vegetació específica, sinó herbes i arbustos diversos, caracteritzats per la seva capacitat colonitzadora. Als rius més muntanyencs, on l'aigua té més força i el transport de materials depèn sobretot d'avingudes ocasionals, poden aparèixer codolars i graveres, colonitzats per petits arbustos i un sens fi d'herbes diverses. Algunes espècies que poden ser presents són salzes (*Salix spp.*), *Myricaria germanica*, menta boscana (*Mentha longifolia*), joncs (*Juncus spp.*), herba sabonera (*Saponaria officinalis*), presseguera borda (*Polygonum lapathifolium*) i herba presseguera (*Polygonum persicaria*).

32t. Garrigues de coscoll (*Quercus coccifera*), sense plantes termòfiles o gairebé, d'indrets secs, sovint rocosos, de terra baixa i de l'estatge submontà

Matollars força densos i uniformes, generalment de 0,8-1,5 m d'alçària, formats per arbustos de fulla dura i petita, principalment el coscoll (*Quercus coccifera*). En els espais que deixen els arbustos principals hi apareixen mates més petites i de fulla estreta, i herbes xeròfiles. En alguns casos hi ha un estrat arborescent espars, molts cops de pi blanc (*Pinus halepensis*). Atesos els ambients que ocupen, aquests matollars es troben adaptats a un eixut estival acusat; en els estius més secs, l'espècie dominant perd una part important del fullatge, sobretot el de les branques més altes.

32u. Brolles de romaní (*Rosmarinus officinalis*) -i timonedes-, amb foixarda (*Globularia alypum*), bufalaga (*Thymelaea tinctoria*)..., calcícoles de terra baixa

Hi ha presència de brolles de romaní (*Rosmarinus officinalis*) i timonedes (*Thymus vulgaris*), amb foixarda (*Globularia alypum*), bufalaga (*Thymelaea tinctoria*), bruc d'hivern (*Erica multiflora*)... Són matollars més aviat baixos (50-80 cm) i clars, en què domina el romaní o hi és més o menys abundant, al costat d'altres mates o subarbustos de port semblant, diferents segons els indrets. La major part d'aquestes mates tenen fulles estretes, més o menys rígides, i capçades poc denses. També s'hi fan, però, plantes de fulla blana (malacofil·les). Sol haver-hi un estrat més baix, molt irregular i poc dens, integrat per matetes i herbes xeròfiles. Sovint hi creixen alguns arbres dispersos, principalment el pi blanc (*Pinus halepensis*); de fet, sovint passen progressivament a pinedes de pi blanc amb sotabosc dominat pel romaní (unitat 42ab).

34h. Llistonars (prats secs de *Brachypodium retusum*), i prats terofítics calcícoles, de terra baixa

Prats secs rics en plantes anuals, de vegades dominats per una gramínia perenne, el llistó (*Brachypodium retusum*). A la primavera el llistonar és de color verd i tendre, i entremig de les tofes de llistó i de salvió (*Phlomis lychnitis*), d'uns 40 cm d'alçada, s'hi fa una munió de petites plantes anuals que no solen ultrapassar els 10 cm (en conjunt, més de trenta- cinc espècies). A l'estiu, tots els teròfits moren, la part aèria de les plantes perennes s'asseca en part i l'hàbitat adquireix un característic color torrat pallós.

A principi d'hivern, únicament són visibles les mates perennes i no queda ni rastre dels teròfits, que germinaran en arribar el bon temps. Els pradells sense llistó no solen tenir un recobriment herbaci gaire elevat, ni tan sols en l'època de màxim desenvolupament vegetatiu (primavera); a l'època seca es redueixen a la mínima expressió o desapareixen de la vista.

42ad. Pinedes de pi blanc (*Pinus halepensis*), sense sotabosc llenyós

Poblacions de pi blanc (*Pinus halepensis*) amb sotabosc herbaci xeròfil o, fins i tot, sense sotabosc. Es pot trobar sobre substrats i sòls diversos. La principal amenaça són els incendis forestals. Sovint es tracta de repoblacions, i presenten un cert interès pel seu paper en la lluita contra l'erosió.

44i. Alberedes (i pollancredes) amb roja (*Rubia tinctorum*), del territori sicòric (i les àrees properes)

Bosc caducifoli d'àlbers (*Populus alba*), acompanyats d'oms (*Ulmus minor*), pollancredes (*Populus nigra*) i freixes de fulla petita (*Fraxinus angustifolia*) (que poden fer claps evidents). Els estrats arbustiu i herbaci són força pobres. Hi té una significació especial la roja (*Rubia tinctorum*), una planta naturalitzada, provinent del Pròxim Orient i el Mediterrani oriental. En estadis degradats, els sotabosc esdevé inextricable per l'abundància d'arbustos espinosos.

45f. Carrascars (boscos o màquies de *Quercus rotundifolia*)

Comunitats forestals dominades per l'alzina carrasca (*Quercus rotundifolia*), generalment força denses i no gaire altes. A l'estrat arbustiu hi predominen plantes escleròfiles, com la mateixa carrasca, o bé espinoses. L'estrat herbaci està format per algunes espècies nemorals (petites lianes i plantes vivaces adaptades a la penombra) i també per plantes xeròfiles, pròpies de les comunitats de degradació del carrascar, com ara el llistó (*Brachypodium retusum*).

82b. Conreus herbacis extensius de regadiu o de contrades molt plujoses

Camps plantats d'alfals (*Medicago sativa*), morenc (*Zea mays*), melca (*Sorghum bicolor*) o altres plantes herbàcies. La vegetació espontània que s'hi fa ocupa l'espai que deixen les plantes cultivades, i presenta una estacionalitat acusada i una fàcies d'estiu-tardor rica en plantes al·lòctones; la seva composició és diversa i depèn més del tipus de conreu i dels tractaments agrícoles aplicats que no pas del clima general (exceptuades les terres de clima mediterrani molt plujós). Algunes espècies de males herbes dels conreus de regadiu són la forcadella (*Digitaria sanguinalis*), la panissola (*Setaria viridis*) i la castanyola (*Cyperus rotundus*).

82c. Conreus herbacis extensius de sec

Són extensions, sovint notables, de conreus herbacis, principalment de cereals i més rarament de farratges, de vegades afeixats amb marges de pedra. Algunes espècies cultivades són l'ordi (*Hordeum* sp.), la civada (*Avena sativa*) i el blat (*Triticum* sp.), entre d'altres.

Solen presentar poblacions de males herbes, de desenvolupament principalment primaveral, que aprofiten els espais que deixa la planta cultivada. Alguns exemples són el margall (*Lolium rigidum*), la rosella (*Papaver rhoeas*) i el *Bromus* spp. Les àrees elevades i els indrets de més pendent solen portar taques de vegetació natural.

83b. Fruiterars, principalment de regadiu: sobretot conreus de pomeres (*Pyrus malus*), de presseguers (*Prunus persica*), de pereres (*Pyrus communis*) i d'altres rosàcies

Són plantacions d'arbres fruiters, isolats i relativament esparsos, o bé arrencats o en espatllera, principalment pomeres (*Pyrus malus*), presseguers (*Prunus persica*), pereres (*Pyrus communis*), cirerers (*Prunus avium*), codonyers (*Cydonia oblonga*), albercoquers (*Prunus armeniaca*), nesprers (*Eryobotrya japonica*)... Com a males herbes, poden ser presents la paradella (*Rumex obtusifolius*), el xereix (*Setaria pumila*) i la forcadella (*Digitaria sanguinalis*).

83d. Vinyes

Una part del territori és ocupat per vinyes (*Vitis vinífera*), format per camps de ceps arrencats. En aquestes, a l'espai entre fileres sol haver presència de males herbes, majoritàriament anuals, entre les quals destaca la ravenissa blanca (*Diplotaxis eruroides*), que dona sovint color a la parcel·la. Altres espècies que es poden trobar són el bet blanc (*Chenopodium album*), el marxant (*Chenopodium album*), la canyota (*Sorghum halepense*) i el gram (*Cynodon dactylon*).

86a. Àrees urbanes i industrials, inclosa la vegetació ruderal associada

Són nuclis edificats, amb una xarxa important de carrers; també grans vies i nusos de comunicació. Inclouent-hi jardins i conreus de mides diverses, amb nombroses males herbes. Només rarament hi ha restes de vegetació natural. Els espais oberts sense construir porten comunitats herbàcies o, més rarament, llenyoses, de caràcter ruderal. Els vegetals que en formen part estan adaptats a les perturbacions, al trepig i a les aportacions de matèria orgànica en graus diversos; en molts casos es tracta de plantes al·lòctones. Aquesta unitat inclou també els abocadors d'escombraries, càmpings amb carrers pavimentats, cementiris, instal·lacions agropecuàries (granges, magatzems...), etc.

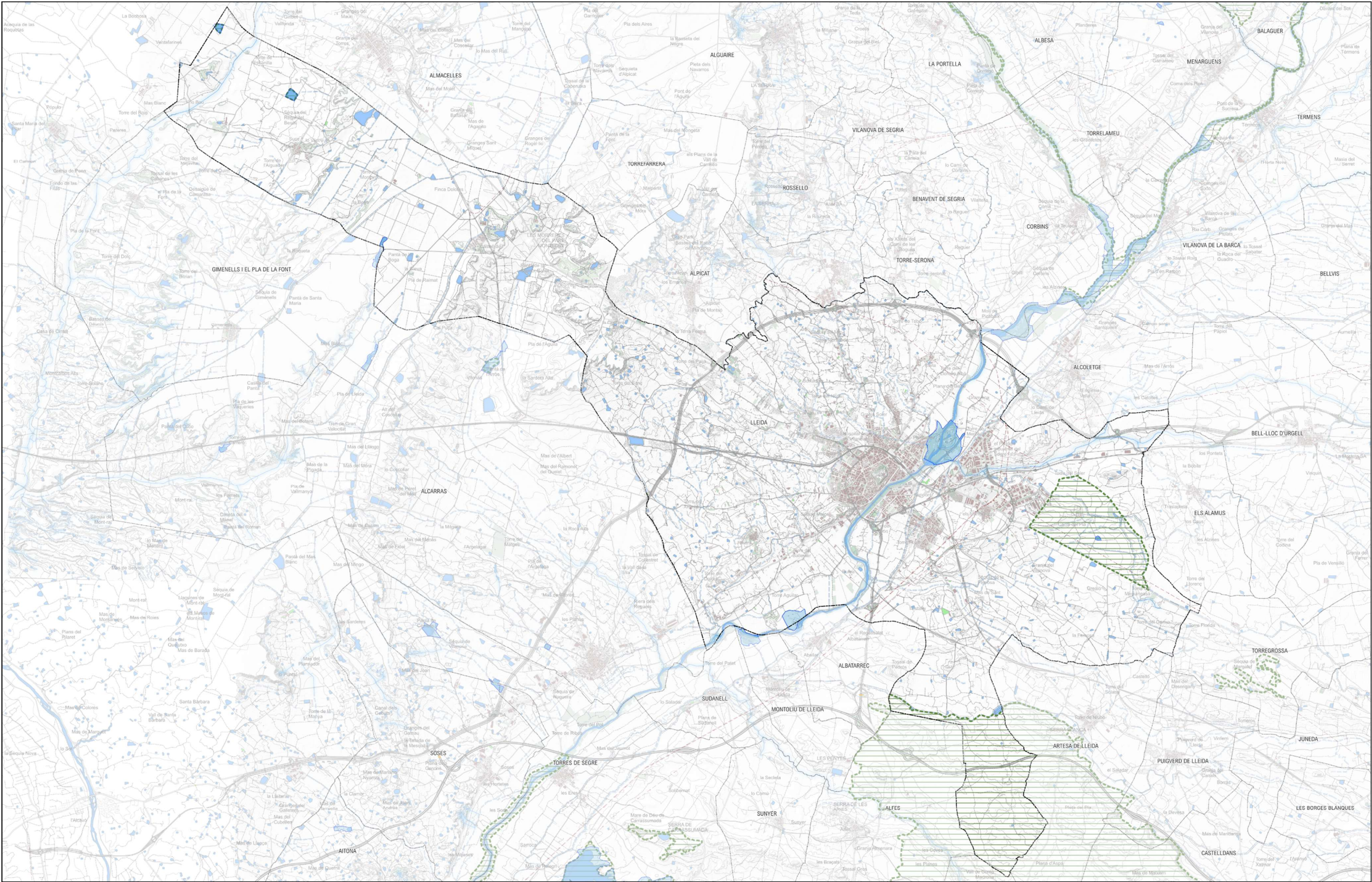
87a. Conreus abandonats

Espais que conserven de vegades restes del conreu i de la vegetació arvense associada, i que amb el pas del temps poden prendre l'aspecte d'espais herbats, en general poc ufanosos, amb una incipient penetració d'espècies arbustives i ruderals. Antigament conreats, mantenen encara ben visible el seu contorn, de vegades constituït per murs de pedra, camins, vegetació natural...

87b. Vegetació ruderal no associada a àrees urbanes o industrials

Comunitats herbàcies o, més rarament, llenyoses, de les àrees on tenen lloc activitats humanes i per on transita o reposa el bestiar. Els vegetals que en formen part estan adaptats a les perturbacions, al trepig i a les aportacions de matèria orgànica en graus diversos, i en molts casos es tracta de plantes al·lòctones. Aquesta diversitat de condicions, afegida a la de sòls i de clima, explica l'elevat nombre de comunitats que s'integren dins de la unitat: herbassars tendres als indrets més frescos, gespes baixes als llocs trepitjats (camins i carrers), herbes esclarissats a les parets de pedra, ortigars i cardassars que sovint indiquen la proximitat del bestiar, matollars grisencs a les terres més eixutes i, fins i tot, arcedes amb funció de tanques vives espinoses.

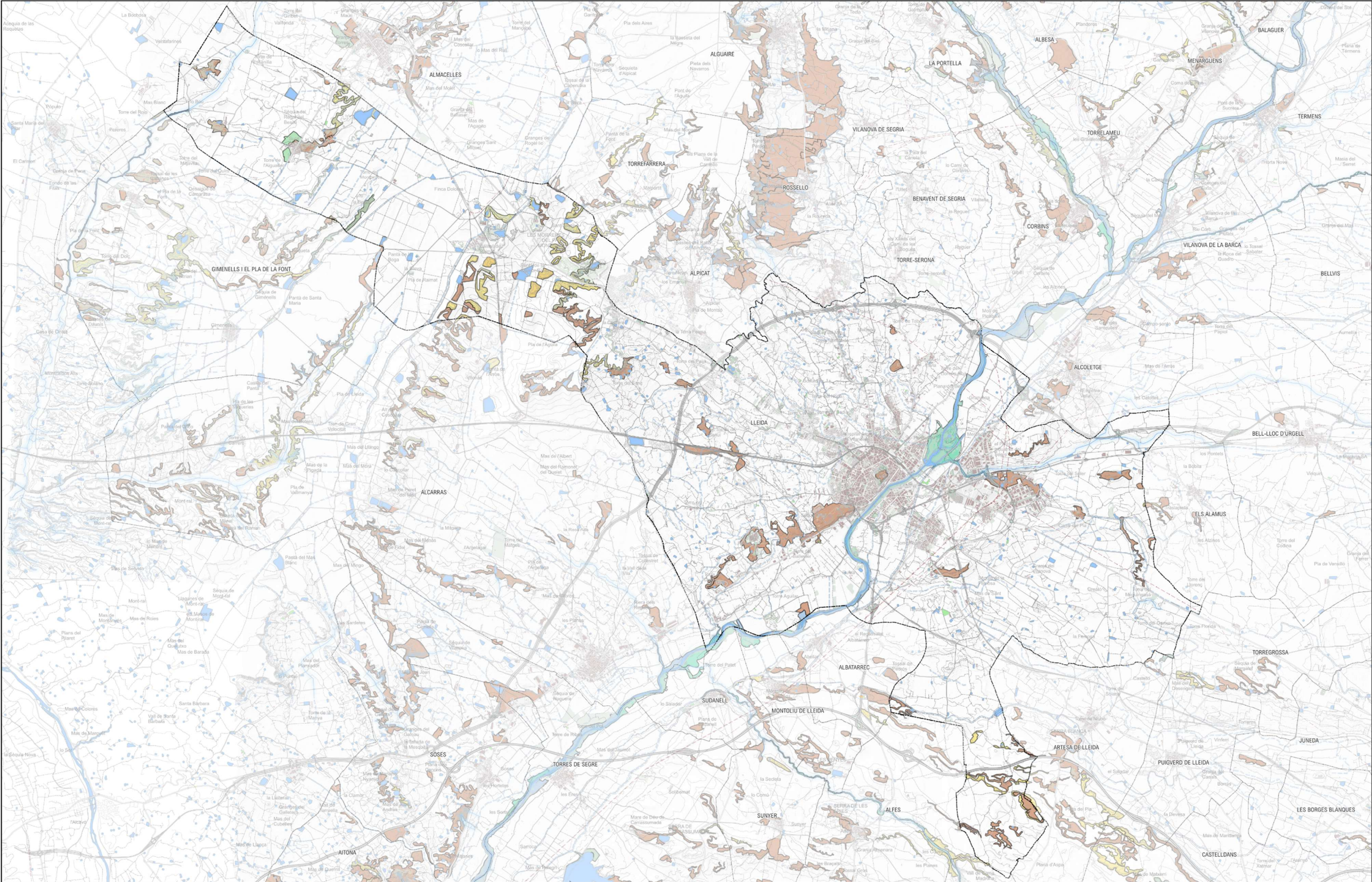
Algunes plantes arbustives de terra baixa, localment abundants, són el siscall (*Salsola vermiculata*), el salat blanc (*Atriplex halimus*), el malrubí (*Marrubium vulgare*) i l'artemisia (*Artemisia* spp.). Pel que fa a plantes herbàcies, es poden trobar les plantatges (*Plantago* spp.), la repalassa (*Arctium minus*) i la cicuta (*Conium maculatum*).

PEIN XARXA NATURA 2000 ZONES HUMIDES

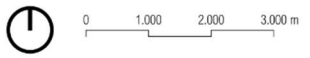
ESPais NATURALs PROTEGITS

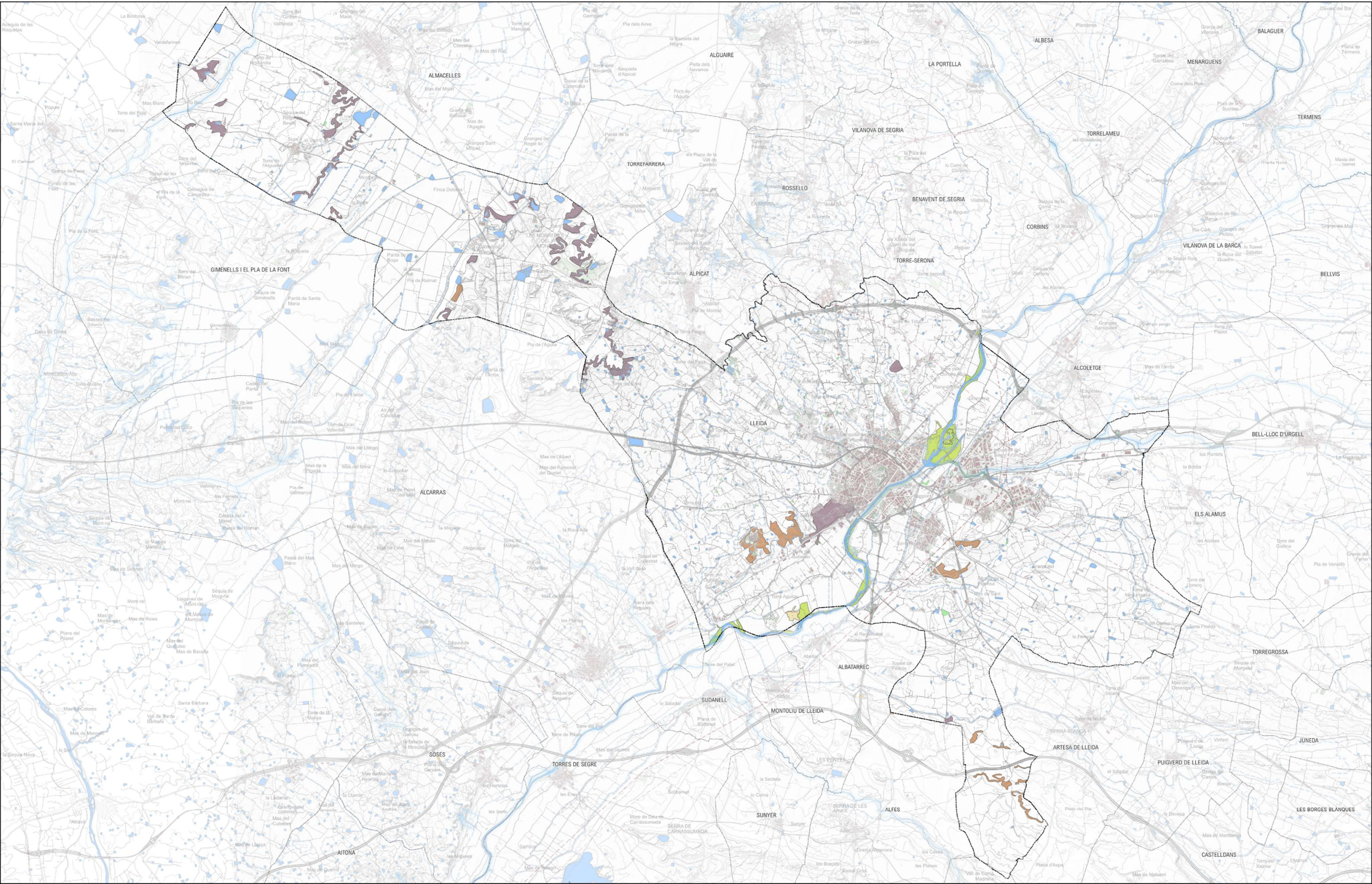

ALBEREDES, SALZEDES I ALTRES BOSCOS DE RIBERA	COMUNITATS DE SALICORNIA I ALTRES PLANTES ANUALS, COLONITZADORES DE SÒLS ARGILLOSOS O ARENOSOS SALINS	PINEDES MEDITERRÀNIES
ALZINARS I CARRASCARS	MÀQUIES I GARRIGUES AMB JUNIPERUS SPP ARBORESCENTS, NO DUNARS	PRATS MEDITERRANIS RICS EN ANUALS, BASÒFILS (THERO-BRACHYPODIETALIA)
BOSQUINES I MATOLLARS MERIDIONALS DE RAMBLES, RIERES I LLOCS HUMITS (NERIO-TAMARICETEA)	MATOLLARS HALONITRÒFILS (PEGANO-SALSOLETEA)	RIUS DE TERRA BAIXA I DE LA MUNTANYA MITJANA AMB VEGETACIÓ SUBMERSA O PARCIALMENT FLOTANT

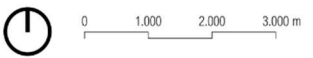
HÀBITATS D'INTERÈS COMUNITARI

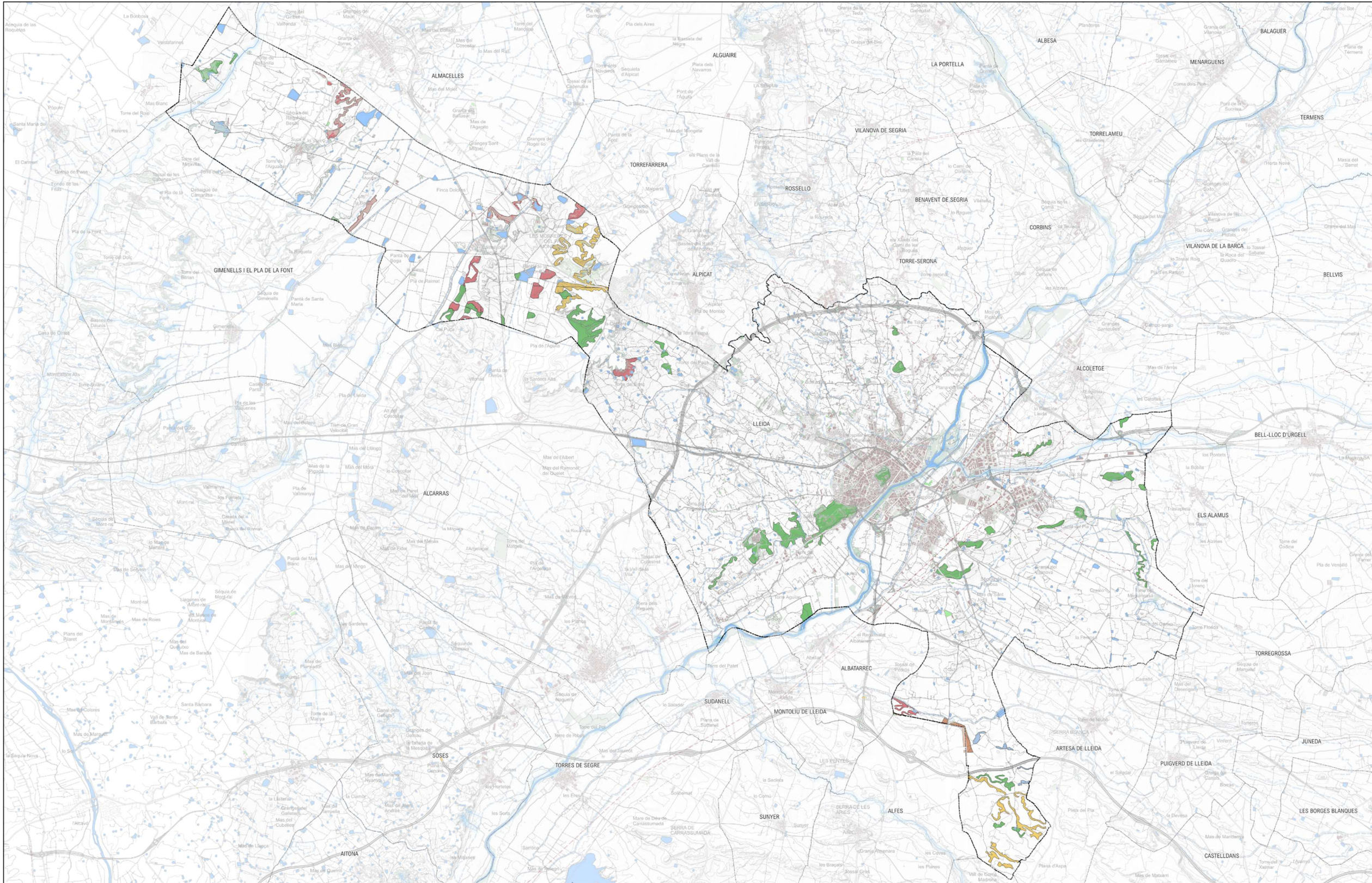

JONQUERES DE J. MARITIMUS	ESPARTARS D'ALBARDI
ESTANYS DE TERRA BAIXA I DE L'ESTATGE MONTÀ	PINEDES DE PI BLANC
GINESTARS OBERTS DE GINESTA VIMENERA	ALBEREDS AMB ROJA

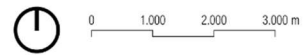
HÀBITATS RARS O AMENACÇATS

JONQUERES DE J. MARITIMUS	BROLLES DE ROMANÍ I TIMONEDES AMB FOIXARDA	ESPARTARS D'ALBARDI
MATOLLARS AMB DOMINÀNCIA DE S. VERMICULATA	TIMONEDES D'ESPARVONELLA	
GINESTARS OBERTS DE GINESTA VIMENERA	LLISTONARS I PRATS TEROFÍTICS CALCÍCOLES	

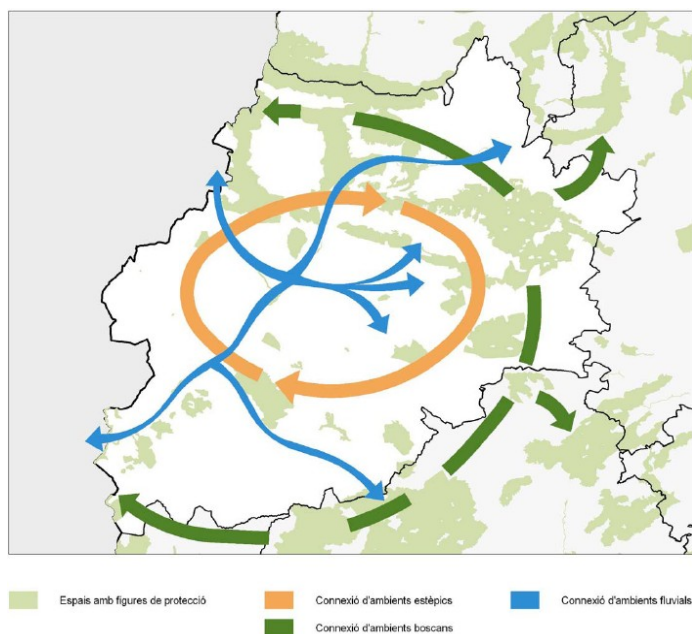
HÀBITATS ESTÈPICS

CONNECTIVITAT ECOLÒGICA

Els espais naturals protegits de Lleida responen majoritàriament a la protecció dels seus darrers hàbitats esteparis i aquàtics originals, que pràcticament han desaparegut i es troben altament afectats per fenòmens de degradació, fragmentació i aïllament. D'acord amb el PTPP, pel terme municipal hi discorre un dels principals eixos de connexió biològica entre ambients estèpics, el que hauria de connectar l'espai natural protegit *Secans de Mas de Melons - Alfés* amb el de *Plans de la Unilla*, a cavall entre els termes d'Alguaire i Almenar.

El Segre és reconegut pel PTPP com un dels principals eixos de connexió d'ambients fluvials.

Hàbitats rars o amenaçats. Principals eixos de connexió biològica a l'àmbit de Ponent. Font: Pla territorial parcial de Ponent (PTPP) a partir de Estrada et. al. 2003

El PTPP afegeix als espais naturals protegits sectorialment un seguit d'espais de valor natural i de connexió que conjuntament conformen la xarxa de sòl de protecció especial. Els espais d'interès connector protegits pel PTPP són els principals cursos de la xarxa hídrica del terme en sòl no urbanitzable i el seu entorn: el sistema fluvial del Segre, la sèquia i el rec de la Femosa, la clamor de les canals i la sèquia quarta del canal d'Urgell.

El planejament urbanístic vigent estableix una protecció de corredors ecològics i els defineix com espais on la funció predominant és la connexió biològica o paisatgística entre diferents punts del territori, a través dels quals es canalitzen preferentment els fluxos de desplaçament dels éssers vius. El PGOU vigent preveu la redacció d'un Pla director dels corredors ecològics que no ha estat elaborat.

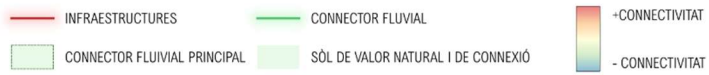
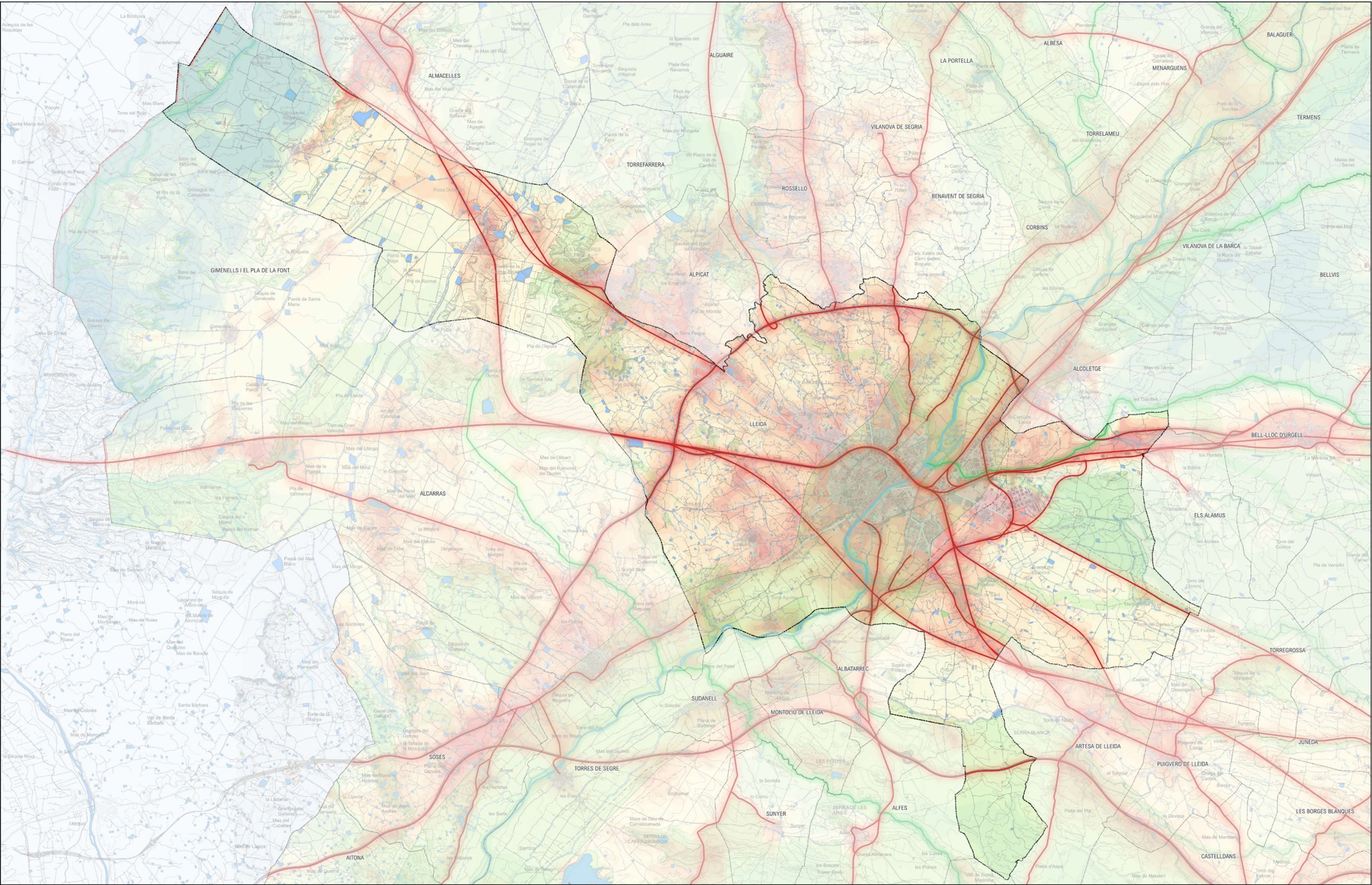
El principal element fragmentador dels hàbitats naturals del terme de Lleida ha estat la forta transformació dels usos del sòl a que s'ha vist sotmesa pel desenvolupament agrícola i el creixement urbà. La xarxa viària també exerceix un notable efecte barrera i cal destacar com a principals eixos a considerar en aquest sentit la AP2 i la A-2, la N-240 i N-230, així com la xarxa ferroviària convencional i d'alta velocitat.

Els espais agrícoles, particularment els de secà, però també els de regadiu si es gestionen adequadament, constitueixen hàbitats d'alt interès per a la conservació de la biodiversitat i poden desenvolupar un paper clau en la permeabilitat de la matriu territorial. En aquest sentit cal destacar que algunes espècies de l'avifauna més amenaçades de Catalunya es troben al terme municipal, i sovint associades a ambients agrícoles.

En el conjunt de la matriu territorial de Lleida, alguns elements del paisatge com són els cursos fluvials i la xarxa de canals i sèquies, així com als marges entre conreus que puguin mantenir restes de vegetació natural tenen un notable interès per a la connectivitat ecològica.

Cal destacar que els canals només esdevenen elements de connexió d'interès ecològic quan estan sense revestir i presenten trams amb franges de vegetació natural a les seves ribes. Contràriament, els grans canals revestits amb materials poc rugosos, parets amb un elevat pendent i elevada velocitat de l'aigua, sovint són generadors d'efecte barrera per als desplaçaments dels animals i causa de mortalitat de fauna per ofegament.

Els cursos fluvials i la xarxa d'infraestructures de conducció d'aigua tenen un interès estratègic potencial en el manteniment de fluxos ecològics, però també socials, en ser els camins que els ressegueixen eixos adequats i utilitzats per al lleure de la població (passejar, practicar esport, etc.).

CONNECTIVITAT ECOLÒGICA

VEGETACIÓ

Biogeogràficament, la zona d'estudi es troba plenament dins la regió mediterrània. Segons els territoris fisiogràfics es troba dins el territori sicòric, que abasta les terres de Lleida, des de la Segarra a la franja de ponent, caracteritzada per un clima de tendència continental, molt sec i contrasta, amb hiverns freds i estiu calorosos. Els dominis de vegetació corresponen a la vegetació de *mntanya i terres baixes mediterrànies*. Concretament, es troben els dominis del país del carrascar típic, i al límit amb el domini del país de la màquia continental, cap al sud i a l'oest.

Vegetació potencial

La zona d'estudi es troba just al límit entre dos dominis de vegetació diferents. Per una banda, el país del carrascar típic (*Quercetum rotundifoliae*), que s'estendria als vessants dels turons, per altra, el país de la màquia continental de garric i arçot (*Rhamno-Quercetum cocciferae*).

Seguint el curs d'aigua del riu Segre, i en menor grau de les sèquies, el domini dels boscos i herbassars de ribera septentrionals (*Lamio-Alnetum glutinosae*), una de les comunitats més malmeses i alterades.

Vegetació actual

La comarca del Segrià ha estat molt explotada pels conreus des de temps immemorials. Tota la superfície més aplanada s'ha ocupat per conreus i n'han desaparegut els escassos boscos primaris que hi devien haver o la vegetació de màquia de garric i arçot.

Boscos

En les zones més seques, es poden trobar boscos mediterranis amb presència d'alzines (*Quercus ilex*) i roures de fulla petita (*Quercus faginea*), acompanyats d'arbusts com el tamariu (*Tamarix gallica*), l'argelaga (*Ulex parviflorus*) i la retama (*Retama sphaerocarpa*).

Bosquines

De la vegetació potencial, sobretot la màquia de garric i arçot (*Rhamno-Quercetum cocciferae* subass. *cocciferetosum*), no en queden testimonis ni als marges.

Queden alguns arbusts com l'aladern (*Rhamnus alaternus*), la ginestera vimenera (*Retama sphaerocarpa*) o, de forma més estesa, la botja pudent (*Artemisia herba-alba*), camforada (*Camphorosma monspeliaca*) i d'altres matolls nitròfils o nitrohalòfils, espernellac (*Santolina chamaecyparissus*), argelaga (*Genista scorpius*), salvió blener (*Phlomis lychnitis*), timó (*Thymus vulgaris*), pastures seques amb espart bord (*Lygeum spartum*), etc.

Vegetació de ribera

Al llarg del riu Segre, especialment a l'espai natural de la Mitjana, es troba una vegetació de ribera rica i ben conservada. Hi predominen arbres com l'àlber (*Populus alba*), el xop o pollancre (*Populus nigra*), el salze blanc (*Salix alba*), el vern (*Alnus glutinosa*) i el freixe de fulla petita (*Fraxinus angustifolia*).

També es pot considerar com a vegetació de ribera, l'associada a les basses de reg, així com els marges de les sèquies, amb major humitat. Vegetació helofítica (canyís *Phragmites communis*, boga *Typha* sp.), creixenars, i herbassars nitròfils de vora de riu (amb epilobis, etc.), joncs bovals (*Juncus shoenbaueri*), així com canyars d'*Arundo donax*. També hi ha algun tamariu (*Tamarix* sp.), i pollancre (*Populus* sp.).

Prats

Hi ha alguns prats, que apareixen com a comunitats xerofítiques dominades per gramínies vivàcies com el llistonar (*Phlomis lychnitis*, *Brachypodium retusum*) i l'espart (*Lygeum spartum*). En alguns

indrets aquestes formacions s'han anat degradant fins constituir comunitats nitrohalòfiles amb el siscall (*Salsola vermiculata*), la botja pudent (*Artemisia herba-albae*) i amb la camforada (*Camphorosma monspeliaca*).

Vegetació ruderal i agrícola

Gran part del municipi es troba ocupada actualment per camps de conreu, de regadiu, amb conreus de farratges i fruiters, i de secà, amb conreus de cereals. Aquests regadius, en part es reguen mitjançant pivots força grans per a plantar farratges.

Associada a aquests conreus, hi ha una vegetació segetal, sobretot comunitats segetals de terra baixa (*Secalio mediterraneum*), en els conreus més secs, mentre que als camps de regadiu i conreus arboris hi creixen comunitats del *Solano-Polygonetalia*. En alguns marges i en parcel·les no cultivades, s'hi fan comunitats ruderals del *Chenopodietalia* i del *Thero-Brometalia*.

També, a les zones de secà de la plana de Lleida, la vegetació està dominada per gramínies del gènere *Stipa* i plantes aromàtiques com el timó (*Thymus vulgaris*).

Verd urbà

La ciutat de Lleida és una ciutat compacta però amb una elevada presència de verd urbà que ve donada en bona part per l'existència de grans peces urbanes tractades com a parcs urbans que tenen sentit paisatgístic i territorial. L'àrea més destacada és el corredor fluvial que travessa la ciutat, i que és alhora un gran parc urbà i un espai natural fluvial que s'integra a la trama urbana. També els turons de la ciutat, com la Seu Vella o el Turó de Gardeny i els vessants de les terrasses fluvials com el Secà de Sant Pere, conformen espais enjardinats amb categoria paisatgística.

Aquestes grans peces territorials es combinen amb parcs de categoria urbana com el Parc dels Camps Elisis, el Parc de l'Aigua o els Jardins de Jaume Magre. L'altre nivell d'organització del verd urbà està format per les petites places i racons de barri, que són recosides amb itineraris de vials arbrats per la ciutat.

Les dades bàsiques de disponibilitat de verd urbà per habitant compten amb més de 17 metres quadrats de verd urbà equivalent per habitant, dels quals gairebé 14 són d'espai verd. El nombre d'arbres de la ciutat és de 39.703, principalment viari. Respecte el tractament de les superfícies enjardinades, la tendència traspasant les grans superfícies de gespa, amb elevats requeriments hídrics i de manteniment, a superfícies de pradera natural, entapissant i arbustives el que permet una millor adaptabilitat de la vegetació als canvis en la disponibilitat d'aigua i les temperatures.

Com a arbrat viari i ornamental, es troben espècies com l'auró roig (*Acer rubrum*), l'atzavara (*Agave americana*), el cedre de l'Atlas (*Cedrus atlantica*) i el cirerer (*Prunus avium*). Aquest arbrat es complementa amb nombroses palmeres i plàtans en carrers i places.

La vegetació de ribera al Parc de la Mitjana i riu hi ha una gran diversitat d'espècies florístiques, però es poden destacar l'àlber (*Populus alba*), el pollancre (*Populus nigra*), el salze blanc (*Salix alba*), el vern (*Alnus glutinosa*), el freixe de fulla petita (*Fraxinus angustifolia*). Al sòl humit també creixen arbusts i plantes herbàcies com joncs (*Juncus* sp.) i esbarzers (*Rubus ulmifolius*).

Per últim, a zones com Balàfia, s'estan creant nous boscos urbans i jardins de papallones que incorporen espècies autòctones com salzes, freixes, tamarius i plantes sèquies (esbarzers, roldor, joncs), amb l'objectiu de fomentar la biodiversitat local i la pol·linització.

ESPÈCIES PROTEGIDES

En primer lloc, dins els espais del PEIN hi ha un seguit d'espècies protegides a cada espai, segons el Decret 328/1992, del Pla d'Espais d'Interès Natural de Catalunya.

La *Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat*, preveu un règim de protecció tant de la flora catalogada com a amenaçada com de la flora no catalogada però inclosa com a protegida a la llista d'espècies en règim de protecció especial.

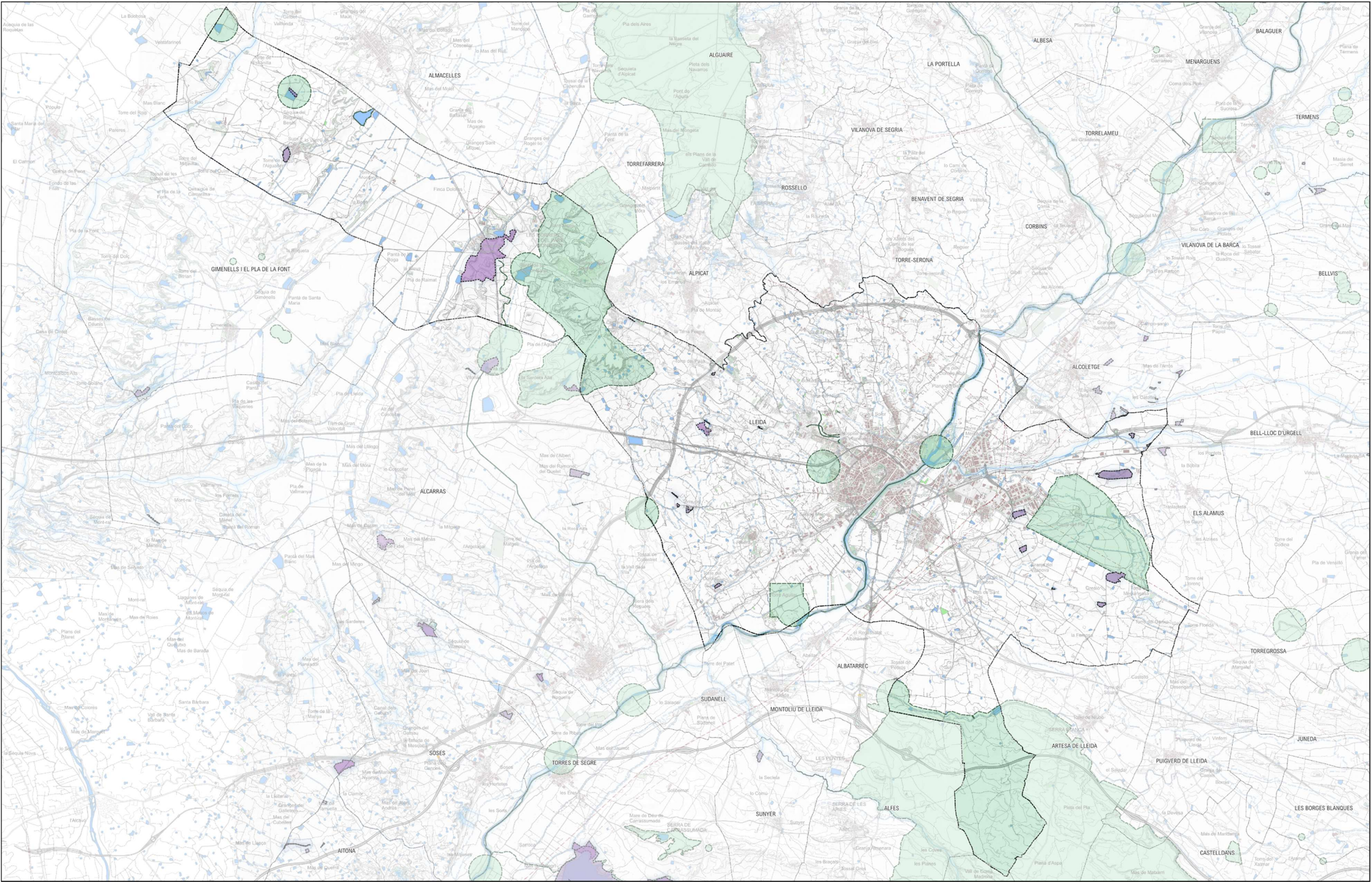
L'any 2008 es va aprovar el *Decret 172/2008, de 26 d'agost, de creació del Catàleg de flora amenaçada de Catalunya*, i l'any 2015 es va modificar aquest Decret mitjançant la *Resolució AAM/732/2015, de 9 d'abril, per la qual s'aprova la catalogació, descatalogació i canvi de categoria d'espècies i subespècies del Catàleg de flora amenaçada de Catalunya*. Més tard, a l'any 2023 es va tornar a modificar mitjançant la *RESOLUCIÓ ACC/3929/2023, de 20 de novembre, per la qual s'aprova la catalogació, descatalogació i canvi de categoria d'espècies i subespècies del Catàleg de flora amenaçada de Catalunya*.

A nivell estatal, es troba el *Real Decret 139/2011, de 4 de febrer, per al desenvolupament del Llistat d'Espècies Silvestres en Règim de Protecció Especial i del Catàleg Espanyol d'Espècies Amenazades*, rectificat posteriorment per la *Orden AAA/1771/2015, de 31 de agosto, por la que se modifica el anexo del Real Decreto 139/2011, de 4 de febrero, para el desarrollo del Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial y del Catálogo Español de Especies Amenazadas*. No es troba cap espècie catalogada en aquest.

Dins el municipi de Lleida hi ha diverses àrees d'interès florístic, en les quals es troben espècies vegetals protegides segons el *Catàleg de flora amenaçada de Catalunya*. A l'Annex 1. Espècies i subespècies catalogades En perill d'extinció, es troben *Plantago loeflingii* i *Lappula patula*. A l'Annex 2. Espècies i subespècies catalogades com a vulnerables, es troben *Limonium catalaunicum*, *Limonium tournefortii*, *Ferula loscosii* i *Limonium latebracteatum*.

ARBRES MONUMENTALS

Segons el *Decret 214/1987 de declaració d'arbres monumentals*, i el *Decret 47/1988 sobre la declaració d'arbres d'interès Comarcal i Local*, actualitzats per l'Ordre *MAH/228/2005, de 2 de maig, de declaració d'arbres monumentals i d'actualització de l'inventari dels arbres i arbredes declarats d'interès comarcal i local*, no hi ha cap arbre monumental a l'àmbit d'estudi.

ÀREES D'INTERÉS FLORÍSTIC I FAUNÍSTIC
FLORA AMENACADA

ÀREES D'INTERÉS FLORÍSTIC I FAUNÍSTIC

FAUNA

La zona d'estudi presenta una fauna típicament mediterrània, amb algunes espècies montanes de distribució Paleàrtica.

Tot i que bona part de la zona d'estudi es troba ocupada per conreus, els conreus de regadiu poden tenir més interès per a la fauna, com a zona d'alimentació, sobretot durant l'hivern.

L'àrea d'estudi també es troba pròxima a una de les vies de migració més importants i que segueix el riu Segre i voltants, per la qual cosa s'hi poden observar moltes espècies de pas, tant a la primavera com a la tardor.

Seguidament es descriu de forma molt resumida, i per grups taxonòmics, la fauna vertebrada:

Aus

Els ocells són un dels grups de vertebrats que permet un estudi i seguiment més fàcil, per la qual cosa permeten, a llarg termini, fer-ne un seguiment i comprovar canvis en la seva població o en els usos del territori. Per tot això, els ocells són els animals que es detallen millor en els informes ambientals.

A la zona d'estudi aquest grup presenta una gran diversitat d'espècies, en part degut a la presència d'una varietat d'hàbitats diferents (conreus, curs fluvial i zones humides, etc.), però sobretot per ser una zona de pas en migració i d'hivernada.

D'entre els ocells cal separar les espècies que crien a la zona, les que hi hivernen o hi busquen menjar, i les que hi passen en època de migració.

La zona pròxima a Lleida, per trobar-se prop del riu Segre, es troba enmig d'una bona ruta migratòria. Alguns dels ocells en pas es paren al riu Segre o zones humides properes. Un dels ocells més grossos que es poden observar per la zona és la cigonya blanca (*Ciconia ciconia*), espècie que cria als pobles propers i que busca menjar als camps.

Entre els ocells més grossos en migració, nombrosos rapinyaires com l'aligot vesper (*Pernis apivorus*), el milà negre (*Milvus migrans*), l'àliga marcenca (*Circaetus gallicus*), l'esmerla (*Falco columbarius*), etc.

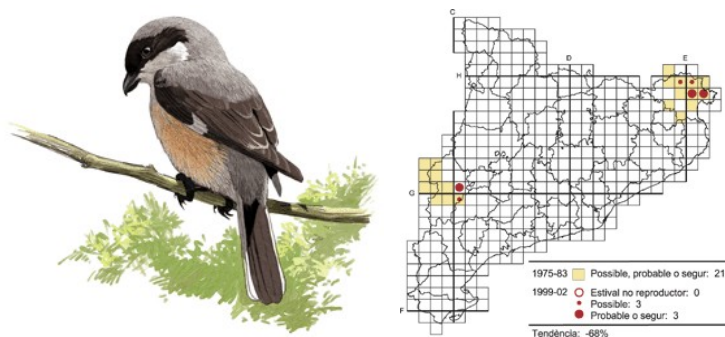
A les basses o pantans de reg, hi ha algunes espècies aquàtiques. Hi crien algunes parelles d'espècies com l'ànec collverd (*Anas platyrhynchos*), la polla d'aigua (*Gallinula chloropus*), el balquer (*Acrocephalus arundinaceus*). També hi ha presència d'espècies com el bernat pescaire (*Ardea cinerea*), l'esplugabous (*Bubulcus ibis*), etc.

Entre els rapinyaires destaquen l'aligot (*Buteo buteo*), molt abundant a l'hivern, el xoriguer comú (*Falco tinnunculus*), típic de zones de conreu, sovint se'l veu caçar sobre les carreteres a la recerca d'alguna sargantana o fins i tot algun petit ocell atropellat. L'astor (*Accipiter gentilis*) i l'esparver (*Accipiter nisus*), típics de zones boscoses, i l'àguila marcenca (*Circaetus gallicus*), espècie estival que s'alimenta principalment d'ofidis. Altres espècies només han estat detectades més rarament com l'àguila daurada (*Aquila chrysaetos*), i l'àguila calçada (*Hieraetus pennatus*), que sembla en expansió a la Catalunya central, i present en la zona, l'esparver cendrós (*Circus pygargus*) i l'arpella pàl·lida (*Circus cyaneus*).

Entre els rapinyaires nocturns destaquen el mussol (*Athene noctua*) i l'òliba (*Tyto alba*), espècies que crien a la zona d'estudi i que pateixen el risc d'atropellament. El xot (*Otus scops*) és l'espècie de rapinyaire nocturn més petita, que només es troba a l'estiu i és força abundant a la zona. Una espècie que havia estat molt comuna, el mussol banyut (*Asio otus*), ha reduït molt els seus efectius i ha desaparegut de bona part de la zona d'estudi.

Una de les espècies de més interès de tota la zona d'estudi és la trenca (*Lanius minor*). Els últims anys, la població de trenca a la península Ibèrica ha disminuït dràsticament. És l'espècie més escassa de la fauna vertebrada ibèrica i, actualment, està catalogada com "en perill crític" sota els criteris de la UICN.

El nombre de parelles nidificants va passar d'unes 35-40 a començaments dels anys 80, a 6 l'any 2017, cap l'any 2018, 1 l'any 2019, 4 l'any 2020 i entre 2 i 3 l'any 2021 (la tercera parella va ser observada interactuant, però se'n va perdre el rastre, fet que no permet constatar que arribés a criar), totes, sempre, a la finca de Torre Ribera (excepte una l'any 2017 que ho va fer a Artesa de Lleida), a Lleida. Des de l'any 2010, la plana de Lleida és l'única zona de cria de tot el conjunt ibèric, després que s'extingís el nucli dels Aiguamolls de l'Empordà l'any 2002 i d'Aragó l'any 2010.

Distribució de la trenca (*Lanius minor*)

Des del punt de vista legal, s'ha recatalogat l'espècie dins el *Catálogo Nacional de Especies Amenazadas*, incloent-la en la màxima categoria: "En peligro de extinción" (B.O.E., nº 134, p.19647-48). En el *Libro Rojo de los Vertebrados de España*, se situa la trenca en la màxima categoria segons els criteris de la UICN: 'Crític' (CR).

La situació actual de l'espècie és molt delicada a causa del baix nombre de parelles, i a la fragmentació de la seva àrea de distribució, així com pel fet de tractar-se de la població més occidental de tota l'àrea de distribució mundial. A Catalunya, la principal amenaça que afecta l'espècie és la pèrdua d'hàbitat (construcció d'infraestructures, entre d'altres).

Es poden trobar algunes de les espècies amb requeriments ecològics més estrictes, i amb major importància ecològica com: el gaig blau (*Coracias garrulus*), i el torlit (*Burhinus oedicnemus*), que encara manté bones poblacions, sobretot als aquests secans, podent-ne observar grans estols a l'hivern. Més abundant, l'abellerol (*Merops apiaster*).

Finalment hi ha moltes espècies de petits passeriformes que només es poden observar a la zona d'estudi en època de migració, com seria el cas de la cuereta groga (*Motacilla flava*), la cotxa cua-roja (*Phoenicurus phoenicurus*), el bitxac rogenc (*Saxicola rubetra*), el mosquiter de passa (*Phylloscopus trochilus*) o el mastegatxex (*Ficedula hypoleuca*), totes elles espècies abundants durant la migració. Altres espècies són més escasses en migració i solen aturar-se en llocs més oberts, com per exemple el trobat (*Anthus campestris*), el colit gris (*Oenanthe oenanthe*), o necessiten ambients amb vegetació aquàtica, com la boscarla de canyar (*Acrocephalus scirpaceus*).

AUS

Nom comú	Nom científic	Directiva Aus ¹	LLPA ²	CEEAA ³	CFSAA ⁴	Fenol ⁵
Aus / Anseriformes						
Ànec collverd	<i>Anas platyrhynchos</i>	II				N
Aus / Charadriiformes						
Torlit	<i>Burhinus oedicnemus</i>	I	C	*	*	H

AUS

Aus / Ciconiiformes						
Cigonya blanca	<i>Ciconia ciconia</i>	I	B	*	*	M
Aus / Coraciiformes						
Gaig blau	<i>Coracias garrulus</i>	I	C	*	*	N
Abellerol	<i>Merops apiaster</i>		D	*	*	M
Aus / Falconiformes						
Astor	<i>Accipiter gentilis</i>		C	*	*	N
Esparver	<i>Accipiter nisus</i>		C	*	*	M
Àguila daurada	<i>Aquila chrysaetos</i>	I	B	*	*	M
Àguila marcenca	<i>Circus gallicus</i>	I	C	*	*	M
Àguila calçada	<i>Hieraaetus pennatus</i>	I	B	*	*	M
Aligot comú	<i>Buteo buteo</i>		C	*	*	H
Aligot vesper	<i>Pernis apivorus</i>	I	C	*	*	M
Arpella pàl·lida	<i>Circus cyaneus</i>	I	B	*	PE	H
Esparver cendrós	<i>Circus pygargus</i>	I	B	V	V	V
Esmerla	<i>Falco columbarius</i>	I	C	*	*	H
Xoriguer comú	<i>Falco tinnunculus</i>		C	*	*	N
Milà negre	<i>Milvus migrans</i>	I	C	*	*	M
Aus / Gruiformes						
Polla d'aigua	<i>Gallinula chloropus</i>	II				N
Aus / Passeriformes						
Balquer	<i>Acrocephalus arundinaceus</i>		D	*	*	N
Boscarla de canyar	<i>Acrocephalus scirpaceus</i>		D	*	*	M
Trobat	<i>Anthus campestris</i>	I	D	*	*	M
Mastegatatxes	<i>Ficedula hypoleuca</i>		D	*	*	M
Trenca	<i>Lanius minor</i>	I	A	PE	PE	N
Cuereta groga	<i>Motacilla flava</i>		D	*	*	M
Còlit gris	<i>Oenanthe oenanthe</i>		D	*	*	M
Cotxa cua-roja	<i>Phoenicurus phoenicurus</i>		C		V	M
Mosquiter de passa	<i>Phylloscopus trochilus</i>		D	*	*	M
Bitxac rogenic	<i>Saxicola rubetra</i>		D	*	V	M
Aus / Pelicaniformes						
Bernat pescaire	<i>Ardea cinerea</i>		C	*	*	V
Esplugabous	<i>Bubulcus ibis</i>		D	*	*	M
Aus / Strigiformes						
Mussol banyut	<i>Asio otus</i>		C	*	*	H
Mussol comú	<i>Athene noctua</i>		C	*	V	N
Xot	<i>Otus scops</i>		C	*	*	M
Òliba	<i>Tyto alba</i>		C	*	V	N

AUS

¹Directiva aus: Directiva 2009/147/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 30 de novembre de 2009, relativa a la conservació de les aus silvestres. I (Annex I, objecte de mesures de conservació de l'hàbitat), II (Annex II, espècies caçables).

²Llei protecció animals: Decret Legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals. Espècies protegides incloses en l'Annex: A i B: categoria d'infracció molt greu; C: categoria d'infracció greu; D: cat. infracció. lleu.

³Catálogo Español de Especies Amenazadas, regulat pel Real Decreto 139/2011, de 4 de febrer, rectificat posteriorment per la Orden AAA/1771/2015, de 31 de agosto, por la que se modifica el anexo del Real Decreto 139/2011, de 4 de febrero, para el desarrollo del Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial y del Catálogo Español de Especies Amenazadas. Es presenten les categories V: espècie catalogada com vulnerable i PE: espècie catalogada en perill d'extinció. S'indiquen amb * les espècies incloses al Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial, regulat pel Real Decreto 139/2011, de 4 de febrer.

⁴Estat de conservació segons el Decret 172/2022, de 20 de setembre, del Catàleg de fauna salvatge autòctona amenaçada i de mesures de protecció i de conservació de la fauna salvatge autòctona protegida. Es presenten les categories V: espècie catalogada com vulnerable i PE: espècie catalogada en perill d'extinció. S'indiquen amb * les espècies incloses en la Relació d'espècies protegides de la fauna salvatge autòctona i no incloses en el Catàleg de la fauna salvatge autòctona amenaçada.

⁵Fenologia: M (migrant), N (nidificant), V (visitant), H (hivernant).

Amfibis

A la zona d'estudi es poden trobar a les sèquies i basses de reg. Aquestes zones són de gran interès per als amfibis, amb presència sobretot de la granota verda (*Rana perezi*), o el gripau comú (*Bufo bufo*). Com a espècies protegides més escasses, el tòtil (*Alytes obstetricans*), així com el gripau corredor (*Bufo calamita*), relativament estès però amb poblacions molt petites.

AMFIBIS

Nom comú	Nom científic	Directiva Habitats ¹	LLPA ²	CEE ³	CFSAA ⁴
Amfibis / Anurs					
Tòtil	<i>Alytes obstetricans</i>	IV	D	*	*
Gripau comú	<i>Bufo bufo</i>		D		*
Gripau corredor	<i>Bufo calamita</i>	IV	D	*	*
Granota verda	<i>Rana perezi</i>	V			

¹Directiva Habitat: Directiva 92/43/CEE, relativa a la Conservació dels hàbitats naturals i de fauna i flora silvestres, modificada per la Directiva 97/62 del Consell de 27 d'octubre de 1997. "II" assenyalen als tàxons inclosos en l'Annex II, espècies animals i vegetals d'interès comunitari per a la conservació dels quals és necessari designar zones especials de conservació; "IV", inclosos en l'Annex IV, estrictament protegits; "V", Annex V, que poden ser objecte de mesures de gestió (caçables).

²Llei protecció animals: Decret Legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals. Espècies protegides incloses en l'Annex: A i B: categoria d'infracció molt greu; C: categoria d'infracció greu; D: cat. infracció. lleu.

³Catálogo Español de Especies Amenazadas, regulat pel Real Decreto 139/2011, de 4 de febrer, , rectificat posteriorment per la Orden AAA/1771/2015, de 31 de agosto, por la que se modifica el anexo del Real Decreto 139/2011, de 4 de febrero, para el desarrollo del Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial y del Catálogo Español de Especies Amenazadas. Es presenten les categories V: espècie catalogada com vulnerable i PE: espècie catalogada en perill d'extinció. S'indiquen amb * les espècies incloses al Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial, regulat pel Real Decreto 139/2011, de 4 de febrer.

⁴Estat de conservació segons el Decret 172/2022, de 20 de setembre, del Catàleg de fauna salvatge autòctona amenaçada i de mesures de protecció i de conservació de la fauna salvatge autòctona protegida. Es presenten les categories V: espècie catalogada com vulnerable i PE: espècie catalogada en perill d'extinció. S'indiquen amb * les espècies incloses en la Relació d'espècies protegides de la fauna salvatge autòctona i no incloses en el Catàleg de la fauna salvatge autòctona amenaçada.

Rèptils

Els rèptils més comuns a la zona d'estudi, són les sargantanes, sobretot la sargantana de paret (*Podarcis hispanica*), i la sargantana cuallarga (*Psammodromus algirus*). Entre els llangardaixos destaca la presència del llangardaix ocel·lat (*Lacerta lepida*).

Pel que fa a les serps, les més comunes són la serp verda (*Malpolon monspessulanus*) i la serp blanca (*Elaphe scalaris*), mentre que a les sèquies i basses també hi viu la serp d'aigua (*Natrix maura*). Totes, espècies inofensives i que són un gran aliat per als pagesos en mantenir un control de les poblacions de rosegadors.

RÈPTILS

Nom comú	Nom científic	Directiva Hàbitats ¹	LLPA ²	CEE ³	CFSAA ⁴
Rèptils / Saures					
Llangardaix ocel·lat	<i>Lacerta lepida</i>		C		*
Sargantana de paret	<i>Podarcis hispanica</i>		D		*
Sargantana cuallarga	<i>Psammodromus algirus</i>		D		*
Rèptils / ofidis					
Serp blanca	<i>Elaphe scalaris</i>		D		*
Serp verda	<i>Malpolon monspessulanus</i>		D		*
Serp d'aigua	<i>Natrix maura</i>		D		*

¹Directiva Hàbitat: Directiva 92/43/CEE, relativa a la Conservació dels hàbitats naturals i de fauna i flora silvestres, modificada per la Directiva 97/62 del Consell de 27 d'octubre de 1997. "II" assenyala als tàxons inclosos en l'Annex II, espècies animals i vegetals d'interès comunitari per a la conservació dels quals és necessari designar zones especials de conservació; "IV", inclosos en l'Annex IV, estrictament protegits; "V", Annex V, que poden ser objecte de mesures de gestió (caçables).

²Llei protecció animals: Decret Legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals. Espècies protegides incloses en l'Annex: A i B: categoria d'infracció molt greu; C: categoria d'infracció greu; D: cat. infracció. lleu.

³Catálogo Español de Especies Amenazadas, regulat pel Real Decreto 139/2011, de 4 de febrer, , rectificat posteriorment per la Orden AAA/1771/2015, de 31 de agosto, por la que se modifica el anexo del Real Decreto 139/2011, de 4 de febrero, para el desarrollo del Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial y del Catálogo Español de Especies Amenazadas. Es presenten les categories V: espècie catalogada com vulnerable i PE: espècie catalogada en perill d'extinció. S'indiquen amb * les espècies incloses al Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial, regulat pel Real Decreto 139/2011, de 4 de febrer.

⁴Estat de conservació segons el Decret 172/2022, de 20 de setembre, del Catàleg de fauna salvatge autòctona amenaçada i de mesures de protecció i de conservació de la fauna salvatge autòctona protegida. Es presenten les categories V: espècie catalogada com vulnerable i PE: espècie catalogada en perill d'extinció. S'indiquen amb * les espècies incloses en la Relació d'espècies protegides de la fauna salvatge autòctona i no incloses en el Catàleg de la fauna salvatge autòctona amenaçada.

Mamífers

Aquest grup no presenta gaire diversitat d'espècies a la zona d'estudi, pel fet del seu grau d'humanització, de totes maneres s'hi troben des de petits micromamífers i ratpenats fins a grans mamífers com el porc senglar (*Sus scrofa*), encara que esporàdicament.

De ratpenats, s'ha detectat la presència del ratpenat cuallarg (*Tadarida teniotis*), el ratpenat soprano (*Pipistrellus pygmaeus*), la ratapinyada de vores clares (*Pipistrellus kuhlii*), el ratpenat comú (*Pipistrellus pipistrellus*) i el ratpenat nòctul gros (*Nyctalus noctula*), entre d'altres.

De les espècies presents a la zona, entre els insectívors cal destacar l'eriçó fosc (*Erinaceus europaeus*), i altres espècies més petites com la musaranya comú (*Crocidura russula*) i la musaranya nana (*Suncus etruscus*), ambdues relativament comuns a la zona.

Entre els rosegadors, destaca el ratolí de bosc (*Apodemus sylvaticus*), i sobretot el ratolí mediterrani (*Mus spretus*) i el ratolí domèstic (*Mus musculus*).

Del grup dels lagomorfs hi són presents el conill (*Oryctolagus cuniculus*) i la llebre (*Lepus europaeus*). Aquesta última més abundant a l'espai veí de Torre Ribera.

També s'hi troben algunes espècies de carnívors, encara que relativament escasses, com la guineu o rabosa (*Vulpes vulpes*), el toixó (*Meles meles*), la geneta (*Genetta genetta*) o la fagina (*Martes foina*). Aquestes espècies són força generalistes i es troben en gairebé tota mena d'ambients, ja siguin forestals, o bé ambients oberts o de riberes.

MAMÍFERS

Nom comú	Nom científic	Directiva Hàbitats ¹	LLPA ²	CEE ³	CFSAA ⁴
Mamífers / Insectívors					
Eriçó fosc	<i>Erinaceus europaeus</i>		D	*	
Musaranya comú	<i>Crocidura russula</i>				
Musaranya nana	<i>Suncus etruscus</i>				
Mamífers / Rosegadors					
Ratolí de bosc	<i>Apodemus sylvaticus</i>				
Ratolí domèstic	<i>Mus musculus</i>				
Ratolí mediterrani	<i>Mus spretus</i>				
Mamífers / Lagomorfs					
Conill	<i>Oryctolagus cuniculus</i>				
Llebre	<i>Lepus europaeus</i>				
Mamífers / Carnívors					
Fagina	<i>Martes foina</i>				
Toixó	<i>Meles meles</i>				
Geneta	<i>Genetta genetta</i>	V			
Guineu o rabosa	<i>Vulpes vulpes</i>				
Mamífers / Quiròpters					
Ratpenat cuallarg	<i>Tadarida teniotis</i>		C	*	*
Ratpenat soprano	<i>Pipistrellus pygmaeus</i>		D	*	*
Ratapinyada de vores clares	<i>Pipistrellus kuhlii</i>		D	*	*
Ratpenat comú	<i>Pipistrellus pipistrellus</i>		D	*	*
Ratpenat nòctul gros	<i>Nyctalus noctula</i>		C	V	V
Mamífers / Ungulats					
Porc senglar	<i>Sus scrofa</i>				

¹Directiva Hàbitat: Directiva 92/43/CEE, relativa a la Conservació dels hàbitats naturals i de fauna i flora silvestres, modificada per la Directiva 97/62 del Consell de 27 d'octubre de 1997. "II" assenyala les espècies incloses en l'Annex II, espècies animals i vegetals d'interès comunitari per a la conservació dels quals és necessari designar zones especials de conservació; "IV", incloses en l'Annex IV, estrictament protegides; "V", Annex V, que poden ser objecte de mesures de gestió (caçables).

²Llei protecció animals: Decret Legislatiu 2/2008, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de protecció dels animals. Espècies protegides incloses en l'Annex: A i B: categoria d'infracció molt greu; C: categoria d'infracció greu; D: cat. infracció. lleu.

³Catálogo Español de Especies Amenazadas, regulat pel Real Decreto 139/2011, de 4 de febrer, , rectificat posteriorment per la Orden AAA/1771/2015, de 31 de agosto, por la que se modifica el anexo del Real Decreto 139/2011, de 4 de febrero, para el desarrollo del Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial y del Catálogo Español de Especies Amenazadas. Es presenten les categories V: espècie catalogada com vulnerable i PE: espècie catalogada en perill d'extinció. S'indiquen amb * les espècies incloses al Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial, regulat pel Real Decreto 139/2011, de 4 de febrer.

⁴Estat de conservació segons el Decret 172/2022, de 20 de setembre, del Catàleg de fauna salvatge autòctona amenaçada i de mesures de protecció i de conservació de la fauna salvatge autòctona protegida. Es presenten les categories V: espècie catalogada com vulnerable i PE: espècie catalogada en perill d'extinció. S'indiquen amb * les espècies incloses en la Relació d'espècies protegides de la fauna salvatge autòctona i no incloses en el Catàleg de la fauna salvatge autòctona amenaçada.

Espècies protegides

A Catalunya és vigent el *Decret legislatiu 2/2008, de protecció dels animals*, i el *Decret 172/2022, de 20 de setembre, del Catàleg de fauna salvatge autòctona amenaçada i de mesures de protecció i de conservació de la fauna salvatge autòctona protegida*. A nivell estatal, es troba el *Real Decreto 139/2011, de 4 de febrer, per al desenvolupament del Llistat d'Espècies Silvestres en Règim de Protecció Especial i del Catàleg Espanyol d'Espècies Amenazadas*, rectificat posteriorment per la *Orden AAA/1771/2015, de 31 de agosto, por la que se modifica el anexo del Real Decreto 139/2011, de 4 de febrero, para el desarrollo del Listado de Especies Silvestres en Régimen de Protección Especial y del Catálogo Español de Especies Amenazadas*.

Segons el *Decret 172/2022, de 20 de setembre, del Catàleg de fauna salvatge autòctona amenaçada i de mesures de protecció i de conservació de la fauna salvatge autòctona protegida*, trobem catalogades en l'Annex I com “En perill d'extinció” l'arpella pàl·lida (*Circus cyaneus*) i la trenca (*Lanius minor*). A l'Annex II estan catalogades com “Vulnerables” les espècies de mussol comú (*Athene noctua*), esparver cendrós (*Circus pygargus*), cotxa cua-roja (*Phoenicurus phoenicurus*), bitxac rogenic (*Saxicola rubetra*), òliba (*Tyto alba*).i ratpenat nòctul gros (*Nyctalus noctula*).

Les categories “en perill d'extinció” o “vulnerable” inclouen espècies o subespècies reproductores presents de manera regular a Catalunya d'acord amb la Llei 42/2007, de 13 de novembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat, amb un risc d'extinció a curt o mitjà termini. Són espècies amb una tendència negativa important o que, a causa d'una forta reducció en les últimes dècades, han quedat molt localitzades o amb un nombre d'exemplars molt baix, i són molt vulnerables a l'extinció o requereixen un maneig constant per evitar-la. Les espècies hivernants i de pas també poden ser catalogades si aconsegueixen els criteris esmentats per a les espècies reproductores o si les poblacions reproductores d'origen també estan amenaçades.

Pel que fa a espècies estrictament protegides, segons els *Decret 328/1992, del Pla d'Espais d'Interès Natural*, no se'n troba cap.

Els criteris de catalogació de les diferents espècies se solen basar en la seva situació a nivell internacional, a Europa o a Espanya. Aquesta situació pot anar des de poblacions estables o en situació favorable, fins a espècies en regressió o en perill d'extinció. Aquestes categories d'amenaça són les que han servit per a incloure cada espècie en els annexos de les Directives comunitàries europees, com la Directiva d'Aus, o la Directiva d'Hàbitats. També és molt important el recull fet en el *Libro rojo de los Vertebrados de España* (Blanco, J. C., González, J. L. 1992) i en el *Libro rojo de las Aves de España* (Madroño, A., González, C., Atienza, J.C. Eds. 2021).

Segons la Directiva d'Aus, l'annex més important seria l'”I”, que inclou les espècies que precisen de mesures de conservació de l'hàbitat. A la zona d'estudi s'hi troben algunes espècies com el gaig blau, o la trenca, a la majoria només presents durant la migració, com alguns rapinyaires, i algunes limícoles.

Apart dels ocells, pels altres grups de vertebrats es pot tenir en compte la seva inclusió en la Directiva d'Hàbitats:

- espècies incloses en l'annex II, que correspon a les espècies protegides que han de ser objecte de mesures de conservació de l'hàbitat. Només s'hi troba algun **rat-penat**.
- incloses a l'annex IV, com a espècies estrictament protegides. Alguns **amfibis** i **rèptils**, i de mamífers, també els **rat-penats**, i l'**eriçó**.

Tot l'àmbit en estudi es troba fora de la zona de protecció del trencau (Gypaetus barbatus) i de la llúdriga (Lutra lutra), segons el Decret 172/2022, de 20 de setembre, del Catàleg de fauna salvatge autòctona amenaçada i de mesures de protecció i de conservació de la fauna salvatge autòctona protegida, classificades com a "Perill d'extinció" i "Protegida", respectivament. De totes maneres al municipi de Lleida, ja s'ha tornat a detectar la llúdriga al Segre, per la Mitjana.

3.1.8 Paisatge i patrimoni cultural

PAISATGE

Unitats de paisatge

La normativa que regula el paisatge és la Llei 8/2005, de 8 de juny, de protecció, gestió i ordenació del paisatge. Aquesta llei té per objecte el reconeixement, la protecció, la gestió i l'ordenació del paisatge, de manera que el paisatge s'integri en el planejament i en les polítiques d'ordenació territorial i urbanístiques. Desenvolupada pel Decret 343/2006, de 19 de setembre, pel qual es desenvolupa la Llei 8/2005, de 8 de juny, de protecció, gestió i ordenació del paisatge, i es regulen els estudis i informes d'impacte i integració paisatgística.

La Llei del paisatge crea el Catàleg de Paisatge, com un instrument nou per a la introducció d'objectius paisatgístics en el planejament territorial a Catalunya, així com en les polítiques sectorials.

El Catàleg de Paisatge de les Terres de Lleida, aprovat definitivament l'octubre del 2006, identifica unes unitats de paisatge en les que divideix el seu àmbit de treball i en les que s'agrupen àrees del territori que tenen un caràcter similar sobre la base dels elements naturals, culturals, visuals, perceptuals i simbòlics. De les 22 unitats de paisatge que identifica el Catàleg de Paisatge de les Terres de Lleida, el terme municipal de Lleida n'inclou parcialment cinc. Aquestes són:

- **Unitat 12:** Paisatge fluvial del Segre: comprèn la ribera del riu Segre, caracteritzat per parcel·les petites de forma allargada i estreta, on viu un important percentatge de la població de forma concentrada a la ciutat de Lleida i més dispersa a l'horta. Entre els elements de bosc destaca el bon estat de conservació del bosc de ribera de la Mitjana.
- **Unitat 14:** Regadius del Canal d'Aragó i Catalunya: es tracta d'una àmplia plana regada per la xarxa de reg del canal, amb un cultiu principalment de vinya i de cereal que ocupa la major part del territori, restringint als turons la vegetació natural. Destaca el turó de la Cerdera per la massa forestal que acull i com a mirador sobre la plana.
- **Unitat 16:** Horta de Pinyana: l'horta és el referent paisatgístic i identitari de la ciutat. Es tracta d'un territori de parcel·les petites, adaptades al relleu, dedicades a l'horticultura i els conreus de fruiters de fruita dolça. Es troba a l'entorn més proper del sistema urbà de Lleida, i per tant afectat per les infraestructures de mobilitat, de serveis, etc., que n'alteren la imatge. Els tossals i turons esdevenen miradors fantàstics sobre el territori, tenint el de La Seu Vella com a principal referent.

- **Unitat 21:** Plana d'Urgell: es tracta d'un territori planer transformat amb la construcció del Canal d'Urgell durant el segle XIX. En destaquen els arbrats de les banquetes i dels marges dels conreus com a fites en l'horitzó de la plana.
- **Unitat 22:** Secans d'Utxesa: esdevé un exemple del paisatge complex entre el límit del riu Segre i dels seus afluents. Actualment s'estan transformant algunes zones en regadiu, per la construcció del canal Segarra - Garrigues. Tot i així es tracta d'un reservori per a la conservació dels valors ecològics i culturals associats al secà tradicional, dedicada principalment al conreu del cereal.

El Catàleg de Paisatge estableix uns objectius específics per a cadascuna d'aquestes unitats, així com també analitza les amenaces i oportunitats de cadascuna d'elles. En posteriors apartats s'exposen els objectius i les amenaces i oportunitats de les unitats de paisatge del terme de Lleida.

Àmbits de vulnerabilitat paisatgística

El Catàleg de paisatge de Terres de Lleida defineix una sèrie d'àrees amb valors especials a protegir, uns paisatges d'atenció especial i unes àrees de foment de la gestió i susceptibles d'accions d'ordenació. A continuació es descriuen les que incideixen en el municipi de Lleida (segons Catàleg del paisatge de Terres de Lleida (DPTOP-Observatori del Paisatge 2006).

Àrees amb valors especials a protegir

- Unitat 12. Paisatge fluvial del Segre
 - Patró agrícola de les hortes del riu Segre, en particular a partir del terme de Lleida
 - Darreres banquetes arbrades que ressegueixen els Canals d'Urgell
 - Perfil escènic i topogràfic de la Seu Vella de Lleida
- Unitat 14. Regadius del Canal d'Aragó i de Catalunya
 - Pantans, basses d'aigua i canals. Per exemple les Basses de Sucs i d'Alcarràs
 - Espais d'alt valor ecològic de carrascar de l'antic polvorí de la Cerdera
- Unitat 16. Horta de Pinyana
 - Perfil escènic de la Seu Vella
 - Patró agrícola de l'Horta de Pinyana
 - Banquetes arbrades relictas que ressegueixen els canals de Pinyana
 - Xarxa hidràulica i elements arquitectònics de suport dels recs tradicionals de Pinyana
 - Costers de la Serra llarga que separen aquesta unitat dels Plans d'Alguair i Almenar ocupats per vegetació natural que fa la funció de connectors biològic
- Unitat 21. Plana d'Urgell
 - Tossals testimoni dispersos pel territori, com el tossal de Moradilla
 - Banquetes arbrades dels canals d'Urgell que defineixen la percepció del paisatge de la plana
- Unitat 22. Secans d'Utxesa
 - Secans tradicionals amb valors ecològics i culturals: Mas de Melons, Timoneda d'Alfés, etc.
 - Tossals testimoni d'aspecte estèpic

Àrees amb foment de la gestió

- Unitat 12. Paisatge fluvial del Segre
 - Rius Noguera Ribagorçana i Segre i els seus hàbitats de ribera
 - Espais corresponents a la Xarxa Natura 2000
 - Conreus abandonats que confronten amb les àrees industrials i urbanes
 - Zones humides associades al riu Segre
 - Promoció i gestió dels elements significatius del patrimoni històric i entorns: Seu Vella de Lleida

- Unitat 14. Regadius del Canal d'Aragó i de Catalunya
 - Espais susceptibles d'acollir centrals fotovoltaiques
 - Promoció i gestió dels elements significatius del patrimoni històric i els seus entorns: celler modernista de Raïmat, restes de castells de Gimenells i Sucs
- Unitat 16. Horta de Pinyana
 - Promoció i gestió del patrimoni històric i els seus entorns: Seu Vella de Lleida, turó de Gardeny, etc.
 - Conreus abandonats al voltant de totes les àrees industrials i urbanes
 - Restauració de les graveres abandonades i d'altres extraccions a la Caparrella, etc.
- Unitat 21. Plana d'Urgell
 - Restauració i gestió dels trams degradats dels rius com el torrent de la Femosa
 - Espais de connectivitat ecològica nord-sud entre les grans infraestructures de la unitat que transcorren en sentit est-oest: A-2, AP-2, N-240, ferrocarril Lleida- Barcelona i TAV
 - Canal d'Urgell i la seva xarxa de recs i sèquies que drenen tota la Plana d'Urgell
- Unitat 22. Secans d'Utxesa
 - Espais corresponents a la Xarxa Natura 2000
 - Promoció i gestió del patrimoni rural (al sud de la unitat): murs de pedra seca, cabanes de volta, aljubs, etc.

Àrees susceptibles d'accions d'ordenació

- Unitat 12. Paisatge fluvial del Segre
 - Zones d'urbanització difusa a les proximitats de Lleida
 - Trams degradats de les ribes fluvials del Segre
 - Polígon industrial i terciaris, com el polígon del Segre a Lleida
 - Zones d'extracció de graves i zones nues al riu Segre al sud de Lleida i al nord
 - Façana urbana de Lleida
 - Entorns de les carreteres A-2 i AP-2 i de les línies ferroviàries del Tren d'Alta Velocitat i del ferrocarril Lleida -Barcelona
 - Condicionar els miradors de la unitat: Turó de la Seu Vella
- Unitat 14. Regadius del Canal d'Aragó i de Catalunya
 - Àrees contigües al traçat de l'autovia A-2, la N-240 i TAV que creua la unitat al sud de Raïmat
 - Restauració d'activitats extractives abandonades al tossal del Vilot
 - Condicionar els miradors de la unitat: El Vilot de Sucs
 - Senyalitzar els recorreguts d'interès o itineraris paisatgístics als punts de principi i final: d) Raïmat - Almacelles
- Unitat 16. Horta de Pinyana
 - Façana urbana de l'Horta de Pinyana a Lleida
 - Urbanitzacions difuses a la perifèria de Lleida
 - A gairebé tota la unitat proliferen un nombre important de construccions en sòl no urbanitzable amb ús d'habitatge fora d'ordenació
 - Zones industrials dels entorns de Lleida
 - Espai dels entorns del traçat del TAV, carretera N-240 i l'autovia A-2

- Condicionar els miradors de la unitat: Turó de la Seu Vella de Lleida i La Cerdera (antic polvorí)
- Unitat 21. Plana d'Urgell
 - Façana urbana de les poblacions que se situen a les proximitats de les principals vies de comunicació de la Plana d'Urgell, AP-2, A-2, N-240 i C-53
 - Conreus abandonats colindants a les zones industrials i urbanes dels entorns de Lleida
 - Restaurar les banquetes arbrades que segueixen el traçat dels canals d'Urgell
 - Delimitar, protegir i conservar els camins rurals
 - Àrees industrials que s'estenen al llarg del recorregut de l'A-2 i al llarg de la N-240
 - Recorregut de les línies d'alta tensió: paral·lela a la carretera Lleida-Balaguer, una que creua la unitat per l'extrem meridional i una que segueix el corredor central d'infraestructures
 - Principals vies de comunicació, especialment l'A-2, la N-240 i el nou traçat del TAV
- Unitat 22. Secans d'Utxesa
 - Zones de vegetació espontània estèpica i guarets que resten a la unitat
 - Recorregut de l'autopista AP-2, que creua la unitat pel nord, i C-12 que ho fa de nord a sud
 - Restauració de les zones amb activitats extractives abandonades a la serra Blanca
 - A banda de l'establiment de les unitats de paisatge, el catàleg ha identificat quatre paisatges d'atenció especial, en els quals hi ha uns trets molt singulars que els individualitza o bé s'espera una gran transformació paisatgística. Aquests paisatges d'atenció especial són el Parc Fluvial del Segre, l'Horta de Lleida, el corredor de l'autovia A-2 i el ferrocarril Lleida - Barcelona, i les àrees dels nous regadius del canal Segarra-Garrigues. Tots ells estan parcialment inclosos en el terme municipal de Lleida i les seves finalitats es mostren més endavant.

COMPONENTS DE LA XARXA PATRIMONIAL I DEL PAISATGE

La definició de la Xarxa Patrimonial i del Paisatge suposa la consideració dels elements patrimonials (històric - artístics, arquitectònics, naturals, arqueològics i/o paleontològics) i els conjunts urbanístics que formen la base històrica del municipi de Lleida, el sistema d'espais constituïts pels entorns de protecció d'aquests espais i les sendes verdes o recorreguts, els espais visuals de connexió que els relacionen, així com els equipaments del patrimoni cultural que valoritzen aquesta xarxa.

En conseqüència, el concepte de Xarxa Patrimonial i del Paisatge es refereix al conjunt d'elements i conjunts, a la seva articulació a través de l'espai físic territorial, en coherència de la seva gestió i la del seu paisatge de suport.

L'objecte de la Xarxa patrimonial i del paisatge és constituir un document programàtic i una xarxa espacial de referència per a la ordenació, la protecció i la gestió dels components i elements que conformen el paisatge del municipi de Lleida, mitjançant el reconeixement dels seus valors de singularitat material i visual a fi de preservar els seus valors naturals, patrimonials, científics, econòmics i socials; i per al foment de les actuacions de millora paisatgística cercant la seva contribució al desenvolupament local econòmic, social i cultural del territori i de la població de Lleida.

La Xarxa patrimonial i del paisatge, per tal d'articular els seus components, proposa com a primer pas metodològic la realització del llistat dels seus elements i dels seus components. Com a punt de partida, s'incorporen tots els elements i els components que contempla el Catàleg de Paisatge de les Terres de Lleida, així com alguns dels elements identificats al Pla d'espais lliures de Lleida (Ajuntament de Lleida, 1994). En el marc dels treballs d'elaboració del nou POUM s'està redactant un estudi de paisatge que desenvoluparà la proposta de la Xarxa patrimonial i del paisatge.

Els principals components de la proposta preliminar de la Xarxa patrimonial i del paisatge són els següents:

Components de la matriu biofísica o NATURAL

- Zones humides
- Zones d'interès agrícola (fruiters de regadiu).
- Tossals i turons: (Font: CPTLL (2006), Pla d'espais lliures de Lleida (1994))
 - V1. SERRA DEL BOU
 - V2. TURÓ DE RAIMAT
 - T3. TOSSAL DEL PANTÀ DE LA CLAMOR BAIXA
 - T4. TOSSAL DEL TIBIDABO
 - T5. ALTIPLÀ DE LA CERDERA
 - T6. TURÓ DEL PLA DE MONTSÓ
 - T7. TURÓ DE LES TORRES DE SANUI
 - T8. SERRA LLARGA
 - T9. TURONS DE LA CAPARRELLA-COMAJUNCOSA
 - T10. TURÓ DE GARDENY
 - T11. TURÓ DE LA SEU
 - T12. TURONS DE SERRALLARGA
 - T13. SERRA DEL GREALÓ
 - T14. ALTIPLÀ D'ALCOLETGE
 - T15. TOSSAL DE LA MOREDILLA
 - T16. ALTIPLÀ MAGRANERS - TORRE RIBERA
 - T17. SERRA DE PUIGDEVALL
 - T18. EL POLVORÍ

Components de la matriu antropològica. (patrimoni històric productiu, simbòlic - cultural)

- Patrimoni arquitectònic i arqueològic: béns culturals del patrimoni català, espais de protecció arqueològica i/o paleontològica i elements o conjunts patrimonials inventariats (POUM).
- Elements i conjunts patrimonials de la xarxa hidràulica: S'inclouen aquells elements susceptibles de formar part del patrimoni edilici, natural o paisatgístic de la xarxa hidràulica del Canal d'Urgell, amb independència de si tenen, o no, delimitat el seu entorn de protecció. Els elements més destacats són: (Font: CPTLL, 2006).
 - Banquetes arbrades.
 - Cases, caselles.
 - Ponts.
- Indrets paisatgístics i patrimonials: S'inclouen aquells indrets susceptibles de formar part del patrimoni natural o paisatgístic del territori del municipi, que pel seu valor visual sobre el territori permeten gaudir de perspectives i visions de paisatges singulars i reconeguts per la consciència cultural i simbòlica de Lleida, amb independència de si tenen, o no, delimitat el seu entorn de protecció. Els miradors més destacats són (Font: CPTLL (2006), Pla d'espais lliures de Lleida (1994) i elaboració pròpia).
 - V1. CERDERA
 - V2. TURÓ DE LA SEU
 - V3. CARRETERA TARRAGONA
 - V4. ESCOLES ALBA

- V5. SARROCA
 - V6. CAMÍ DE PALAUET
 - V7. ERMITA DE BUTSÈNIT
 - V8. TORRE RIBERA
 - V9. CAMÍ D'ALCOLETGE
 - V10. EL VILOT DE SUCS
 - V11. ALTIPLÀ D'ALFÉS
 - V12. TURÓ DE GARDENY
 - V13. TOSSAL DE PEDRÓS
 - V14. CAMÍ DELS FRARES
 - V15. TOSSALS DE VALLCALENT
 - V16. TOSSAL D'ALCOLETGE
 - V17. N-240 - 4a SÈQUIA DEL CANAL D'URGELL
- Assentaments urbans: S'inclouen aquells assentaments o àrees urbanes susceptibles de formar part del patrimoni edilici i espacial, que pels seus valors arquitectònics, urbans, històrics, simbòlics i culturals permeten mantenir la consciència cultural i històrica del municipi, amb independència de si tenen o no delimitat el seu entorn de protecció. L'element més destacat és el nucli històric (Font: CPTLL, 2006)
 - Enclaus generadors d'energia renovable: Es proposa incloure els enclaus generadors d'energia renovable tramitats davant la Comissió territorial d'urbanisme, en els quals figuren les instal·lacions d'energia fotovoltaica i de producció de biomassa, al municipi de Lleida. Les propostes per aquest tipus d'enclaus seran d'integració paisatgística, de reducció d'impacte visual (si s'escau) i actuacions de millora de la qualitat paisatgística. (Font: CPTLL, 2006)
 - Extraccions abandonades: Es proposa incloure tots aquells àmbits que han sofert l'activitat extractiva i que resten sense explotació actualment. Els elements identificats són (Font: CPTLL, 2006):
 - les Morreres del Pare Monfort.
 - la Plana.
 - Carrerada d'Alcoletge.
 - les Canals.
 - Fàbrica de Ceràmica.
 - Caparrella I.
 - Caparrella II.
 - la Bordeta.
 - Camí de Puigverd de Lleida I.
 - Camí de Puigverd de Lleida II.
 - Camí d'Artesa de Lleida a Aspa.
 - les Cadolles I.
 - les Cadolles II.

Components de la matriu relacional

La xarxa es completa amb els elements que permeten la connexió entre els components descrits anteriorment. Per tal de tenir una primera definició i descripció es treballa amb la base del Pla d'espais lliures del 1994, entenent que és un punt de partida a completar. Així la xarxa relacional s'estructura amb el següents elements:

- Els recorreguts de passeig i descoberta (ID): Aquests pretenen establir connexions al voltant de la ciutat, fomentant la major penetrabilitat i ús de l'horta de Lleida com espai de lleure i passeig,

amb recorreguts curts. Tenen una vocació lúdica que es pot complementar amb el tractament de la secció del camí. Es proposen els següents:

- ID.1 - Butsènit.
- ID.2 - Mitjana.
- ID.3 - Vallcalent.
- Els recorreguts temàtics (IT): Aquests tenen la voluntat d'unir espais amb un mateix centre d'interès (geològica, secans, zones humides,...). Es proposen els següents:
 - IT.1 - Relleu i Canal d'Urgell,
 - IT.2 - Timoneda,
 - IT.3 - Secà,
 - IT.2 - Alzinar panoràmic.
- Els recorreguts d'interès paisatgístic (IP): Aquests recorreguts uneixen punts o zones de visió privilegiada del territori, des d'una posició elevada. Es proposen els següents:
 - IP.1 - Itinerari Lleida - Cerdera,
 - IP.2 - Itinerari de la Sèquia del Cap,
 - IP.3 - Itinerari de l'horta de Pinyana,
 - IP.4 - Itinerari del riu,
 - IP.5 - Itinerari del Molí de Picabaix,
 - IP.6 - Itinerari La Canadiense - Torreribera,
 - IP.7 - Itinerari Moredilla - Pedrós,
 - IP.8 - Itinerari de Raïmat - Sucs,
 - IP.9 - Itinerari Sucs - Pantà de Suquets de Baix,
 - IP.10 - Itinerari del sud del terme.
- Els recorreguts territorials (IC): Són recorreguts de connexió entre els nuclis urbans, com a itineraris alternatius utilitzats habitualment per a la mobilitat dels veïns dels nuclis urbans dels voltants de la ciutat o de determinades partides de l'horta de Lleida. Al tenir trams asfaltats i una circulació elevada no són compatibles amb els usos lúdics i esportius. Es proposen els següents:
 - IC.1 - Camí de la Mariola a Saidí,
 - IC.2 - Camí de Grenyana,
 - IC.3 - Camí de Marimunt a Torrefarrera,

Al plànol següent es mostren els espais amb valors paisatgístics especials a protegir, incloent els elements identificats pel Catàleg de paisatge de Terres de Lleida i els tossals, miradors i recorreguts de la proposta preliminar de la Xarxa patrimonial i de paisatge.

CARACTERITZACIÓ DEL PAISATGE LOCAL

Estructura paisatgística i elements definidors del paisatge

El municipi de Lleida, situat a la plana de Ponent de Catalunya, presenten una estructura paisatgística que combina elements naturals, agrícoles i urbans.

- Plana agrícola
L'agricultura domina la pràctica totalitat de la zona d'estudi, sobretot els conreus de regadiu, tan de cereals i farratges, com de fruiters i hortalisses. També hi ha conreu de secà i cereals.

Hi ha nombroses edificacions lligades a l'activitat agrícola, com masies i coberts escampats, així com granges de bestiar, en una xarxa de camins rurals. També, hi ha presència d'alguns canals, sèquies i basses.

- Riu Segre

Representa un eix vertebrador natural que travessa el municipi de Lleida. A més, genera un corredor verd amb vegetació de ribera (com salzes, àlbers, canyissars, etc.) i fauna associada.

Dins la ciutat, es troba integrat en la trama urbana amb passeigs, parcs i zones de lleure. També té un paper clau en la gestió de l'aigua de regadiu, del qual hi ha una xarxa extensa de sèquies, canals i regs, com el Canal d'Urgell.

- Geomorfologia

Hi ha algunes elevacions que tanquen l'horitzó i aporten transició cap a espais més naturals, com la serra de Grenyana o les partides de l'Aufés i Butsènit.

Un altre element topogràfic dominant i referent visual de la ciutat és el Turó de la Seu Vella.

- Zones urbanes

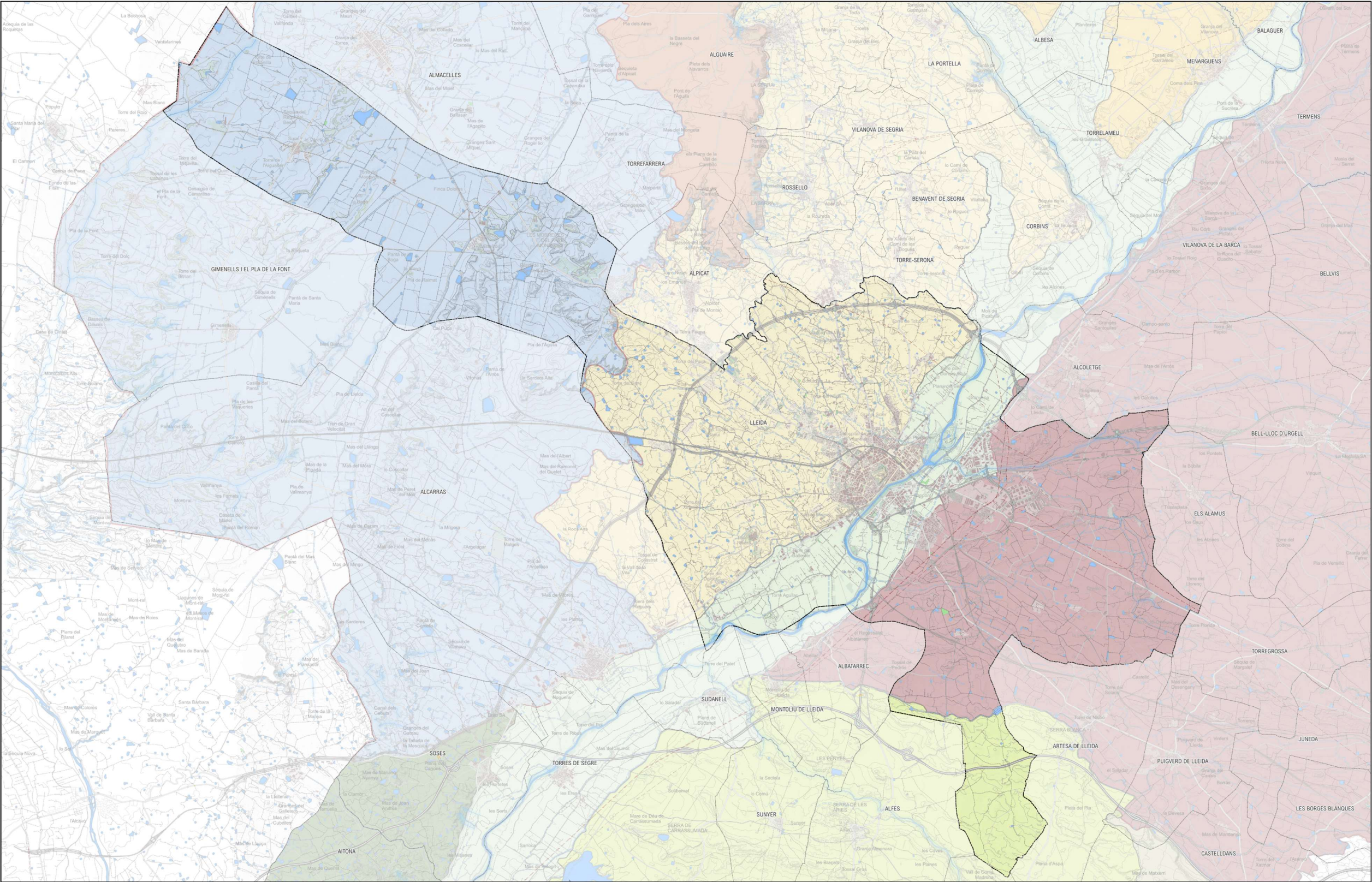
Destaquen el conjunt de barris de la ciutat de Lleida, amb característiques diverses: des del centre històric fins a zones residencials modernes, amb alguns espais verds. Aquest creixement urbà avança sobre l'Horta en alguns sectors.

També hi ha altres zones urbanitzades, bàsicament habitatges aïllats, i algunes granges.

- Infraestructures

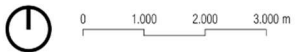
Dins el municipi destaquen algunes grans infraestructures de comunicació com la carretera N-240, l'autopista AP-2, l'autovia C-13 i C-12, així com la via de tren d'alta velocitat i de rodalies de Catalunya.

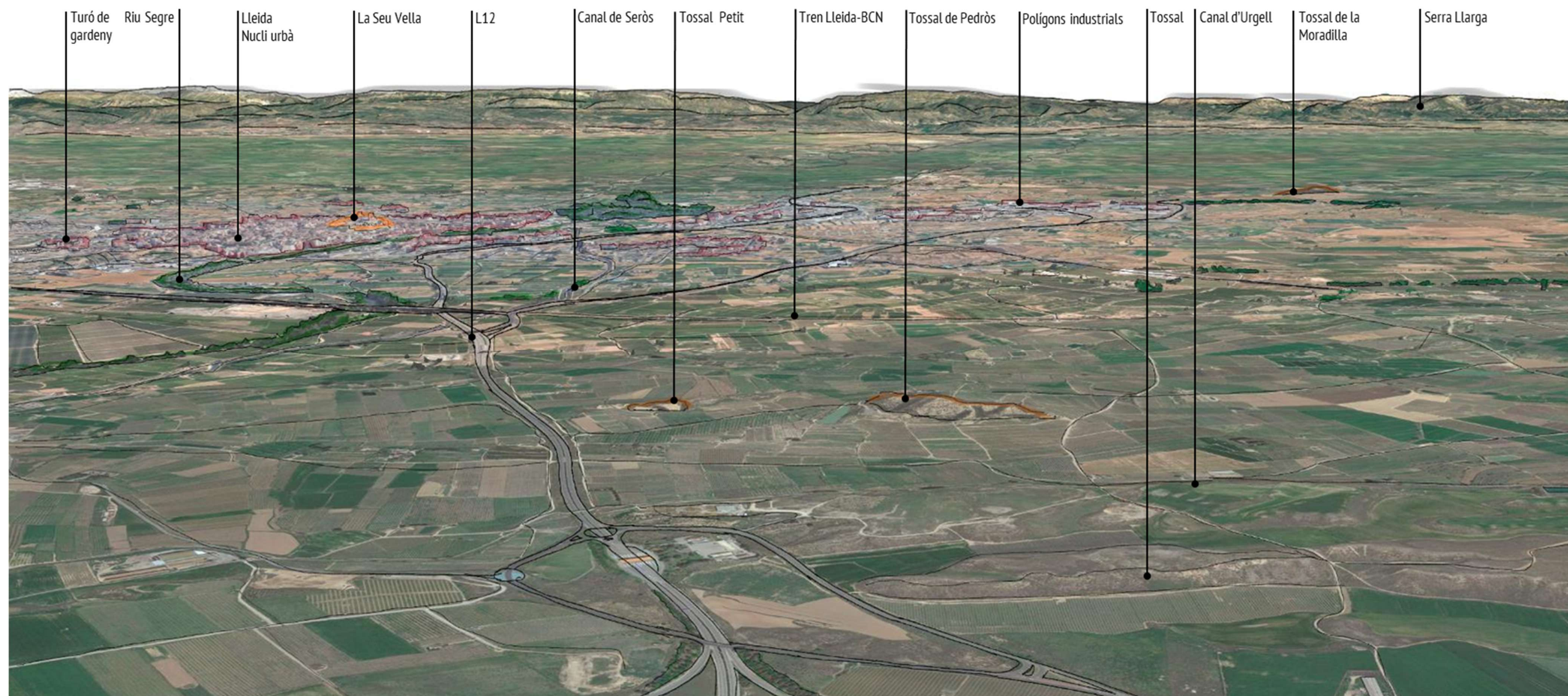
S'ha analitzat les cartes de paisatge i els seus valors, per tal de determinar condicionants específics per al present projecte. En les següents figures es mostren els valors de les cartes de paisatge en l'àmbit concret:

- HORTA DE PINYANA
- REGADIUS DEL CANAL D'ARAGÓ I CATALUNYA
- PAISATGE FLUVIAL DEL SEGRE
- SECANS D'UTXESA
- PLANA D'URGELL

UNITATS DE PAISATGE

PATRIMONI CULTURAL

S'ha realitzat un inventari i localització dels béns culturals presents a l'àmbit d'estudi, a través dels següents fons documentals:

- Buidatge exhaustiu de la documentació existent a l'Inventari del Patrimoni Arqueològic de Catalunya (Servei d'Arqueologia i Paleontologia de la Direcció General del Patrimoni Cultural del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya) dels jaciments arqueològics que es localitzen en l'àmbit d'estudi
- Buidatge exhaustiu de la documentació existent a l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya (Servei d'Arqueologia i Paleontologia de la Direcció General del Patrimoni Cultural del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya) de tots aquells elements i construccions catalogades que es localitzen a l'àmbit d'estudi.

La legislació autonòmica catalana estableix un seguit de figures de protecció dels bens integrants del Patrimoni Cultural Català. Destaca la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del Patrimoni català, desplegada pel Decret 78/2002, de 5 de març, del Reglament de protecció del patrimoni arqueològic i paleontològic.

La figura més destacada és el **Bé Cultural d'Interès Nacional (BCIN)**. Són els bens més rellevant del patrimoni cultural català. Es classifiquen en:

- Monument històric
- Conjunt històric
- Jardí històric
- Lloc històric
- Zona d'interès etnològic
- Zona arqueològica
- Zona paleontològica

Jaciments paleontològics

Resultant de les consultes realitzades a l'Inventari del Patrimoni Arqueològic i Paleontològic de Catalunya, s'ha comprovat que no hi ha jaciments paleontològics (J.P.) dins el municipi.

Jaciments arqueològics

Segons les dades disponibles a l'inventari del patrimoni arqueològic del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, a Lleida es localitzen 12 jaciments arqueològics declarats com a BCIN, i estan catalogats 78 jaciments arqueològics.

Patrimoni arquitectònic

Segons les dades disponibles a l'inventari del patrimoni arquitectònic del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, a Lleida es localitzen 15 elements del patrimoni arquitectònic declarats com a BCIN, i estan catalogats 180 elements més del patrimoni arquitectònic.

A continuació es nombren aquells elements del patrimoni arquitectònic i arqueològic declarats o incoats com a BCIN:

ELEMENTS DEL PATRIMONI ARQUITECTÒNIC I ARQUEOLÒGIC DECLARATS O INCOATS COM A BÉNS CULTURALS D'INTERÈS NACIONAL (BCIN)

Patrimoni arquitectònic	Jaciments arqueològics
Castell de la Suda, Castell del Rei	Avinguda Francesc Macià, 37-41
Seu Vella, Santa Maria de Lleida	Canyeret, Carrer la Parra
Església de Sant Llorenç	Llengua de Serp
La Paeria	La Paeria
Antic Hospital de Santa Maria	Plaça de Sant Joan, Plaça d'Espanya i voltants
Castell de Gardeny, Església de Santa Maria de Gardeny	Plaça dels Apòstols
Fortificacions Modernes	Sant Martí
Recinte Murat	Seu Nova
Castell de Sucs	La Seu Vella
Castell de Raïmat	La Suda
Seu Nova, Catedral de l'Assumpció	Termes públiques de la ciutat romana d'Ilerda
Església de Sant Ruf de Lleida	El Vilot de Sucs

ESGLÉSIA DE SANT MARTÍ

Capella de Sant Jaume o Santiago

Capella de la Sang

Font: Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya

Altres elements del patrimoni cultural

El catàleg del patrimoni que s'està elaborant actualment en el marc del procés de redacció del nou POUM inclou un seguit d'elements ambientals a protegir. Els elements inclosos actualment al catàleg en tràmit són:

- BCIL-166 Les Basses d'Alpicat
- BCIL -167 La Mitjana
- BCIL -168 Canalització i vorades del riu Segre
- BCIL -169 Vorades d'un tram del canal d'Urgell (Ramal d'Alfés - Puigverd al terme de Lleida)
- BCIL -170 Vorades d'un tram del canal d'Urgell (Ramal de les Canals - Camí dels Frares)
- BCIL -171 Vorades de la sèquia de Fontanet (o clamor de Cervià / les Canals) – Molí de Cervià
- BCIL -172 Vorades del canal de Seròs
- BCIL -173 Vorades del canal de Pinyana
- IBI-105 Parc del Vilot de Sucs – Escultura "Mirador"

XARXA DE CAMINS

Camins rurals

La memòria de l'Inventari de Camins Municipals de Lleida (2019) comprèn 228 camins amb una longitud total de 479,04 Km.

Els vials municipals de Lleida es poden classificar en diverses categories en funció de llur origen i funcionalitat. L'inventari estableix quatre tipologies bàsiques:

- **Xarxa Local.** La xarxa local comprèn les antigues carreteres que l'Estat, la Generalitat o la Diputació, mitjançant convenis de cessió, han transferit a l'Ajuntament de Lleida. La titularitat i la gestió d'aquestes vies correspon actualment a l'Ajuntament de Lleida.
- **Xarxa Veïnal.** La xarxa veïnal comprèn els camins d'ús públic des de temps immemorial de connexió històrica entre nuclis de població, és a dir els camins rals i camins veïnals de naturalesa històrica.
- **Xarxa Rural.** La xarxa rural comprèn dues classes de vies:
 - **A. Els camins rurals,** de segon ordre, majoritàriament també de naturalesa històrica, que accedeixen a les diferents partides del terme i que connecten carreteres i camins veïnals.
 - **B. Els camins de reposició,** de construcció moderna, cedits a l'Ajuntament de Lleida per l'administració responsable de la seva construcció.

A nivell percentual, de la totalitat de km de l'inventari, un 7,3% correspon a la Xarxa local, un 36,9% a la xarxa veïnal, un 51,0% a la Xarxa rural i un 4,5% correspon als camins rurals no connectors.

Així mateix, cal assenyalar que els camins o seccions de camins inventariats que coincideixen amb camins ramaders legalment classificats representa un 10,7% del total de camins inventariats.

Des del punt de vista morfològic, les vies asfaltades representen un 49,6% de la xarxa inventariada, mentre que les vies de terra un 51,4%.

Les carrerades o **camins ramaders** classificats són de titularitat autonòmica i solament s'han inventariat els trams de carrerada que coincideixen amb camins rurals o camins històrics municipals.

Adicionalment, l'Inventari contempla els camins ramaders classificats en el seu conjunt amb valor merament informatiu, en qualitat de xarxa que complementa la xarxa municipal de camins.

La *Ley 3/1995, de 23 de març, de Vías Pecuàries*, estableix que les comunitats autònomes han d'elaborar i tramitar els expedients de classificació dels camins ramaders d'àmbit municipal.

La classificació és l'acte administratiu de caràcter declaratiu en virtut del qual es determina l'existència, amplada, traçat i altres característiques físiques generals de cada via pecuària.

Al municipi de Lleida, hi ha cinc camins ramaders classificats:

- Carrerada de la Cerdera a Alcoletge: amb una longitud de 12,5 km i una amplada de 75 metres.
- Carrerada del Terme: amb una longitud de 3 km i una amplada de 75 metres (ICLL345).
- Carrerada de la Comtessa: amb una longitud de 6 km i una amplada de 75 metres.
- Carrerada de Malgovern: amb una longitud de 3 km i una amplada de 10 metres.
- Carrerada de l'Horta: amb una longitud de 2,5 km i una amplada de 10 metres.

Senders de gran o petit recorregut

Pel municipi de Lleida travessa el GR-3, també conegut com a Sender Central de Catalunya, que transcorre per diverses comarques de l'interior de Catalunya.

El recorregut projectat, que encara no ha estat completament realitzat, preveu que aquest sender tingui un traçat circular que uneixi Lleida amb Tremp, la Seu d'Urgell, Sant Joan de les Abadesses,

Manresa, Solsona i Tàrrrega, entre moltes altres poblacions catalanes. D'aquesta manera, aquest itinerari circular comença i acaba a la ciutat de Lleida.

INFRAESTRUCTURES

Xarxa viària

Les principals infraestructures de comunicació dins el municipi de Lleida són:

- N-240: Carretera estatal de categoria nacional que uneix Tarragona amb Bilbao, passant per Lleida, Osca, Pamplona i Vitòria
- AP-2: Autopista que enllaça Lleida amb Barcelona i Saragossa.
- A-2: Autovia que connecta Lleida amb Barcelona i Madrid, essent una de les principals vies de comunicació per al transport de mercaderies i passatgers.
- C-13 i C-12: Carreteres autonòmiques que connecten Lleida amb el Pirineu i les Terres de l'Ebre, respectivament.

La ciutat de Lleida compta amb una xarxa de 12 línies d'autobús urbà gestionades per Autobusos de Lleida. A més, hi ha dues línies addicionals (101 i 128) que connecten amb Alpícat i Torrefarrera, tot i que també fan parades dins de la ciutat. També disposa d'una estació d'autobusos amb rutes que connecten amb altres ciutats, amb serveis regulars cap a Barcelona, Saragossa i altres.

A més, Lleida és un node ferroviari clau a Catalunya:

- Tren d'Alta velocitat (AVE). Lleida compta amb connexions directes cap a Barcelona, Madrid i altres ciutats.
- Rodalies de Catalunya. El servei de Rodalies a Lleida inclou les línies RL1 i RL2 (operades per FGC), que connecten amb Balaguer i Àger, i les línies RL3 i RL4 (operades per Renfe), que enllacen amb Cervera i Terrassa.

Xarxa elèctrica

La xarxa elèctrica al municipi de Lleida abasteix tant el nucli urbà com les zones rurals, especialment l'Horta de Lleida.

La xarxa de mitja tensió (MT) opera habitualment a 25 kV, amb línies que connecten centres de transformació amb les subestacions principals.

La xarxa de baixa tensió (BT) distribueix l'electricitat des dels centres de transformació als punts de consum (habitatges, comerços, naus, explotacions agràries). Combina xarxa aèria (a zones rurals i antigues) i xarxa subterrània (a zones urbanes i de nova urbanització).

Es pot destacar la subestació elèctrica de Lleida, un punt de connexió amb la xarxa de transport d'alta tensió (Red Eléctrica Española), que distribueix energia a tota la ciutat i part dels municipis veïns.

La xarxa cobreix tot el terme municipal, amb ramificacions cap als polígons industrials (El Segre, Camí dels Frares, Pla de Vilanoveta, etc.). Zones com Raimat i Sucs també reben subministrament a través d'infraestructura integrada en el sistema general, tot i estar més allunyades del nucli urbà.

3.2 REFERENTS I REQUERIMENTS NORMATIUS QUE AFECTEN L'ÀMBIT D'ORDENACIÓ

PLANEJAMENT TERRITORIAL

La Llei 23/1983, de 21 de novembre, de Política territorial, defineix tres instruments de planejament territorial:

- El Pla territorial general.
- Els plans territorials parcials.
- Els plans territorials sectorials.

Per a completar la relació d'instruments de planejament territorial disponibles cal fer esment, també, dels plans directors territorials, creats per la Llei 31/2002, de 30 de desembre, de mesures fiscals i administratives que va modificar l'article 86 de la Llei 23/1983, de Política territorial.

El Pla territorial general de Catalunya compren l'àmbit de tota Catalunya i, d'acord amb el que assenyalava l'article 5 de la Llei, ha de contenir determinacions relatives a: zones del territori amb característiques homogènies; nuclis de població que poden exercir una funció impulsora i reequilibradora; espais d'interès natural que cal conservar; terres d'ús agrícola o forestal que cal conservar; i les previsions d'emplaçament de grans infraestructures i àrees del territori on cal promoure usos específics. Així mateix, el Pla territorial general ha de definir els àmbits d'aplicació dels plans territorials parcials.

Pla Territorial general de Catalunya

El Pla territorial general de Catalunya va ser aprovat per la Llei 1/1995, de 16 de març. El Pla territorial general s'ha de desenvolupar mitjançant els plans territorials parcials i els plans territorials sectorials.

Els plans territorials sectorials han de comprendre també l'àmbit de tot Catalunya però, d'acord amb el seu caràcter sectorial, les seves determinacions es refereixen només a un o alguns aspectes de la realitat territorial: carreteres, espais d'interès natural, equipaments comercials..., que són analitzats i projectats, en cada cas, de manera especialitzada pel departament de la Generalitat responsable de la matèria de què es tracti.

Els plans territorials despleguen les determinacions del Pla territorial general amb el major detall que permet la menor extensió del seu àmbit.

El Pla territorial general va establir l'any 1995 sis "àmbits funcionals" per a la formulació dels plans territorials parcials, els quals van ser modificats per la Llei 24/2001, de 31 de desembre, motivada pel reconeixement de l'Alt Pirineu i Aran com un nou àmbit funcional diferenciat del de Ponent.

Recentment s'ha definit un nou àmbit funcional, que correspon al Penedès, del qual actualment s'està redactant el Pla Territorial Parcial, com un refós de comarques incloses en els plans territorials Metropolità de Barcelona, Comarques Centrals i Camp de Tarragona.

Pla territorial parcial de Ponent (Terres de Lleida) (PTPP)

El Pla territorial parcial de Ponent (en endavant PTPP), aprovat definitivament el 24 de juliol de 2007 (GOV/94/2007, de 24 de juliol, pel qual s'aprova definitivament el Pla territorial parcial de Ponent (Terres de Lleida)). DOGC 4982 de 5/10/2007) és el planejament territorial vigent aplicable en l'àmbit del POUM de Lleida. Així, el POUM s'ha d'adequar a les normes i directrius que estableix el PTPP i atendre les recomanacions d'aquest, tant pel que fa a l'àmbit del planejament com al de la protecció ambiental.

Objectius ambientals del PTPP

L'Informe de sostenibilitat ambiental (ISA) del PTPP estableix formalment, i de forma molt sintètica, els objectius ambientals del Pla que es mostren a continuació:

OBJECTIUS AMBIENTALS DEL PTPP

Àmbit	Objectiu ambiental
Biodiversitat	1. Protegir els espais naturals de valor intrínsec a escala nacional, regional i comarcal i garantir la seva connexió territorial i ecològica mitjançant un sistema d'espais oberts de protecció especial. 2. Garantir la permeabilitat ecològica del conjunt de la matriu territorial.
Sòl	3. Ser eficients en el consum de sòl, especialment de sòl de valor intrínsec i funcional. 4. Protegir els sòls més fèrtils i de major valor agrícola. 5. Protegir el sòl forestal de valor per raons de biodiversitat, protecció del sòl i funcions hidrològiques. 6. Deixar lliures les zones subjectes a majors riscos naturals, així com minimitzar els efectes hidrològics derivats dels desenvolupaments urbans.
Aigua	7. Protecció de les zones actives en el cicle de l'aigua, amb una atenció especial a les àrees de recàrrega dels aquífers, així com promoció d'un us eficient i sostenible de l'aigua basat en la protecció a llarg termini dels recursos hidrològics disponibles.
Canvi climàtic	8. Frenar el creixement de la mobilitat obligada i afavorir modes de transport més eficients per a no incrementar les emissions de gasos amb efecte hivernacle i contribuir a un ús eficient i sostenible dels recursos energètics.
Paisatge	9. Protegir els paisatges d'excel·lència i donar directrius paisatgístiques per al conjunt del territori.

Font: ISA del PTPP (DPTOP 2007).

Al marge d'aquesta relació formal d'objectius ambientals continguda en l'ISA del PTPP, l'ISA recull i explicita un seguit d'objectius específics o principis rectors del Pla en relació amb els tres sistemes d'ordenació: espais oberts, assentaments i infraestructures de mobilitat i transport, i basa l'anàlisi ambiental del Pla en la justificació de la coherència de les propostes del Pla amb aquests objectius específics o principis rectors i no amb els objectius ambientals anteriorment relacionats. Degut a això, i per tal de vincular l'anàlisi ambiental del PTPP amb els objectius ambientals formalment establerts, l'ISA estableix una relació directa o indirecta entre els objectius ambientals i els objectius específics o principis rectors del Pla per als tres sistemes d'ordenació, tal com mostra la següent taula:

OBJECTIUS ESPECÍFICS EN ELS QUE ES BASA L'AVALUACIÓ AMBIENTAL DEL PTPP I RELACIÓ AMB ELS OBJECTIUS AMBIENTALS DEL MATEIX.

Objectius específics del PTPP	Objectius ambientals que incorpora
SISTEMA D'ESPAIS OBERTS	
a) Evitar la urbanització i la degradació d'aquells terrenys no urbanitzats que reuneixen especials qualitats com a espais d'interès natural, paisatgístic, social, econòmic i/o cultural.	1a, 1b, 2a, 2b, 2c, 3a, 4a, 5a
b) Evitar els processos d'implantació urbana en àrees mal comunicades, no aptes orogràficament o subjectes a riscos, d'acord amb allò que estableix la normativa urbanística.	2d, 3a
c) Assegurar les connectivitats ecològiques necessàries per al manteniment de la biodiversitat i la salut dels ecosistemes.	1a, 1b, 3a
d) Preservar aquells terrenys necessaris per al cicle hidrològic.	2c, 3a
e) Dotar de sentit morfològic i territorial les delimitacions dels sòls integrants del sistema d'espais oberts, de manera que s'afavoreixi la màxima continuïtat i dimensió territorial de les peces no urbanitzades.	1a, 1b, 5a

f) Establir una gradació de preferències en relació a les alternatives d'urbanització i edificació.	1a, 1b, 2b, 2d, 5a
g) Assenyalar indicativament la localització de les àrees necessàries per a possibles infraestructures o equipaments d'interès estratègic en el futur, atenent la seva connectivitat, topografia o condicions.	
h) Facilitar les activitats econòmiques estratègiques compatibles amb el sòl no urbanitzable.	1a, 1b, 2b, 2d
i) Contribuir a garantir la continuïtat de l'activitat agrària pel seu especial interès en la gestió dels espais oberts.	1a, 1b, 2b, 5a
j) Contribuir a la valorització econòmica dels espais oberts mitjançant l'ús turístic o altres usos compatibles amb la seva preservació que afavoreixin la seva gestió.	1a, 1b, 2b, 5a
k) Propiciar la gestió i protecció del paisatge rural.	1a, 1b, 2a, 2b, 2c, 5a
SISTEMA D'ASSENTAMENTS	
a) Potenciar les polaritats urbanes que vertebrin el territori de Catalunya.	2a, 4a
b) Assolir masses crítiques de població i llocs de treball que facilitin la disminució de les necessitats de mobilitat i la dotació de transport públic i acostin els serveis al territori.	2a, 4a
c) Facilitar la integració dels creixements urbans i de la població immigrada.	2a, 5a
d) Afavorir la formació d'àrees urbanes socialment cohesionades i combatre els riscos de la segregació urbana.	2a, 4 ^a
e) Evitar la dispersió d'usos i edificacions en el territori i la seva suburbanització.	2a, 4a, 5a
f) Propiciar el desenvolupament urbà en les localitzacions de major aptitud.	1b, 2a, 2b, 2d, 5a
g) Fomentar la mixticitat d'usos dels teixits urbans.	2a
h) Racionalitzar la implantació d'àrees especialitzades aïllades.	1b, 2a, 5a
i) Preservar el valor patrimonial del sistema d'assentaments.	2a, 5a

OBJECTIUS ESPECÍFICS EN ELS QUE ES BASA L'AVALUACIÓ AMBIENTAL DEL PTPP I RELACIÓ AMB ELS OBJECTIUS AMBIENTALS DEL MATEIX.

Objectius específics del PTPP

Objectius ambientals que incorpora

SISTEMA D'INFRAESTRUCTURES DE MOBILITAT I TRANSPORT

a) Assegurar uns nivells de connectivitat adequats a les previsions de desenvolupament dels assentaments urbans.	4a
b) Contribuir a estructurar espacialment els sistemes d'assentaments urbans.	2a, 4a
c) Vincular l'accessibilitat als usos del sòl que es prevegin en el territori.	2b, 4a
d) Completar les xarxes estructurants primàries establertes en els plans sectorials amb altres traçats de menor rang que siguin rellevants a l'escala del Pla.	
e) Definir les condicions dels elements d'infraestructura que siguin funcionals i espacialment significatius en l'àmbit del Pla.	1a, 1b, 2a, 2b, 2d, 5
f) Propiciar un bon ajustament dels traçats a les condicions de la matriu biofísica del territori.	1a, 1b, 2a, 2b, 2d, 5
g) Establir les prioritats d'actuació en infraestructures en l'àmbit del Pla.	

S'indica la relació més o menys directa (negreta) o indirecta (normal)

Font: ISA del PTPP (DPTOP 2007).

Normes, directrius i recomanacions del PTPP aplicables en l'àmbit del POUM de Lleida

El PTPP desenvolupa la seva proposta espacial a partir de tres sistemes adoptats: espais oberts, assentaments i infraestructures de mobilitat. En cada sistema, atesa llur diferent naturalesa, les determinacions del PTPP assoleixen un diferent abast.

Sistema d'espais oberts

El PTPP proposa tres categories bàsiques de sòl no urbanitzable segons el grau de protecció que els atorga davant les possibles transformacions:

- el sòl no urbanitzable de protecció especial
- el sòl no urbanitzable de protecció territorial
- el sòl no urbanitzable de protecció preventiva

El planejament urbanístic haurà de recollir aquestes categories i, en cas necessari, desenvolupar-les a una escala més precisa.

Respecte del sòl no urbanitzable d'ús agrícola, el PTPP argumenta que, atès que, d'una banda, aquest és l'ús predominant a les terres de Lleida i, a diferència d'altres àmbits de planificació, no és qüestionat per cap altre i, d'altra banda, no és, en general, la seva qualitat intrínseca sinó, sovint, una qüestió d'oportunitat la que el posa en valor, el PTPP no li atorga cap protecció especial exclusivament per aquesta raó. Tanmateix, ja que en gran part és el conformador predominant del paisatge i sovint constitueix hàbitats que sustenten comunitats i espècies de gran valor natural, part del sòl agrícola es troba inclòs dins el sòl no urbanitzable de protecció especial.

La següent taula mostra les superfícies dels diferents tipus de sòl del sistema d'espais oberts que estableix el PTPP al terme municipal de Lleida:

SISTEMA D'ESPAIS LLIURES DEL PTPP EN L'ÀMBIT DEL POUM

Tipus de sòl en el Sistema d'espais oberts		Sup. en l'àmbit del POUM*	% de l'àmbit del POUM*
Sòl de protecció especial	PEIN i xarxa Natura 2000	1.520,37	7,16
	Valor natural i connector	2.439,71	11,49
	Total sòl de protecció especial	3.957,61	18,64
Sòl de protecció territorial	Sòl potencialment sotmès a risc natural	820,55	3,86
Sòl de protecció preventiva		14.465,45	68,11
Total espais lliures		19.243,61	90,61
Superfície del terme municipal de Lleida		21.237,45	

*Aquestes dades reflecteixen les superfícies dels plànols d'ordenació del PTPP i poden ser lleugerament diferents, per qüestió d'escala de les dades derivades dels expedients urbanístics del planejament.

Font: Elaboració pròpia a partir de les bases cartogràfiques del PTPP (DPTOP 2007).

La regulació del sistema d'espais oberts i dels tipus de sòls que el conformen és la que s'estableix en els articles 2.1 a 2.23 de les Normes d'ordenació territorial del PTPP. Les normes relatives al sistema d'espais oberts són d'aplicació directa i executives a partir de l'entrada en vigor del PTPP i prevalen sobre les del planejament territorial sectorial i urbanístic vigent en aquells aspectes en què siguin més restrictives amb relació a les possibles obres, edificacions i implantació d'activitats que poguessin afectar els valors del sòl que motiven la seva protecció. És pertinent destacar aquí que *els plans directors urbanístics i els plans d'ordenació urbanística municipal podran establir els subtipus*

d'espais no urbanitzables de protecció que considerin adequats en funció dels seus objectius i del seu àmbit, sense contradir les determinacions del Pla, amb el benentès que no es consideren contradictòries les disposicions que pretenguin un major grau de protecció o una major restricció a les possibles transformacions (art. 2.3 del PTPP). Les directrius per a l'ordenació del sòl no urbanitzable en el planejament urbanístic s'estableixen en l'article 2.12. del PTPP que es reproduueix a continuació:

1. Dins del marc que estableixen els tipus de sòl del sistema d'espais oberts establerts pel Pla, el planejament urbanístic determinarà diverses zones i mesures de protecció en funció de la regulació d'actuacions, usos i construccions que estableixi en cada lloc d'acord amb els graus de preservació i transformació exigibles i admissibles respectivament.

2. Sense perjudici de les consideracions específiques derivades de les característiques del municipi, les zones i les mesures de protecció en sòl no urbanitzable tenen entre els seus objectius facilitar la gestió orientada a la preservació dels següents valors i funcions:

a) Valors agrícoles:

- *Terrenys de regadiu o que poden ser-ho.*
- *Terrenys amb unitats productives més aptes per al seu maneig.*
- *Terrenys que hostatgen els elements que garanteixen el sistema de ramaderia tradicional: espais de pastura i infraestructures associades (camins ramaders, camins d'accés motoritzat, abeuradors, triadors, pletes, coberts de refugi).*
- *Terrenys de vinya i de conreus llenyosos de secà.*
- *Terrenys agrícoles que embolcallen espais naturals protegits o de domini públic hidràulic o pecuari.*

b) Valors ambientals, ecològics o científics:

- *Hàbitats singulars fràgils o que hostatgen flora o fauna d'especial interès.*
- *Hàbitats de major integritat, dimensió i més representatius de la regió.*
- *Zones humides.*
- *Espais d'interès geològic.*
- *Mosaics agro-silvo-pastorals.*
- *Espais intersticials agrícoles rics en diversitat biològica (marges, sèquies, tanques arbrades, ...).*

c) Valors paisatgístics i patrimonials.

- *Àrees d'interès paisatgístic a preservar, a restaurar i a crear.*
- *Àrees amb gran visibilitat.*
- *Entorns d'elements culturals (històrics, arqueològics, identitaris, ...).*
- *Espais agraris de valor: aquells amb infraestructures agràries creades per al maneig de sòls que identifiquen un paisatge, que tenen valor històric i que resulten fonamentals per a la conservació de sòls i aigües com ara terrasses i feixes, closes, infraestructures de rec i drenatge, ...*
- *Terrenys de domini públic (camins, boscos i pastures comunals, domini hidràulic, camins ramaders,...).*

d) El planejament urbanístic haurà de considerar també en l'ordenació del sòl no urbanitzable, aquell que, sense tenir un valor intrínsec notable, pot jugar un paper rellevant en l'estructuració de l'espai i en concret el que:

- *Respon a un objectiu de separació d'àrees edificades.*
- *Defineix els límits de l'espai que poden assolir les àrees urbanes.*

- *Facilita la percepció del paisatge.*
- *Facilita l'ampliació o la implantació de les infraestructures necessàries.*
- *Preserva superfícies no urbanitzables de certa entitat com a reserves estratègiques de futur.*
- *Pot fer de franja protectora de corredors fluvials i zones humides.*

3. La consideració dels valors que assenyalen aquest article no comporta una zonificació que específicament s'hi refereixi, atès que les determinacions normatives d'una zona poden simultàniament tenir objectius d'ordre divers i que aquests poden ser també objecte de determinacions no zonals. Les zones de sòl no urbanitzable seran, per tant, les que el pla urbanístic adopti, en el seu cas, en el marc de les disposicions reglamentàries que s'estableixin al respecte.

Així mateix, més enllà de les normes i directrius d'obligat compliment que estableix el PTPP, aquest estableix un seguit de recomanacions complementàries per a una millor planificació i gestió dels espais oberts (art. 2.21 del PTPP).

Sòl de protecció especial

El PTPP atorga protecció especial a aquells sòls no urbanitzables en què concorren valors que justifiquen un grau de protecció altament restrictiu de les possibilitats de transformació que els poguessin afectar. Aquesta categoria comprèn els sòls que formen part d'àmbits de protecció establerts en la normativa sectorial i els que el PTPP considera que cal preservar pel seu valor natural i de connexió.

La regulació que estableix el PTPP per aquest tipus de sòl es concreta en l'article 2.6 de les Normes d'ordenació territorial. Més enllà de les normes i directrius d'obligat compliment, el Pla estableix un seguit de recomanacions adreçades a l'establiment de mesures per a la preservació de valors específics singulars objecte de protecció especial (art. 2.20 del PTPP).

Sòl de protecció territorial

El PTPP inclou en aquest tipus de sòl aquells terrenys que, sense assolir el grau de valors naturals i mediambientals que tenen els sòls de protecció especial, convé diferenciar i sotmetre a una regulació més restrictiva que el sòl de protecció preventiva per algun dels següents motius:

1. De risc:

Àrees de sòl d'extensió o significació apreciable en els plànols, on l'existència de riscos naturals o tecnològics o d'altres afectacions fan inadequat el seu aprofitament urbanístic.

2. De vulnerabilitat:

Àrees de sòl en què les actuacions d'urbanització, si s'escauen, haurien d'estar subjectes a determinades condicions per tal d'evitar efectes de contaminació de les aigües, l'aire o el sòl.

3. D'interès paisatgístic:

Àrees de sòl que sense assolir els valors naturals o agraris que tenen els sòls de protecció especial cal que quedin excloses dels processos d'urbanització, pel seu interès paisatgístic, identitari o com espais no urbanitzats d'estructuració territorial.

4. De potencial interès estratègic:

Àrees de sòl que per raons de localització, connectivitat, topografia o altres condicions, poden tenir en el futur un paper estratègic en l'estructuració territorial dels assentaments, les activitats i les infraestructures i, en conseqüència, cal condicionar la seva possible transformació a un reconeixement de l'interès territorial d'aquesta.

En l'àmbit del POUM de Lleida el PTPP delimita exclusivament sòl de protecció territorial del tipus 1, és a dir, potencialment sotmès a risc natural, en concret a risc d'inundació.

No obstant l'anterior, el PTPP en la seva memòria estableix la previsió d'incorporar al sòl no urbanitzable de protecció territorial les unitats que, pel seu valor paisatgístic o identitari, estableixin el Catàleg i les directrius de paisatge de les Terres de Lleida. En aquest sentit en les normes d'ordenació territorial s'estableix (article 6.6 del PTPP) que *“a partir del catàleg de paisatge del territori s'incorporaran al Pla les directrius de paisatge que precisaran normativament les propostes d'objectius de qualitat paisatgística.*

Les directrius de paisatge inclouran les oportunes regulacions dels processos de transformació del sòl i edificació considerats en aquestes normes i podran introduir, si cal, ajustaments i variacions a les disposicions establertes inicialment pel Pla, per a adequar-les als diferents caràcters de les unitats establertes pel catàleg. La incorporació de les directrius de paisatge podrà comportar la delimitació d'àrees de sòl que no admeten cap tipus d'edificació per motius de paisatge.”

Fins a la data de redacció del present informe no s'han elaborat les directrius de paisatge de l'àmbit de ponent i el PTPP no ha estat modificat.

La regulació que estableix el PTPP per al sòl de protecció territorial es concreta en l'article 2.8 de les Normes d'ordenació territorial. Es creu pertinent destacar que en relació amb les actuacions en sòl no urbanitzable que es poden autoritzar a l'empara dels punts 4 i 6 de l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2010), *es considera preferible la seva localització en sòl de protecció preventiva, i per aquest motiu la seva autorització en sòl de protecció territorial s'haurà de justificar per la inexistència d'alternatives raonables de localització en sòl de protecció preventiva.*

Sòl de protecció preventiva

D'acord amb l'article 2.9 del PTPP s'inclouen en aquest tipus els sòls classificats com a no urbanitzables en el planejament urbanístic que no hagin estat considerats de protecció especial o de protecció territorial. El PTPP considera que cal protegir preventivament aquest sòl, sense perjudici que mitjançant el planejament d'ordenació urbanística municipal, i en el marc que les estratègies que el PTPP estableix per a cada assentament, es puguin delimitar àrees per a ésser urbanitzades i edificades, si escau.

També el PTPP preveu la possibilitat que, més enllà de les estratègies establertes per a cada nucli, es puguin admetre, en casos justificats, implantacions d'activitats o instal·lacions de valor estratègic general i d'especial interès per al territori, a través del procediment que el PTPP determina en l'article 1.14 per a garantir una avaluació suficient dels pros i contres de la iniciativa.

La regulació que estableix el PTPP per aquest tipus de sòl es concreta en l'article 2.10 de les Normes d'ordenació territorial. Es creu pertinent destacar que *el sòl de protecció preventiva que mantingui la seva classificació de sòl no urbanitzable continuarà subjecte a les limitacions pròpies d'aquest règim de sòl amb les especificacions que estableixi en cada cas el Pla d'ordenació urbanística municipal i altres instruments de planejament urbanístic, en el seu cas. Sense perjudici de les restriccions específiques per a determinades àrees establertes en el Pla d'ordenació urbanística municipal o altres instruments urbanístics, cal considerar en general el sòl de protecció preventiva com una opció preferent enfront del sòl de protecció territorial per a implantacions admeses en sòl no urbanitzable (art. 2.10 del PTPP).*

Sistema d'assentaments

Els sòls urbans i urbanitzables establerts pel planejament urbanístic vigent foren inclosos en el PTPP dins del sistema d'assentaments (a l'entorn d'un 10 % del terme municipal de Lleida). La regulació d'aquest sistema i dels tipus de teixits que el conformen és la que s'estableix en els articles 3.1 a 3.22 de les Normes d'ordenació territorial del PTPP.

La següent taula mostra les superfícies dels diferents assentaments que estableix el PTPP al terme municipal de Lleida.

SISTEMA D'ASSENTAMENTS DEL PTPP EN L'ÀMBIT DEL POUM

Sistema d'assentaments: tipologies de teixits		Superfície en l'àmbit del POUM (ha)
Nuclis històrics i les seves extensions		1.604,3
Àrees especialitzades	Ús residencial	21,6
	Ús industrial	599,6
	Ús d'equipaments	37,1
	Ús comercial i altres terciaris	49,1
Total assentaments		2.311,7
Superfície del terme municipal de Lleida		21.237,5

Font: Elaboració pròpia a partir de les bases cartogràfiques del PTPP (DPTOP 2007).

Els assentaments existents en el terme municipal de Lleida i l'estratègia de desenvolupament que estableix el PTPP per a cadascun d'ells es mostren a les taules següents.

NUCLIS HISTÒRICS I LES SEVES EXTENSIONS

Assentament	Paper territorial	Estratègia
Lleida	Polaritat regional	Creixement potenciat
Raiàmat	Nucli estructurant	Creixement moderat
Sucs (inclòs Suquets)	Nucli rural	Creixement moderat
Llívia	Nucli històric/extensió	-

Font: PTPP (DPTOP 2007)

ÀREES ESPECIALITZADES

Ús	Àrea especialitzada	Estratègia
Residencial	La Cerdera Baixa	Consolidació
Industrial i / o logístic	Sòl industrial a llevant del nucli de Lleida: polígons industrials d'Entrevies, el Segre, la Cros, Neoparc, Camí dels Frares, Mecanova, Quatre Pilans Mangraners, Lleidaparc, CIMALSA, les Canals.	Consolidació
	Polígons industrials a ponent del nucli de Lleida: polígon industrial Creu del Batlle i sector entre l'Av. de l'exèrcit i el Segre (al sud del Parc Científic i tecnològic Agroalimentari)	Consolidació
Comercial i altres	Parc Científic i tecnològic Agroalimentari - turó de Gardeny	Consolidació
Equipaments	Àrea d'equipaments de la Caparrella	Consolidació

Font: PTPP (DPTOP 2007)

En síntesi, el PTPP estableix l'estratègia de creixement potenciat per a la polaritat regional que representa el nucli de Lleida ciutat i l'estratègia de creixement moderat pels nuclis de Raiàmat i Sucs.

Pel que fa a les àrees especialitzades existents, que són el resultat d'implantacions aïllades per al desenvolupament d'usos específics -residencials, industrials, terciaris, d'equipaments-, el PTPP va

assumir totes aquelles preexistències recollides pel planejament urbanístic llavors vigent i els assignà l'estratègia de consolidació, acceptant la seva implantació amb les característiques previstes pel planejament urbanístic, sense perjudici de les accions de millora o d'integració en el paisatge que convingui portar a terme.

En la seva versió per a aprovació provisional i definitiva, i fruit del procés d'avaluació ambiental del Pla, el PTPP estableix un seguit de separadors urbans entre nuclis urbans allà on el creixement d'aquests podria representar una barrera per a la connectivitat ecològica.

En relació amb aquests separadors, el PTPP estableix que el planejament urbanístic respectarà les condicions limitatives que en determinats llocs assenyalen les determinacions del Pla. Aquestes les constitueixen els separadors urbans que indiquen l'obligació de mantenir franges de sòl no urbanitzable que evitin el contacte entre possibles extensions urbanes. L'amplada d'aquests separadors no ha d'ésser inferior a 500 metres, llevat dels casos en què les situacions de fet no ho permetin (art. 3.6 del PTPP sobre les limitacions físiques a l'extensió urbana). Dins el terme de Lleida s'identifica un separador urbà entre Sucs i Almacelles.

El PTPP estableix que el planejament i les actuacions urbanístiques que es desenvolupin hauran d'identificar els punts crítics per al manteniment de la connectivitat ecològica dins l'àmbit de planejament, preveure les mesures de caire urbanístic que permetin revertir la seva situació, evitar els usos urbans susceptibles de reforçar l'efecte barrera de les infraestructures lineals i mantenir els separadors urbans establerts pel PTPP (art. 2.15 del PTP).

Sector d'activitats econòmiques de Torreblanca

En data 17 de novembre de 2009, la Comissió d'Urbanisme de Catalunya emet informe en relació al sector d'activitats econòmiques de Torreblanca, que conclou en els següents acords:

- Reconèixer, als efectes del previst a l'article 1.14 de les Normes del Pla territorial parcial de Ponent (Terres de Lleida), l'elevat interès territorial, pel seu **caràcter estratègic**, de la creació d'un sector d'activitats econòmiques a l'àmbit Torreblanca, promogut per l'Institut Català del Sòl i l'Ajuntament de Lleida.
- Assenyalar que d'acord amb l'esmentat article 1.14, el desenvolupament urbanístic del sector requereix la seva incorporació a les previsions del planejament municipal de Lleida que ha de determinar-ne els paràmetres urbanístics bàsics prenent com a referència les línies generals de l'ordenació que s'expressen en l'avanç de planejament que forma part de la documentació de l'expedient.
- Assenyalar que els instruments urbanístics que han de definir l'ordenació del sector han de donar compliment al que estableix l'apartat 6 de l'esmentat article 1.14, a la resta de disposicions del Pla territorial parcial de Ponent (Terres de Lleida) que siguin d'aplicació, i a les condicions següents:
 - La determinació de l'ordenació urbanística del sector i la definició de les fases del seu desenvolupament es faran d'acord amb les mesures que garanteixin la funcionalitat ecològica de la matriu territorial de l'entorn de Lleida i la preservació dels habitats de l'espai d'interès natural de Torrerià-Mas de Melons que s'estableixin en els processos d'avaluació ambiental a què s'han de sotmetre els corresponents instruments urbanístics d'acord amb el que prescriu la Llei 6/2009, d'avaluació ambiental de plans i programes.
 - L'ordenació urbanística ha de propiciar la sostenibilitat de la mobilitat generada, mitjançant els repartiments modals més adequats dels trànsits de persones i mercaderies.

Des d'un punt de vista ambiental, es proposa per al sector de Torreblanca una ordenació urbanística que organitza el sòl com un mosaic territorial integrat en la matriu ambiental, que disposa una simbiosi entre l'emplaçament urbanitzat i els corredors ambientals, ajustant les peces del mosaic a l'estructura d'anells verds i espais lliures territorials.

El sector s'instal·la en una unitat fisiogeogràfica, cercant la màxima integració i, en la mesura del possible, s'adequa a la matriu biofísica i ambiental del territori que està dins la conca de la Femosa,

i drena les aigües superficials cap el riu Segre. Els elements destacats d'aquest, són: el Tossal de Moradilla (de propietat municipal), La Finca Torre Ribera (propietari únic), la banqueta de la Sèquia i el conjunt de canals de regadiu del Canal d'Urgell, dos braçals relativament grans, la Quinta i sisena Sèquia.

És una cubeta de sedimentació que pateix processos erosius, marcada per les elevacions de la Serra del Puigdevall i les seves estribacions en forma de terrasses progressives que davallen vers la conca de la Femosa.

Un territori altament antropitzat, amb usos agrícoles, una zona de regadiu relativament jove (datada de l'any 1900), on existeix una parcel·lació derivada dels pivots de reg.

Com a temes rellevants per a la gestió de la qualitat i sostenibilitat ambiental cal citar:

- El manteniment dels fluxos naturals de l'aigua, que transcorren des del Tossal de Moradilla cap la Sèquia de La Femosa.
- La preservació de la continuïtat, permeabilitat i connectivitat local dels ecosistemes i els fluxos de l'aigua, plantejant solucions eficients de connectivitat al seu pas per la carretera CN 240.
- La recuperació dels valors naturals del paisatge en coexistència amb el mosaic agrícola, creant una gran zona forestal lineal en les continuïtats hídriques, al llarg dels espais protegits i les sèquies i torrents naturals. Les basses, malgrat no tenir un gran valor per estar impermeabilitzades i ésser excavacions artificials, poden reconvertir-se per utilitzar-les com a espais humits, generadors de frescals i activadors de vegetacions de ribera que puguin ser replantades en la gestió ambiental del sector.
- La gestió ambiental i recuperació dels valors naturalístics de l'àmbit, vinculats a la ZEPA, com ara els espais idonis per la Trenca i altres espècies d'avifauna, afavorint la integració en el sector de grans superfícies de sòl que constitueixin corredors ecològics i paisatgístics de connexió entre les àrees protegides i la resta d'espais d'interès natural del territori.

Imatge del sector de Torreblanca, amb les permeabilitats definides, i en relació amb la trama urbana de la ciutat de Lleida i els sistemes verds de l'entorn immediat associats

Sistema d'infraestructures de mobilitat i transport

El PTPP considera com a infraestructures de mobilitat i transport la xarxa viària, la xarxa ferroviària, el sistema aeroportuari, el sistema logístic i els intercanviadors nodals associats als anteriors. En conseqüència, fa propostes de nous traçats i de millores en les xarxes viària i ferroviària. De la mateixa manera, fa propostes relatives a les àrees logístiques i de serveis associades a aquestes xarxes, com també a les que formen part del sistema aeroportuari de l'àmbit de les Terres de Lleida.

Xarxa viària

Atès que la fragmentació és un dels riscos principals a què s'enfronten els espais de valor natural pel que fa a les vies que els travessen, el PTPP proposa la redacció d'un catàleg que reculli tots els punts conflictius existents en l'actualitat per a procedir a la seva progressiva permeabilització. D'acord amb el PTPP, els projectes d'implantació de noves infraestructures o d'ampliació de les existents observaran, amb caràcter general, la condició de minimitzar els efectes següents:

- L'afectació de terrenys de valor natural o agrícola, per la qual cosa s'ubicaran preferentment en sòl de protecció preventiva o de protecció territorial.
- El trossejament de camps, prats i, en general, de les peces de sòl morfològicament rellevants.
- La necessitat de desmunts i terraplens, mitjançant una adaptació suficient de les rasants als terrenys i, en el seu cas, la construcció de trams en viaducte o túnel.
- L'efecte barrera, procurant la continuïtat dels camins i disposant els passos de fauna necessaris en funció de l'interès dels hàbitats de l'entorn.
- Els efectes negatius sobre el cicle hidràulic i l'erosió del sòl.
- La intrusió visual com a elements negatius en el paisatge.

El PTPP recull la totalitat de determinacions incloses al *Pla d'infraestructures de transport de Catalunya* (PITC) i proposa explícitament altres actuacions que el PITC no preveu, però que es consideren d'especial interès territorial. El PTPP determina els trams existents que no requereixen modificacions substancials, els trams existents que requereixen condicionament o millora significatius i els trams de nou traçat necessaris.

En relació amb les vies estructurants primàries (vies majoritàriament segregades que podran tenir secció transversal 2+2 si així es justifica en els plans sectorials i els projectes de traçat, si bé podran tenir seccions inferiors en altres casos), el PTPP preveu les següents noves vies amb incidència al terme municipal de Lleida:

- C-13: condicionament integral de l'eix Lleida- Pallars: dins del terme de Lleida inclou el tram ja executat de la C-13 al sud de la ciutat, així com el tram de la variant sud de Lleida encara no executat (entre la LL-12 i la A-2)
- Eix Occidental de Catalunya (Amposta-Lleida-eth Pònt de Rei): condicionament integral de la carretera C-12 entre Amposta i Lleida (a càrrec de la Generalitat de Catalunya) i nova autovia Lleida-Alfarràs (A-14) que ha de substituir funcionalment l'actual carretera N-230 i que implica la construcció d'un nou traçat d'autovia al nord de la ciutat de Lleida.
- Nova via d'accés a l'aeroport de Lleida a Alguaire, tot connectant la futura autovia A-22 (Lleida-Osca) -ja executada al terme de Lleida- amb la també futura autovia A-14 (Lleida-Alfarràs) citada en el punt anterior.

Pel que fa a les vies estructurants secundàries (vies de relligat intern de l'àmbit de les Terres de Lleida, que juguen un paper molt limitat com a eixos de llarg recorregut o d'interconnexió amb la resta de Catalunya, generalment carreteres convencionals de secció 1+1, si bé poden tenir trams segregats i de secció superior), el PTPP preveu les següents noves vies amb incidència al terme municipal de Lleida:

- Nova via Vilanova de la Barca-els Alamús-Artesa de Lleida, que ha de permetre relligar els eixos de la C-13 (Lleida-Balaguer), l'autovia A-2 i l'autopista AP-2 per l'est de la ciutat de Lleida i evitar la travessera urbana d'Alcoletge.

El PTPP considera vies estructurants suburbanes aquelles vies primàries que vertebran sistemes plurimunicipals però que han estat o seran substituïdes funcionalment com a eixos de llarg recorregut per vies de prestacions superiors. La seva principal missió és canalitzar trànsits de recorregut curt i mitjà, gràcies a les nombroses connexions de què disposen amb la xarxa local del corresponent sistema i identifica com a tals, tot i que no en preveu cap actuació específica, les següents:

- Tram Lleida-Alfarràs de l'actual carretera N-230.
- Tram Lleida-Almacelles de l'actual carretera N-240.
- Tram Lleida-Soses de l'actual carretera N-IIa.
- Tram Lleida-Bellpuig de les actuals carreteres LL-11 i N-IIa

Finalment, pel que fa a les vies integrades (les que tenen un grau d'integració elevat amb la topografia i les activitats del territori i que comprenen la major part de les que es poden denominar locals, capil·lars o paisatgístiques), el PTPP estableix el condicionament al terme de Lleida de l'accés a la A-14.

Xarxa ferroviària

Els nous traçats previstos al terme de Lleida, una vegada ja ha estat executat el tren d'alta velocitat són:

- Els nous traçats de connexió o bypass del nou eix transversal ferroviari (ETF) -d'acord amb el Pla d'infraestructures de transport de Catalunya (PITC)- amb la xarxa convencional i d'alta velocitat preexistent.
- El ramal d'ample mixt d'accés a l'aeroport de Lleida a Alguairer entre Almacelles i Lleida per l'est de l'actual traçat de ferrocarril convencional, amb un tram dins del terme de Lleida.

Així mateix, la proposta del PTPP per a la xarxa ferroviària convencional es concreta en el condicionament de la resta de línies existents:

- Millora de la línia Lleida-la Pobla de Segur: el PTPP estableix que, a llarg termini, el futur de la línia passa per la seva conversió en un servei de tren-tramvia, que combina ambdós sistemes fent circular convois lleugers adaptats tant a vies urbanes (que els hi són pròpies) com a vies de ferrocarril convencional. Aquest sistema ofereix la màxima versatilitat d'explotació, en optimitzar les prestacions característiques de cada mode (velocitat comercial, separació entre parades, accessibilitat al material mòbil, etc.).
- Condicionament de la línia Lleida-Mollerussa-Tàrraga-Cervera: la implantació del nou l'ETF representa l'alliberament de la línia convencional que uneix Lleida i Manresa. Es proposa transformar la línia actual en un servei de tren-tramvia, que ofereixi elevades freqüències de pas i temps de viatge competitius respecte del vehicle privat.

Pel que fa a estacions de viatgers, el PTPP proposa tres noves estacions sobre la línia Lleida-Barcelona-frontera francesa, on ara mateix existeix una única estació dins l'àmbit de les Terres de Lleida, que és la de Lleida-Pirineus. Aquestes tres estacions, que han de permetre la consolidació dels creixements urbans de la ciutat al seu entorn i que potenciaran la versatilitat d'un eventual servei de rodalies que es pogués implantar a partir del nucli de Lleida, se situen, respectivament:

- Al sud-est, entre la Bordeta i els Mangraners, en contigüitat amb l'actual línia convencional, per a donar servei als barris del marge esquerre.
- Al sud-oest, en el possible límit futur de la ciutat, sobre la variant de circumval·lació de Lleida que descriu la línia d'altres prestacions i en contigüitat amb l'ETF. Aquesta estació està cridada a ser l'estació central de les Terres de Lleida per als desplaçaments ferroviaris de mitjà i llarg recorregut, descongestionant l'actual estació central, que quedaria alliberada per a concentrar els trànsits de curta distància.

- A l'oest, en una possible àrea futura de nova centralitat, en contigüïtat amb l'actual línia convencional.

Sistema aeroportuari

El PTPP no estableix cap actuació al respecte en el terme municipal de Lleida.

Sistema logístic

El PTPP considera que l'àmbit de les Terres de Lleida ofereix un elevat potencial d'acollida per als desenvolupaments logístics. Pel que fa a terminals intermodals de mercaderies, connectades a les xarxes viària i ferroviària, actualment només n'existeix una d'operativa a les Terres de Lleida (la terminal de contenidors del Pla de Vilanoveta, a Lleida). En el terme de Lleida el PTPP no identifica cap àrea per al possible desenvolupament futur d'àrees logístiques.

Indicacions per a l'avaluació ambiental del Pla derivades del PTPP

La Memòria ambiental del PTPP estableix que els plans d'ordenació urbanística municipals analitzaran l'adequació als objectius ambientals que determina el Pla territorial i avaluaran amb més detall el compliment dels objectius per aquells valors o funcions del sòl que la pròpia normativa del PTPP determina i que són:

1. Sòl de valor agrícola del municipi.
2. Sòl amb valor ambiental, ecològic i científic del municipi (hàbitats singulars fràgils o que hostatgen flora o fauna d'especial interès, hàbitats de major integritat, dimensió i més representatius, d'especial interès, mosaics agrosilvo- pastorals i espais intersticials agrícoles rics en biodiversitat).
3. Sòl de valor paisatgístic i patrimonial, (àrees d'interès paisatgístic a preservar, a restaurar i a crear, àrees amb gran visibilitat, entorns d'elements culturals (històrics, arqueològics, ...) i elements identificatius o identitaris del municipi. També els espais agraris amb infraestructures agràries creades per al maneig de sòls que identifiquen un paisatge, que tenen valor històric i que resulten fonamentals per a la conservació de sòls i aigües, com ara terrasses i feixes, closes o infraestructures de rec i drenatge. Finalment, els terrenys de domini públic (camins ramaders, camins rurals, boscos i prats comunals, domini públic hidràulic, ...).
4. El sòl que actua com a separador d'àrees urbanes, especialment aquelles que es desenvolupen al llarg d'eixos viaris i que dificulten la permeabilitat ecològica del territori, el que defineix els límits urbans, també aquell que facilita la percepció del paisatge, o l'ampliació o la implantació de les infraestructures necessàries en el futur, o preserva superfícies no urbanitzables de certa entitat com a reserves estratègiques de futur. També el que pot fer de franja protectora de corredors fluvials i zones humides.

El planejament urbanístic haurà de definir el model d'implantació urbana i les determinacions concretes que regularan les iniciatives d'urbanització i edificació d'acord amb les estratègies de desenvolupament que estableix el PTPP.

Com a aportació de la Direcció General de Polítiques Ambientals i Sostenibilitat del Departament de Medi Ambient i Habitatge, es van incorporar les determinacions següents en la Memòria del PTPP:

1. L'avaluació ambiental dels plans d'ordenació urbanística municipal inclourà també els aspectes següents:
 - Possibles afeccions a hàbitats i espècies estèpiques i pseudoestèpiques
 - Garantir la conservació dels espais de valor (ecològic, agrícola, paisatgístic...)
 - Assegurar la funcionalitat dels connectors i permeabilitat de la matriu
 - Incorporació de mesures per la mobilitat sostenible
 - Evitar els continus urbans

- Contenir la proliferació de construccions en sòl no urbanitzable i vetllar per la seva integració en el paisatge
- Incorporació de mesures per potenciar el consum responsable d'aigua.

Catàleg del paisatge de les Terres de Lleida

El Catàleg de paisatge de les Terres de Lleida, elaborat per l'Observatori del Paisatge, lliurat al Departament de Política Territorial i Obres Públiques el 31 d'octubre de 2006, va ser aprovat definitivament el 10 de setembre de 2008.

Com diu la Memòria del catàleg, “aquest s’ha redactat de manera simultània i coordinada amb la redacció del Pla territorial parcial de Terres de Lleida, s’aplica sobre el mateix territori i li aporta objectius de qualitat paisatgística, mesures i accions orientades a la protecció, gestió i ordenació del paisatge”.

Així doncs, el catàleg proposa una política paisatgística per a les Terres de Lleida, establint 21 objectius de qualitat paisatgística per a tot l'àmbit de Terres de Lleida i un llistat de criteris i accions que contribueixen a assolir-los. A la següent es mostren aquests objectius, descartant els objectius que no són d'aplicació al municipi de Lleida però mantenint la mateixa numeració que es presenta al catàleg.

Els objectius de qualitat paisatgística definits pel Catàleg del paisatge de les Terres de Lleida són els següents:

- 1. Un paisatge urbà rehabilitat i valoritzat en la seva part històrica, arquitectònicament rellevant, i endreçat i dissenyat per a la millora de la qualitat de vida dels ciutadans.
- 2. Uns nuclis poblacionals amb un creixement urbanístic ordenat, dimensionat d'acord a les necessitats reals i que no comprometi el futur del caràcter agrícola dels espais circumdants als nuclis urbans.
- 3. Uns paisatges naturals de qualitat que compaginin l'activitat agropecuària, d'extracció de recursos naturals i l'ús turístic i de gaudi.
- 4. Un sòl no urbanitzable endreçat amb construccions rurals (magatzems agrícoles, granges, coberts d'eines, casetes de bombeig, etc.) fetes amb volumetries, materials i revestiments adaptats a l'entorn.
- 5. Unes vies de comunicació integrades paisatgísticament i que no malmetin la connectivitat paisatgística i social del territori.
- 8. Uns polígons industrials i àrees terciàries (comercials i d'oci) ubicades en zones visuals no preferents o notòries i dissenyades tenint en compte la integració amb l'entorn de les façanes que confronten amb el sòl no urbanitzable.
- 10. Uns nuclis encimbellats on s'identifiqui amb claredat el perfil paisatgístic de l'espai construït i els seus punts d'interès (campanars, esglésies, castells, casals, etc.) en relació al paisatge obert i el sòl no urbanitzable.
- 12. Uns tossals ben conservats i erigits en punts d'atracció visual.
- 14. Una xarxa de miradors que posin en valor les panoràmiques més rellevants i permetin descobrir la diversitat i matisos dels diferents paisatges de Terres de Lleida.
- 15. Un paisatge de zones estèpiques conservat i gestionat.
- 16. Un paisatge de secà, de conreu d'olivera i ametller, productiu i vinculat al manteniment dels elements de pedra seca de suport a l'agricultura
- 17. Unes infraestructures hidràuliques tradicionals i unes banquetes arbrades a tota la plana regada gestionades i revaloritzades per al seu ús social.
- 18. Uns paisatges fluvials del riu Segre i la Noguera Pallaresa i Ribagorçana conservats conforme a la seva dinàmica i accessibles per activitats d'oci.
- 20. Un paisatge de les construccions defensives que vinculi història, territori i població de Terres de Lleida.

- 21. Una Horta de Lleida productiva i concebuda com a àrea tampó de vocació agrícola entre la ciutat i els espais oberts perifèrics.

De les 22 unitats de paisatge que identifica el Catàleg a les Terres de Lleida, el terme municipal de Lleida n'inclou parcialment cinc. La taula següent mostra els objectius específics establerts per aquestes unitats.

OBJECTIUS DE QUALITAT PAISATGÍSTICA ESPECÍFICS DE LES UNITATS DE PAISATGE DEL TERME MUNICIPAL DE LLEIDA

Unitat	Codi	Objectiu
Paisatge fluvial del Segre	OQP12.1	Unes hortes fluvials tradicionals protegides, ordenades, gestionades i productives.
	OQP12.2	Un paisatge dels rius Segre i Noguera Ribagorçana que mantingui la funcionalitat ecològica permetent el seu ús turístic i de gaudi.
	OQP12.3	Unes construccions lligades a l'activitat industrial, agrària i ramadera adaptades a l'entorn.
	OQP12.4	Una façana paisatgística de la Seu Vella de Lleida i el Santuari del Sant Crist de Balaguer ben conservada, sense elements que en dificultin la seva percepció.
Regadiu del Canal d' Aragó i Catalunya	OQP14.1	Uns hàbitats estèpics dels tossals i serres que mantinguin la vegetació natural i uns espais d'alt valor ecològic protegits i que compaginin la singularitat ecològica amb la promoció turística i l'ús pedagògic.
	OQP14.2	Una xarxa hidràulica (reguers, sèquies, basses, embassaments, etc.) ben conservada, gestionada, puntualment accessible per activitats d'oci.
	OQP14.3	Un creixement ordenat dels nuclis d'Almacelles i Alcarràs, amb un entorn periurbà on les edificacions estiguin integrades en el paisatge i no empobreixin la seva façana urbana.
	OQP14.4	Uns eixos de comunicació i els seus entorns integrats paisatgísticament i que no fragmentin el teixit social del territori.
Horta de Pinyana	OQP16.1	Un paisatge d'hortes del canal de Pinyana ordenat i que mantingui la seva estructura tradicional.
	OQP16.2	Uns tossals amb vegetació estèpica ben conservats i gestionats.
	OQP16.3	Una façana paisatgística de la Seu Vella de Lleida ben gestionada i ordenada.
	OQP16.4	Uns entorns de les poblacions ordenats i que no malmetin llur façana urbana.
	OQP16.5	Unes vies de comunicació integrades en l'entorn.

OBJECTIUS DE QUALITAT PAISATGÍSTICA ESPECÍFICS DE LES UNITATS DE PAISATGE DEL TERME MUNICIPAL DE LLEIDA

Unitat	Codi	Objectiu
Plana d' Urgell	OQP21.1	Uns redutes de vegetació estèpica ben conservats i gestionats.
	OQP21.2	Unes zones humides representades per l'estany d'Ivars i Vila-sana i el Prat de Montsuar ² que mantinguin la singularitat i biodiversitat de flora i fauna.
	OQP21.3	Uns canals amb banquetes arbrades funcionals i protegides, habilitades per al gaudi de la població local.
	OQP21.4	Uns cursos fluvials dels rius Corb i Ondara amb una vegetació associada que conservi la seva funcionalitat ecològica.
	OQP21.5	Un llegat històric ben conservat i potenciat turísticament.
	OQP21.6	Un paisatge amb parcs solars eficients i ben integrats i ubicats.
	OQP21.7	Unes vies de comunicació permeables que permetin la connectivitat ecològica entre el nord i el sud de la unitat.

² El paratge conegut amb el nom de Coladors de Boldú-Montsuar es localitza a la comarca de l'Urgell.

OBJECTIUS DE QUALITAT PAISATGÍSTICA ESPECÍFICS DE LES UNITATS DE PAISATGE DEL TERME MUNICIPAL DE LLEIDA

Unitat	Codi	Objectiu
Secans d' Utxesa	OQP21.8	Unes perifèries urbanes amb àrees industrials i terciàries, urbanitzacions, granges, etc. ubicades de manera racional i responenent a les necessitats reals.
	OQP21.9	Unes àrees agrícoles amb unes edificacions de suport integrades en el paisatge.
	OQP22.1	Un paisatge de secà divers, funcional, productiu i representatiu de la diversitat dels ecosistemes de secà a Catalunya.
	OQP22.2	Unes làmines d'aigua i uns cursos fluvials i els seus entorns ben conservats i amb diversitat de fauna i flora.
	OQP22.3	Unes fortificacions històriques rehabilitades que dotin de caràcter el paisatge.

Font: Catàleg del paisatge de les Terres de Lleida (OBSERVATORI DEL PAISATGE. 2006)

El catàleg incorpora una proposta de criteris i accions necessàries per a assolir els objectius de qualitat paisatgística que, d'acord amb la *Llei 8/2005, de 8 de juny, de protecció, gestió i ordenació del paisatge*, han de servir per a la definició de les directrius de paisatge que ha d'elaborar el Departament de Política Territorial i Obres Públiques per a la seva incorporació en el planejament territorial. Els criteris i accions potencialment aplicables a l'àmbit del POUM de Lleida es mostren a l'annex II.

Per a cada unitat el Catàleg identifica les amenaces i les oportunitats del paisatge, en clau de sostenibilitat i mitjançant l'aplicació de la metodologia DAFO, consistent en una síntesi dels punts forts i febles, tot diferenciant si són interns o externs al sistema territorial que s'avalua. En aquest sentit les amenaces contemplem dinàmiques externes que poden impedir el correcte funcionament del sistema territorial i paisatgístic i les oportunitats contemplem dinàmiques externes que poden afavorir la consecució dels objectius de qualitat paisatgística que es persegueixen.

A la taula següent es recullen les Amenaces i Oportunitats del paisatge de Lleida per a cada unitat:

AMENACES I OPORTUNITATS DEL PAISATGE DE LLEIDA

Unitat 12. Paisatge fluvial del Segre

Amenaces	Oportunitats
El fenomen de la urbanització difosa il·legal es troba àmpliament estesa al voltant de les ciutats de Lleida i Balaguer i en menor mesura a la resta de pobles	La restauració de condicions naturals dels rius al màxim nivell possible és necessària per afrontar els riscos futurs associats al canvi climàtic.
Hi ha un nombre important d'activitats d'extracció de grava i àrids en funcionament que modifiquen el règim fluvial i alteren les formacions de ribera	Els processos de rehabilitació i millores urbanes de les ciutats de Lleida i Balaguer estan suposant una valorització molt destacada del paisatge urbà.
Proliferació d'abocaments incontrolats de deixalles i runes a les vores dels rius	L'aprofitament d'energies renovables ha de ser un instrument de recolzament al desenvolupament socioeconòmic de la zona i a la conservació dels seus valors.
Hi ha zones extenses amb risc d'inundació. La unitat és altament sensible als extrems hidrològics, coincideixen zones de màxim i moderat risc de precipitació anòmla i vulnerabilitat per exposició d'activitat humana propera a la llera.	Hi ha zones d'extracció abandonades des de les quals s'extreien grava, en què és possible la restauració i creació de nous paisatges.
implantació de noves infraestructures, així com el creixement dels principals nuclis de població d'aquesta unitat (Balaguer i Lleida), poden suposar una pressió	Les zones humides presents a la unitat són molt nombroses. Els Aiguamolls de Serós, en un antic meandre abandonat pel

AMENACES I OPORTUNITATS DEL PAISATGE DE LLEIDA

excessiva per al fràgil ecosistema de ribera dels diversos rius.	riu, és un espai amb requeriments importants de conservació.
S'hauria de controlar l'expansió d' <i>A. donax</i> al S del Club Segre, prop de Vilanova de la B., Torrelameu i Albesa, i a la zona sud de Lleida de manera descont. i/o procedir a la seva eradicació.	El potencial de desenvolupament turístic apareix vinculat a l'entorn immediat dels cursos d'aigua de la unitat
S'hauria de controlar l'expansió de <i>Periploca graeca</i> al riu Segre, des d'uns 8 km al nord del parc de la Mitjana, més o menys a l'alçada d'Alcoletge, fins a la trobada amb el riu Cinca, i/o procedir a la seva eradicació.	La favorable litologia de la unitat, així com l'aportació d'aigües que efectuen els rius i els canals, compensen les limitacions climàtiques al creixement de boscos productius, que, de fet, poden assolir una productivitat potencial forestal de fins a 7,5 m3/ha/any en condicions naturals.
També s'ha de controlar l'expansió de <i>Robinia pseudoacacia</i> , <i>Acer negundo</i> i <i>Platanus hispanica</i> a la resta del riu Segre i a la Noguera Ribagorçana, des d'Alfarràs fins a Corbins. Aquestes espècies s'han vist afavorides per la seva presència a parcs i carrers de ciutats i pobles propers als rius, i s'han emprat com a plantes fixadores de talussos de línies de tren i carreteres, des d'on han passat al medi fluvial	Aquesta unitat reuneix (o bé lliga) amb algunes de les poblacions històricament més importants de les Terres de Lleida, i té, en conseqüència, un elevat nombre de valors religiosos, històrics i simbòlics.
Unitat 14. Regadiu del Canal d'Aragó i Catalunya	
Amenaces	Oportunitats
El creixement i la industrialització d'Almacelles, Alcarràs i altres poblacions, així com la pressió generada per les infraestructures de mobilitat, s'han de gestionar adequadament mitjançant el planejament urbanístic i territorial.	Raimat s'ha configurat com una atracció turística important. És un dels itineraris en la Ruta del Vi.
S'ha de possibilitar la permeabilitat ecològica de les poblacions i infraestructures de mobilitat, actuals i futures.	Hi ha zones d'activitats d'extracció abandonades, en què és possible la restauració i la creació de nous paisatges.
L'extensió de plantes exòtiques i invasores als cultius impliquen pèrdues per a la producció i incrementen la necessitat d'aplicar herbicides.	L'aprofitament d'energies solar ha de ser un instrument de recolzament al desenvolupament socioeconòmic de la zona i a la conservació dels seus valors.
Hauria de controlar-se l'expansió d' <i>A. donax</i> al pantà Cuco, al c. de Vallmanya i a la Clamor Baixa i/o procedir a l'eradicació.	L'ús racional de l'aigua és una estratègia molt important davant les perspectives de canvi climàtic i prob. de manca d'aigua.
Amenaces	Oportunitats
	Les zones humides presents a la unitat són molt nombroses i actuen com a reductes de biodiversitat.
	La unitat inclou un espai natural que actualment no està protegit i que requeriria protecció pel seu valor ecològic. Es tracta de l'antic polvorí de la Sardera.
Unitat 16. Horta de Pinyana	
Amenaces	Oportunitats
Hi ha una presència molt important d'elements generadors de transformacions en el paisatge, com ara àrees urbanes, polígons industrials, granges, infraestructures, serveis, tanques i la xarxa de mobilitat. Tots ells s'han de gestionar adequadament mitjançant el planejament urbanístic i territorial.	L'ordenació, reestructuració i unificació de tipologies de línies elèctriques en aquesta unitat comportaria un important augment de la qualitat visual i de la seguretat ciutadana.
Hi ha una certa proliferació d'edificacions il·legals en sòl no urbanitzable amb finalitat de segona residència sovint tancades.	Les restes de graveres abandonades (la granja Mallós, la pleta de Ratera, la gravera de Francis i el pla de Corbins) i les restes d'activitats extractives a l'àrea metropolitana de Lleida (Caparrella, gàbrica de Ceràmica) constitueixen una oportunitat per a l'elaboració de projectes d'integració paisatgística i revalorització d'aquestes zones per a usos públics.

AMENACES I OPORTUNITATS DEL PAISATGE DE LLEIDA

S'ha de possibilitar la permeabilitat ecològica de les poblacions i infraestructures de mobilitat, actuals i futures.	L'aprofitament d'energies renovables ha de ser un instrument de recolzament al desenvolupament socioeconòmic de la zona i a la conservació dels seus valors.
Es necessària una major eficiència en l'ús de l'aigua a l'horta. Com en altres unitats, l'aigua és un bé preuat molt important, especialment escàs si pensem en les perspectives de canvi climàtic i en els problemes de proveïment causats per les limitacions de les infraestructures hidràuliques.	La unitat té elevats valors socials, històrics, productius i identitaris, i inclou el patrimoni de la capital de la regió.
L'extensió de plantes exòtiques i invasores dels cultius implica pèrdues en la producció i incrementa la necessitat d'aplicar herbicides.	

Unitat 21. Plana d'Urgell

Amenaces	Oportunitats
Pressió urbanística i difusió d'edificacions il·legals a la perifèria urbana i industrial de les poblacions.	Territori majoritàriament d'alt valor agrícola.
Creixent implantació de zones de producció energètica mitjançant plaques fotovoltaïques	Recuperació física i històrica dels camins ramaders.
Les activitats extractives són nombroses a l'extrem sud-oriental de la unitat i produeixen greus afectacions al paisatge.	Escassa demanda turística en el territori, i en conseqüència, escassa pressió social pel desenvolupament d'equipaments específics.
Pèrdua progressiva del pes específic de les explotacions familiars agràries associat a canvis de cultius llenyosos per herbacis que simplifiquen el mosaic del paisatge.	Activitats extractives abandonades que no s'han restaurat.
Consum d'aigua elevat i pèrdua progressiva de la qualitat de l'aigua subterrània motivat per l'ús continuat de fertilitzants i fitosanitaris.	Les grans vies de regadiu i els rius de la Plana d'Urgell passen desapercebuts en el paisatge.

AMENACES I OPORTUNITATS DEL PAISATGE DE LLEIDA

Unitat 21. Plana d'Urgell

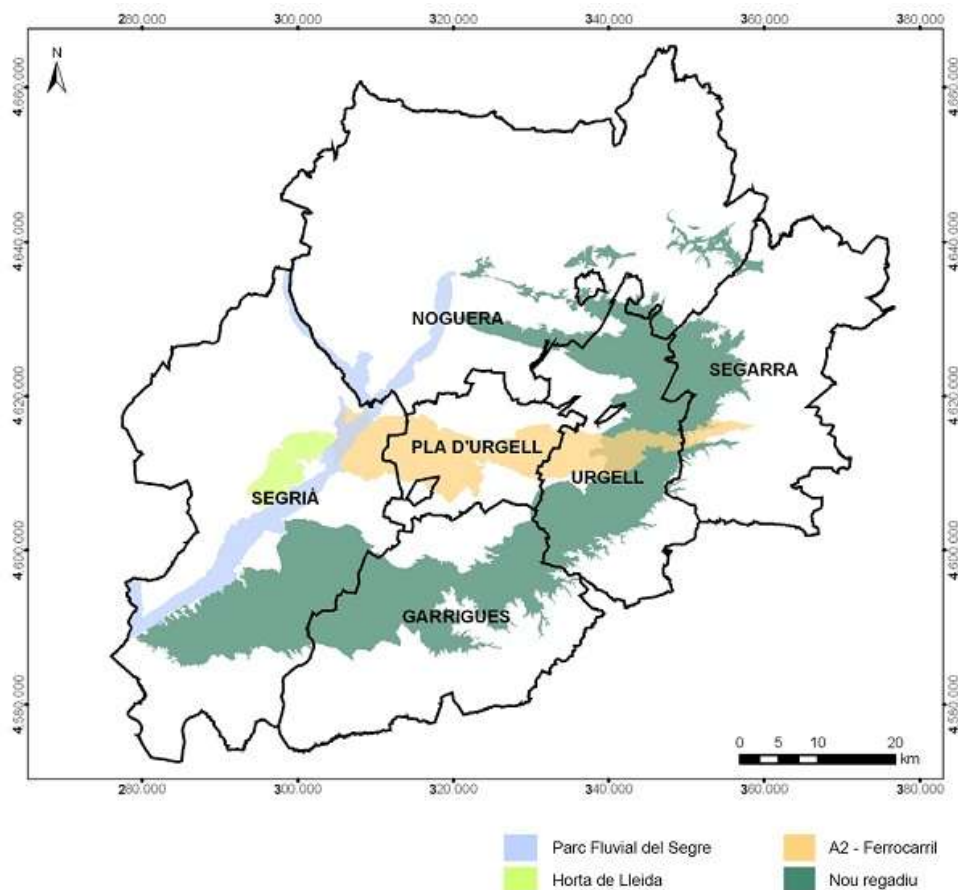
Amenaces	Oportunitats
Presència d'espècies vegetals exòtiques en els cultius, amb valors alts d'ocupació en gran part de la unitat.	Restes de vegetació natural, molt fragmentàries i alterades.
Creuament i contaminació genètica de fauna silvestre i cinegètica amb poblacions domèstiques	Recuperació de la vegetació arbòria i arbustiva autòctona dels marges de parcel·les, camins i desaigües que afavoreixen la qualitat paisatgística.
Escassa connectivitat biològica entre els espais naturals de la unitat i baixa permeabilitat ecològica entre aquells altres situats al nord i al sud del territori.	Protecció i revaloració social de les construccions rurals de tàpia (cabanes, tanques i coberts)
Paisatge excessivament fragmentat per les vies de comunicació.	
Abandonament i enderroc de construccions de cabanes de tàpia característiques de l'arquitectura rural d'aquest territori.	
Tala de l'arbrat de les banquetes, canals i desaigües sense planificació de la seva substitució, repoblació o manteniment	

Unitat 22. Secans d'Utxesa

Amenaces	Oportunitats
La tendència a la davallada demogràfica disminueix la densitat poblacional i l'activitat econòmica	És possible la conservació de les condicions rurals dels nuclis.
Les concentracions parcel·làries potencialment poden homogeneïtzar el medi	La millora de la xarxa viària pot crear oportunitats de desenvolupament per als pobles de la unitat.
Hi ha zones de concentració de cultius abandonats amb una gran exposició visual, i la presència de zones nues i les extraccions abandonades	La presència d'àrees d'important valor ecològic i agrícola de significat oposat (hàbitats de zones àrides, hàbitats de zones humides, regadiu-secà) creen contrastos paisatgístics d'enorme valor a les zones frontera.
La pèrdua progressiva de la qualitat de l'aigua, motivada per l'ús inadequat de fertilitzants i fitosanitaris, pot afectar la conservació de les zones humides.	És possible l'establiment de nous models agraris que impliquin prosperitat sense renunciar al patrimoni i arrels mediterrànies que estructurin aquest paisatge
Afectació de les ZEPA per avançament del conreu de regadiu i contaminació dels fertilitzants químics utilitzats en l'agricultura.	

Font: Catàleg del paisatge de Terres de Lleida (DPTOP-Observatori del Paisatge 2006)

A banda de l'establiment de les unitats de paisatge, el catàleg ha identificat quatre paisatges d'atenció especial, en els quals hi ha uns trets molt singulars que els individualitza o bé s'espera una gran transformació paisatgística. Tal com mostra la figura següent, tots ells estan parcialment inclosos en el terme municipal de Lleida.

Paisatges d'Atenció Especial de les Terres de Lleida. Font: Catàleg del paisatge de les Terres de Lleida (OBSERVATORI DEL PAISATGE. 2006).

Les finalitats dels paisatges d'atenció especial de les Terres de Lleida són les següents:

- A2 - Ferrocarril
 - Preservació dels valors estètics.
 - Preservació dels valors ecològics.
 - Integració paisatgística de les infraestructures de transport i de servei a l'entorn.
- Horta de Lleida
 - Preservar i posar en valor les infraestructures de la cultura agrícola tradicional, en funció del seu valor històric i estètic i del seu valor potencial per al desenvolupament d'un ús recreatiu i turístic sostenible de l'horta.
 - Mantenir l'activitat agrícola.
 - Preservar i posar en valor el patrimoni arquitectònic del territori de l'Horta, en funció del seu valor estètic, històric i del seu valor potencial.
 - Protegir les diverses edificacions agràries amb valor històric.
 - Catalogar les colònies i indústries antigues relacionades amb els cursos de rius i canals.
 - Preservar els valors paisatgístics i ecològics en les transformacions territorials.
 - Assegurar el funcionament dels corredors biològics minimitzant l'efecte barrera constituït per la presència d'infraestructures.
 - Integrar els espais de servei, de les infraestructures de transport i de logística en la matriu territorial i en la imatge de conjunt del paisatge.
 - Promoure plans i/o projectes de reordenació de les entrades a la ciutat de Lleida.
- Nou Regadiu
 - Preservar i posar en valor les infraestructures de la cultura agrícola tradicional, en funció del seu valor històric-paisatgístic i del seu valor potencial per al desenvolupament d'un ús recreatiu i turístic sostenible.
 - Protegir les diverses edificacions rurals agràries i estructures parcel·làries amb valor històric.
 - Preservar els valors paisatgístics i ecològics en les transformacions territorials.
 - Assegurar el funcionament dels corredors biològics minimitzant l'efecte barrera constituït per la presència d'infraestructures.
 - Integrar els espais de servei, de les infraestructures de rec en la matriu territorial i en la imatge de conjunt del paisatge.
 - Mantenir la vegetació natural als cultius llenyosos de secà, hàbitat de moltes aus.
- Parc Fluvial del Segre
 - Preservar els valors paisatgístics agrofluvials en les transformacions futures.
 - Protegir les construccions agràries i les estructures parcel·làries amb valor històric.
 - Assegurar el funcionament dels corredors biològics minimitzant l'efecte barrera.
 - Difondre i promoure l'ús sostenible i d'oci de l'espai fluvial.

Promoure la figura de parc fluvial a tota la unitat prolongant-la fins el pantà de Sant Llorenç de Montgai.

Pla director urbanístic de les àrees residencials estratègiques de Ponent (Terres de Lleida)

El Pla director urbanístic de les àrees residencials estratègiques de Ponent (Terres de Lleida), aprovat definitivament el 13 de març de 2009 (DOGC núm. 5401, de 16 de juny de 2009) preveu una àrea residencial estratègica (ARE) dins del nucli urbà de Lleida, en un sector de 61,5 ha, entre els barris de Cappont i de la Bordeta, a l'entorn d'un dels principals accessos a la ciutat, la carretera LL-11

(antiga N-II). L'àmbit se situa entre la zona residencial de Capponet, la Fira de Lleida, el polígon industrial del Segre, el barri de la Bordeta i una zona de conreus.

El Pla director té una posició jeràrquica superior a la del planejament urbanístic municipal, per la qual cosa, el POUM ha d'incorporar les seves determinacions o, eventualment, justificar raonadament la no consideració d'aquestes.

El corresponent procés d'avaluació ambiental al que ha estat sotmès el Pla director de les AREs ha establert els objectius ambientals i les mesures específiques per a cadascuna. En el cas de la de Lleida, són els següents (Font: Pla director urbanístic de les àrees residencials estratègiques de Ponent (Terres de Lleida). 7. Documents ambientals (INCASÒL - DPTOP - DMAH 2009)):

2. Realització d'un estudi d'inundabilitat de detall i assumir-ne les consideracions per una ordenació congruent amb la LU.
 - Estudi d'inundabilitat de detall i de drenatge dels sòls del sector i establir en les àrees afectades una ordenació congruent amb la LU.
 - Facilitar la infiltració de l'aigua de pluja i reduir i compensar la creació de superfícies impermeables.
 - Implementar l'ARE, en la zona que confronta amb el riu Segre, sobrelevant els terrenys de cota d'edificació 0,5 m, de manera que les condicions d'inundació siguin compatibles amb els usos previstos al planejament, així com les actuacions de protecció passiva no alterin apreciablement el comportament hidràulic en episodis d'avinguda.
 - Senyalització advertint del perill d'avingudes.
 - Evitar els garatges subterranis en els pavellons
3. Preveure mesures en relació a l'ordenació i la urbanització per a reduir les afeccions acústiques, en especial els derivats de les xarxes de transport.
 - Ordenar les zones i usos previstos de manera que aquells amb menys sensibilitat acústica (terciaris i equipaments) es localitzin a l'entorn de les xarxes principals de transports i de major efecte sonor.
 - Preveure en les zones de verd lineal plantacions arbòries que facin funció d'esmoreïment acústic.
 - Aplicar solucions edificatòries d'aïllament acústic aeri a les façanes, en especial les més afectades per les xarxes de transport, tant viàries com ferroviàries.
 - Planificació i ordenació tenint en compte objectius de qualitat acústica i la seva concreció en mapes de capacitat acústica.
 - Establiment de limitacions per a determinats usos del sòl, activitats i instal·lacions per tal de complir els límits d'immissió.
4. Mesures per a la permeabilització de la barrera que suposa la xarxa viària i solucions d'integració amb el teixit urbà adjacent.
 - Localitzar els usos del sòl i edificacions de forma que es minimitzi la mobilitat obligada.
 - Ordenar l'àmbit de l'ARE amb objectiu d'integració de la xarxa viària principal i d'accés a la ciutat amb la pròpia del sector.
 - Transformar l'antiga N2 d'accés a Lleida i que parteix el sector en una via urbana.
 - Crear un nou accés i garantir l'accessibilitat a través de l'àmbit a l'estació de trens-TGV i la fira.
 - Mantenir els passos soterrats de la línia ferroviària que enllacen el sector SUR 23 i SUR 9, i si s'escau habilitar-ne de nous.
5. Preveure mesures per evitar molèsties derivades d'activitats veïnes (olors, fums, sorolls...).
 - Ordenar el sector de manera que les activitats molestes com xarxa viària i ferroviària estiguin allunyades o al marge de l'exposició directa a les zones residencials.

- Aplicar solucions edificatòries d'aïllament acústic aeri de les façanes, en especial les més afectades per les xarxes de transport, tant viàries com ferroviàries.
6. Manteniment i millora dels elements d'interès arqueològic, arquitectònic i etnològic.
 - Ordenar el sector de manera que els elements d'interès arquitectònic i etnològic (casa inventariada, marges de pedra i fites de l'Av. President Josep Tarradelles) s'incloguin dins zones verdes o espais lliures d'edificació.
 - Recull, inventari i catalogació d'aquells bens que no es puguin conservar (cabana de pedra seca, mur de pedra seca del sector SUR 9, tram a cel obert de la sèquia del Fontanet, etc.).
 - En fase prèvia a l'inici de les obres, roturació i neteja de les zones que no s'han pogut prospectar i practicar una nova inspecció arqueològica.
 7. Manteniment o conservació d'arbres d'interès paisatgístic preexistents.
 - Ordenar el sector de manera que els peus arboris o arbredes preexistents s'incloguin dins zones verdes (plataners de l'Av. President Josep Tarradelles).
 8. Preveure mesures d'accessibilitat al transport públic (estació ferroviària, d'autobusos i bus) per millorar la connectivitat del sector amb la resta de la ciutat.
 - Preveure espai per parades de bus que connectin amb línia urbana amb parada a l'estació de tren.
 - Preveure carrils bici que connectin amb la resta de la ciutat i espais per aparcament de bicis.
 9. Preveure mesures d'ordenació del sector per a la integració paisatgística de l'entorn del canal de Seròs i la sèquia del Fontanet.
 - Ordenació del sector que reconegui la identitat, funcionalitat i història d'aquesta sèquia, integrant-la com a sistema dins l'àmbit en la part actualment a cel obert.
 - En cas que no se'n pugui conservar la integritat fer-ne un recull fotogràfic, documental i històric.
 10. Estalvi i eficiència energètica fixat en la reducció d'un 10,6% (-5.242,3 MWh/any) del consum d'energia final en l'horitzó 2015.
 - Edificació assolint el compliment de la qualificació energètica C definida pel RD 47/2007.
 - Efectuar en els PU un estudi d'asolellament per garantir el compliment de l'art. 6.1 del decret d'ecoeficiència: "rebre almenys un 80% dels habitatges de l'edifici, en la superfície mínima obligatòria d'obertura de sala, una hora d'asolellament directe entre les 10 i les 12 hores solars en els solstici d'hivern.
 - Garantir i verificar l'existència de la ventilació transversal en el conjunt d'edificis (excepte els habitatges per a dues persones).
 - Enllumenat públic de baix consum dels espais públics: sistema d'encesa amb reactàncies de doble flux a cada punt en instal·lacions >20kW o equip de reducció de tensió en capçalera per a potències superiors; làmpades de vapor de sodi i compliment del Decret 82/2005 d'ordenació ambiental de l'enllumenat i protecció del medi nocturn.
 11. Aportació d'energia de fonts renovables fixat en un 8,25% (4.080,1 MWh/any) del consum d'energia primària en l'horitzó 2015.
 - Aportació d'aigua calenta sanitària produïda amb fons renovables descrites al Decret 21/2006 (fonamentalment energia solar tèrmica).

Pla especial dels Espais Naturals Protegits de la Plana de Lleida

El Pla de Gestió i Pla Especial dels Espais Naturals Protegits de la Plana de Lleida va ser aprovat pel Govern de la Generalitat l'11 d'octubre de 2010 (ACORD GOV/185/2010, d'11 d'octubre). El Pla contempla la regulació dels usos i la planificació de la gestió en 9 espais naturals protegits de la plana de Lleida, i inclou l'espai de Secans de Mas de Melons-Alfés, amb part del seu àmbit en el terme municipal de Lleida. Així mateix, el Govern va aprovar la delimitació definitiva d'aquests espais a escala 1:10.000.

Aquest document és el que regula els usos i les activitats en aquests espais protegits. En determina la gestió a aplicar per conservar els valors ambientals dels mateixos i ordena les activitats socioeconòmiques per fer-les compatibles amb la conservació d'aquests valors.

El POUM Lleida ha d'integrar la zonificació i normativa del Pla especial en l'àmbit de l'espai protegit de Mas de Melons-Alfés, que dins del terme de Lleida té les següents qualificacions:

- **Zona d'agroecosistema estèpic (clau 2):** es tracta del paisatge subestèpic essencial que, amb les diverses variants de cada un dels Espais Naturals Protegits, proporciona i incorpora els valors paisatgístics, botànics i faunístics propis d'aquests ecosistemes extrems de la Vall de l'Ebre i en els quals la vegetació natural existent difícilment pot deslligar-se de l'activitat agroramadera tradicional. El Pla de Gestió defineix en aquest àmbit mesures prioritàries de foment amb l'objectiu de millorar l'aptitud de la trama de l'agroecosistema per afavorir les espècies d'aus d'interès, així com fomentar la competitivitat de les pròpies activitats i conservar i millorar els diversos hàbitats naturals o seminaturals associats (els espartars, els llistonars, les brolles, les timonedes, les garrigues, els marges dels conreus).
- **Zona agrícola de Torrerià (clau 3):** permet diferenciar l'ordenació i la gestió d'un sector que, agronòmicament, no té gaire a veure amb la resta de les zones agrícoles del Pla i que té com objectiu principal mantenir i millorar l'aptitud de l'hàbitat per una espècie en concret, la trenca. Els objectius bàsics en aquesta zona són mantenir el tipus d'agricultura que s'està practicant a l'activitat i l'estructura d'arbredes de gran port que permet la nidificació de la trenca.

L'aprovació del Pla especial Pla de Gestió i Pla Especial dels Espais Naturals Protegits de la Plana de Lleida deixa sense efecte l'anterior Pla de protecció del medi natural i del Paisatge d'Alfés, aprovat l'any 1998 que regulava els usos i activitat de l'espai PEIN de Mas de Melons-Alfés.

PLANEJAMENT LOCAL

El planejament urbanístic general vigent al municipi, objecte de revisió actualment en el procés d'elaboració del nou POUM, el constitueix el Pla general d'ordenació urbana de Lleida (PGL) 1995-2015, aprovat definitivament per resolució del conseller de Política Territorial i Obres Públiques de data 23 de desembre de 1998, publicat al DOGC núm. 2895, de data 25 de maig de 1999.

En data 16 de gener de 2003, per resolució del conseller de Política Territorial i Obres Públiques s'aprovà el darrer Text refós del Pla general de Lleida, publicat al DOGC núm. 3924, de data 14 de juliol de 2003.

Les línies estratègiques del PGL són:

- **Capitalitat:** Potenciar la capitalitat de Lleida, com a centre de reequilibri territorial de Catalunya.
- **Territorialitat:** Preveure la projecció de la ciutat en el salt d'escala territorial.
- **Urbanitat:** Millorar la qualitat de vida de la població, tot conceben la ciutat com l'espai de convivència comunitària, especialment a través d'una ordenació urbanística potent dels espais lliures.
- **Sostenibilitat:** Preservar el medi ambient territorial i urbà, adoptant criteris de disseny de ciutat sostenible pel desenvolupament urbanístic.
- **Continuïtat:** Continuar l'anterior planejament de 1979-1995.

La classificació del sòl segons el planejament vigent es mostra a la taula següent:

CLASSIFICACIÓ DEL SÒL SEGONS PLANEJAMENT VIGENT

Classificació del sòl	Superfície (ha)
Sòl urbà	1.521
Sòl urbanitzable	829
Sòl no urbanitzable	18.887
Total	21.237

Font: Text Refós del planejament vigent, Ajuntament de Lleida, 2012.

Pel que fa a la sostenibilitat del model d'ordenació, el PGL proposa una ordenació complerta del territori més enllà del que la legislació vigent en el moment de la seva redacció requeria.

En base al document del "Pla d'Espais Lliures", s'estructura l'ordenació del sòl no urbanitzable, que parteix de la diferenciació de les diverses zones agrícoles segons les seves característiques edafològiques, ecològiques, agronòmiques o paisatgístiques, juntament amb la protecció dels espais i elements patrimonials més remarcables del territori.

A continuació es mostren les qualificacions urbanístiques en sòl no urbanitzable, així com les diferents figures de protecció urbanística i el sistema d'espais lliures territorials.

QUALIFICACIÓ DEL SÒL I PROTECCIONS URBANÍSTIQUES DEL SÒL NO URBANITZABLE

Qualificacions urbanístiques en sòl rural		Superfície (ha)	% sobre el terme municipal
Zona de Protecció agrícola	Clau R1	1606,92	7,6%
Zona Agrícola de recs antics	Clau R2	9682,14	45,6%
Zona Agrícola dels recs nous	Clau R3	4948,3	23,3%
Zona Agrícola de secans	Clau R4	293,94	1,4%
Zona d'Àrees d'Interès natural	Clau AIN	956,33	4,5%

QUALIFICACIÓ DEL SÒL I PROTECCIONS URBANÍSTIQUES DEL SÒL NO URBANITZABLE

Qualificacions urbanístiques en sòl rural		Superfície (ha)	% sobre el terme municipal
SISTEMA D'ESPAIS LLIURES TERRITORIALS			
Parcs d'Interès Natural	Clau PN	715,29	3,4%
Parcs Territorials	Clau PT	442,33	2,1%
PROTECCIONS URBANÍSTIQUES			
Reservoris naturals	Clau RN	152,74	
Corredors ecològics	Clau CE	4213,91	
Àrees d'intervenció ambiental		-	

Font: Refós del planejament vigent, Ajuntament de Lleida, 2012.

Pla Director Urbanístic d'Activitat Econòmica de la Plana de Lleida

Actualment, s'ha aprovat inicialment el Pla Director Urbanístic d'activitat econòmica de la Plana de Lleida (PDUAE) a la Secretaria de l'Agenda Urbana i Territori, amb la col·laboració de l'Institut Català del Sòl i amb la participació dels ajuntaments afectats. Aquest té com a objectiu establir les condicions urbanístiques per a possibilitar l'emplaçament d'una nova àrea d'activitat econòmica, que respongui a les futures demandes de sòl en aquest sentit, al voltant de Lleida, molt connectada a les infraestructures viàries i ferroviàries.

L'actuació que es proposa comporta la delimitació d'un sector d'activitat econòmica, en uns terrenys situats íntegrament en el municipi de Lleida, classificats de sòl no urbanitzable pel planejament general vigent, que s'ubica al sud-est del nucli urbà de la ciutat de Lleida entre la carretera N240 i la línia ferroviària R14 Barcelona-Lleida. Aquest correspon al sector Torreblanca- Quatre Pilans.

Per a possibilitar la implantació d'una plataforma intermodal de mercaderies i d'un baixador ferroviari de passatgers, el PDU també defineix una reserva de sòl indicativa per a la terminal Multimodal i el règim d'usos al qual quedaran sotmesos els sòls dins de la reserva.

Ordenances municipals

Pla d'usos de l'Horta de Lleida

L'objectiu del Pla d'usos de l'horta de Lleida és millorar i promocionar l'activitat agrària de l'Horta de Lleida, impulsant programes específics i accions que permetin preservar els valors i les funcions diverses de l'espai agrari, oferint oportunitats per a la millora de les rendes agràries dels seus habitants, en el marc d'una agricultura sostenible integrada en el territori i en harmonia amb el medi natural.

Les línies estratègiques previstes:

- Millorar i optimitzar les infraestructures i els serveis generals del territori agrari de l'Horta de Lleida.
- Promoure sistemes de producció i comercialització que afavoreixin l'increment de les rendes generades per les explotacions agràries.
- Fomentar la implantació de serveis i la modernització de les explotacions agràries per millorar-ne la viabilitat.
- Aconseguir un espai de qualitat a l'entorn de la ciutat de Lleida, integrat en el territori i en harmonia amb el medi natural i els seus valors paisatgístics.
- Consolidar i donar a conèixer el patrimoni natural i cultural de l'Horta de Lleida de forma compatible amb l'activitat agrària.

Ordenança de l'Horta de Lleida

L'Ordenança de l'Horta de Lleida, va ser aprovat definitivament per l'Ajuntament Ple en sessió de data 25 de febrer de 2022.

L'objectiu de l'Ordenança és regular la convivència entre les persones que hi viuen, hi treballen o gaudeixen de l'Horta i el seu entorn i medi natural. També s'hi concreten les normes a complir en àmbits com la xarxa viària de camins, les infraestructures, la conservació de les finques i el paisatge, entre molts d'altres aspectes que són inherents de la zona i, a més, fixa quines han de ser les normes que harmonitzin les activitats que s'hi desenvolupen.

A més, pretén aconseguir un espai de qualitat a l'entorn de la ciutat de Lleida, integrat en el territori i en harmonia amb el medi natural i els seus valors paisatgístics. L'Horta ha de continuar representant un valor productiu, natural i patrimonial per a la ciutat. El llegat històric de l'Horta és un valor a preservar i potenciar per la seva importància en la tradició local i també catalana.

Així doncs, l'Ordenança de l'Horta estableix el marc normatiu per regular les activitats i els usos que s'hi desenvolupen i pretén ordenar-ne i establir-ne les condicions amb què ho fan, amb un grau de detall al qual no arriben ni el Planejament urbanístic ni les normatives sectorials vigents.

Amb aquest propòsit, l'Ordenança vol ser un instrument que faci possible el respecte a l'activitat agrària, als recursos que utilitza, a l'ecosistema on es desenvolupa i al paisatge que genera i vol afavorir la convivència cívica entre el mateix sector agrari i entre aquest i la població del seu entorn, els visitants i els transeünts, així com amb aquells veïns que han escollit l'Horta com a residència.

Ordenança del paisatge de Lleida

El Ple de l'Ajuntament de Lleida en la sessió celebrada el dia 30 de novembre de 2018, va aprovar definitivament l'Ordenança del Paisatge de Lleida. Va ser publicada al BOP de Lleida número 10 de 15 de gener de 2019. El Ple de l'Ajuntament de Lleida, en la sessió celebrada el dia 26 de març de 2021, va aprovar definitivament la modificació de l'Ordenança, que va ser publicada al BOP de Lleida número 93 a 17 de maig de 2021.

La finalitat d'aquesta Ordenança és la protecció, gestió i ordenació del paisatge del terme municipal de Lleida, fomentar el seus valors ambientals i culturals, establir la prevalença del dret col·lectiu dels ciutadans i ciutadanes a percebre un entorn agradable, endreçat i harmònic i, en relació al dret individual, a utilitzar aquest entorn en el seu propi interès.

Pretén doncs la regulació dels usos i activitats que tenen afectació sobre les diverses tipologies i elements paisatgístics tant en l'àmbit urbà com rural, les visuals i fons escènics i el seus valors, per tal de fer un ús sostenible del paisatge, gestionar-lo i preservar-ne els seus trets més destacats.

Els objectius es concreten en els principis generals següents:

- Assentar el concepte de paisatge com un bé públic, d'ús col·lectiu.
- Impulsar la participació de la societat civil i del sector privat en la responsabilitat de la recuperació, del manteniment i de la millora del paisatge.
- Potenciar, promoure la protecció, la conservació, la valoració, la restauració l'acreciment, la difusió, el foment i la defensa dels valors artístics, històrics, arqueològics, etnològics, típics i tradicionals del patrimoni arquitectònic i natural.
- Establir les condicions que han de complir els elements que conformen el paisatge.
- Establir la regulació específica dels elements fonamentals determinants del paisatge.

Al seu títol segon, regula els elements que configuren el paisatge a través de normes generals d'arquitectura per a les edificacions i espais lliures adscrits; normes generals per a les instal·lacions al servei de les edificacions i espais lliures adscrits; normes per als elements complementaris al servei de les edificacions i espais lliures adscrits; normes de conservació de terrenys i normes de protecció dels elements naturals.

Al seu títol tercer, regula els entorns i elements que configuren el paisatge de sòl urbà a través de la regulació dels espais lliures d'edificació en l'àmbit urbà; normes generals d'ocupació del domini públic; activitats a la via pública a l'àmbit urbà; regulació de les àrees d'interès paisatgístic de l'àmbit urbà i els espais industrials, comercials i de serveis i sectors d'activitat econòmica.

Al seu títol quart, regula els entorns i elements que configuren el paisatge de sòl no urbanitzable a través de normes generals de protecció de l'àmbit rural; elements complementaris del paisatge agrari; activitats extractives; xarxes de comunicació vial; infraestructures de serveis; regulació de les àrees d'interès paisatgístic de l'àmbit rural i les normes específiques d'urbanitzacions en entorns rurals.

La modificació del 2021 vol reflectir dos processos:

- Un, és el desenvolupament legal i normatiu dels temes de paisatge a Catalunya.
- L'altre, és el recull de les aspiracions envers el Paisatge de la població de Lleida mitjançant uns Tallers organitzats per la Fundació del Paisatge de Lleida. Aquests Tallers, amb la participació de representants de col·legis professionals, persones empresàries, del sector agrari, de la universitat, associacions de veïns i culturals, turisme i hostaleria.

Ordenança per la protecció i gestió dels espais verds de Lleida

El 25 de setembre de 2009 el Ple va aprovar definitivament l'Ordenança per a la protecció i gestió dels Espais Verds de Lleida, que va ser publicada al BOP número 150 de 24 d'octubre de 2009.

Els objectius principals de la ordenança són:

- Regular la creació, conservació, ús i gaudi dels espais verds i els elements que li són propis existents en el terme municipal de Lleida, per tal d'aconseguir una millora de les condicions ecològiques i ambientals del medi urbà i la millora de la qualitat de vida dels ciutadans.
- Generar un instrument legal per permetre la prevenció i correcció de les actuacions inadequades, actes no autoritzats i altres accions contràries a allò que exposa la present ordenança.

L'ordenança desenvolupa, al llarg dels seus capítols, la creació i implantació d'espais verds; la protecció i manteniment dels espais verds; l'ús i gaudi dels espais verds i els instruments d'intervenció i control.

Ordenança reguladora de al incorporació de sistemes de captació d'energia solar per a usos tèrmics al municipi de Lleida

Amb data 1 d'abril de 2005, l'Ajuntament Ple, va aprovar la proposta d'ordenança reguladora de la incorporació de sistemes de captació d'energia solar per a usos tèrmics al municipi de Lleida, que va ser publicada al BOP Lleida número 99 de 21 de juliol de 2005.

La utilització de l'energia solar per a les instal·lacions d'aigua calenta sanitària (ACS) s'emmarca dins dels objectius generals de pensar el municipi en clau de sostenibilitat. Lleida és una ciutat privilegiada, tot i les boires hivernals, pel que fa a la irradiació anual rebuda que es xifra en 1.684 kWh/m².

L'objecte d'aquesta ordenança és regular la incorporació obligada de sistemes de captació i utilització d'energia solar activa de baixa temperatura per a la producció del 60% o més de la demanda d'aigua calenta sanitària als edificis i a les construccions, situats en el terme municipal de Lleida que compleixin les condicions fixades en la mateixa.

Les determinacions de l'ordenança són d'aplicació als supòsits en els quals concorrin conjuntament les circumstàncies següents:

- Realització de noves edificacions o construccions o bé rehabilitació, reforma integral o canvi d'ús de la totalitat de l'edifici o de les construccions existents. Hom inclou els edificis independents que pertanyen a instal·lacions complexes.
- Que l'ús de l'edificació es correspongui amb algun dels previstos.
- Quan sigui previsible un volum de demanda diària d'aigua calenta sanitària, l'escalfament de la qual comporti una despesa superior a 10,44 MJ/dia (2,96 kWh/d) o 50 litres útils diaris, en càlcul de mitjana anual.
- També s'aplicaran les determinacions d'aquesta ordenança a les piscines cobertes de nova construcció, i a les existents que es pretengui climatitzar en posterioritat a la data d'entrada en vigor d'aquesta ordenança.

Els usos en què cal preveure la instal·lació de captadors d'energia solar activa de baixa temperatura per l'escalfament d'ACS són: Residencial; Comercial; Terciari; Industrial (només per ACS); Logístic; Equipament comunitari i Qualsevol altre ús que impliqui la utilització d'ACS. També serà d'aplicació a les instal·lacions per a l'escalfament de l'aigua dels vasos de les piscines cobertes climatitzades.

En aquests casos, l'aportació energètica de la instal·lació solar serà del 60% o més de la demanda anual d'energia derivada de l'escalfament de l'aigua del vas.

ALTRES PLANS I PROGRAMES SECTORIALS AMB INCIDÈNCIA EN L'ÀMBIT DEL POUM DE LLEIDA

El POUM de Lleida haurà de ser coherent amb els objectius i determinacions dels plans sectorials vigents a Catalunya amb implicacions sobre el planejament urbanístic i sobre el territori del terme municipal de Lleida. La següent taula mostra aquests plans:

PLANS SECTORIALS AMB INCIDÈNCIA EN L'ÀMBIT DEL POUM

Àmbit	Plans i programes
Infraestructures	Pla d'infraestructures del transport de Catalunya 2006-2026 Pla d'Aeroports, Aeròdroms i Heliports de Catalunya 2009-2015 Pla de regadius de Catalunya 2008-2020 Pla d'usos de l'Horta de Lleida
Espais naturals protegits	Pla d'Espais d'Interès Natural Proposta Catalana de la xarxa Natura 2000: Directrius per a la gestió dels espais de la xarxa Natura 2000.
Cicle de l'aigua	Planificació de l'espai fluvial (en elaboració) Pla de gestió de l'aigua de Catalunya Programa de sanejament d'aigües residuals industrials (PSARI) Programa de sanejament d'aigües residuals urbanes
Energia i Canvi climàtic	Pla Marc de Mitigació del Canvi Climàtic a Catalunya 2008-2012 Pla de l'Energia i Canvi Climàtic 2012-2020 Estratègia Catalana d'Adaptació al Canvi Climàtic (ESCACC - Horitzó 2013-2020) Pla d'Acció de l'Energia Sostenible de Lleida 2020 (PAES 2020)
Residus	Pla Territorial Sectorial d'Infraestructures de Gestió de Residus Municipals de Catalunya
Risc	Pla Territorial de Protecció Civil de Catalunya, PROCICAT. Pla d'Actuació del PROCICAT per emergències en el transport de viatgers per ferrocarril. Pla especial d'emergències per risc d'inundacions, INUNCAT. Pla especial d'emergències per risc nevades, NEUCAT. Pla especial d'emergències per risc d'incendis forestals, INFOCAT. Pla especial d'emergències per risc de sismes, SISMICAT. Pla especial d'emergències per risc d'accident en el transport de mercaderies perilloses per carretera i ferrocarril, TRANSCAT. Pla especial d'emergències per risc d'accident greu en instal·lacions que manipulen substàncies perilloses, PLASEQCAT. Pla especial d'emergències aeronàutiques, AEROCAT. Pla especial d'emergències per risc radiològic, RADCAT.

Pla d'infraestructures del transport de Catalunya (PITC) 2006-2026

El Pla d'infraestructures de transport de Catalunya (PITC) és el pla territorial sectorial que defineix la xarxa d'infraestructures viàries i ferroviàries necessàries per a Catalunya, en coherència amb les directrius del planejament territorial vigent i amb una visió sostenible de la mobilitat. Fou aprovat per la Generalitat l'any 2006.

El Pla territorial parcial de Ponent (PTPP) va recollir les previsions del PITC, pel que, a nivell urbanístic, les previsions del PTPP a les quals ha d'atendre el POUM ja incorporen les del PITC.

Pla d'Aeroports, Aeròdroms i Heliports de Catalunya 2009-2015

El Pla d'aeroports, aeròdroms i heliports de Catalunya (2009-2015), aprovat definitivament pel Govern de la Generalitat el 20 de gener de 2009 és l'instrument que regeix el desenvolupament de les instal·lacions aeroportuàries competència de la Generalitat.

Part de l'aeròdrom d'Alfés se situa en terme municipal de Lleida i està classificat pel Pla d'aeroports com aeròdrom d'aviació esportiva (Aeròdroms auxiliars: Nivell iv).

El Pla d'Aeroports de 2003 preveia desenvolupar aquest aeròdrom per convertir-lo en l'aeroport regional de Lleida, cosa que no va ser possible atès que els informes de medi ambient de desembre de 2003 van ser desfavorables a l'avantprojecte constructiu que es va presentar.

El Pla especial de protecció del medi natural i del Paisatge d'Alfés (1998), va admetre transitòriament fins a l'entrada en funcionament d'altres instal·lacions alternatives, la continuïtat dels usos aeronàutics existents dins de l'àrea agrícola de protecció limitada del propi pla. Finalment, la Generalitat va decidir endegar l'aeroport de Lleida-Alguaire com a aeroport regional a la zona, optant per una solució respectuosa amb la preservació de la timoneda d'Alfés.

El Pla 2009-2015 preveu les actuacions necessàries per trobar un emplaçament alternatiu adequat i cessar les operacions d'aviació general i esportiva, excepte aquelles relacionades amb emergències i extinció d'incendis, així com les de caràcter cultural que es puguin desenvolupar en programes de recuperació de la memòria històrica.

El Pla de Gestió i Pla Especial dels Espais Naturals Protegits de la Plana de Lleida, aprovat l'any 2010, preveu en la seva disposició transitòria setena que *mentrestant no entrin en servei instal·lacions alternatives d'aviació general i esportiva situades fora de l'àmbit d'aquest Pla, d'acord amb el que determina l'apartat 2.3.4.g del Pla d'Aeroports, aeròdroms i heliports, es permeten exclusivament els usos aeronàutics relacionats amb emergències i extinció d'incendis, així com els de caràcter cultural que es puguin desenvolupar en programes de recuperació de la memòria històrica. També es permeten les activitats pròpies de l'Aeroclub de Lleida, amb un màxim de 35 enlairaments setmanals.*

Fins al moment de redactar aquest informe encara no s'ha identificat ni habilitat un emplaçament alternatiu per a l'aeròdrom d'Alfés i mentre que no es troba una ubicació alternativa per a aquestes instal·lacions, el mes de juny de 2012 la Direcció General de Transports i Mobilitat, la Direcció General del Medi Natural i Biodiversitat i la Direcció General de Polítiques Ambientals i Sostenibilitat han subscrit un conveni pel qual es comprometen a col·laborar per assolir el compliment de les determinacions conservacionistes del Pla especial dels Espais Naturals Protegits de la Plana de Lleida.

El Pla de regadius de Catalunya

El primer Pla de regadius de Catalunya (PRC) fou aprovat l'any 2002 amb una vigència de sis anys. Actualment es troba en fase d'informació pública el nou Pla de regadius de Catalunya 2008-2020 (*Anunci pel qual se sotmet a informació pública l'Informe de sostenibilitat ambiental del Pla de regadius de Catalunya 2008-2020, clau: ISA-VR-07943, i el projecte del Pla de regadius de Catalunya 2008-2020, clau: E1-VR-07943; DOGC núm. 5625 de 10/05/2010*) i per tant encara pot experimentar canvis importants fins a la seva aprovació definitiva.

El PRC preveu les següents actuacions:

- Modernització dels regadius tradicionals
- Consolidació dels regadius en procés d'execució i regadius planificats.
- Planificació de la modernització dels regadius tradicionals.
- Proposta de nous regadius.

Els objectius i criteris ambientals del pla en tràmit es mostren a la següent taula:

OBJECTIUS I CRITERIS AMBIENTALS DEL PLA DE REGADIUS DE CATALUNYA

Àmbit	Objectius de primer ordre		Objectius desenvolupats	
AIGUA	A.1.	Reduir el consum efectiu d'aigua en la producció agrícola.	A.1.1	Limitar el consum d'aigua, incrementant el rendiment del reg per a la producció agrícola.
			A.1.2	Limitar la competència per l'aigua, en els propis regadius, i amb els altres usos consumptius, i no consumptius, i concretament assegurar els cabals de manteniment.
			A.1.3	Evitar la sobreexplotació de les masses d'aigua subterrànies, i la garantia en l'equilibri en la captació i la recàrrega d'aquestes aigües.
BIODIVERSITAT I MATRIU TERRITORIAL	A.2.	Evitar la degradació de la qualitat de les aigües i assolir un bon estat de les aigües superficials i subterrànies, mitjançant la prevenció del deteriorament de la qualitat, i la recuperació de les aigües contaminades.		
	BM.1.	Protegir els espais naturals, agraris i no urbanitzables en general com a components de l'ordenació del territori.		
	BM.2.	Evitar la degradació dels sistemes naturals lligats a l'aigua, la xarxa fluvial, les zones humides i lacustres, i també pels ecosistemes vinculats al medi hídic.	BM.2.1	Evitar les afeccions als boscos de ribera i hàbitats lligats a l'aigua i millorar-ne les condicions.
			BM.2.2	Evitar les afeccions a les zones humides, i millorar-ne les condicions.
	BM.3.	Garantir la mínima afectació als espais naturals protegits (PEIN i xarxa Natura 2000, inventari de zones humides i inventari d'espais d'interès geològic i ZEPA), i als hàbitats d'interès.	BM.3.1	Minimitzar les afeccions als espais protegits.
			BM.3.2	Minimitzar les afeccions als hàbitats d'interès.
	BM.4.	Compatibilitzar les condicions ecològiques en els nous regadius, i millorar-les en els regadius actuals, especialment en els regadius tradicionals, assegurant la mínima afectació a les espècies amenaçades i en concret a les espècies estepàries.	BM4.1	Compatibilitzar les condicions ecològiques en els nous regadius, especialment en relació a les espècies amenaçades i en concret a les espècies estepàries.
			BM4.2	Compatibilitzar les condicions ecològiques en els regadius actuals, especialment en els regadius tradicionals.
	BM.5.		BM.5.1	Compatibilitzar els regadius nous i els actuals amb el planejament

OBJECTIUS I CRITERIS AMBIENTALS DEL PLA DE REGADIS DE CATALUNYA

Àmbit	Objectius de primer ordre		Objectius desenvolupats	
		Preveure i limitar els efectes dels regadius sobre la matriu territorial.	BM.5.2	territorial, i concretament els espais d'especial protecció i connexió. Evitar les barreres sobre la matriu territorial de les infraestructures.
AIRE I CANVI CLIMÀTIC	AC.1.	Preveure estratègies d'adaptació al canvi climàtic.		
	AC.2.	Minimitzar els efectes sobre la qualitat de l'aire.		
	AC.3.	Disminuir el consum d'energia en els regadius		
PAISATGE	P.1.	Garantir la mínima afectació paisatgística.	P.1.1	Garantir la mínima afectació paisatgística generant paisatges de qualitat en els nous regadius, i especialment en aquells que suposen substitucions de secà per regadiu.
			P.1.2	Preveure la correcta integració de les infraestructures.
SOCIOECONOMIA	SC.1	Establir un sistema socioeconòmic equilibrat que permeti assolir els objectius de millora en el sector agrari, a partir de l'increment i l'estabilitat de les rendes, l'augment de llocs de treball, com a base per a la dinamització de l'economia local, valorant alhora també la seva estabilitat i qualitat.		
	SC.2	Com a principi ordenador, tenir en compte la recuperació dels costos dels serveis relacionats amb l'aigua, inclosos els mediambientals, aquests darrers amb la finalitat d'assolir i/o mantenir el bon estat de les masses d'aigua.		

Font: Pla de regadius de Catalunya 2008-2009 (en tràmit) (DAR 2010)

En el terme municipal de Lleida, de regadiu tradicional ja existent, el PRC preveu actuacions de modernització.

Pla d'Acció de l'Energia Sostenible de Lleida 2020 (PAES 2020)

L'Ajuntament de Lleida va signar l'any 2009 el Pacte d'Alcaldes, una iniciativa de la Unió Europea per a dinamitzar actuacions que permetin una reducció efectiva d'emissions dels gasos d'efecte hivernacle (GEH) a nivell local i regional. Concretament la signatura implica el compromís formal del municipi de reduir almenys un 20% les seves emissions l'any 2020 respecte les que va emetre l'any 1995, mitjançant la elaboració, execució i seguiment d'un Pla (PAES). Aquest compromís es compartit amb la resta de municipis europeus signants del Pacte d'Alcaldes (més de 5000) par a contribuir conjuntament a la mitigació del canvi climàtic.

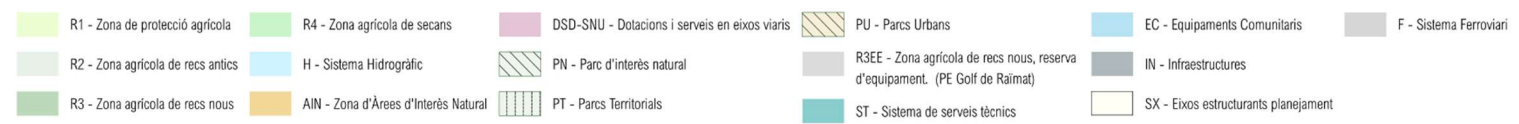
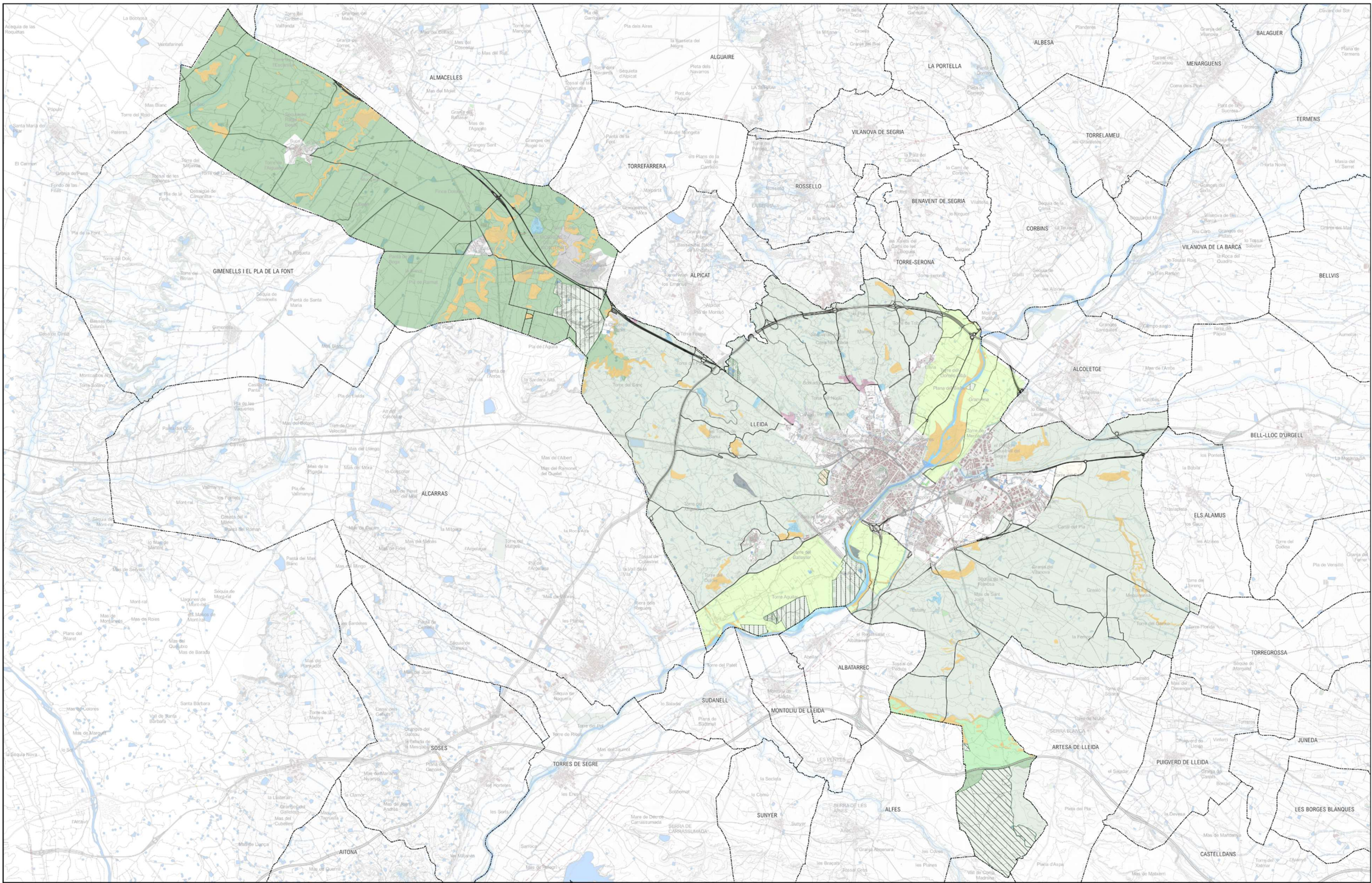
Aquest document recull un conjunt de 43 mesures, el desplegament de les quals permetran assolir l'objectiu de disminució d'almenys un 22% les emissions. Tenint en compte que la majoria d'aquestes

provenen de sectors difosos, com el domèstic, el del transport i el de serveis, bona part de les propostes contemplen mecanismes indirectes, orquestrats des de l'administració local.

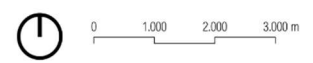
L'objectiu principal és reduir un 22% les emissions de CO₂eq respecte l'any de referència, i per tant aconseguir, unes emissions l'any 2020 de l'ordre de 464.766 t de CO₂eq.

Les Mesures del Pla d'Acció de l'Energia Sostenible de Lleida van dirigides als següents sectors:

- Sector domèstic
- Sector serveis
- Mobilitat
- Residus
- Aigua
- Ajuntament

QUALIFICACIÓ DEL SÒL

AGENDA 21: EL PLA D'ACCIÓ LOCAL DE LLEIDA

L'any 1996 l'Ajuntament de Lleida va signar la Carta d'Aalborg compromentent-se a iniciar l'Agenda 21 local per tal d'ajustar la seva estratègia de govern als principis de sostenibilitat municipal.

L'any 1999 es va constituir el Fòrum Ambiental de Lleida en el qual es va debatre i consensuar el Pla d'Acció Local de Lleida. El 30 de març de 2000 el Pla d'Acció Local va estar ratificat pel Ple de l'Ajuntament. El Pla d'Acció proposa un conjunt d'actuacions amb l'objectiu d'aconseguir el desenvolupament sostenible de la ciutat.

Les línies estratègiques que planteja el Pla d'Acció Local de Lleida són les següents:

- Els aspectes ambientals s'han de gestionar correctament, amb criteris d'estalvi energètic i d'utilització dels recursos que tinguin en consideració l'impacte sobre el medi ambient. La ciutat ha d'assegurar-se que les noves actuacions, com a mínim, estan dissenyades tenint en compte mesures per millorar l'eficiència energètica i l'ús preferent de materials renovables, reciclables, confeccionats amb processos productius no contaminants.
- Cal controlar i vetllar pel compliment dels estàndards de qualitat ambiental de la ciutat que permetin el confort ambiental i la salut dels ciutadans.
- Cal establir projectes i programes per apaivagar els problemes dels sectors socials marginals, que han de ser incorporats al procés de sostenibilitat de la ciutat de forma prioritària.
- S'han de millorar els aspectes de mobilitat a la ciutat en tant que afecten la qualitat de vida i el medi i redueixen la repercussió del transport motoritzat privat a la ciutat.
- Cal garantir la conservació i millora del patrimoni natural i de la biodiversitat.
- La ciutat i l'horta formen una unitat territorial, social, productiva i ambiental que s'ha de mantenir i potenciar. Cal tenir en compte la necessitat de mantenir una bona harmonia en les seves relacions.
- Cal millorar la coordinació de les actuacions amb repercussió ambiental a la ciutat a tots els nivells.
- Cal facilitar la informació i la coresponsabilitat dels ciutadans i els grups socials en la gestió ambiental: centre d'informació ambiental, propostes de gestió coordinada, compromisos públics... Assegurar la transparència de la gestió ambiental municipal i permetre el seguiment i la participació activa de la ciutadania; augmentar la formació ambiental dels ciutadans amb l'objectiu de garantir la seva participació en la millora de la qualitat de vida.
- La correcta gestió de determinats aspectes ambientals requereix una coordinació supramunicipal que cal cercar amb cada un dels municipis veïns d'acord amb els projectes.
- Afavorir la cooperació entre ciutats i el compromís internacional amb un model de desenvolupament sostenible.

Les fites i actuacions que planteja el Pla d'Acció s'estructuren en els següents àmbits:

- Materials i residus
- Aigua
- Sòl i territori, l'horta i l'activitat agropecuària
- Espai urbà
- Energia
- Educació, informació i gestió ambiental

El Pla d'Acció planteja objectius, fites i propostes d'actuació en els que el planejament urbanístic del municipi pot incidir-hi. Es relacionen a continuació els que es consideren rellevants per al POUM:

12. Materials residus

- Facilitar la tasca dels ciutadans i dels diferents sectors productius en l'eliminació de residus.

13. Aigua

- Evitar el malbaratament de l'aigua com a recurs.
- Potenciar l'estalvi d'aigua potabilitzada: construir dipòsits i xarxes a la ciutat per recollir l'aigua de pluja i utilitzar-la per al reg.

14. Sòl i territori, horta i activitat agropecuària

- Fer compatibles els valors ambientals, paisatgístics i socials del territori amb els usos i les activitats que s'hi desenvolupen.
- Evitar la proliferació de parcel·les de conreu abandonades:
 - Controlar les finques abandonades i establir condicions d'abandó de cultiu.
 - Posar a disposició dels ciutadans terres de conreu públiques per fer horts familiars i escolars, on també es duguin a terme programes de formació.
- Buscar solucions al tema dels residus de l'activitat agropecuària: instaurar sistemes d'emmagatzematge i recollida d'envasos fitosanitaris a l'horta.
- Crear i potenciar la imatge col·lectiva de l'horta com a patrimoni paisatgístic.
- Conservar i millorar els espais naturals del territori.
 - Buscar mecanismes per assegurar el manteniment de les sèquies sense canalitzar i amb arbrat.
 - Fer actuacions de diversificació de la llera del riu i establir bosc de ribera a tot el tram canalitzat.
 - Assegurar el manteniment de la vegetació de ribera al territori, especialment a les sèquies sense canalitzar i a les basses de reg. Establir mesures de gestió i ordenació per assegurar la continuïtat dels corredors ecològics del territori.
 - Buscar un emplaçament adequat per a l'aeròdrom i evitar l'afectació d'un espai natural protegit.

15. Espai urbà

Objectius:

- Consolidar el model de ciutat concentrada (que evita l'ocupació desmesurada de sòl) i mixta (que conté diferents usos i activitats sense segregar).
- Millorar la qualitat i el confort dels espais públics de la ciutat.
- Evitar la fragmentació social a la ciutat i potenciar la percepció de la ciutat com l'espai comú dels ciutadans.
- Millorar la mobilitat i l'accessibilitat a la ciutat.
- Afavorir l'ús de materials i tècniques eficients i no contaminants en els projectes urbanístics i d'habitatge.

Fites i propostes d'actuació:

- Millorar les condicions de neteja dels espais públics i dels espais lliures:
 - Establir àrees segregades i mobiliari específic als espais públics per a ús dels animals domèstics
- Millorar les condicions de confort dels espais públics:
 - Donar facilitats a les persones per desplaçar-se a peu, continuant amb el pla d'accessibilitat i de millora de la mobilitat a peu, tot potenciant la implantació dels eixos cívics.

- Reequilibrar l'espai del cotxe, que ha de tenir tendència a disminuir, amb el del vianant, que ha d'augmentar, aprofitant els processos de reurbanització.
- Racionalitzar la ubicació i el disseny del mobiliari urbà.
- Augmentar els projectes urbanístics que introdueixin criteris de sostenibilitat:
 - Potenciar la construcció d'habitatges sostenibles (eficiència energètica, materials de construcció no nocius, ús d'energies renovables, arquitectura bioclimàtica ...).
 - Introduir criteris de sostenibilitat als projectes municipals d'urbanització.
 - Augmentar el conreu de plantes autòctones i la introducció de criteris de xerojardineria als parcs de la ciutat.
 - Assegurar l'existència de parcs urbans propers i accessibles a totes les àrees de la ciutat.
- Disminuir la presència dels vehicles privats als espais públics:
 - Augmentar els vials per a vianants i les àrees de trànsit moderat.
 - Promoure la construcció de places d'aparcament suficients per als vehicles dels residents i dels usuaris regulars.
 - Dissenyar aparcaments alternatius per a les persones que es desplacen a la ciutat en vehicle particular i proposar sistemes de gestió coordinada amb el transport públic. Proposar un sistema de transport interurbà eficient entre la ciutat i els pobles de les rodalies i proposar una xarxa de trens de rodalies o de proximitat aprofitant les vies existents.
- Augmentar l'eficiència i l'ús del transport públic i alternatiu:
 - Fomentar la prioritat dels autobusos i altres tipus de transport públic als carrers.
 - Consolidar i potenciar la xarxa de carril bici.
- Disminuir l'espai públic i el dels edificis privats, ocupat per infraestructures tècniques.
 - Fer normatives que, sempre que sigui tècnicament possible, obliguin a ubicar les infraestructures tècniques a l'interior dels solars edificats o soterrades.
 - Corregir l'impacte visual de la xarxa elèctrica de baixa tensió, de les antenes de T V, dels aparells d'aire condicionat etc.
- Millorar les condicions de soroll i de contaminació de la ciutat.
- Minimitzar la transformació del sòl rural en urbà:
 - Continuar amb la recuperació del Centre Històric i dels espais intersticials de la ciutat.
 - Optimitzar les densitats de creixement i evitar grans àrees que tinguin baixes densitats d'edificacions.

16. Energia

- Augmentar l'eficiència energètica als particulars i a les empreses: establir normatives que obliguin a utilitzar tècniques d'estalvi energètic en les noves edificacions.
- Augmentar l'eficiència energètica en edificis municipals:
 - Incorporar sistemes d'eficiència energètica en els edificis municipals.
 - Fer un edifici emblemàtic respecte a l'eficiència energètica .
- Augmentar l'eficiència energètica de l'enllumenat públic.
- Augmentar la utilització d'energies renovables: incorporar criteris bioclimàtics i d'energies renovables en la construcció de nous edificis.

17. Educació, informació i gestió ambiental

- Establir mecanismes de gestió mancomunada d'aspectes ambientals amb altres municipis: analitzar i potenciar les possibilitats de gestió conjunta amb els municipis veïns de les aigües

residuals domèstiques, la potabilització, la recollida d'escombraries, la planificació i gestió del riu Segre i la variant de la N-II com a corredors territorials, etc.

ALTRES OBJECTIUS DE PROTECCIÓ AMBIENTAL DERIVATS DEL MARC INTERNACIONAL EUROPEU, ESTATAL I AUTONÒMIC A CONSIDERAR PEL POUM

En el marc del VIè Programa de medi ambient de la Unió Europea (2010-2012) es defineixen quatre àrees d'actuació prioritàries que han de regir les estratègies de planificació territorial dels països de la Unió Europea:

- Intentar resoldre el canvi climàtic.
- Protegir i restaurar el funcionament dels sistemes naturals i detenir la pèrdua de biodiversitat en la Unió Europea i al món i protegir els sòls contra l'erosió i la contaminació.
- Aconseguir prou nivell de qualitat ambiental perquè les concentracions de contaminants d'origen humà, inclosos diferents tipus de radiació, no comportin efectes ni riscos significatius sobre la salut humana; política centrada en el principi de precaució i de prevenció de riscos.
- Aconseguir que el consum de recursos renovables i no renovables no superi la capacitat de càrrega del medi ambient; dissociar el consum de recursos i el creixement econòmic mitjançant un augment notable de l'eficiència dels recursos, la desmaterialització de l'economia i la prevenció de la generació de residus.

Passat l'any 2012, no hi haurà un VIIè Programa de medi ambient de la Unió Europea si bé la política ambiental quedarà integrada en el que es coneix com l'Estratègia Europa 2020, que planteja com una de les prioritats un creixement sostenible basat en els següents objectius:

- Desenvolupar una economia competitiva i baixa en carboni que faci un ús dels recursos eficient i sostenible.
- Protegir el medi ambient, reduint les emissions i impedir la pèrdua de biodiversitat.
- Aprofitar el lideratge Europeu en el desenvolupament de noves tecnologies i mètodes de producció verds.
- Introduir xarxes d'electricitat eficients i intel·ligents.
- Enfortir les xarxes Europees per donar als negocis (especialment les petites manufactures) avantatge addicional en competència.
- Millorant l'entorn de negoci, particularment per a les PIMES.
- Ajudant els consumidors a escollir amb coneixement de causa.

Biodiversitat

Existeixen diverses estratègies i convenis a diferents nivells que defineixen una sèrie de principis per a la prevenció i lluita global vers la conservació de la diversitat biològica. Entre ells destaquen *l'Estratègia global per a la conservació de la biodiversitat, el Conveni sobre Diversitat Biològica de les Nacions Unides, l'Estratègia de la Unió Europea per a la biodiversitat fins al 2020 o l'Estratègia espanyola per a la conservació de la biodiversitat.*

Actualment està en procés d'elaboració per part del Govern de la Generalitat *l'Estratègia catalana per a la conservació i l'ús sostenible de la diversitat biològica*. Aquest document té definits eixos, objectius estratègics i objectius operatius, i s'està definint el contingut de les seves accions concretes. L'Estratègia catalana comparteix els grans objectius del corpus jurídic internacional, però els concreta i adequa a la situació i les especificitats pròpies de Catalunya. La proposta vol ser d'aplicació al conjunt de la matriu territorial i no solament als espais naturals protegits i pretén integrar les consideracions en matèria de biodiversitat al conjunt de les polítiques de desenvolupament territorial i econòmic. En tot cas, el seu objectiu bàsic i central és el d'invertir la tendència actual de pèrdua de la diversitat d'ecosistemes, d'espècies i de dotacions genètiques que configuren la diversitat biològica de Catalunya.

Els objectius estratègics i operatius de l'Estratègia (en la versió que es disposa) en els quals el planejament territorial i urbanístic pot tenir major capacitat d'incidència són els següents:

- O4. Reforçar el sistema d'àrees protegides de Catalunya.
 - Completar el sistema d'àrees protegides, consolidar el seu desenvolupament, i posar en funcionament el seguiment de l'efectivitat del sistema d'àrees protegides.
 - Incrementar significativament les iniciatives locals de protecció i de gestió d'espais naturals.
- O6. Garantir la conservació de la diversitat dels hàbitats.
 - Conservar globalment, en el conjunt del territori, els tipus d'hàbitats presents a Catalunya.
- O7. Garantir la continuïtat dels processos ecològics essencials i la conservació dels paisatges propis de Catalunya.
 - Invertir la tendència de pèrdua de les connexions biològiques i de fragmentació dels hàbitats en el conjunt del territori català.
 - Invertir la tendència de pèrdua de paisatges naturals, seminaturals i tradicionals.
 - Frenar la pèrdua de sòls i invertir la tendència a la seva degradació.
- O8. Assolir un model territorial sostenible, que faci compatibles el desenvolupament econòmic, la millora de la qualitat de vida i del medi ambient i la conservació de la diversitat biològica en tots els nivells del planejament i per a totes les zones del territori.
 - Incorporar en la planificació i ordenació del territori els objectius i normativa que garanteixin l'ús sostenible dels recursos naturals i la conservació de la diversitat biològica.
 - Incorporar en el planejament i la gestió urbanística que es deriva de la legislació urbanística catalana, els objectius, normativa i instruments que garanteixin l'ús sostenible dels recursos naturals i la conservació de la diversitat biològica.
- O15. Assolir models de mobilitat sostenible que tinguin en compte la conservació de la biodiversitat i el paisatge, i la prevenció i correcció d'impactes en la planificació, la redacció de projectes, la construcció, el manteniment i el seguiment de les infraestructures.
 - Planificar les infraestructures del transport incorporant la conservació de la diversitat biològica i el paisatge. Incrementar de forma significativa la longitud de carreteres amb mesures per reduir l'efecte barrera i per permeabilitzar el traçat.
- O16. Assolir models socioeconòmics i territorials compatibles amb la conservació i l'ús sostenible de la diversitat biològica en les costes i les àrees de muntanya.
 - Integrar la conservació i l'ús sostenible de la diversitat biològica en la planificació de tota la superfície de les zones de muntanya.
- O17. Assolir una planificació i gestió integrada de les conques hidrogràfiques i els sistemes aquàtics, que incorpori els aspectes de bon ús de l'aigua, la correcció d'impactes, la millora d'hàbitats i la conservació de la diversitat biològica.
 - Elaborar els documents de planificació hidrològica i ordenació de les conques integrant els condicionants de la conservació de la biodiversitat.
 - Reduir significativament els impactes generats per les infraestructures i els aprofitaments hidràulics sobre els organismes i els sistemes aquàtics.
 - Incrementar significativament la qualitat de l'aigua superficial i dels abocaments procedents de depuració.

Actualment està en fase d'elaboració el Pla territorial sectorial de connectivitat ecològica de Catalunya, que haurà de ser el marc a considerar pel que fa als objectius i directrius per al planejament urbanístic en matèria de connectivitat ecològica. Mentre aquest Pla no sigui vigent cal atendre's al que estableix el Pla territorial parcial de ponent (PTPP) i al document Bases per a les *directrius de connectivitat ecològica de Catalunya (DMAH, 2006)* que, tot i no tenir valor jurídic,

constitueix un document de referència per establir objectius i criteris en aquest àmbit. El document proposa 68 directrius, de les quals, aquelles amb major incidència en l'àmbit de la planificació territorial i urbanística són les següents:

- Protecció dels components del medi natural que permeten el manteniment de la connectivitat ecològica i la funcionalitat dels ecosistemes a escala local tant els que estan definits de valor natural per la planificació sectorial i territorial com els que no.
- Concentració de les noves transformacions urbanístiques i els sistemes urbanístics en aquells sectors que es demostrï que tenen un menor valor ecològic, de manera que no interrompin cap connexió ecològica o corredor biològic d'àmbit municipal. Igualment s'evitaran els usos urbans susceptibles de reforçar l'efecte barrera de les infraestructures viàries.
- Delimitació dels punts crítics per al manteniment de la connectivitat ecològica i previsió de les mesures de caire urbanístic que permetin revertir la situació.
- Adequació dels usos admesos en els sectors de sòl no urbanitzable amb més valor connectiu per tal de que no comprometin el manteniment de la seva funció connectiva.
- Disseny del sistema d'espais lliures i de carrers arbrats de manera que es tendeixi a la seva connexió i estructuració com una vertadera xarxa.
- Tractament dels límits urbans i integració dels principis de permeabilització i l'establiment d'itineraris paisatgístics.
- Estudi de la possibilitat d'utilitzar plans especials per tal de protegir aquells sectors de sòl no urbanitzable de més valor per a la biodiversitat i d'importància per al manteniment de la connectivitat ecològica.
- Establiment de mesures de gestió activa en els sòls no urbanitzables per tal d'incrementar el grau de protecció activa preventiva dels sòls amb interès connector.
- On sigui necessari, dotació d'una figura especial de protecció com a connector fluvial en l'àrea de "zona fluvial".
- Reconeixement dels valors i les funcions dels components de l'estructura agrària d'interès connector i adopció de mesures necessàries per la seva protecció.

Aigua

La *Directiva 2000/60/CE del Parlament Europeu i del Consell de 23 d'octubre de 2000, per la que s'estableix un marc comunitari d'actuació en l'àmbit de la política d'aigües*, marca un conjunt d'objectius ambientals, en bona part dels quals el planejament urbanístic pot tenir incidència i que són, especialment:

- Prevenir i protegir el deteriorament dels ecosistemes aquàtics, terrestres i zones humides directament dependents dels ecosistemes aquàtics.
- Promoure un ús sostenible de l'aigua basat en la protecció a llarg termini dels recursos hídrics disponibles.
- Protegir i millorar el medi aquàtic en les seves diverses formes.
- Reduir de forma significativa la contaminació de les aigües subterrànies i evitar noves contaminacions.
- Contribuir a prevenir i pal·liar els efectes de les inundacions i les sequeres.
- Protegir les aigües territorials i marines.

En l'àmbit català, la directiva marc de l'aigua s'ha desenvolupat bàsicament mitjançant la planificació dels espais fluvials (en curs en l'àmbit de Lleida) i del Pla de gestió de l'aigua de Catalunya, en el qual s'incorporen els programes citats anteriorment.

Medi ambient atmosfèric

La *Directiva 2008/50/CE del Parlament Europeu i el Consell, de 21 de maig de 2008, relativa a la qualitat de l'aire ambient i a una atmosfera més neta a Europa* té com a objectiu general definir els principis bàsics d'una estratègia comuna dirigida a:

- Definir i establir els objectius de qualitat de l'aire ambient a la Comunitat per a evitar, prevenir o reduir els efectes nocius per a la salut humana i per al medi ambient en el seu conjunt.
- Avaluar, basant-se en mètodes i criteris comuns, la qualitat de l'aire ambient als estats membres.
- Obtenir informació sobre la qualitat de l'aire ambient per tal d'ajudar a combatre la contaminació atmosfèrica i altres perjudicis i controlar l'evolució a llarg termini i les millores resultants de les mesures nacionals i comunitàries.
- Assegurar que aquesta informació sobre qualitat de l'aire ambient es trobi a disposició dels ciutadans;
- Mantenir una bona qualitat de l'aire ambient i millorar-la quan sigui necessari.
- Fomentar l'increment de la cooperació entre els Estats membres per a reduir la contaminació atmosfèrica.

Entre els objectius de la Directiva, aquells sobre els quals el planejament urbanístic pot tenir major capacitat d'incidència són:

- Evitar, prevenir o reduir els efectes nocius per a la salut humana i pel medi ambient de la contaminació de l'aire.
- Preveure la localització dels equipaments de mesura de la qualitat de l'aire.
- Mantenir una bona qualitat de l'aire ambient i millorar-la quan sigui necessari.

Sòl

Existeix una Comunicació de la Comissió al Consell, el Parlament Europeu, el Comitè econòmic i social i el Comitè de les regions (COM/2006/231 final, no publicada al DOCE) titulada *Estratègia temàtica per a la protecció del sòl*, que té com a objectiu general la protecció i ús sostenible del sòl en funció dels següents principis rectors:

- Prevenció de la degradació del sòl i conservació de les seves funcions.
- Restauració del sòl degradat per retornar-li un nivell de funcionalitat que es correspongui almenys al seu ús actual i previst.

Un dels pilars fonamentals d'aquesta estratègia és l'establiment d'una legislació marc l'objectiu principal de la qual sigui la protecció i la utilització sostenible del sòl, fet pel qual s'ha elaborat la *Proposta de Directiva per la que s'estableix un marc per a la protecció del sòl i es modifica la Directiva 2004/35/CE (COM/2006/232 final, no publicada al DOCE)*. En base a aquest document, es detecten determinats objectius sobre els quals el planejament urbanístic sembla tenir capacitat d'incidència i que són els següents:

- Protegir el sòl dels processos de degradació: erosió, desertificació, pèrdua de matèria orgànica, contaminació, segellat, compactació, reducció de la seva biodiversitat, salinització i inundació i esllavissament.
- Gestionar de forma sostenible els recursos del sòl.
- Aplicar restriccions a les zones amb problemes relacionats amb l'erosió, la salinització, les inundacions i l'esllavissament de terres.
- Protegir les terres dotades d'un valor primordial des del punt de vista agrari.

Canvi climàtic

Existeixen, en aquesta matèria, diversos convenis i protocols internacionals i europeus entre els quals el Conveni marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic, el Protocol de Kyoto per al citat conveni o l'Estratègia europea sobre el canvi climàtic que marquen els objectius en la lluita contra el canvi climàtic i en la prevenció dels seus efectes adversos. També el Llibre Blanc del Transport i els Principis per al Desenvolupament Sostenible del Consell d'Europa fan èmfasi en la importància del reequilibri dels modes de transport per a un desenvolupament més sostenible. Així mateix, cal esmentar el Pacte d'Alcaldes i Alcaldesses, iniciativa de la Comissió Europea per a impulsar l'acció contra el canvi climàtic a nivell local. Aquest pacte se centra en el compromís d'assolir una reducció del 20% de gasos d'efecte hivernacle respecte les emissions de 2005, en un increment de l'eficiència energètica del 20% i de la producció d'energies renovables també del 20%. L'any 2007, Espanya presenta el segon *Plan de asignaciones* i la *Estrategia española del cambio climático*, aprovada per la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic i el Consejo del Clima, i orientada a fer front a la reducció d'emissions en els sectors difusos (aquells no sotmesos a la Directiva del mercat d'emissions). A Catalunya, el Pla Marc de Mitigació del Canvi Climàtic a Catalunya 2008-2012 és el primer document que d'una manera coordinada i integrada tracta el canvi climàtic dins el conjunt de l'acció de govern de la Generalitat de Catalunya. L'objectiu bàsic d'aquest Pla és el de reduir el creixement de les emissions dels sectors difusos al 37%, de manera que l'emissió total anual durant els anys del Protocol de Kyoto (2008-2012) no hauria de ser superior a 36,55 Mt de mitjana anual.

L'assoliment d'aquest objectiu s'estructura entorn a una sèrie de programes i subprogrames dels quals, aquells en el que el planejament territorial i urbanístic pot tenir major incidència són els següents:

- Programa 1. Reducció d'emissions en els sectors difusos
 - Subprograma 1.2 Reducció d'emissions a la construcció i l'ús dels habitatges
 - Vers la millora del comportament energètic dels edificis d'habitatges
 - Vers la introducció d'equips eficients de climatització als habitatges
 - Subprograma 1.3. Reducció de les emissions al sector serveis
 - Vers la millora del comportament energètic dels edificis de serveis
 - Vers la introducció d'equips eficients de climatització i enllumenat
 - Subprograma 1.6. Reducció d'emissions al transport i la mobilitat
 - Vers la mobilitat sostenible i el transport públic

D'altra banda, el 2012 s'aprova el Pla de l'Energia i Canvi Climàtic de Catalunya 2012-2020. Des d'una perspectiva climàtica aquest Pla inclou la planificació en matèria de política climàtica relacionada directament amb l'energia. No inclou d'altres aspectes com l'efecte embornal (boscors, agricultura, etc.), l'adaptació als impactes del canvi climàtic o el desenvolupament de models climàtics regionals.

També el 2012, s'aprova l'Estratègia Catalana d'Adaptació al Canvi Climàtic (ESCACC - Horitzó 2013-2020). Amb l'objectiu que Catalunya esdevingui menys vulnerable als impactes del canvi climàtic, defineix una bateria de mesures transversals i de mesures sectorials. Dins l'àmbit de l'urbanisme i l'habitatge, s'inclouen les següents:

- Foment de la recerca aplicada en nous materials constructius més eficients.
- Elaboració de guies de bones pràctiques per al sector de la construcció.
- Campanyes informatives en el sector.
- Elaboració de polítiques actives que fomentin la rehabilitació d'habitatges a partir de mesures d'incentivació i de programes formatius sobre la rehabilitació.
- Impuls de programes de subvencions i crèdits tous a l'estalvi i eficiència energètica en els edificis.
- Impuls a l'estalvi i l'eficiència en l'ús de l'aigua (separació aigües grises, dipòsits de pluvials, ús d'aigua regenerada, etc.) i de l'energia.

- Consideració de la capacitat de càrrega del territori en els planejaments urbanístics per tal d'impulsar criteris de compacitat en la urbanització.
- Incidir en l'ordenació territorial i urbanística, així com en la implantació i distribució d'usos del sòl, ja que la causa primera de la mobilitat "evitable" és la planificació.
- Incorporació dels impactes climàtics i, en concret, de l'increment en la freqüència i intensitat dels riscos naturals, en la planificació territorial i urbanística.
- Foment de l'establiment de criteris bioclimàtics en la construcció de nous edificis i també en la rehabilitació d'edificis i àrees urbanes.
- Promoció d'instal·lacions d'energies renovables per a autoconsum en el disseny futur de ciutats i pobles.
- Impuls dels dissenys constructius verds en les cobertes dels edificis, jardins i horts urbans.

Paisatge

El Conveni europeu del paisatge té com a objectius el foment de la protecció, la gestió i la planificació del paisatge, i l'organització a escala europea en qüestions paisatgístiques.

A Catalunya la Llei 8/2005, de 8 de juny, de protecció, gestió i ordenació del paisatge, promou el reconeixement, la protecció, la gestió i l'ordenació del paisatge per tal d'harmonitzar la preservació dels seus valors patrimonials, culturals i econòmics amb un desenvolupament sostenible.

La Llei es basa en els principis d'actuació següents:

- La necessitat d'afavorir l'evolució harmònica del paisatge d'acord amb els conceptes d'utilització racional del territori, de desenvolupament urbanístic sostenible i de funcionalitat dels ecosistemes.
- La preservació, mitjançant l'establiment de mesures protectores del paisatge, del dret dels ciutadans a viure en un entorn culturalment significatiu.
- El reconeixement que el paisatge és un element de benestar individual i col·lectiu que, a més de valors estètics i ambientals, té una dimensió econòmica, cultural, patrimonial i identitària.
- La consideració dels efectes sobre el paisatge de qualsevol actuació d'ordenació i gestió del territori, i de l'edificació.
- La necessitat de la cooperació entre les diferents administracions públiques en l'elaboració de les polítiques de paisatge.
- La promoció de polítiques de concertació pública i privada en l'adopció d'instruments i en les decisions sobre el paisatge.
- La promoció de la col·laboració de la iniciativa pública i privada en l'impuls d'actuacions, l'adopció d'instruments i la presa de decisions sobre el paisatge.
- La impulsio de la participació en les polítiques de paisatge dels agents socials, professionals i econòmics, especialment dels col·legis professionals, les universitats, les associacions de defensa de la natura i els representants de les organitzacions empresarials i sindicals.
- El foment de la formació en matèria de paisatge.

Els objectius que emanen d'aquests documents sobre els quals el planejament urbanístic té major capacitat d'incidència són els següents:

- Protegir, gestionar i planificar el paisatge per millorar-lo i/o preservar-lo.
- Integrar el paisatge en les polítiques de planificació.
- Considerar els efectes paisatgístics dels projectes d'urbanització, de creació d'infraestructures i de l'edificació.

- Mantenir tant els hàbitats i la biodiversitat com els paisatges semi-naturals.

Tal com s'ha exposat anteriorment, els objectius marc pel que fa al paisatge en l'àmbit del terme municipal de Lleida són els que estableix el Catàleg de paisatge de les Terres de Lleida, aprovat l'any 2008, atès que no han estat redactades ni aprovades -fins al moment de redacció del present informe- les directrius de paisatge que hauran de ser incorporades al Pla territorial parcial de Ponent (PTPP).

4. PRINCIPALS EFECTES AMBIENTALS POTENCIALS. CRITERIS I OBJECTIUS AMBIENTALS

4.1 SENSIBILITAT AMBIENTAL

4.1.1 Determinació de la sensibilitat ambiental

La definició de la sensibilitat ambiental té per objectiu establir quin són els àmbits que permeten amb un major nivell acollir els usos previstos, amb la finalitat de definir les alternatives sobre les zones de menor sensibilitat, o contràriament millor capacitat d'acollida.

El plànol de sensibilitat ambiental s'ha realitzat sobre cartografia 1:5.000, amb l'addició de múltiples criteris. En principi l'organització bàsica ha estat la següent:

18. MEDI FÍSIC

- Geòtops i zones d'interès geològic
- Geomorfologia. Pendants
- Geomorfologia. Orientacions
- Hidrologia superficial. Rius i rieres
- Hidrologia subterrània.

19. MEDI NATURAL

- Cobertes del sòl
- Hàbitats d'interès Comunitari
- Espais inclosos en el PEIN
- Xarxa Natura 2000

20. MEDI CULTURAL

- Patrimoni arqueològic
- Patrimoni arquitectònic

21. MEDI TERRITORIAL

- Usos del sòl
- Planejament urbanístic
- Xarxa de camins (Camins ramaders, GR, xarxa bàsica d'incendis forestals)

Per a l'obtenció del plànol de sensibilitat ambiental s'ha seguit la següent metodologia, a cada un d'aquests plànols temàtics, i en funció de les subclasses definides, s'associa un nivell de sensibilitat. Les classes de sensibilitat o d'acollida són quatre, que correspondrien als nivells d'afecció si s'ocupessin amb l'ús previst:

SENSIBILITAT

Codi	Sensibilitat	Nivell d'acollida	Codi	Sensibilitat	Nivell d'acollida
1	Baixa	Alta	3	Alta	Baixa
2	Mitjana	Mitjana	4	Molt Alta	Excloent

La composició final del plànol es fa per l'addició dels diferents plànols temàtics, quedant com a sensibilitat final la més alta del polígon d'intersecció. És a dir, en un àmbit d'intersecció de dos sensibilitats diferents, respecte a dos conceptes, en el plànol de sensibilitat ambiental queda grafiada la més alta dels dos conceptes.

En les següents taules es mostren els nivells associats, per als diferents plànols temàtics definits:

SENSIBILITAT ASSOCIADA PER A L'ELABORACIÓ DEL PLÀNOL DE SENSIBILITAT

MEDI	Concepte	SENSIBILITAT				
		ADD	B	M	A	MA
MEDI FÍSIC						
Geòtops i zones d'interès geològic	Geòtops				●	
	Zones d'interès no catalogades				●	
Geomorfologia. Pendants (1)	P < 5 %		●			
	5 %< P < 10 %			●		
	10 %< P < 20 %				●	
	> 20 %					●
Hidrologia superficial. Rius i rieres	Avinguda 10 anys					●
	Avinguda 100 anys				●	
	Avinguda 500 anys			●		
Hidrologia subterrània	Aqüífers protegits			●		
MEDI NATURAL						
Cobertes del sòl	Conreus herbacis			●		
	Conreus arboris			●		
	Bosc de coníferes				●	
	Matollars			●		
	Prats i herbassar			●		
	Vegetació de ribera				●	
	Vegetació d'Aiguamolls				●	
	Vials i aparcaments		●			
	Zones urbanes		●			
	Zones industrials		●			
	Zones nues		●			
	Zones verdes			●		
	Aigües continentals					●
Hàbitats d'Interès Comunitari	Codi 9540: Pinedes mediterrànies.			●		
Espais naturals de protecció especial		+ 1				
PEIN		+ 1				
Xarxa Natura 2000 - Zones Especials de Conservació		+ 1				
Zones humides	-	+ 1				

SENSIBILITAT ASSOCIADA PER A L'ELABORACIÓ DEL PLÀNOL DE SENSIBILITAT

MEDI	Concepte	SENSIBILITAT				
		ADD	B	M	A	MA
Plans específics de protecció	-	+ 1				
MEDI CULTURAL						
Patrimoni arqueològic	<i>Catalogat</i>					●
	<i>Possibilitat de jaciments no documentats</i>			●		
Patrimoni arquitectònic	<i>Catalogat</i>					●
Arbres i arbredes monumentals	<i>Catalogat</i>					●
MEDI TERRITORIAL						
Planejament Territorial	<i>Sol Urbà</i>		●			
	<i>Sòl de protecció especial</i>					●
	<i>Sòl de protecció preventiva</i>			●		
Usos del sòl	<i>Abocadors</i>		●			
	<i>Agrícola</i>			●		
	<i>Forestal</i>			●		
	<i>Rius i rieres</i>					●
	<i>Vies de comunicació</i>					●
	<i>Zones nues</i>		●			
	<i>Equipaments</i>		●			
	<i>Zones urbanes</i>		●			
Camins Tradicionals	<i>Camins ramaders</i>				●	
	<i>Senders de Gran Recorregut</i>				●	

LLEGENDA SENSIBILITAT:

ADD. S'addiciona n graus de sensibilitat, al polígon d'intersecció amb conceptes del mateix sub-capítol.

B: Sensibilitat BAIXA

M: Sensibilitat MITJANA

A: Sensibilitat ALTA

MA: Sensibilitat MOLT ALTA

4.1.2 Àmbits de sensibilitat més alta

- Medi físic:
 - El 89% de la superfície municipal és plana (pendents inferiors al 10%), un 8% presenta pendents compresos entre el 10% i el 20% i únicament un 3% del terme presenta pendents superiors al 20%. Les zones de major pendent es concentren als vessants dels tossals dispersos pel terme.
 - El riu Segre és el principal curs fluvial que recorre el municipi. També cal destacar la importància de la xarxa de canals, sèquies i clamors, que han fet possible el desenvolupament de l'agricultura de regadiu a l'Horta de Lleida.
 - El riu Segre al seu pas per Lleida presenta un risc d'inundació greu segons els estudis preliminars elaborats per l'ACA i la CHE.
 - Segons dades de l'Idescat (2020) el municipi de Lleida disposa de 13.777 ha de terres llaurades i de 132 ha de pastures permanents. D'aquestes, hi ha 821 explotacions amb SAU.
- Medi natural:
 - El 7,22 % de la superfície municipal de Lleida forma part de la xarxa Natura 2000 i del Pla d'Espais d'Interès Natural de Catalunya (PEIN), repartits entre els espais “Bases de Sucs i Alcarràs” i “Secans de Mas de Melons-Alfés”.
 - Segons la cartografia d'hàbitats de Catalunya a escala 1:50.000, del Departament de Medi Ambient i Habitatge, el 2,3% de la superfície del municipi de Lleida està ocupada pels hàbitats d'interès comunitari.
 - Al municipi de Lleida es localitzen diverses zones humides incloses en l'Inventari de zones humides de Catalunya.
 - Dins el municipi de Lleida hi ha vàries àrees d'interès florístic, en les quals es troben espècies vegetals protegides segons el *Catàleg de flora amenaçada de Catalunya*.
 - D'acord amb el PTPP, pel terme municipal hi discorre un dels principals eixos de connexió biològica entre ambients estèpics, el que hauria de connectar l'espai natural protegit *Secans de Mas de Melons - Alfés* amb el de *Plans de la Unilla*, a cavall entre els termes d'Alguairó i Almenar. També el Segre és reconegut pel PTPP com un dels principals eixos de connexió d'ambients fluvials.
- Medi cultural:
 - Segons les dades disponibles a l'inventari del patrimoni arqueològic del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, a Lleida es localitzen 12 jaciments arqueològics declarats com a BCIN, i estan catalogats 78 jaciments arqueològics.
 - Segons les dades disponibles a l'inventari del patrimoni arquitectònic del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, a Lleida es localitzen 15 elements del patrimoni arquitectònic declarats com a BCIN, i estan catalogats 180 elements més del patrimoni arquitectònic.
- Medi territorial:
 - Al municipi de Lleida, hi ha cinc camins ramaders classificats: Carrerada de la Cerdera a Alcoletge, Carrerada del Terme, Carrerada de la Comtessa, Carrerada de Malgovern i Carrerada de l'Horta.
 - Pel municipi de Lleida travessa el GR-3, també conegut com a Sender Central de Catalunya.
 - Les principals infraestructures de comunicació dins el municipi de Lleida són la N-240, l'AP-2, l'A-2, la C-13 i la C-12. La ciutat de Lleida compta amb una xarxa de 12 línies d'autobús urbà, i és un node Ferroviari clau per l'AVE i Rodalies de Catalunya.
 - El Pla territorial parcial de Ponent (en endavant PTPP) és el planejament territorial vigent aplicable en l'àmbit del POUM de Lleida.
 - El planejament urbanístic general vigent al municipi el constitueix el Pla general d'ordenació urbana de Lleida (PGL) 1995-2015.

4.2 CRITERIS I OBJECTIUS AMBIENTALS ESPECÍFICS.

En les següents taules es resumeix la integració d'aquests criteris ambientals. Es mostra una diagnosi general, uns efectes ambientals associats i els criteris i objectius derivats a considerar en el pla. Es jerarquitzen els criteris i objectius en relació als que tenen una especial incidència.

Les taules s'organitzen seguint els següents apartats:

- A. OCUPACIÓ I CONSUM DEL SÒL**
- B. CICLE DE L'AIGUA**
- C. AMBIENT ATMOSFÈRIC I CANVI CLIMÀTIC**
- D. GESTIÓ DE MATERIALS I RESIDUS**
- E. BIODIVERSITAT, CONNECTIVITAT ECOLÒGICA I PATRIMONI NATURAL.**
- F. PAISATGE, PATRIMONI CULTURAL I ÚS SOCIAL**

S'estableixen tres nivells de significació dels diferents criteris i objectius definits i adoptats pel pla, i que són:

- **Nivell 1.** Quan el criteri o objectiu és clau, o prioritari.
- **Nivell 2.** Quan el criteri és d'aplicació general, sense una especial significació.
- **Nivell 3.** Quan no és d'aplicació.

DIAGNOSI SINTÈTICA I OBJECTIUS AMBIENTALS DEL PLANEJAMENT

Factor	Objectiu estratègic	Objectiu específic	Diagnosi i aspectes a considerar	Criteri	Efectes ambientals associats	Prioritat	Indicadors
1 OCUPACIÓ CONSUM DE SÒL	I 1.1 Garantir una implantació eficient, en relació amb la funcionalitat, consums de recursos i adaptada a les característiques ambientals de l'àmbit i del seu entorn.	1.1.1 Evitar l'ocupació innecessària de sòl.	Lleida és un municipi amb una ocupació del sòl urbà i urbanitzable baixa, al voltant del 11% de la superfície del terme municipal. El 89% restant, és sòl no urbanitzable. Dins de l'11% de superfície de sòl urbà, el 65,2% es troba consolidat, el 33,5% es tracta de sòl apte per urbanitzar i el 1,3% restant es tracta de sòl urbà no consolidat. Les zones amb nuclis de baixa densitat es situen a l'oest del TM i corresponen a Sucs i Raimat. Les zones d'alta densitat s'ubiquen al centre del nucli poblacional i a la urbanització de la Bordeta (al sud-est del nucli) i el Secà de Sant Pere (al nord-est del nucli). Per altra banda, hi ha els desenvolupaments industrials, que es situen principalment al polígon de Vilanoveta i a la zona de Magraners, emplaçat a l'Est del TM. El riu Segre separa el nucli tradicional de la ciutat de Lleida amb la zona industrial i el barri de la Bordeta, generant al seu entorn l'espai lliure de zona verda més destacable de la ciutat. Finalment, a la banda oest del TM destaca la Horta de Lleida, amb un important desenvolupament de l'agricultura de regadiu.	Adoptar sistemes compactes, evitant la dispersió del sòl urbà i urbanitzable. Limitar l'ocupació fins a nivells adequats del sòl no urbanitzable, incidint en les d'externalitats: balanç de materials, activitats i en les infraestructures de la serveis, infraestructures i mobilitat. mobilitat i el transport d'energia.	Adoptar sistemes compactes, evitant la dispersió del sòl urbà i urbanitzable. Increment indirecte per la generació del sòl no urbanitzable, incidint en les d'externalitats: balanç de materials, serveis, infraestructures i mobilitat.	Alta	
		1.1.2 Adaptar l'ordenació a les formes de relleu evitant pendents superiors al 20%.	Lleida se situa al centre d'una gran plana de baixa altitud, d'entre 200 i 400 metres, que forma part de la Depressió Central Catalana. Les parts més baixes del terme municipal corresponen a la vall del Segre, a 140 m d'altitud. Al voltant del mateix es troba la línia de tossals que emmarquen la plana baixa al·luvial. La part oriental del terme pertany a la plana urgellenca, irrigada i transformada amb els regadius del canal d'Urgell, amb el Tossal de Moradilla (243 m) com a única elevació destacable, mentre que a la part més sud-oriental es troba el secà per excel·lència del terme que pren la configuració en clotades i altiplans característica dels perfils garriguencs. El 89% de la superfície municipal és plana (pendents inferiors al 10%), un 8% presenta pendents compresos entre el 10% i el 20% i únicament un 3% del terme presenta pendents superiors al 20%. Aquestes zones de major pendent es concentren als vessants dels diversos tossals dispersos pel terme.	Tenir en compte els condicionants del relleu per a l'ordenació, evitant la transformació del sòl en pendents superiors al 20%.	Pèrdua de sòl per erosió. Moviment de terres i generació d'externalitats (préstecs i abocadors). Modificacions en la morfologia del relleu que comporta efectes en el paisatge.	Alta	
		1.1.3 Mantenir l'estructura orgànica del territori, especialment pel que fa als espais oberts.	Els espais naturals protegits de Lleida responen majoritàriament a la protecció dels seus darrers hàbitats esteparis i aquàtics originals, que pràcticament han desaparegut i es troben altament afectats per fenòmens de degradació, fragmentació i aïllament. D'acord amb el PTPP, els espais oberts, els quals s'han de mantenir pel terme municipal hi discorre un dels principals eixos de connexió biològica entre ambients estèpics, el que hauria de connectar l'espai natural protegit Secans de Mas de Melons - Alfés amb el de Plans de la Unilla, a cavall entre els termes d'Alguaire i Almenar. El Segre és reconegut pel PTPP com un dels principals eixos de connexió d'ambients fluvials.	Cercar la continuïtat dels sistemes locals d'espais lliures i la seva relació amb els connectors i espais de major valor en els espais oberts, els quals s'han de mantenir lliures d'urbanització i d'activitats que puguin comprometre la seva funcionalitat.	Pèrdua de funcionalitat dels espais lliures i de connexió del conjunt del municipi.	Alta	
		1.1.4 Protegir els bens i les persones del risc d'incendi forestal.	El municipi de Lleida presenta un risc baix d'incendis forestals, segons el mapa bàsic de perill d'incendis forestals, excepte a les escasses superfícies forestals, on el risc és alt. En conjunt, donada la reduïda extensió i aïllament de les superfícies forestals, es pot concloure que la vulnerabilitat enfront els incendis forestals del municipi és baixa, segons el Pla especial d'emergències per incendis forestals de Catalunya (INFOCAT). Pel que fa a l'increment del risc forestal al municipi i de Lleida derivat de l'augment de temperatura provocat pel canvi climàtic, aquest es valora com a mig-alt.	Preveure infraestructures de prevenció d'incendis per tal de compartimentar les masses forestals i allunya-les dels factors de risc.	Increment del risc d'incendis forestals als límits de les àrees industrials i urbanes del municipi.	Mitja	

DIAGNOSI SINTÈTICA I OBJECTIUS AMBIENTALS DEL PLANEJAMENT

Factor	Objectiu estratègic	Objectiu específic	Diagnosi i aspectes a considerar	Criteri	Efectes ambientals associats	Prioritat	Indicadors
		1.1.5 Protegir del risc d'inundació l'àmbit, considerant el canvi climàtic.	El riu Segre al seu pas per Lleida presenta un risc d'inundació greu segons els estudis preliminars elaborats per l'ACA i la CHE. Al document de les Bases tècniques de la Proposta preliminar de planificació de l'espai fluvial a la conca del Segre (Agència Catalana de l'Aigua, 2012), es descriu que a la ciutat de Lleida es detecta una afecció important per inundació que es manifesta pel cabal de 500 anys, a ambdós marges del riu. En aquest tram, d'uns 3 km entre el parc municipal de la Mitjana i el pont Nou, queda afectada una part de la trama urbana en el marge dret fins uns 370 m (zona entre Rambla Ferran i Avinguda Segre), mentre que en el marge esquerre l'afecció s'estén fins uns 1400 m, sobrepassant el canal de Serós fins l'àrea de la Bordeta, ocupant una zona mixta d'edificacions i camps de cultius. Per la resta de cabals, la inundació queda confinada entre els murs. Aigües avall del pont Nou i fins la confluència amb el riu Femosa, la part interior del meandre Sot de Fontanet queda inundada pels cabals alts, afectant una zona de camps amb cases aïllades, i també la depuradora de Lleida. Per les crescudes de 50 i 100 anys, la taca inundable s'estén uns 725 m fins el camí vell d'Albatàrrec, i per la crescuda dels 500 anys la taca inundable s'estén fins uns 900 m, fins la carretera LL-12. Les previsions descrites a l'informe PAES de Lleida, referents als canvis que patiria la ciutat segons les projeccions climàtiques pel 2050 apunten a una variació de la precipitació mitjana anual d'entre -10% i +5%. També un augment en la probabilitat d'ocurrència d'episodis de precipitació extrema (pluges > 200mm en 24 hores), malgrat aquesta probabilitat continuaria essent baixa. També una marcada reducció de cabals a l'estiu (fins a 40% dels valors actuals) i augment de la freqüència d'aiguats extrems. Per tal de facilitar la integració de l'adaptació al canvi climàtic referent a les pluges fortes i inundacions, s'ha de preveure mesures com: situar el sòl residencial fora les zones d'inundacions i sistemes de SUDs.	Minimitzar el risc d'afectació de béns i persones pel risc d'inundació.	Danys a les persones i els bens per ocupació d'espais inundables. Inestabilitat de les lleres.	Alta	
		1.1.6 Atendre al risc químic, quan el sector es trobi proper a un establiment afectat per la legislació d'accidents greus.	Al municipi de Lleida hi ha la presència d'un establiment afectat per la normativa d'accidents greus en establiments industrials (RD 1254/1999 i posteriors modificacions) i que s'inclou i classifica tant en el Pla d'Emergència Exterior del Sector Químic de Catalunya (PLASEQCAT) com en el Mapa de Protecció Civil de Catalunya. La indústria es classifica amb el nivell de risc alt.	Minimitzar el risc d'afectació de béns i persones pel risc químic.	Increment del risc químic.	Mitja	
		1.1.7 En cas d'existència de sòls contaminats supeditar qualsevol actuació als criteris de l'agència de residus.	Al municipi de Lleida existeixen diverses activitats extractives, principalment de grava, que es troben ja finalitzades. Malgrat, de forma puntual, hi ha la presència d'alguna activitat extractiva de grava i guix que actualment es troba en funcionament. Aquestes activitats tenen risc de contaminar els sòls, per la qual cosa, estan supeditades als criteris de l'ARC. Llavet d'aquests punts no es detecten zones de sòls contaminats en altres àmbits del municipi.	Evitar la contaminació dels sòls, i tenir en consideració la compatibilitat dels dipòsits de residus, especialment els de Classe II, amb els sòls residencials i els usos vulnerables.	Contaminació del sòl. Incompatibilitat d'usos amb sòls contaminats.	Mitja	
		1.1.8 Atendre als riscos geològics en l'ordenació.	S'han analitzat els riscos geològics a Lleida, que a més dels derivats dels associats a la hidrologia, especialment per que fa al riu Segre, es tracta de esllavissades localitzades, en els marges de les rieres i en les activitats extractives.	Valorar els riscos geològics i ordenar els espais tenint-los en consideració.	Riscos per a béns i persones associats als riscos geològics.	Mitja	
		1.2 Definir l'ordenació i els usos potenciant la seva plurifuncionalitat i autonomia.	1.2.1 Aconseguir centralitats i espais públics continus i accessibles.	La ciutat de Lleida és una ciutat compacta però amb una elevada presència de verd urbà gràcies a l'existència de parcs urbans. L'exemple més destacable és el Segre, que travessa la ciutat i que és alhora un gran parc urbà i un espai natural fluvial que s'integra a la trama urbana. També els turons de la ciutat, com la Seu Vella o el Turó de Gardeny i els vessants de les terrasses fluvials com el Secà de Sant Pere, conformen espais enjardinats amb categoria paisatgística.	Generar espais públics integrats en el conjunt del pla i connectat a la xarxa d'espais públics de l'entorn del mateix pla. En aquests s'inclouen els espais lliures, els equipaments i la vialitat cívica, i la xarxa de camins en els espais oberts.	Pèrdua de cohesió social del municipi derivat d'una falta d'accés als serveis i equipaments per part de la població.	Alta
			La ciutat de Lleida disposa de 239,21 hectàrees equivalents de verd urbà.				

DIAGNOSI SINTÈTICA I OBJECTIUS AMBIENTALS DEL PLANEJAMENT

Factor	Objectiu estratègic	Objectiu específic	Diagnosi i aspectes a considerar	Criteri	Efectes ambientals associats	Prioritat	Indicadors
			També tenen rellevància els espais naturals lligats a la presència d'aigua, zones de ribera i aiguamolls del riu Segre, marges de séquies i clamors, i zones humides de basses de reg. El camí del riu és una proposta de recuperació i ordenació d'usos de l'entorn del riu Segre al seu pas pel municipi Lleida.Es tracta d'un recorregut per a vianants i ciclistes.				
		1.2.2 Aconseguir un planejament equilibrat socialment i quant a barreja d'usos, assegurant l'accés a l'habitatge, als equipaments públics, als espais lliures i als serveis.		Accessibilitat a l'habitatge, als equipaments, als espais lliures i als serveis (mobilitat, gestió de residus, ...)		Alta	
1.3 Possibilitar una mobilitat sostenible mitjançant la planificació integrada dels usos del sòl i del transport públic.	1.3.1 Valorar i/o aconseguir la capacitat de les xarxes de connexió per assegurar connectivitat, prioritant els modes actius i el transport col·lectiu.	Les principals infraestructures de comunicació dins el municipi de Lleida són la N-240 (carretera estatal que uneix Tarragona amb Bilbao, passant per Lleida); l'AP-2 (autopista que enllaça Lleida amb Barcelona i Saragossa); l'A2 (autovia que connecta Lleida amb Barcelona i Madrid); la C-13 i C-12 (carreteres autonòmiques que connecten Lleida amb el Pirineu i les Terres de l'Ebre). L'Autovia A2 és una de les principals vies de comunicació pel transport de mercaderies i passatgers. La ciutat de Lleida compta amb una xarxa de 12 línies d'autobús urbà gestionades per Autobusos de Lleida. A més, hi ha dues línies addicionals que connecten amb Alpicat i Torrefarrera, tot i que també fan parades dins de la ciutat. També disposa d'una estació d'autobusos amb rutes que connecten amb altres ciutats, amb serveis regulars cap a Barcelona, Saragossa i altres. A més a més, Lleida és un node ferroviari clau a Catalunya, ja que, disposa d'estació de tren d'alta velocitat (AVE) i del servei de Rodalies de Catalunya (amb 4 línies, dues operades per Ferrocarrils de la Generalitat i les altres dues per Renfe Operadora). Actualment està prevista la implantació d'una nova terminal intermodal pel transprot de mercaderies amb ferrocarril al municipi de Lleida. Per altra banda, la memòria de l'Inventari de Camins Municipals de Lleida (2019) comprèn 228 camins amb una longitud total de 479,04 Km. També pel municipi hi travessa el GR-3, conegut com a Sender Central de Catalunya, que transcorre per diverses comarques de l'interior de Catalunya. Segons el PAES 2020, a Lleida, la mobilitat intermunicipal és responsable de més de la meitat de les emissions de gasos d'efecte hivernacle i consum energètic, malgrat la mobilitat intermunicipal suposa el 23% dels desplaçaments al municipi. Les actuacions del Pla referents a la mobilitat es centren en reduir els desplaçaments en vehicle privat (pla mobilitat urbana). Així mateix, el El Pla de Mobilitat Urbana de Lleida disposa d'un un conjunt de 68 mesures enfocades a assolir l'objectiu de la millora de la mobilitat al municipi de Lleida, estimant un estalvi de les emissions del 3%.	Facilitar els desplaçaments amb modes de transport no motoritzats per evitar l'ocupació del sòls per increment de xarxes i l'emissió de gasos contaminants i GEH, associats a la seva utilització.	Increment de les externalitats, per increment de la mobilitat. Increment de mobilitat sobre xarxes prèvies, incrementant els efectes derivats de soroll, emissió de contaminants i GEH.	Alta		
1.4 Ordenar tenint en compte l'eficiència energètica i la sostenibilitat del model urbà.	1.4.1 Establir una ordenació energèticament eficient.	Lleida presenta doncs un nivell de dependència energètica quasi absolut. La presència de fonts d'energia fotovoltaica ha anat incrementant substancialment els darrers anys, però són encara del tot insuficients. Amb dades del PAES 2020, es distingeix: La producció d'energia hidroelèctrica, amb 4 centrals minihidràuliques en funcionament l'any 2008, i una potència total de 2.815 kW. La producció d'energia solar fotoelèctrica: amb 35 instal·lacions l'any 2008, i una potència total de 1.782 KW. Actualment (2025), al municipi s'emplacen també diferents plantes solar fotovoltaiques, amb les seves línies d'evacuació, autoritzades o en servei, com son: Forec 2018 (de 4,050MW); PSFV Variant Sud (de 2,25 MW) o PSFV Sol del Segre I (de	Incidir en les alineacions per a preveure les orientacions que es generin en l'edificació.	Ordenar els espais lliures considerant els efectes microclimàtics d'illa de calor. Preveure en l'ordenació la compatibilitat amb la generació d'energies renovables.	Increment de GEH.	Alta	

DIAGNOSI SINTÈTICA I OBJECTIUS AMBIENTALS DEL PLANEJAMENT

Factor	Objectiu estratègic	Objectiu específic	Diagnosi i aspectes a considerar	Criteri	Efectes ambientals associats	Prioritat	Indicadors	
2 CICLE DE L'AIGUA	2.1 Prevenir el risc d'inundació, evitant l'afectació a béns i persones.	2.1.1 Prevenir el risc	21,50MW). Així com d'altres actualment en tramitació com: PSF Atlas Green Energy (de 4,5 MW) o PSFV La Femosa (de 2,40MW).					
			La producció d'energia de fonts no renovables: de cogeneració i de grups electrògens, actualment les de major pes al municipi, amb 2 instal·lacions i una potència de 7.522 kW.					
			Segons dades del document Línies elèctriques aèries i subterrànies a Catalunya (2003) Lleida ciutat, disposa de 335,44 km de línies aèrees i 190,34km de línies soterrades.					
			1.5 Ordenar considerant els bens culturals i el catàleg de masies i cases rurals com elements d'estructura, ja sigui en el sòl urbà com en els espais oberts.	1.5.1 Protegir elements de patrimoni cultural catalogats.	S'ha fet un recull de tota la informació disponible dels béns catalogats, tant en el sòl urbà i urbanitzables com en els espais oberts. Al catàleg....	Evitar l'afectació a béns patrimonials catalogats.	Afecció a béns culturals.	Alta
		1.5.2 Integrar els elements catalogats a l'ordenació definida del planejament.	En base a tots els bens catalogats, i la xarxa de camins existents s'ha avaluat la seva accessibilitat, i si certament aquests elements generen algun tipus d'estructura en el municipi.	Adoptar i garantir accessos a tots els elements catalogats, i establir-los com a fites, relacionats preferiblement amb l'espai públic, en l'ordenació del pla.	Pèrdua d'accessibilitat dels bens catalogats i del seu caràcter d'estructura en el municipi, especialment en els espais oberts.	Alta		
		2.1.2 Mantenir les condicions hidrològiques de la conca i el seu comportament davant de les pluges ordinàries i les avingudes extraordinàries.	El riu Segre, principal curs fluvial que recorre el municipi, és a més un important element vertebrador del territori. A banda del riu, cal destacar la importància de la xarxa de canals, sèquies i clamors, que han fet possible el desenvolupament de l'agricultura de regadiu a l'Horta de Lleida.	Evitar els canvis de les condicions hidrològiques de la conca.	Alteració de les condicions de drenatge per canvi de les condicions hidrològiques de la conca.	Alta		
			El marge dret del riu Segre és regat pel Canal de Pinyana, excepte les zones de Raïmat i Sucs, que són abastides per les sèquies derivades del canal de Catalunya i Aragó. Al marge esquerre fonamentalment hi arriben els regadius del Canal d'Urgell.					
			El tram del riu Segre al seu pas per Lleida ha estat objecte de nombrosos estudis i presenta un risc d'inundació greu segons els estudis preliminars elaborats per l'ACA i la CHE.					
			No es genera inestabilitat a la llera del riu Segre. Malgrat el riu Noguera, (que es troba entubat) no disposa de capacitat suficient per absorbir les avingudes extraordinàries amb les condicions actuals de conca.					
			Les clamors son sistemes de transport d'aigua que funcionen com a xarxa de drenatge i xarxa de reg.					
	2.2 Protegir la xarxa hídrica i els espais fluvials.	2.2.1 Protegir les masses d'aigua i els espais fluvials.	El riu Segre és el principal curs fluvial que recorre el municipi. També cal destacar la importància de la xarxa de canals, sèquies i clamors, que han fet possible el desenvolupament de l'agricultura de regadiu a l'Horta de Lleida. El marge dret del riu Segre és regat pel Canal de Pinyana, excepte les zones de Raïmat i Sucs, que són abastides per les sèquies derivades del canal de Catalunya i Aragó. Al marge esquerre fonamentalment hi arriben els regadius del Canal d'Urgell. A les zones més properes al riu	Adequar les propostes d'ordenació a la zonificació hidràulica seguint els criteris de l'Agència Catalana de l'Aigua.	Increment de la pressió sobre els cursos superficials, i especialment a la riera de Rubí, i els seus afluents amb un alt nivell d'urbanització.	Alta		

DIAGNOSI SINTÈTICA I OBJECTIUS AMBIENTALS DEL PLANEJAMENT

Factor	Objectiu estratègic	Objectiu específic	Diagnosi i aspectes a considerar	Criteri	Efectes ambientals associats	Prioritat	Indicadors
			s’hi conserven els regs més antics, al marge dret la sèquia de les Planes i al marge esquerre les sèquies de Fontanet i de Torres. Al TM es localitza la massa d’aigua subterrània dels al·luvials del Baix Segre. Aquesta unitat abasta els al·luvials dels rius Noguera Ribagorçana des d’Alfarràs cap el sud i Segre des de Sant Llorenç de Mongai cap el sud, arribant fins a la confluència del riu Cinca i el Segre.				
	2.3 Garantir la disponibilitat de l’aigua i fomentar-ne l’estalvi i la reutilització.	2.3.1 Garantir la disponibilitat d’aigua.	La xarxa municipal d’abastament rep les aigües de la Mancomunitat de Pinyana, que capta les aigües procedents del riu Noguera Ribagorçana a través de l’embassament de Santa Anna. Aquesta aigua rep un tractament de precloració en origen, es transporta fins a l’ETAP de les Basses, on es realitza la cloració. A partir d’aquí, una part de l’aigua es dirigeix directament a la xarxa de distribució, i l'altra part arriba als dipòsits de la Seu Vella que distribueixen l’aigua a pràcticament tota la ciutat. La xarxa disposa de sis dipòsits, el més gran és el de la Seu Vella, amb 15.000 m3 de capacitat, seguit del de Caparrella (1.500 m3), Cimalsa (500 m3), Secà de Sant Pere (450 m3) i del dipòsit de Llívia (90 m3). Des de la xarxa de distribució del barri de Cappont en surt una canonada que abasteix als municipis d’Albatàrrec i Sudanell. El canal de Catalunya i Aragó abasteix els nuclis de Sucs-Suquets i Raïmat. L’aigua, que arriba des de la sèquia d’Alpicat, és potabilitzada mitjançant dues petites ETAPs. Per últim, el polígon industrial del Segre és abastit per la sèquia de Fontanet. Pel que fa a l’àmbit de l’Horta, la xarxa d’abastament d’aigua potable urbana dóna servei seguint un esquema de distribució recolzat en la xarxa de camins. Per altra banda, algunes activitats situades a l’Horta, com indústries i granges, s’abasteixen directament dels braçals de reg. La distribució dels consums d'aigua és, segons fonts municipals, majoritàriament per a usos domèstics (66%), seguit dels usos industrials (21%), dels consums municipals (que contemplen el reg de zones verdes urbanes i la neteja viària) (10%) i en últim lloc del subministrament a tercers (3%).	Suficiència de les xarxes d’abastament.	Increment del consum d’aigua, que posi en risc les fonts d'abastament.	Mitja	
		2.3.2 Ajustar les fonts de subministrament i la qualitat al seu destí i ús.	Actualment a Lleida no hi ha cap xarxa diferenciada d’aigües no potables per a usos propis dels espais lliures, malgrat si que es porta a terme en la gestió de l’espai públic l’ús d’aigua no de xarxa pel seu manteniment. L’existència de l’EDAR en el propi municipi comporta un important recurs susceptible de ser aprofitat per la la millora de leficiència en l’ús de l’aigua.	Preveure xarxes diferenciades per a les diferents qualitats i usos. Adoptar sistemes separatius per les de les aigües pluvials i residuals del sector, permetent la reutilització directe de les aigües pluvials.		Mitja	
	2.4 Preservar i millorar la qualitat de l’aigua.	2.4.1 Assegurar l’evacuació de les aigües de sanejament.	La xarxa de sanejament de Lleida està formada per un total de 265 km de canonades, de les quals 27 corresponen a xarxes d’aigües pluvials i 238 a xarxes d’aigua residual. El nivell de cobertura de la xarxa de sanejament és del 96% de la població de Lleida, i la resta inclou alguna part del disseminat i trams del Noguerola al seu pas per zones consolidades. Les aigües pluvials recollides s’aboquen directament al riu Segre, mentre que el destí de les aigües residuals és l’EDAR de Lleida que va entrar en funcionament l’any 1994 i es va ampliar al 2010. Aquesta rep les aigües de l’àrea urbana i polígons industrials de Lleida i del municipi d’Alpicat, i està dissenyada per assumir un cabal potencial de 70.000 m3/dia pel que es dedueix que el nivell de saturació és del 84%. Les aigües depurades s’aboquen al riu Segre.	Garantir la connectivitat amb el sistema públic de sanejament en alta.	Contaminació de les aigües superficials, per abocament d’aigües residuals.	Mitja	
		2.4.2 Preservar i millorar la qualitat de l’aigua.	La xarxa de sanejament de Lleida està formada per un total de 265 km de canonades, de les quals 27 corresponen a xarxes d’aigües pluvials i 238 a xarxes d’aigua residual. Les aigües pluvials recollides s’aboquen directament al riu Segre, mentre que el destí de les aigües residuals és l’EDAR de Lleida, que, un cop depurades, s’aboquen al riu Segre.	Assegurar la qualitat de les aigües abocades a la llera pública.	Contaminació de les aigües superficials, per aigües d’escolament superficial sobre superfícies construïdes i amb usos intensius, com vialitat i aparcaments.	Mitja	

DIAGNOSI SINTÈTICA I OBJECTIUS AMBIENTALS DEL PLANEJAMENT

Factor	Objectiu estratègic	Objectiu específic	Diagnosi i aspectes a considerar	Criteri	Efectes ambientals associats	Prioritat	Indicadors
3 ATMOSFÈRIC I CANVI CLIMÀTIC	AMBIENT	3.1 Reduir i/o compensar les emissions de GEH.					
			D'altra banda, les principals pressions a les què està sotmesa la massa d'aigua subterrània són les dejeccions ramaderes, l'agricultura intensiva i els abocaments industrials, pel que s'observa una elevada presència de nitrats (concentració mitjana a la massa superior a 50 mg/l). A més, tot el municipi de Lleida s'inclou dins les zones vulnerables a la contaminació per nitrats, segons Decret 476/2004, de 28 de desembre.				
			El municipi de Lleida te el 71,7% de la seva superfície d'estructura agrària; el 14,1% és d'estructura forestal, el 12,5% és d'estructura urbana i el 1,7% restant correspon a aigües continentals.	Definir una ordenació amb alts estàndards de sostenibilitat, incloent l'energia, el cicle de l'aigua i els materials i residus, valorant les preexistències.	Increment de les emissions de GEH.	Alta	
			La capacitat embornal i de segrest de carboni és menor als sòls agraris comparativament amb els sòls forestals.	Preveure la compensació dels embornals existents, principalment els conreus i els espais forestals.			
		3.2 Preservar la qualitat de l'aire.	3.2.1 Evitar exposar la població a alts nivells de contaminació atmosfèrica.	La qualitat de l'aire al municipi de Lleida respon a l'activitat que es desenvolupa a cada una de les seves àrees consèntriques al nucli poblacional. Sent aquest nucli la zona amb una qualitat de l'aire més baixa i que va millorant a mesura que s'agafa distància.	Reduir les emissions de contaminants, incidint sobre les activitats i la mobilitat atmosfèrica elevats.	Exposició a nivells de contaminació	Alta
			Al nucli: l'aire es caracteritza per tenir valors mitjans de l'ordre dels 15,7µg/m³ de NO2 i d'aproximadament 26µg/m³ de PM10.				
			A les perifèries del la superfície municipal (límit nord-oest i sud-est): l'aire es caracteritza per tenir valors mitjans de l'ordre dels 4,5µg/m³ de NO2 i d'aproximadament 22µg/m³ de PM10.				
			A la zona intermitja entre el nucli i les perifèries: l'aire es caracteritza per tenir valors mitjans d'entre els 7,7 i 6µg/m³ de NO2 i d'aproximadament de 26µg/m³ de PM10.				
			El municipi de Lleida disposa del Protocol d'actuació davant un episodi de contaminació de l'aire aprovat al 2019.				
			El sector industrial de la ciutat de Lleida es concentra a l'est del TM amb el Parc empresarial Entrevies; el polígon industrial del Segre; el polígon industrial mecanova; el polígon industrial Lleidaparc; el polígon industrial del camí dels Frares; minipolígon les Canals, etc.				
		3.3 Mantenir la població exposada a nivells acústics permesos per la legislació.	3.3.1 Mantenir la població exposada a nivells acústics permesos per la legislació.	El municipi de Lleida va aprovar el seu mapa de capacitat acústica al novembre de 2017.	Garantir que els nivells de soroll a l'àmbit es situen per sota dels valors límits d'usos amb nivells diferents de Capacitat Acústica del municipi.	Exposició a nivells de soroll elevats en els límits d'usos amb nivells diferents de sensibilitat, i de infraestructures viàries i ferroviàries.	Alta
				S'observa com tota la part del nucli poblacional presenta valors, principalment, de capacitat alta (A4) i de capacitat moderada (B1). Existeix una zona classificada amb sensibilitat baixa (C1) corresponent a la Fira de Lleida.	Ordenar el municipi tenint en consideració les principals fonts de soroll.		
				S'observa una zona clarament diferenciada que correspon al sector del Polígon industrial del Segre, que presenta valors de capacitat baixa (C2).			
				Per altra banda, el municipi també presenta zones de sensibilitat alta (A1 i A3) corresponent a les zones de cases rurals disseminades.			
				El municipi també te declarada zona de sensibilitat acústica baixa (C3) que correspon a la xarxa viària que l'envolta o el travessa.			
				Al municipi de Lleida, no hi ha cap zona d'especial protecció de la qualitat acústica (ZEPQUA).			
		3.4 Limitar la generació de necessitats d'enllumenat exterior (públic i privat) i evitar-ne els fluxos hemisferi superior, la intrusió lluminosa i l'impacte negatiu sobre els organismes vius.	3.4.1 Millorar l'eficiència de l'enllumenat i reduir la intrusió lluminosa.	El municipi te diferents zonificacions lumíniques:	Garantir els nivells d'il·luminació adequats sense intrusió lluminosa.	Efectes derivats de l'impacte lumínic.	Mitja
				El centre i nuclis poblacionals disseminats es classifiquen com a zones de protecció moderada (E3)			
				Tot l'entorn a aquest nucli urbanitzat es classifica com a zona de protecció alta (E2)			
				A l'àrea del PEIN Mas de Melons-Alfés es classifica com a zona de protecció màxima (E1)			
				Al municipi de Lleida no hi ha cap punt de referència o àrea d'influència de protecció del cel nocturn.			
				El PAES 2020 de Lleida promou la reducció del consum elèctric de l'enllumenat públic i millora de la seva eficiència a través de la valoració			

DIAGNOSI SINTÈTICA I OBJECTIUS AMBIENTALS DEL PLANEJAMENT

Factor	Objectiu estratègic	Objectiu específic	Diagnosi i aspectes a considerar	Criteri	Efectes ambientals associats	Prioritat	Indicadors
			i reducció de la il·luminació d'edificis i elements emblemàtics de la ciutat, durant determinades franges horàries nocturnes i en funció de cada tipologia d'element. Entre les mesures a aplicar, es descriuen les següents: reduir al potència de les bombetes; reduir les hores de funcionament en base a un horari diari anual ajustat i reduir el número d'edificis i elements emblemàtics il·luminats.				
	3.5 Regular la implantació de les instal·lacions de elèctriques i radioelèctriques. radiocomunicació i de transport d'energia elèctrica, per tal de minimitzar els seus efectes sobre els éssers vius i el paisatge.	3.5.1 Regular les instal·lacions de elèctriques i radioelèctriques.	Al TM destaca la subestació elèctrica de Lleida, un punt de connexió amb la xarxa de transport d'alta tensió (Red Eléctrica Española), que distribueix energia a tota la ciutat i part dels municipis veïns. La xarxa cobreix tot el terme municipal, amb ramificacions cap als polígons industrials (El Segre, Camí dels Frares, Pla de Vilanoveta, etc.). Zones com Raimat i Sucs també reben subministrament a través d'infraestructura integrada en el sistema general, tot i estar més allunyades del nucli urbà. Aquests creuen sòls urbans, espais oberts,, amb la única lògica que el propi transport d'energia.	Corregir afectacions d'esteses elèctriques existents i establir directrius per evitar o minimitzar l'efecte de noves instal·lacions.	Efectes sobre els éssers vius i el paisatge.	Mitja	
	3.6 Regular la contaminació odorífera.	3.6.1 Evitar la contaminació odorífera i l'afectació a les poblacions properes.	Les unitats d'olor tolerables depenen de la tipologia d'olors, del que s'anomena to hedònic. Si són olors molestes, el llinar de tolerància és més baix, si són olors agradables és més alt. La generació de males olors depèn del tipus d'activitat duta a terme, sent més propenses a generar-ne els dipòsits de residus o activitats alimentàries, per exemple. En tot cas, qualsevol activitat generadora de potencials males olors quedarà subjecta a la normativa, requisits o recomanacions que s'estableixin a la seva autorització, llicència o comunicació ambiental.	Garantir uns nivells de contaminació odorífera que no generin molèsties a la població.	Generació d'olors.	Alta	
4 GESTIÓ MATERIALS RESIDUS	DE 4.1 Garantir la compatibilitat de l'ordenació amb la qualitat del sòl, evitar la seva contaminació i la correcte gestió dels residus.	4.1.1 Assegurar la gestió dels materials generats pel pla segons la seva tipologia.	La transformació del sòl, ja sigui per la seva urbanització, o per les activitats, comporta la demanda de recursos i la generació de residus. Al llarg del temps, malgrat els processos de transformació s'han accelerat, també s'ha incrementat els processos de reutilització de recursos, el reciclatge, i la reducció de la producció de residus. Lleida, és un municipi que pateix de manera poc significativa aquesta realitat, amb una transformació de sòl baixa, i alhora, amb presència d'activitats d'extracció de materials poc representava al municipi. Aquestes zones d'activitat extractiva són fonts d'oportunitat per a la gestió tant de recursos com de gestió dels residus en la seva fase de tancament.	Actuar segons criteri de l'Agència Incompatibilitat d'usos amb sols contaminants. Minimitzar els impactes generats pel moviment de terres, l'extracció de materials i la gestió dels residus.		Mitja	
	4.2 Valorar la tipologia de materials, inclosos els residus, d'infraestructures de gestió de residus. per reduir les demandes dels nous plans, assegurant la seva correcta gestió.	4.2.1 Dotar el pla de gestió de	El municipi de Lleida disposa dels següents sistemes per la recollida i reciclatge dels residus: Sistema porta a porta als barris de Vila Montcada i Ciutat Jardí. Sistema de contenidors a la via pública (paper/cartó, envasos, vidre, orgànic i rebuig) a la resta del sòl urbà. Sistema de deixalleria: La deixalleria central de Pardinyes; les deixalleries fixes (La Bordeta, La Mariola, l'Estació i Sucs i Raïmat) i la deixalleria mòbil. La recollida de residus de la ciutat es realitza a través de la unió temporal d'empreses ILNET formada per ROMERO-POLO, S.A. - VALORIZA, S.A. La gestió dels residus de rebuig es duu a terme a través de la planta de triatge de resta del “Centre de Tractament de Residus del Segrià” (Codi Gestor E-1405.13), situat al municipi de Montoliu de Lleida. Un cop triats els materials aprofitables, la fracció restant es trasllada al dipòsit controlat del Centre de Tractament de Residus del Segrià. La fracció orgànica es gestiona a través de la “Planta de Compostatge del Centre de Tractament de Residus del Segrià”.	Ordenar el desenvolupament de l'activitat constructiva amb l'objectiu de minimitzar els impactes associats als materials utilitzats i fomentar-ne la durabilitat, la reutilització i el reciclatge.	Increment de la generació de residus.	Mitja	

DIAGNOSI SINTÈTICA I OBJECTIUS AMBIENTALS DEL PLANEJAMENT

Factor	Objectiu estratègic	Objectiu específic	Diagnosi i aspectes a considerar	Criteri	Efectes ambientals associats	Prioritat	Indicadors
5 SOSTENIBILITAT I ECOEFICIÈNCIA EN EL MODEL URBÀ	5.1 Limitar l'ús d'energia en el planejament, reduint les emissions de GEH.	4.2.2 Reduir l'ús de materials i la generació de residus.	També els serveis municipals recullen els residus dipositats als contenidors de reciclatge que es gestionen a través de diferents gestors autoritzats per l'ARC així com els residus peril·losos.				
			Les activitats extractives i els dipòsits de residus son cares d'una bona o mala gestió de materials. Les extractives generen recursos directes, i els dipòsits acullen el rebuig. La disminució de l'activitat en ambdues significa una bona salut dels processos de reutilització i reciclatge, generant menys explotació i menys rebuig.	Portar a terme un mapa de recursos en el Consum de sòl per a l'extracció de Mitja marc de les estratègies 5R que aflori materials i la generació de residus.			
			Per tant, la presència d'activitats extractives i de dipòsits de residus és un indicador del gran impacte associat al consum de materials, i al dèficit de reutilització.	oportunitats i limiti la petjada dels materials utilitzats.			
			En tot cas, aquestes instal·lacions, malgrat la capacitat de reutilització que tenen, especialment els dipòsits, son l'inici i el final dels processos de consum, i és en els processos intermedis on es concentra l'eficiència.				
5 SOSTENIBILITAT I ECOEFICIÈNCIA EN EL MODEL URBÀ	5.1 Limitar l'ús d'energia en el planejament, reduint les emissions de GEH.	5.1.1 Reduir el desequilibri entre la demanda i la producció d'energia del planejament.	Al municipi s'emplacen actualment diferents plantes solar fotovoltaïques, amb les seves línies d'evacuació, autoritzades o en servei, com son: Forec 2018 (de 4,050MW); PSFV Variant Sud (de 2,25 MW) o PSFV Sol del Segre I (de 21,50MW). Així com d'altres actualment en tramitació com: PSF Atlas Green Energy (de 4,5 MW) o PSFV La Femosa (de 2,40MW).	Preveure sistemes de producció d'energia en el pla.	Increment d'emissió de GEH.	Mitja	
			Les dades de red electrica de 2024 mostren que la eòlica lidera amb el 23,3% de l'estructura de generació nacional, seguida per la nuclear (20%), la solar fotovoltaica (17%), el cicle combinat (13,6%), la hidràulica (13,3%), cogeneració (6,2%), el fuel i gas (1,7%), el carbó (1,2%) i els residus (0,5%) com a principals tecnologies del mix.	Possibilitar la implantació d'energies renovables, prioritzant espais construïts i sòls ja transformats.			
			Actualment, Lleida compta amb l'Ordenança Reguladora de la incorporació de sistemes de captació d'energia solar per a usos tèrmics.				
			5.1.2 Millorar l'eficiència energètica de la urbanització reduir la seva contribució al canvi climàtic.	La planificació urbanística ha de preveure mitigar els impactes sobre l'àmbit territorial que poden accentuar la vulnerabilitat al canvi climàtic. S'ha de preveure, així, un planejament de la nova ordenació de l'espai en consideració a les mínimes afectacions sobre:	Incidir sobre les característiques constructives de la urbanització. Valorar amb la possibilitat d'emissió de els elements d'urbanització respecte al contaminants i GEH. seu cicle de vida.		
			Les masses d'aigua. Al règim d'inundabilitat. La biodiversitat (flora i fauna). La qualificació del sòl. Les pèrdues de sòl agrícola.				
5 SOSTENIBILITAT I ECOEFICIÈNCIA EN EL MODEL URBÀ	5.1 Limitar l'ús d'energia en el planejament, reduint les emissions de GEH.	5.1.3 Millorar l'eficiència energètica de les edificacions i reduir la seva contribució al canvi climàtic.	La millora de les condicions d'urbanització no només afecten a la tipologia dels materials o instal·lacions finalment construïdes, sinó també la contribució de l'espai públic a la millora de els condicions climàtiques, i per tant, també reduir la demanda.	Incidir sobre les característiques constructives de les edificacions, com amb la possibilitat d'emissió de capacitat tèrmica, aïllament o control de contaminants i GEH. la radiació.	Increment de la demanda energètica, Mitja		
			La contribució de les edificacions a les emissions està relacionada amb la seva certificació energètica. Actualment ja hi ha una base de dades important per poder valorar el parc d'habitatge.				
			El municipi de Lleida actualment disposa del 56% dels seus habitatges certificats amb categoria energètica E, seguit del 16% com a G; el 12% com a F i el 9% com a D.				
			La representació municipal dels edificis classificats amb categories energètiques més eficients, com la C, B i A és, respectivament, del 4%, 2% i 1%.				
5 SOSTENIBILITAT I ECOEFICIÈNCIA EN EL MODEL URBÀ	5.1 Limitar l'ús d'energia en el planejament, reduint les emissions de GEH.	5.1.4 Minimitzar la pèrdua de la capacitat embornal i d'estoc dels sòls, reduint l'emissió de GEH.	Segons el mapa de cobertes actual, el municipi de Lleida disposa de 15.214,334 ha de sòl agrícola (71,69%); 2.996,023 ha (14,12%) de sòl forestal; 2.655,750 ha (12,51%) de sòl urbà i 355,602 ha (1,68%) son d'aigües continentals.	Compensar la pèrdua de la capacitat embornal amb la restauració dels sòls, en de GEH. coherència amb el Pla Especial d'Extractives que s'està portant a terme, i fer-ho extensiu a totes les activitats amb un important consum de sòl.	Pèrdua de capacitat embornal i emissió Mitja		
			La capacitat embornal i de segrest de carboni és menor als sòls agraris comparativament amb els sòls forestals.				

DIAGNOSI SINTÈTICA I OBJECTIUS AMBIENTALS DEL PLANEJAMENT

Factor	Objectiu estratègic	Objectiu específic	Diagnosi i aspectes a considerar	Criteri	Efectes ambientals associats	Prioritat	Indicadors
	5.2 Establir estratègies per reduir la demanda d'aigua, limitant el consum, millorant l'eficiència, i afavorint les estratègies de reutilització.	5.2.1 Reduir el consum d'aigua.	L'Horta de Lleida és l'espai agrari d'uns 5 quilòmetres a la rodona que envolta la ciutat de Lleida. La seva delimitació coincideix amb els límits actuals del terme municipal de Lleida amb una extensió aproximada de 19.000 hectàrees. Els horts s'alimenten a través de basses de regulació de reg, de sistemes de bombament i d'una xarxa secundària de reg, que permet tenir reg a pressió a cada parcel·la. A l'àmbit urbà, el verd té un alta potencial de regulació climàtica a la ciutat, i per tant relacionat amb l'evapotranspiració de les plantes. Potenciar només espècies adaptades a les condicions d'aridesa, i per tant amb potencials d'evapotranspiració baixos, pot contribuir també a una disminució de la capacitat de millora de l'efecte illa de calor. La ciutat de Lleida és una ciutat compacta però amb una elevada presència de verd urbà que ve donada en bona part per la existència de grans peces urbanes tractades com a parcs urbans que tenen sentit paisatgístic i territorial. Així el punt més potent és el corredor fluvial que travessa la ciutat, i que és alhora un gran parc urbà i un espai natural fluvial que s'integra a la trama urbana. També els turons de la ciutat, com la Seu Vella o el Turó de Gardeny i els vessants de les terrasses fluvials com el Secà de Sant Pere, conformen espais enjardinats amb categoria paisatgística. Lleida disposa de 239,21 hectàrees equivalents de verd urbà i de 187,87 hectàrees d'espais verds. Segons les dades dels últims anys (2013-2023) la tendència en el consum d'aigua al municipi de Lleida és la de reducció. El consum principal es dona al servei de xarxa domèstic (61,5%) davant dels consums d'activitat i fonts pròpies (que representen el 38,5% restant).	Incidir sobre el còmput de superfícies d'espai públic i la seva gestió en relació al cicle de l'aigua.	Increment del consum d'aigua.	Mitja	
		5.2.2 Fomentar l'estalvi i la reutilització de l'aigua.	L'aigua, recurs essencial per l'economia i la societat de les Terres de Lleida, és l'element de transformació per excel·lència d'aquest territori marcadament àrid. Gràcies a l'aportació dels tres grans rius pirinencs, (el Segre i els dos afluent Noguera Pallaresa i Noguera Ribagorçana), bona part del territori es troba permanentment hidratat per una complexa i antiga xarxa de reg, i la ciutat de Lleida gaudeix d' una aigua de boca d'una bona qualitat. D'altra banda el riu Segre al seu pas pel municipi actua d'eix vertebrador a nivell urbanístic, ambiental i patrimonial. Lleida disposa de l'ordenança reguladora dels abocaments al sistema públic de sanejament amb la finalitat de protegir la conca receptora, minimitzar l'arribada d'aigües blanques al sistema de Sanejament, etc.	Preveure estratègies d'estalvi d'aigua com regs eficients, dobles descàrregues, airejadors, reutilització d'aigües grises, us d'aigües regenerades,		Mitja	
	5.3 Millorar la gestió de materials i residus.	5.3.1 Limitar l'empremta energètica de les materials en la urbanització i l'edificació.	L'ús de materials considerant l'extracció de les matèries primeres, el transport i la construcció és gairebé el 30 % del consum d'energia de la totalitat del cicle de vida de les edificacions. Davant la manca d'estratègies concretes de reducció de l'empremta dels materials utilitzats en la construcció, és un bon indicador associat l'evolució de la població i l'antiguitat del parc d'habitatge, donat que allargar la vida útil d'elles edificacions és una de les principals estratègies per reduir les emissions de la seva construcció, sempre entenent que les condicions d'aquestes edificacions permeten baixes demandes en el seu ús o és possible la seva millora.	Incrementar la vida útil de les edificacions. Utilització de sistemes constructius en base a prefabricats. Valorar el cicle de vida dels materials. Afavorir la utilització de materials procedents de reciclatge o reutilització en l'edificació i la urbanització. Afavorir la utilització de materials reciclables en la urbanització i l'edificació.	Increment de consum d'energia relacionat amb els materials utilitzats en la construcció.	Mitja	
6 BIODIVERSITAT, CONNECIVITAT ECOLÒGICA PATRIMONI NATURAL	6.1 Establir com a element bàsic i vertebrador de l'àmbit un espai de connectivitat, establint criteris de biodiversitat, continu i connectat als connectors d'àmbit territorial.	6.1.1 Conservar i evitar els efectes sobre els espais connectors.	D'acord amb el PTPP, pel terme municipal hi discorre un dels principals eixos de connexió biològica entre ambients estèpics, el que hauria de connectar l'espai natural protegit Secans de Mas de Melons - Alfés amb el de Plans de la Unilla, a cavall entre els termes d'Alguaire i Almenar. A més, els espais d'interès connector protegits pel PTPP són els principals cursos de la xarxa hídrica del terme en sòl no urbanitzable i el seu entorn:	Introduir criteris de biodiversitat de l'àmbit. Preveure la connectivitat entre els espais connectors a escala territorial.	Pèrdua de connectivitat per a la fauna.	Alta	

DIAGNOSI SINTÈTICA I OBJECTIUS AMBIENTALS DEL PLANEJAMENT

Factor	Objectiu estratègic	Objectiu específic	Diagnosi i aspectes a considerar	Criteri	Efectes ambientals associats	Prioritat	Indicadors
			el sistema fluvial del Segre, la sèquia i el rec de la Femosa, la clamor de les canals i la sèquia quarta del canal d’Urgell. El principal element fragmentador dels hàbitats naturals del terme de Lleida ha estat la forta transformació dels usos del sòl a que s’ha vist sotmesa pel desenvolupament agrícola i el creixement urbà. La xarxa viària també exerceix un notable efecte barrera i cal destacar com a principals eixos a considerar en aquest sentit la AP2 i la A-2, la N-240 i N-230, així com la xarxa ferroviària convencional i d’alta velocitat. Els espais agrícoles, particularment els de secà, però també els de regadiu si es gestionen adequadament, constitueixen hàbitats d’alt interès per a la conservació de la biodiversitat i poden desenvolupar un paper clau en la permeabilitat de la matriu territorial. En el conjunt de la matriu territorial de Lleida, alguns elements del paisatge com són els cursos fluvials i la xarxa de canals i sèquies, així com als marges entre conreus que puguin mantenir restes de vegetació natural tenen també un notable interès per a la connectivitat ecològica.				
		6.1.2 Protegir els cursos fluvials i la vegetació de ribera associada.	El riu Segre, principal curs fluvial que recorre el municipi, és un important element vertebrador del territori, i actua com a corredor biològic. També cal destacar la importància de la xarxa de canals, sèquies i clamors, que contribueixen a crear ambients fluvials, com el Canal de Pinyana, les sèquies del canal de Catalunya i Aragó, el Canal d’Urgell, la sèquia de les Planes i les sèquies de Fontanet i de Torres. Al llarg del riu Segre, especialment a l’espai natural de la Mitjana, es troba una vegetació de ribera ben conservada, amb arbres com l’alber, el xop o pollancre, el salze blanc, el vern i el freixe de fulla petita. També es pot considerar com a vegetació de ribera, l’associada a les basses de reg, així com els marges de les sèquies, amb major humitat. Vegetació helofítica com el canyís, boga, creixenars, i herbassars nitròfils de vora de riu, joncs bovals, així com canyars d’Arundo donax. També hi ha algun tamariu i pollancre.	Evitar l’afectació als cursos fluvials i a la vegetació de ribera associada.	Afecció a les formacions de ribera associades als cursos superficials.	Alta	
6.2 Ordenar els espais de major interès.	l’espai conservant d’interès.	6.2.1 Protegir els arbres d’interès.	Segons el Decret 214/1987 de declaració d’arbres monumentals, i el Decret 47/1988 sobre la declaració d’arbres d’interès Comarcal i Local, actualitzats per l’Ordre MAH/228/2005, de 2 de maig, de declaració d’arbres monumentals i d’actualització de l’inventari dels arbres i arbredes declarats d’interès comarcal i local, no hi ha cap arbre monumental a l’àmbit d’estudi.	Preservar i valoritzar els elements del patrimoni natural i cultural, i ordenar l’espai en coherència. Fer compatible aquests elements amb la xarxa de camins. Integrar aquests elements en els sistema d’espais lliures.	Afecció als arbres d’interès.	Mitja	
		6.2.2 Evitar l’afecció a la vegetació i els hàbitats d’interès.	Segons la cartografia d’hàbitats de Catalunya a escala 1:50.000, del Departament de Medi Ambient i Habitatge, el 2,3% de la superfície del municipi de Lleida està ocupada pels hàbitats d’interès comunitari que s’indiquen a continuació: – Codi 1410. Prats i jonqueres halòfils mediterranis (Juncetalia maritimi). Present al Pantà de Suquets de Baix est. – Codi 1420. Matollars halòfils mediterranis i termoatlàntics (Sarcocornetea fruticosae). Present de forma molt reduïda als marges del Pantà de Suquets de Baix oest. – Codi 1430. Matollars halonitròfils (Pegano - Salsotea). S’estenen d’un extrem a l’altre del terme municipal. – Codi 3260. Rius de terra baixa i de la muntanya mitjana amb vegetació submersa o parcialment flotant (Ranunculion fluitantis i Callitricho - Batrachion). Apareix al llarg de tot el tram del riu Segre al seu pas pel municipi de Lleida. – Codi 3270. Rius amb vores llotoses colonitzades per herbassars nitròfils del Chenopodion rubri (p.p.) i del Bidention (p.p.). A la Mitjana de Lleida, als patamolls de Montoliu i als aiguamolls de Ruffa. – Codi 3280. Rius mediterranis permanents, amb gespes nitròfiles del Paspalo-Agrostidion orlades d’albers i salzes. A la Mitjana de Lleida, als patamolls de Montoliu i als aiguamolls de Ruffa.	Preservar la vegetació i el hàbitats d’interès.	Afecció a vegetació de valor, concretament als HIC. Pèrdua de biodiversitat.	Alta	

Factor	Objectiu estratègic	Objectiu específic	Diagnosi i aspectes a considerar	Criteri	Efectes ambientals associats	Prioritat	Indicadors
			- Codi 5210. Màquies i garrigues amb Juniperus spp. arborescents, no dunars. Apareix en un petit turó situat al sud de Raïmat. - Codi 6220*. Prats mediterranis rics en anuals, basòfils (Thero-Brachypodietalia). A la zona situada entre Sucs i Almacelles, entre el desaigüe de Camarassa i el canal de Vallmanya, al voltant de Raïmat i Buenos Aires i a les proximitats del canal d’Urgell i rierol de Melons. - Codi 6430. Herbassars higròfils, tant de marges i vorades com de l'alta muntanya. A la Mitjana de Lleida, als patamolls de Montoliu i als aiguamolls de Rufeà. - Codi 92A0. Alberedes, salzedes i altres boscos de ribera. Al llarg de tot el recorregut del riu Segre dintre del municipi excepte al tram que creua el nucli de Lleida i als marges del Clamor de les Canals. - Codi 92D0. Bosquines i matollars meridionals de rambles, rieres i llocs humits (Nerio-Tamaricetea). Al pantà de Suquets de Baix est i als patamolls de Montoliu. - Codi 9340. Alzinars i carrascars. A l'oest de Buenos Aires i al sud de Raïmat. Adicionalment, es troben altres hàbitats d'interès com els hàbitats estèpics. Entre aquets, destaquen els Matollars amb dominància de Salsola vermiculata (siscallars), salat blanc (Atriplex halimus),... halonitròfils, de sòls àrids; i els Llistonars (prats secs de Brachypodium retusum), i prats terofítics calcícoles, de terra baixa. Per últim, es troben els hàbitats rars o amenaçats com les Pinedes de pi blanc (Pinus halepensis) sense sotabosc llenyós, i les Alberedes (i pollancredes) amb roja (Rubia tinctorum), de les contrades interiors. D'altra banda, dins el municipi de Lleida hi ha varies àrees d'interès florístic, en les quals es troben espècies vegetals protegides segons el Catàleg de flora amenaçada de Catalunya. A l'Annex 1. Espècies i subespècies catalogades En perill d'extinció, es troben Plantago loeflingii i Lappula patula. A l'Annex 2. Espècies i subespècies catalogades com a vulnerables, es troben Limonium catalaunicum, Limonium tournefortii, Ferula loscosii i Limonium latebracteatum.				
	6.2.3	Preservar els espais protegits i de major valor ambiental.	El 7,22 % de la superfície municipal de Lleida forma part de la xarxa Natura 2000 i del Pla d’Espais d’Interès Natural de Catalunya (PEIN), repartits entre els espais “Bases de Sucs i Alcarràs” i “Secans de Mas de Melons-Alfés”. El PTPP inclou en el sòl de protecció especial - a més dels espais d’interès natural amb figura de protecció sectorial-, els següents espais: Espais d’interès regional: Torre Ribera-Moredilla, Planes de Castell dans-Alfés-Aspa, Cerdera - Pantà de l’Arròs, Mitjana de Lleida. Espais d’interès comarcal: Clamor de Vallmanya - Reguer del Cap - Sèquia de Raïmat, Banquetes del Canal d’Urgell - connexió serra de Vilobí, Connexions fluvials de la Plana, Connexió horta de Lleida. Espais d’interès local: L2. Turons i vessants de les planes d’Almacelles, Zones humides de la plana, Turons de l’horta de Lleida, i un espai que inclou retalls allargats als vessants de les bòbiles de la Bordeta on s’hi troben petits reductes d’hàbitats d’interès comunitari prioritari com són les Pastures mediterrànies xerofítiques anuals i vivaces (Thero-Brachypodietea) (HIC 6220*) i no prioritari com els Matollars halonitròfils (Pegano-Salsolietea) (HIC 1430). Globalment, un 18,8 % del terme municipal està especialment protegit pel planejament territorial i sectorial: PEIN i xarxa Natura 2000 (espais de Les basses de Sucs i Alcarràs i dels Secans de Mas de Melons - Alfés) i sòl de protecció especial pel seu valor natural i connector (PTPP). Al municipi de Lleida també es localitzen diverses zones humides incloses en l’Inventari de zones humides de Catalunya: Pantà de Suquets de Baix Oest, Pantà de Suquets de Baix Est, Pantà de la Boga, Mitjana de Lleida,	Evitar l’emplaçament d’activitats que puguin generar impactes en els espais protegits i de major valor ambiental.	Afecció als espais naturals protegits i Alta pèrdua del seu valor ambiental.	Alta	

DIAGNOSI SINTÈTICA I OBJECTIUS AMBIENTALS DEL PLANEJAMENT

Factor	Objectiu estratègic	Objectiu específic	Diagnosi i aspectes a considerar	Criteri	Efectes ambientals associats	Prioritat	Indicadors
			Patamolls de Montoliu, Aiguamolls de Ruffa, El Bassot de Torreriber. Per últim, s'identifiquen diferents zones del municipi amb interès ambiental recollides al Pla general d'ordenació urbana de Lleida (PGL) 1995-2015. En aquest es troben: - Àrees d'interès natural - Parcs d'interès natural: Mas de Melons, Alfés i La Mitjana. - Parcs territorials: Riu Segre (Fluvial i de Ruffa), Butsénit, Granyena, Alcalde Pons- Les Basses, Cerdera- Polvorin. - Reservoris naturals - Corredors ecològics - Àrees d'intervenció ambiental: Bòvils darrera Gardeny, Entrada a Llívia, Basses del parc de Ruffa, Serra Llarga, Zones de recuperació dels marges del riu.				
	6.3 Fomentar la naturalització i la biodiversitat en l'espai urbà.	6.3.1 Incrementar la vegetació de valor i les comunitats d'interès per a la naturalització de l'espai urbà.	El sistema d'espais lliures inclou diferents categories d'elements dins la zona urbana: Parcs Urbans: Turó de la Seu Vella, Gardeny-Templers, Vallcalent-Mariola, Ciutat Jardí, Hospitals-Balàfia, Secà de Sant Pere-Marimunt, Riu Segre, Camps Elisis, Polígon Industrial, Magraners - Quatre Pilans, Canal de Seròs, Ruffa - Instituts, Caparrella, Castell de Raïmat, Vilot de Sucs. Zones verdes o Jardins Verds urbans o Places Espais lliures lineals Verds esportius	Us de vegetació d'interès adaptat a les diverses realitats urbanes, tenint en consideració l'Inventari d'arbrat viari, i el Pla Director del Verd Urbà.		Mitja	
		6.3.2 Aconseguir que totes les realitats urbanes aportin retorn ecològic al pla.	Sovint es restringeix el retorn ambiental únicament als espais lliures o els sistemes especialment definits per aquesta finalitat, perdent una gran oportunitat que ofereixen la resta de les realitats urbanes. Lleida no és una excepció a aquesta realitat i per tant, més enllà del retorn efectiu que certament hi ha, es perd el seu màxim potencial, que no és ni mes ni menys el que pot oferir.	Establir estàndards alts de l'Índex de Retorn Ecològic de l'Espai Urbà, amb estratègies per a la millora del sòl, la biomassa i la biodiversitat.		Alta	
7 PATRIMONI CULTURAL I SOCIAL	PAISATGE, 7.1 Preservar i millorar els valors paisatgístics existents d'interès, paisatge. ÚS el patrimoni cultural i els valors identitaris.	7.1.1 Preservar els valors del	El municipi de Lleida, situat a la plana de Ponent de Catalunya, presenta una estructura paisatgística que combina elements naturals, agrícoles i urbans. - Plana agrícola: l'agricultura domina la pràctica totalitat de la zona d'estudi, sobretot els conreus de regadiu, tan de cereals i farratges, com de fruiters i hortalisses. Hi ha nombroses edificacions lligades a l'activitat agrícola, com masies i coberts escampats, així com granges de bestiar, en una xarxa de camins rurals. També, hi ha presència d'alguns canals, sèquies i basses. - Riu Segre: representa un eix vertebrador natural que travessa el municipi de Lleida. Dins la ciutat, es troba integrat en la trama urbana amb passeigs, parcs i zones de lleure. A més, té un paper clau en la gestió de l'aigua de regadiu, del qual hi ha una xarxa extensa de sèquies, canals i regs, com el Canal d'Urgell. - Geomorfologia: algunes elevacions tanquen l'horitzó i aporten transició cap a espais més naturals, com la serra de Grenyana o les partides de l'Aufés i Butsénit. Un altre element topogràfic dominant i referent visual de la ciutat és el Turó de la Seu Vella. - Zones urbanes: destaquen el conjunt de barris del la ciutat de Lleida. Aquest creixement urbà avança sobre l'Horta en alguns sectors. També hi ha altres zones urbanitzades, bàsicament habitatges aïllats, i algunes granges. - Infraestructures: destaquen algunes grans infraestructures de comunicació com la carretera N-240, l'autopista AP-2, l'autovia C-13 i C-12, així com la via de tren d'alta velocitat i de rodalies de Catalunya.	Establir mesures d'integració paisatgística en relació a les característiques del terreny i del paisatge.	Pèrdua de potencialitats i dinàmiques que permeten generar un paisatge de qualitat.	Alta	

DIAGNOSI SINTÈTICA I OBJECTIUS AMBIENTALS DEL PLANEJAMENT

Factor	Objectiu estratègic	Objectiu específic	Diagnosi i aspectes a considerar	Criteri	Efectes ambientals associats	Prioritat	Indicadors
	7.2 Ordenar l'espai considerant els valors existents.	7.2.1 Compatibilitzar els itineraris i camins amb valors culturals i patrimonials, amb el planejament proposat.	La memòria de l'Inventari de Camins Municipals de Lleida (2019) comprèn 228 camins amb una longitud total de 479,04 Km. A nivell percentual, de la totalitat de km de l'inventari, un 7,3% correspon a la Xarxa local, un 36,9% a la xarxa veïnal, un 51,0% a la Xarxa rural i un 4,5% correspon als camins rurals no connectors. Així mateix, cal assenyalar que els camins o seccions de camins inventariats que coincideixen amb camins ramaders legalment classificats representa un 10,7% del total de camins inventariats. Des del punt de vista morfològic, les vies asfaltades representen un 49,6% de la xarxa inventariada, mentre que les vies de terra un 51,4%. Al municipi de Lleida, hi ha cinc camins ramaders classificats: - Carrerada de la Cerdera a Alcoletge - Carrerada del Terme - Carrerada de la Comtessa - Carrerada de Malgovern - Carrerada de l'Horta Pel municipi de Lleida travessa el GR-3, també conegut com a Sender Central de Catalunya, que transcorre per diverses comarques de l'interior de Catalunya.	Compatibilitzar els itineraris i camins amb valors culturals i patrimonials, amb el planejament proposat.	Afecció a elements patrimonials	Alta	
	7.2.2 Generar paisatges de qualitat des d'una lectura territorial.		De les 22 unitats de paisatge que identifica el Catàleg de Paisatge de les Terres de Lleida, el terme municipal de Lleida n'inclou parcialment cinc. Aquestes són: - Unitat 12. Paisatge fluvial del Segre: comprèn la ribera del riu Segre, amb parcel·les petites de forma allargada i estreta, on viu un important percentatge de la població de forma concentrada a la ciutat de Lleida i més dispersa a l'horta. - Unitat 14. Regadius del Canal d'Aragó i Catalunya: es tracta d'una àmplia plana regada per la xarxa de reg del canal, amb un cultiu principalment de vinya i de cereal. - Unitat 16. Horta de Pinyana: es tracta d'un territori de parcel·les petites, adaptades al relleu, dedicades a l'horticultura i els conreus de fruiters de fruita dolça. - Unitat 21. Plana d'Urgell: es tracta d'un territori planer transformat amb la construcció del Canal d'Urgell durant el segle XIX. - Unitat 22. Secans d'Utxesa: esdevé un exemple del paisatge complex entre el límit del riu Segre i dels seus afluents. En quant a les àrees amb valors especials a protegir: - Unitat 12. Paisatge fluvial del Segre: Patró agrícola de les hortes del riu Segre, Darreres banquetes arbrades que ressegueixen els Canals d'Urgell, i Perfil escènic i topogràfic de la Seu Vella de Lleida. - Unitat 14. Regadius del Canal d'Aragó i de Catalunya: Pantans, basses d'aigua i canals, com les Basses de Sucs i d'Alcarràs, i Espais d'alt valor ecològic de carrascar de l'antic polvorí de la Cerdera. - Unitat 16. Horta de Pinyana: Perfil escènic de la Seu Vella, Patró agrícola de l'Horta de Pinyana, Banquetes arbrades relictas que ressegueixen els canals de Pinyana, Xarxa hidràulica i elements arquitectònics de suport dels recs tradicionals de Pinyana, Costers de la Serra llarga que separen aquesta unitat dels Plans d'Alguaire i Almenar. - Unitat 21. Plana d'Urgell: Tossals testimoni dispersos pel territori, com el tossal de Moradilla, i Banquetes arbrades dels canals d'Urgell. - Unitat 22. Secans d'Utxesa: Secans tradicionals amb valors ecològics i culturals, com Mas de Melons, Timoneda d'Alfés, etc., i Tossals testimoni d'aspecte estèpic.	Establir l'ordenació a partir d'estratègies d'integració paisatgística.	Pèrdua de la qualitat paisatgística.	Alta	

DIAGNOSI SINTÈTICA I OBJECTIUS AMBIENTALS DEL PLANEJAMENT

Factor	Objectiu estratègic	Objectiu específic	Diagnosi i aspectes a considerar	Criteri	Efectes ambientals associats	Prioritat	Indicadors
		7.2.3 Preveure aspectes com la continuïtat, dels espais de vianants i bicicletes, i del tractament de la vegetació.	La cohesió urbana de la ciutat i la seva estructura morfològica general permet que gran part dels desplaçaments per la ciutat siguin a peu. Així doncs, en els desplaçaments urbans predominen els modes no motoritzats. La xarxa per a vianants està suficient mallada, és connexa i articulada. La ciutat compta amb 680 km lineals de voreres, 2,9 km estan destinats a zona 30 o preferència per al vianant i 2,7 km de Rambla. Dels 12 ponts que permeabilitzen la ciutat dels dos eixos divisors de la ciutat: el riu Segre i la línia de ferrocarril, 4 són exclusius per a vianants. La xarxa de carril bici a Lleida està conformada per 17,1 km lineals, i més 19,6 km de trams ciclables no exclusius per a ciclistes. Finalment, pel municipi de Lleida travessa el GR-3, també conegut com a Sender Central de Catalunya, que transcorre per diverses comarques de l'interior de Catalunya. En quant als espais lliures urbans, la xarxa de parcs ocupa una superfície de 211,17 Ha, les zones verdes o jardins 150,22 Ha, els verds urbans o places 3,86 Ha, els espais lliures lineals 40,15 Ha i els verds esportius 12,01 Ha. Es pot destacar el riu Segre, que es troba integrat en la trama urbana amb passeigs, parcs i zones de lleure.	Evitar la ubicació d'usos extractius o abocadors en aquells llocs on interfereixin amb la xarxa de camins.	Pèrdua de continuïtat dels espais verds i Alta permeabilitat per a vianants i bicicletes.		
7.3 Tenir cura de la qualitat paisatgística de la urbanització.	7.3.1 Tenir cura de la qualitat paisatgística en espais urbans.	El municipi de Lleida, un municipi on l'àmbit rural té una gran presència i valor, disposa d'una Ordenança del Paisatge que inclou tant el Paisatge Urbà com el Paisatge Rural. El Paisatge es configura des de l'ordenació urbanística de la ciutat, la seva regulació normativa, la urbanització dels carrers i dels espais lliures, l'edificació dels terrenys, les construccions públiques i privades, l'arquitectura dels edificis, el tractament formal dels elements de les construccions i de les instal·lacions,...	Integració en el paisatge urbà de les instal·lacions de serveis tècnics en resultant. superfície, espais de límit i especialment tanques amb l'espai públic, elements d'urbanització com mobiliari i enllumenat, qualitat de la vegetació, paviments,	Pèrdua dels valors del paisatge urbà Mitja			
7.4 Tenir cura de la qualitat paisatgística de l'edificació, de les activitats, i les instal·lacions.	7.4.1 Tenir cura de la qualitat paisatgística de l'edificació.	Segons les dades disponibles a l'inventari del patrimoni arquitectònic del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, a Lleida es localitzen 15 elements del patrimoni arquitectònic declarats com a BCIN, i estan catalogats 180 elements més del patrimoni arquitectònic. La ciutat forma un teixit residencial compacte concentrat al marge dret del Segre, exceptuant els barris situats al marge esquerre del riu: Cappont, la Bordeta i Mangraners. Aquest últim es troba aïllat de la resta de la ciutat per les zones industrials adjacents (Polígon industrial El Segre i Polígon industrial Camí dels Frares). Altres nuclis de població del terme són Raïmat, Sucs, Llívia, Torres de Sanui i la Caparrella. Per altra banda, al llarg de la carretera N-240 entre Lleida i Raïmat es troben nuclis de dimensions considerables de zones residencials laxes, la major part de les quals pertanyen a Alpicat, on s'ha urbanitzat fins al límit amb el terme municipal de Lleida, com la urbanització de la Miranda i Buenos Aires, adjacent al complex del Club de golf Raïmat. D'altra banda, a l'Horta de Lleida hi ha un predomini dels edificis destinats a residència. El segon ús destacat de les edificacions són les granges, coberts agrícoles i altres construccions destinades a l'activitat agrària. En tercer lloc es troben les activitats manufactures, incloent des de instal·lacions destinades a l'emmagatzematge o primera transformació de la producció agrària, fins a indústries de materials de construcció, químiques o tallers mecànics. Els equipaments públics són força abundants (educatius, esportius i socials), ocupant prop del doble de superfície que el sector terciari privat. Dins del terciari privat apareixen no solament activitats comercials relacionades amb l'activitat agrària, sinó també serveis relacionats amb la restauració i l'hosteleria, benzineres i oficines ocupades per serveis tècnics o econòmics de caire professional.	Ordenar els volums establint criteris pel que fa a la seva percepció conjunta, impedir tipologies d'edificació i materials que no contribueixin a la millora de l'espai urbà, ...	Pèrdua de la qualitat paisatgística de Mitja			

DIAGNOSI SINTÈTICA I OBJECTIUS AMBIENTALS DEL PLANEJAMENT

Factor	Objectiu estratègic	Objectiu específic	Diagnosi i aspectes a considerar	Criteri	Efectes ambientals associats	Prioritat	Indicadors
			Les construccions associades a activitats extractives representen un 5% de la superfície ocupada per construccions en aquest àmbit. Per últim, es troba una quantitat significativa de magatzems i dipòsits que majoritàriament havien estat destinats a les activitats agràries però que actualment es troben sense ús o amb ús difícil de precisar.				

5. ALTERNATIVES

5.1 PROPOSTA D'ALTERNATIVES

Un POUM és un document integrat de múltiples mirades, que sol·liciten diferents solucions, i que s'integren en un model de proposta. Així, en el marc de l'avanç del POUM de Lleida es plantegen diferents alternatives en blocs temàtics.

Estratègicament el POUM de Lleida es formula des de la resposta a:

- la millora de l'oferta d'habitatge en quantitat i qualitat.
- la dinamització des seu casc antic, reintroduint l'habitatge, especialment per a joves, i afavorint l'oferta comercial, i tot en conjunt conservant viu el seu patrimoni.
- la millora en l'oferta d'activitat econòmica, complementant l'existent, i la gran transformació que suposa el PDU de l'activitat econòmica de la Plana de Lleida, a Torreblanca Quatrepilans. Aquesta oferta d'activitat econòmica és una de les principals
- Consolidar l'estructura dels espais lliures, integrant els elements centrals de Lleida, com la Seu, i Gardeny, i alhora establint una relació estructurada amb el seu entorn agrícola, i amb els espais de valor.
- la contenció quant a l'ocupació de nou sòl no urbanitzable, i la protecció i gestió d'allò que avui per avui no està construït, que a Lleida té una especial pes per:
 - espais de valor natural al voltant de l'aigua, el riu Segre, les clamors, les sèquies i les zones humides, i també els secans, concretament els estèpics, i els tossals, que en conjunt allotgen una gran riquesa florística i faunística.
 - alhora presenta una activitat primària especialment dinàmica, amb una gran superfície de conreu, competitiu, allotjant importants explotacions agrícoles i ramaderes, que projecten Lleida molt més enllà del seu nucli.

Lleida és la única capital catalana on coexisteix una realitat urbana, és la segona capital de Catalunya en població, amb un espai agrari dinàmic i competitiu, representat en els espais més propers per l'Horta d Lleida.

Per tant, el POUM de Lleida ha de plantejar-se com una resposta de millora i contenció, sobre uns escenaris intermitjos d'augment de la població, d'accés a l'habitatge, i millora de l'espai urbà i de les condicions de l'activitat econòmica, tant en l'espai urbà com en les àrees especialitzades, i gestió i protecció dels espais oberts i de les activitats que aquests allotgen.

En aquest context, s'estableixen les alternatives que han de convergir en aquest model en:

- Assentaments, en referència tant als residencials com als d'activitat econòmica.
- Infraestructures i vialitat
- Espais oberts.
- Infraestructura verda urbana, i retorn ecològic de l'espai construït.

5.1.1 Assentaments. Escenaris de desenvolupament

Residencials

Partint de que l'oferta d'habitatge no és una alternativa, sinó que es deriva dels escenaris possibles de creixement de la població, i la tria d'escenari és una decisió del municipi, que es fa en base als treballs socioeconòmics i demogràfics, concretats en la memòria social, és conclou que la necessitat d'habitatge a Lleida, en els propers anys estarà al voltant de 16.700 habitatges.

Donar resposta a aquesta demanda pot comportar la demanda de nou sòl, o, sobre el sòl existent, donar-li resposta a partir de la densificació de teixits actuals i la millora d'espais de possibilitat, especialment aquells en dèficit, i que permetrien una millora de les dotacions.

El PTPP (Pla Territorial Parcial de Ponent), diferencia, en els espais oberts, tres tipus de sòls:

- Sòl de Protecció Territorial, que fa referència a les zones de risc, i concretament al llarg del riu Segre, pel seu risc d'inundació. Aquest no arriba al 5 % del municipi de Lleida.
- Sòls de Protecció Especial, que inclou els espais protegits, i els espais de major valor pel seu valor natural i de connexió. Coincideix, d'Est a Oest, els secans d'Alfès, Torreribera, el riu Segre, la Cerdera, i finalment la Clamor Amarga. Alhora estan units amb corredors transversals al riu Segre seguint les Clamors, com la dels Canals o la Sèquia de la Femosa. Finalment també s'inclouen en sòls d'especial protecció alguns vessants que ressegueixen tossal i generen punts o franges aïllades al territori. Tot aquesta estructura però no supera el 20 % del municipi.
- Finalment, el Sòl de Protecció Preventiva, és el més comú, i omple la resta del municipi arribant gairebé a 70% de la seva superfície.

Aquesta situació, amb tan sòl preventiu, permetria a Lleida donar resposta a les demandes d'habitatge amb una proposta expansiva, al voltant de qualsevol dels seus nuclis. En una estratègia d'expansió, de classificació de nou sòl, aquests serien els qui acollirien la resposta a la demanda d'habitatge i activitat. De fet, aquesta seria una estratègia estàndard, o directe, en qualsevol planejament, a la qual però Lleida no s'hi aboca, donat el valor agrari d'aquests sòls, que no fan estèril la seva transformació.

Alhora Lleida, que té una extensió propera a les 22.000 ha, i per tant, és un municipi de molta extensió, té diferents nuclis, que en alguns casos, més propers, són barris, com Magraners, Llívia o el Secà de Sant Pere, i en d'altres, Entitats Municipals Descentralitzades, com Sucs i Raïmat, que en tots cas, generen una estructura policèntrica, al voltant de la ciutat de Lleida.

Lleida inicialment va anar generant eixamples, a la falda nord del Castell, Pardinyes i Balafia, juntament amb els nous barris de l'onada migratòria dels 60, generant els barris de Magraners, la Mariola, Llívia i el Secà de Sant Pere, i estenent els barris de Cappellet i la Bordeta. Els últims decennis, l'extensió s'ha generat unint Cappellet i la Bordeta, que ja és un continu urbà, i els nous barris de Ciutat Jardí, en l'eix de la carretera d'Oscà, cap a la Cerdera.

Per tant, allò que era una estructura policèntrica ara és un continu urbà, amb l'excepció dels nuclis rurals de Sucs i Raïmat, que tenen el seu origen en la colonització postguerra, i encara Magraners, on la compleció urbana es genera a través dels sòls d'activitat econòmica.

L'estratègia del PGOU vigent, i seguint l'estructura orgànica de Lleida, proposa com un pla "Finger" de Copenhagen, amb un creixement a partir d'eixos, i apropar el sòl rural al nucli a través d'aquests espais intersticials.

Els eixos serien:

- Carretera de Corbins, eix del Barri de Pardinyes
- El barri del Secà de Sant Pere, al llarg del Camí de Marimunt

- El barri de Balafia, i la carretera de la Vall d'Aran.
- La ciutat Jardí, i l'eix de la carretera d'Osca.
- Finalment, l'últim eix, correspondria al Castell de Gardeny, la Caparrella, seguint l'eix de la carretera de Saragossa.

Treballar sobre estratègies de mantenir aquesta estructura semi-radial, que maximitza el contacte de la ciutat amb els espais oberts, o contràriament, generar la compleció d'aquest buits intersticials, i establir una ciutat concèntrica, projectant tancaments paral·lels al passeig de Ronda, són els que generen les alternatives per donar resposta a la demanda fixada d'habitatge.

Complementàriament a aquesta estratègia, es planteja la millora de les condicions d'oferta d'habitatge en el sòl urbà consolidat actual, i especialment millorar l'oferta al centre històric, que es mostra com a punt clau per a la seva revitalització, complementada amb el comerç, i per la valorització del patrimoni històric.

Així, per donar resposta a la necessitat d'habitatge es presenten bàsicament dues alternatives:

- Una primera de compleció dels buits generats entre els "dits" inicialment previstos en el planejament vigent, passant a un model més compacte.
- Una segona, mantenint l'estratègia d'aquest creixement per eixos, generar una ciutat, menys eficient quant a optimització en el consum de sòl, però incrementant la pell de contacte entre el sòl urbà compacte, i els espais oberts, i en aquest cas amb l'Horta de Lleida.

Complementàriament, i transversal a totes les propostes, es planteja:

- Millorar l'oferta d'habitatge en les EMD de Sucs i Raïmat, proporcional als escenaris de creixement previstos.
- Sense incrementar l'ocupació, proposar la resposta a la demanda en el barri de Magraners, incrementant densitats en espais de dèficit, permetent dotar també al barri generant un impacte social positiu.
- Establir estratègies que permetin retornar l'ús d'habitatge de qualitat al centre històric, permetent també revitalitzar el comerç, com a eines per a la millora social i la conservació i posta en valor del seu patrimoni.

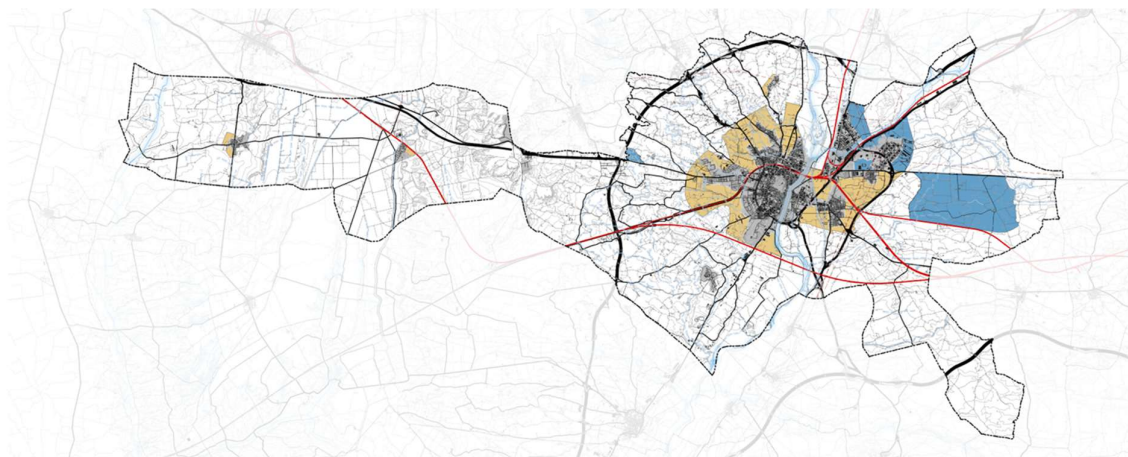
Finalment, més que donar resposta a nous habitatges, és donar resposta a les urbanitzacions amb dèficits, que són nombroses a l'horta de Lleida, fruit de les seves pròpies dinàmiques i amb una trajectòria històrica. El POUM, presenta dues alternatives:

- Alternativa 1, mantenir aquests habitatges en el sòl no urbanitzable.
- Alternativa 2, definir sectors de sòl urbanitzable no delimitat que sigui la base per a la seva regularització, en el benentès que aquesta regularització comporta resoldre els dèficits de serveis, mobilitat i cessió de sòls, per a reconèixer finalment el seu caràcter urbà, sense perdre però l'entorn d'horta on es troben.

ALTERNATIVA 0

■ SÒL URBÀ ■ SÒL URB. RESIDENCIAL ■ SÒL URB. ACTIVITAT

ALTERNATIVA 1

■ SÒL URBÀ ■ SÒL URB. RESIDENCIAL ■ SÒL URB. ACTIVITAT

ALTERNATIVA 2

■ SÒL URBÀ ■ SÒL URB. RESIDENCIAL ■ SÒL URB. ACTIVITAT

Activitat econòmica

En relació als espais d'activitat econòmica, a Lleida les localitza principalment a l'Est, recolzat sobre els principals eixos de comunicació viaris i ferroviaris.

La implantació industrial a Lleida es va generant en l'eix de la l'antiga N-II, avui LL-11 i la C13, en l'eix cap a Balaguer, el Polígon Industrial del Segre, fins al punt d'unir gairebé el nucli de Lleida amb Alcoletge, seguint la riba del riu Segre.

Un segon eix, és l'eix de la N240, la carretera de Tarragona, on es desenvolupa el Polígon Industrial dels Magraners, i el Polígon del Camí dels Frares, que es completa amb el CIM Lleida, el Micropolígon de les Canals, a l'altre marge de la Clamor de les Canals, i finalment amb la nova urbanització de la Torre del Soler.

Son un teixit industrial que s'ha anat consolidant amb una taxa de renovació significativa, malgrat sota la cotilla d'una regulació urbanística que sovint llastra aquesta renovació, especialment els sectors més envellits i propers a Lleida.

La última i recent gran transformació és Torreblanca-Quatre Pilans, que és un sector amb uns antecedents dilatats, que finalment s'ha concretat a través del PDU d'Activitat Econòmica de la Plana de Lleida, vinculat estretament a una nova terminal multimodal, que vindrà a substituir la precària infraestructura del Pla de Vilanoveta, i permetent finalment un servei de transport ferroviari coherent amb la realitat industrial, centrada en el sector agroindustrial, de Lleida i el seu entorn.

La implantació industrial ha anat desenvolupant-se al llarg de les infraestructures, permetent una molt bona accessibilitat, a partir de la LL-11, la variant Sud de Lleida, que permet la connexió amb l'A2 i la A7, avui ja lliure de peatges.

La implantació de la central multimodal de Torreblanca Quatre Pilans, complementarà aquesta oferta de transport incrementant encara més un sectors industrials associats a una població actual de 140.000 habitants, amb un nivell de coneixement molt significatiu, que es recolza sobre la Universitat de Lleida, amb una població d'estudiants que supera amb escreix els 10.000.

L'estratègia és una millora de la qualitat de l'oferta del sòl industrial. Es planteja doncs incidir en la qualitat del sòl ofert, fent-lo més atractiu, i per tant incidint sobre la consolidació dels sectors classificats recentment, i sobre la taxa de renovació d'aquells sectors tradicionals, implicant una millora de les activitats.

En aquests context les alternatives es centren més en:

- Classificació de nou sòl d'activitat, completant els teixits existents.
- Configuració d'un nou sòl industrial, incidint sobre l'estructura dels teixits, vialitat, espais lliures, accessos, ...
- Aspectes de gestió, en la formulació de paràmetres urbanístics que flexibilitzin el sòl, en coherència amb la diversitat de l'activitat econòmica, i que sigui aquesta flexibilització que millori l'espai d'activitats.

En ambdós casos, cal però estratègies quant a la relació dels sectors d'activitat amb el seu entorn:

- Millora dels límits amb els espais urbans, fins i tot permetent o incidint sobre una migració cap el terciari de les façanes, reduint la intensitat de les activitats, i per tant millorant la relació amb els espais residencials. Aquest fet s'ha de donar especialment en l'àmbit de Magraners, i en els sectors més propers al nucli urbà de Lleida, com el sector Entrevies.
- Millora de les activitats amb la matriu biofísica, amb el suport, molt necessari la Clamor dels Canals, La Femosa, i en general amb els espais oberts, mantenint la funcionalitat dels connectors previstos pel Pla Territorial, i també els previstos en el planejament vigent, transversals als primers.

- Millora de la mobilitat, especialment millorant l'oferta de mobilitat també l'activa, recolzats en espais lliures continus, que millorin la relació amb aquests sectors d'activitat però també amb els espais oberts d'aquest sector oest de la ciutat a través d'ells.

També són espais d'oportunitats en relació a usos sobrevinguts, com les instal·lacions d'energies renovables, a les que també el POUM haurà de donar resposta, i que en aquesta fase d'avanç no es concreten.

5.1.2 Infraestructures viàries, vialitat i connectivitat

S'estructura en tres apartats:

- Xarxes de gran abast, tant la viària com la ferroviària.
- Vialitat urbana.
- Estructura de les vies cíviques que doni cohesió al municipi, considerant, malgrat el pes de la ciutat de Lleida, els nuclis rurals, com Raimat i Sucs, els barris, l'Horta en el seu conjunt, i la relació amb les sectors d'activitat que és la porta sovint als espais oberts.

Lleida, com a capitalitat de ponent, és un potent node modal, on hi convergeixen infraestructures de tots els abasts.

La connexió ferroviària amb alta velocitat, a més del by-pass, per l'oest de Lleida, que va generar un important efecte ambiental sobre l'Horta, te parada al centre de Lleida, fent-lo especialment atractiu. De les quatre capitals catalanes, juntament amb Barcelona, amb una altra escala, Lleida, possiblement és la que l'AVE és més accessible, havent generat una important millora.

També la xarxa ferroviària de mitja distància i rodalies presenta una bona accessibilitat, i uns corredors amb un potencial accés al tren, que contrasta amb un precari servei, que la fa gairebé irrellevant. Tant l'eix de Tàrraga-Manresa-Barcelona, tradicionalment menystingut, juntament amb el de Tarragona, que no ha estat capaç, ja no de mantenir el servei previ a l'AVE, sinó que ha caigut a uns nivells impropis de la població i de la potencia de les ciutats que uneix, no han de condicionar una aposta local per un futur de servei ferroviari a l'alçada de la ciutat.

El planejament territorial, preveu també l'eix transversal ferroviari, que entra a Lleida, un corredor central de Catalunya, amb una vocació de transport de mercaderies, i que necessàriament el POUM ha de reconèixer.

En aquest context, recolzat en el punt d'unió de totes aquestes xarxes, el PDU de l'activitat econòmica de la Plana de Lleida, planteja la terminal multimodal, que ha de permetre el servei que el Pla de Vilanova avui és incapaç d'oferir.

Tots aquests eixos, amb la gestió que correspon, permetrien una xarxa de rodalies que competiria amb l'ús del cotxe que avui és una molt millor opció.

Per tant, les estratègies quant a la xarxa ferroviària, no es centren en la seva extensió, sinó en la millora de la seva gestió, que permetria millorar l'oferta, i segur una resposta proporcional, amb la reducció del vehicle privat. En tot cas, això que no està a l'abast del POUM.

Quant a les infraestructures viàries a escala territorial, si bé l'antiga N-II, avui LL-11, era el principal eix, i juntament amb la AP7, donaven una acceptable cobertura als desplaçaments Est Oest, no era així amb la relació de Lleida amb el nord, que necessàriament generaven travesses urbanes, i una relació certament complexa amb els nuclis més propers. És el cas de l'eix de la carretera d'Osca, i també el de la Vall d'Aran.

La variant nord de Lleida, i la variant Sud, han millorat aquestes relacions de corona, i la relació tant del transit de pas, com l'accés a Lleida, i particularment les relacions amb els municipis de l'entorn, alliberant el nucli de Lleida del trànsit de pas.

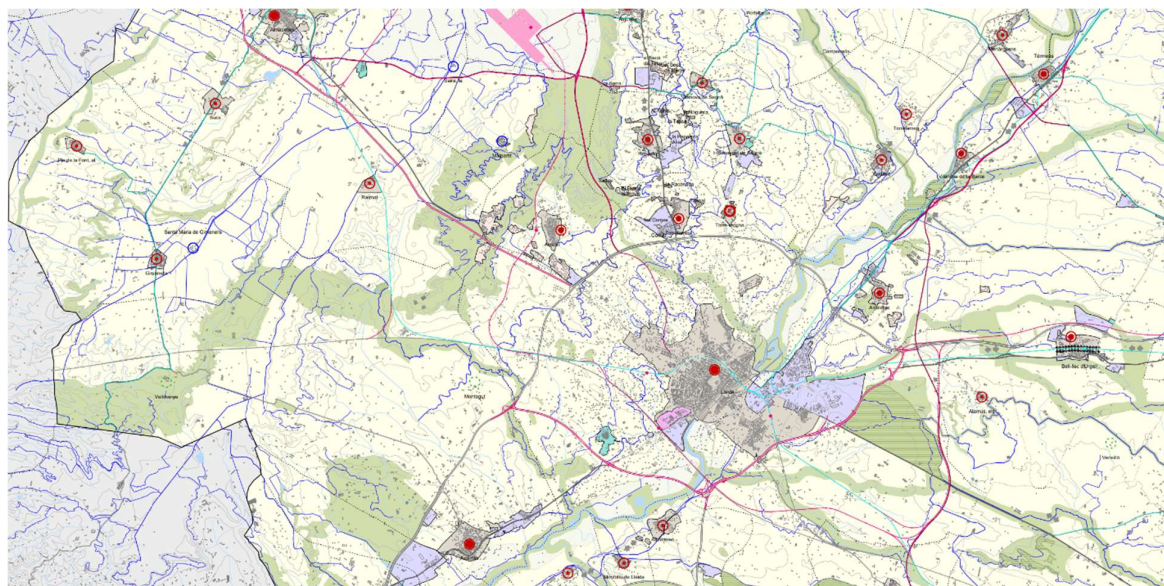
Falta per completar el tancament de la C13b, la variant sud, per l'est, fins a arribar a la variant nord de Lleida, i també la compleció d'aquesta variant a l'oest. En aquest segon cas, l'efecte sobre l'Horta de Lleida, i una certa duplicitat amb l'AP7, avui lliure de peatges, no sembla que li confereixi un pes estratègic pel desenvolupament, ja no de Lleida, sinó de tot el seu entorn. En tot cas, no dona servei a l'entorn de Lleida, i és una alternativa redundant a l'AP7 pel transit passant.

Per tant, altre cop, per la seva escala, el POUM no pot fer més que recollir les estratègies territorials, malgrat pot, o no, donar-los-hi pes, amb el desenvolupament que preveu recolzat en elles, cosa que si justificaria el tancament de la variant sud per l'est, però no per l'oest.

Així, malgrat l'escala territorial, aquesta configuraria un primer nivell d'alternatives, plantejant, o no, la compleció de la variant sud de Lleida, només per l'Est, o per l'Est i l'Oest, al mateix nivell de prioritat.

La primera Alternativa, que completa la variant sud per l'Est, es complementa amb l'estratègia de compleció dels sectors d'activitat, que amb una petita ocupació permetria millorar substancialment els moviments cap al nord, i l'est.

Contràriament, la compleció de la variant sud, per l'Oest, que generaria una segona alternativa, només s'explica pel trànsit passant, que ja té alternativa per l'AP7, lliure de peatges, generant alhora un important efecte sobre l'Horta de Lleida, cosa que fins ara ha estat una de les raons principals per evitar el seu desenvolupament.

En aquest segon cas es preveu una solució més continguda, urbana, que paral·lela al traçat del bypass de l'AVE, tancaria Lleida per l'oest.

Un altre nivell de viabilitat, és el trànsit interior de Lleida, i les relacions des de l'exterior, com repartir les entrades a tots els barris, i especialment la relació de Lleida amb els sectors d'activitat.

La primera gran circumval·lació interna de Lleida és el Passeig de Ronda, que donava continuïtat a l'antiga NII, avui LL11, repartia el trànsit cap a la NII, direcció Saragossa, i posteriorment a Osca, fins a la plaça Europa, on s'iniciava la sortida per Alcalde Porqueres, cap a la Vall d'Aran.

Hi ha una segona corona, encara incompleta, que s'inicia darrera del castell de Gardeny, i torna a fer de col·lector, paral·lelament al Passeig de Ronda, fins a finalitzar altre cop a la Plaça Europa. Es l'avinguda 11 de Setembre, que un cop passada la plaça Europa, es superposa al traçat soterrat de ferrocarril, i canvia el nom a Segon passeig de Ronda. Falta completar el tram per darrera la Mariola.

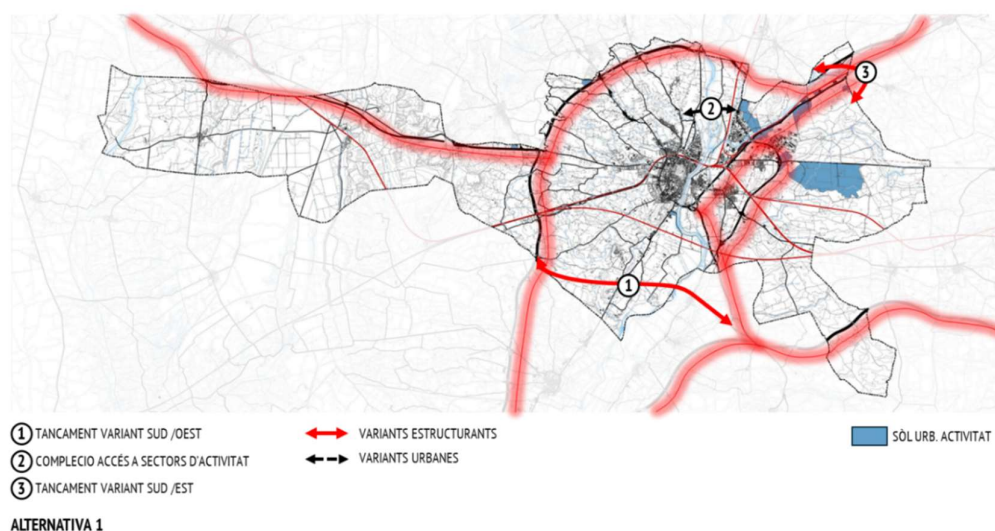
Aquesta compleció és la que preveu el planejament vigent, en substitució de la variant sud de Lleida en el seu ram oest, que abans s'ha mencionat.

L'accés des del marge dret al marge esquerra del riu Segre, al Polígon del Segre, i a l'eix de la C13, s'acaba en el pont de Pardinyes, que creuant el riu es pot arribar a l'Avda de la Indústria, travessant el polígon per arribar, paral·lelament al riu, fins a la C13.

Dins de Lleida el trànsit es concentra en el Carrer Baró de Maials, que és residencial, fins arribar a Avda Prat de la Riba, que és una via completament urbana, i ja fins a les proximitats de la Plaça del Països Catalans, entroncant a l'Avda de Balafía.

Es poden plantejar dues opcions per generar una tercera ronda a Lleida en aquest sector nord-est, per millorar l'accés als sectors d'activitat, i permetre pacificar les vies urbanes interiors, com el Carrer Baró de Maials.

- La primera, seria continuïtat de l'Avda de Balafía, que travessant les Pardinyes Altes, i la finca Vilanova, travessant el riu per sobre la Mitjana, aniria a buscar la rotonda de connexió de l'Avda de la Indústria i la C13.
- La segona, seria més continguda, i partiria de Pardinyes, del Pont del Ferro, fent el mateix tancament

Complementàriament a aquestes propostes, i transversal a totes les alternatives, el POUM recull la proposta de Via Verda de Lleida, que és una ronda cívica, de camins que permeten donar la volta al nucli de Lleida, i connectant totes les vies cíviques que penetren a l'interior, seguint les principals avingudes, i com a eix central el Parc del riu Segre.

Aquest eix fluvial permet també, incorporar les clamors com a eixos verds de relació amb els espais oberts.

Complementàriament a aquestes propostes hi ha les transversalitats, que relacionen el municipi de Lleida transversalment a través del nucli, i també, a una major escala servint l'anella verda, que complementa l'eix cívic en els espais oberts.

5.1.3 Els espais oberts

Es proposen dues alternatives que parteixen d'una concepció metodològica, però que arriben a diferències substancials en l'ordenació, i especialment en la gestió del SNU, o dels espais oberts.

- Alternativa 1. Ordenació clàssica del SNU. L'ordenació del SNU es realitza en base a un reconeixement de la realitat actual del municipi, i per tant de la seva estructura territorial.
- Alternativa 2 en base al reconeixement, per una banda de grans unitats territorials que permeten una lectura conjunta, i invariable, i per l'altra, reconeixent, en base a les seves parts, el seu dinamisme, permetent alhora reconèixer la possibilitat de canvi, i en coherència fixar objectius de qualitat en el conjunt de la unitat.

ALTERNATIVA 1. ORDENACIÓ CLÀSSICA DEL SNU. MANTENINT L'ESTRATÈGIA ACTUAL

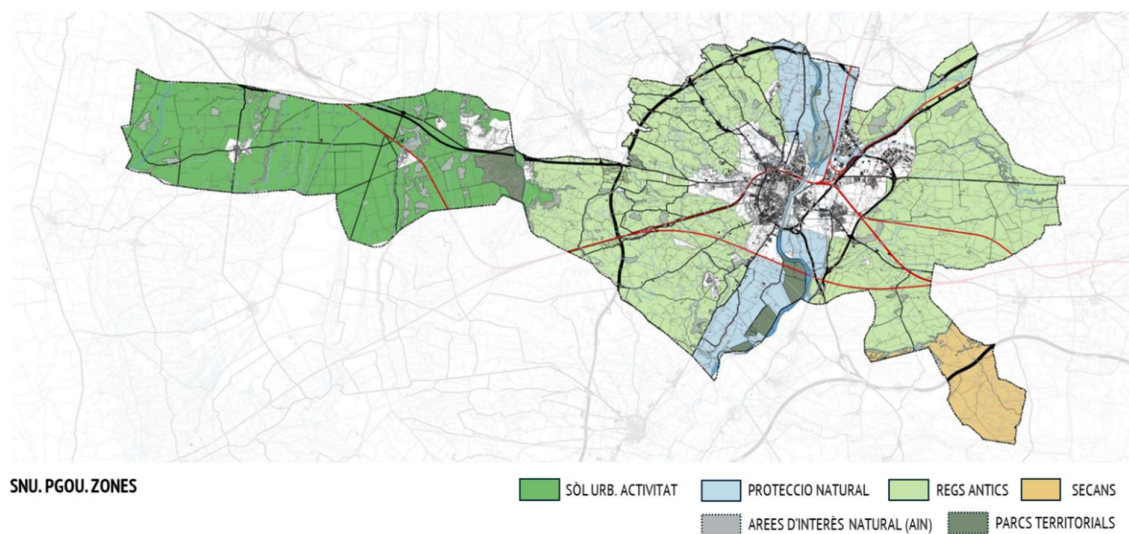
Reconeix els usos actuals i ordena el SNU en coherència, diferenciant:

- Zona de protecció agrícola-Clau R1: Comprèn aquelles àrees del terme municipal dels recs antics de l'horta en l'àmbit de les terrasses baixes del riu Segre. Es caracteritza per una estructura agronòmica altament fragmentada, una parcel·lació menuda i una elevada implantació d'usos i activitats urbanes. Es veu fortament afectada per la dinàmica fluvial que provoca avingudes periòdiques, i alhora, les actuacions en aquest àmbit incideixen fortament sobre el riu, ja que poden ser causants de contaminació difusa de les aigües, d'impacte paisatgístic, i de provocar alteracions als freàtics
- Zona agrícola de recs antics - Clau R2: Comprèn les unitats de paisatge de l'horta de Pinyana i de l'horta del Canal d'Urgell. Aquesta zona inclou, majoritàriament, les àrees dels recs antics de l'horta i dels recs iniciats el segle passat, que són testimoni de la implantació històrica dels usos agrícoles en aquest territori. Les característiques principals són una parcel·lació petita, una forta implantació d'equipaments comunitaris, una densa xarxa de camins rurals i per la presència d'abundants edificacions.
- Zona agrícola dels nous recs - Clau R3: Comprèn aquelles àrees del terme municipal corresponents a les unitats de paisatge de Sucs i Raïmat i de l'altiplà de la Cerdera. Aquesta zona està afectada pels nous recs del canal d'Aragó i Catalunya i es caracteritza per una parcel·lació gran, una dinàmica agronòmica moderna i una baixa implantació d'usos i activitats urbanes.
- Zona agrícola de secans - Clau R4: Comprèn aquells sòls més meridionals del terme municipal situats al sud del Canal d'Urgell, ocupats majoritàriament per conreus de cerealistes i arboris de secà. Les característiques de presència de conreus de secà i la seva ubicació contigua a espais d'interès natural revaloritzen el seu interès natural per la presència a tota la zona d'espècies de flora i fauna protegides.

Ahora es defineixen les àrees d'interès natural:

- Zona d'Àrees d'interès natural - Clau AIN: Comprèn aquells espais que contenen ecosistemes representatius d'aquest àmbit territorial i que són necessaris per al manteniment de la funcionalitat ecològica del territori i per a la conservació de la biodiversitat.

En aquestes àrees queden recollides les mostres més significatives de la diversitat dels sistemes naturals i, complementàriament, aquelles singularitats més significatives del patrimoni natural d'aquest territori. S'inclouen també altres espais d'interès rellevant caracteritzats per llur fragilitat i vulnerabilitat.

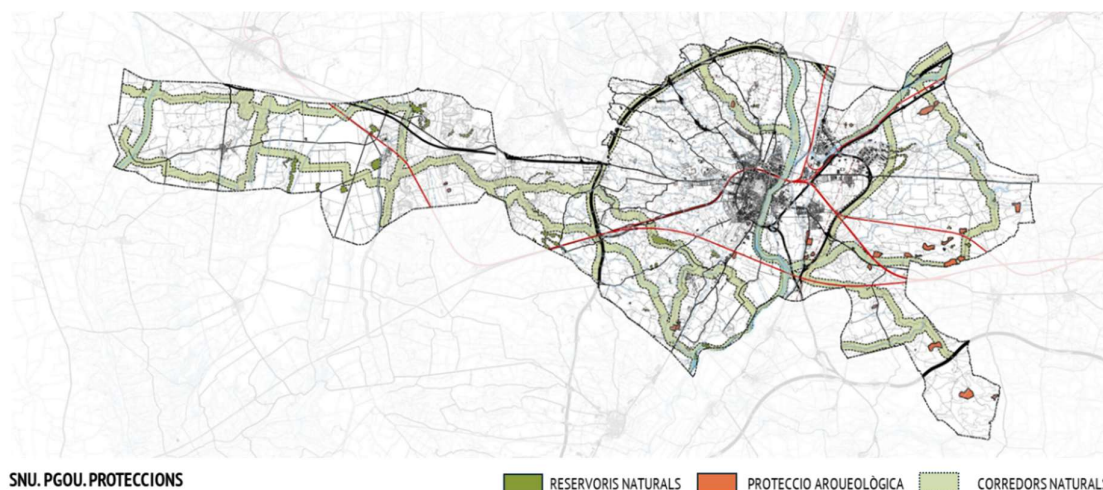

Finalment es defineixen proteccions, que si be no alteren la qualificació, estableixen condicionants específics. Aquests fan referència a:

- Corredors ecològics: Els corredors ecològics són espais on la funció predominant és la connexió biològica paisatgística entre diferents punts del territori, a través dels quals es canalitzen preferentment els fluxos de desplaçament dels éssers vius.
- Àrees d'intervenció ambiental. Són aquelles àrees del territori que, per la situació de degradació ambiental en la que es troben, o per la seva potencialitat ecològica, requereixen actuacions concretes per a la seva regeneració. La recuperació d'aquestes àrees per a funcions productives, ecològiques o lúdiques requereix actuacions de moviment de terres, neteja de residus, regeneració edàfica, restauració vegetal, adequació a usos socials, etc.

Són zones d'intervenció ambiental

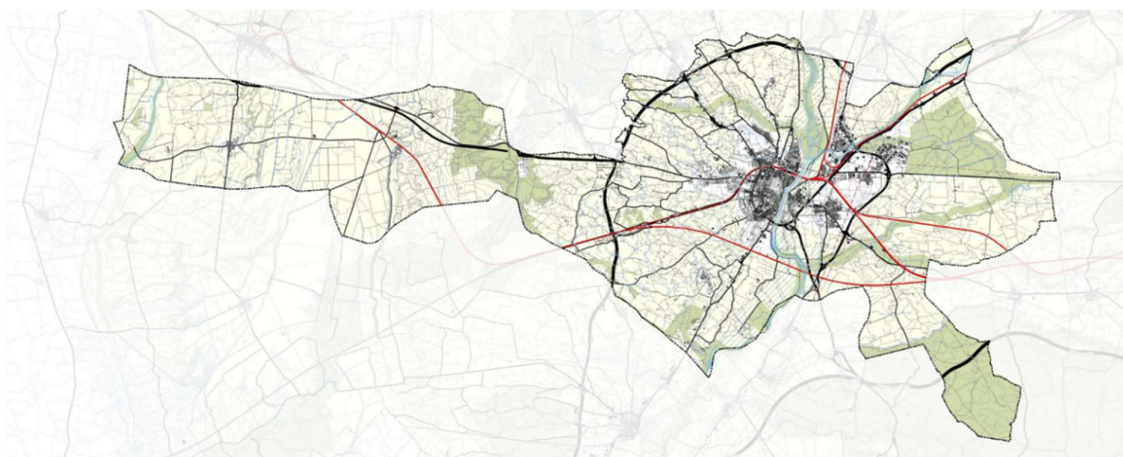
- Bòviles darrera Gardeny
- Entrada a Llívia
- Basses del parc de Ruffa
- Serra Llarga
- Zones de recuperació dels marges del riu

A aquestes àrees definides pel PGOU de Lleida vigent, caldrà actualitzar-les amb aquelles zones d'especial protecció definides pel planejament territorial, i que concretament són:

- Sòls d'especial protecció pel seu valor natural i de connexió.
- Sòls de protecció territorial, concretament els subjectes a riscos d'inundació.

Aquesta estructura respondria a l'ordenació actual del SNU.

PLA TERRITORIAL PARCIAL DE PONENT

PROTECCIO TERRITORIAL RISCOS PROTECCIO PREVENTIVA PROTECCIO ESPECIAL

ALTERNATIVA 2. ORDENACIÓ DEL SÒL NO URBANITZABLE EN BASE A NIVELLS DE SUPORT I DE FILTRES TRANSVERSALS

La concreció en l'ordenació del sòl no urbanitzable es defineix en quatre nivells:

- Dos del **suport**, i que per tant determinen la qualificació, zones i sistemes, del sòl no urbanitzable.
- Dos **transversals**, que estableixen:
 - Proteccions, riscos, o serveis ecosistèmics,
 - Les infraestructures pròpies del sòl no urbanitzable, com la xarxa de camins, les infraestructures del reg, o la prevenció dels incendis forestals.

SUPORT**FILTRES TRANSVERSALS****Proteccions | Serveis | Riscos**

Unitats de paisatge.

Proteccions, espais protegit (PEIN i XN2000), Connectivitat territorial, Boscos de protecció territorial

Unitats de gestió. Components de qualificació

Serveis ecosistèmics: proveïment, regulació, culturals. Patrimoni i Paisatge

Riscos: inundació (ZFP i ZI), químics, tecnològics

Infraestructures

Camins, xarxa de reg, prevenció d'incendis

Suport

Té per objectiu definir la qualificació de zones en el SNU, que permeti delimitar grans àrees estables, on hi concorren aspectes geomorfològics i de gestió comuns, que els fan diferents i fàcilment reconeixibles d'altres. Aquesta delimitació es basa en les Unitats de Paisatge, dels Catàleg de paisatge. La caracterització d'aquests unitats de paisatge, es fa a partir de les proporcions de les unitats de gestió que les componen, i per tant parcel·les. La particularitat de cada una de les unitats de paisatge es basa en les proporcions dels usos en cada una de les unitats de gestió, sense fixar però la seva posició específica, sinó la seva resistència a canviar, o la seva vocació.

Ambdós conceptes, unitats de paisatge i vocació de cada una de les unitats de gestió, es deriven de la lectura del territori a dues escales, i amb vocacions diferenciades: les primeres, les unitats de paisatge, a ser estables, i les segones, a ser dinàmiques. Així, aquestes dues escales responen a:

- L'**escala territorial**, de les unitats de paisatge, que es basa en elements geomorfològics estables. Marcaria la qualificació dels espais oberts.

Hi ha diverses unitats de paisatge en el TM de Lleida, que són la base per a la qualificació del SNU, i garanteix la coherència amb els municipis veïns:

- Regadius del canal d'Aragó
- Horta de Pinyana
- Paisatge Fluvial del Segre
- Plana d'Urgell
- Secans d'Utxesa

- L'**escala dels components de qualificació**.

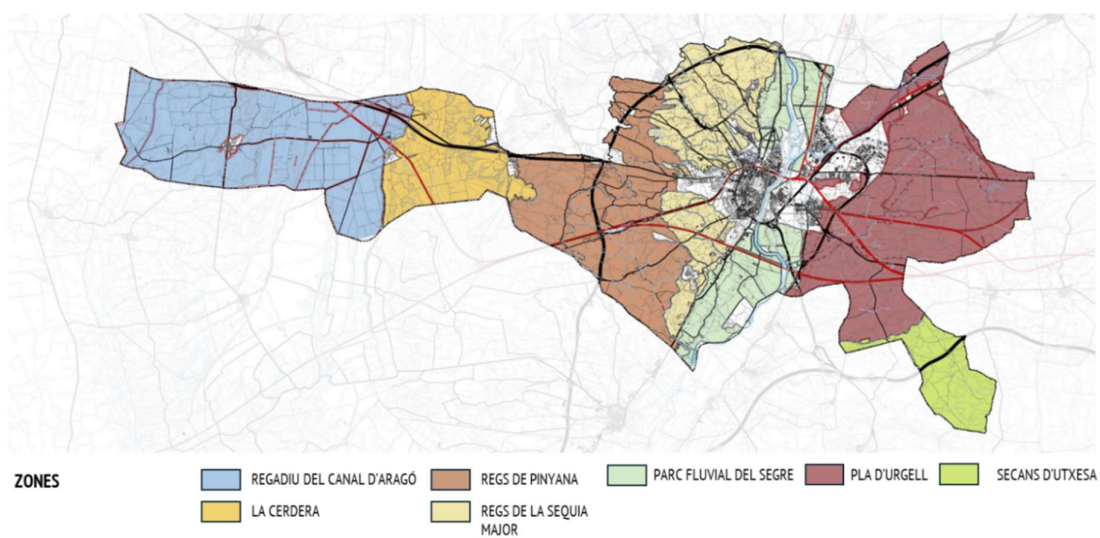
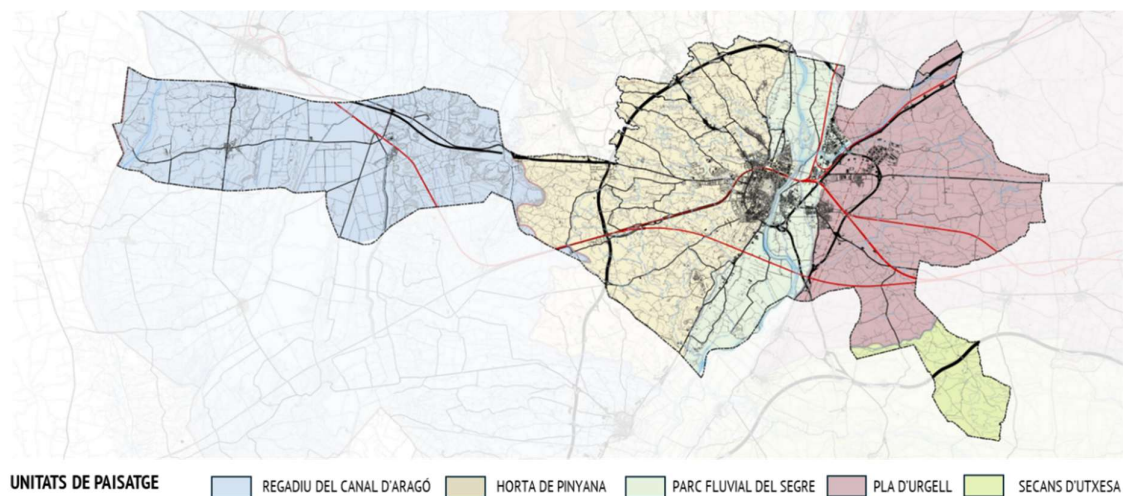
Cada unitat de paisatge ve definit per unes proporcions de components de qualificació. Els components de qualificació tenen una base cadastral, i cada unitat té valor.

Unitats del paisatge de Lleida. Zones proposades

La tendència d'ordenació dels espais oberts, és a uniformitzar criteris i transcendir els límits municipals, a través de les unitats de paisatge definides en els Catàlegs de Paisatge.

Partint de base de les unitats de paisatge definides en el catàleg de paisatge, es porta a terme aquesta especialització, que són:

CATÀLEG DE PAISATGE	UNITATS DE PAISATGE POUIM LLEIDA
Regadius del canal d'Aragó	Regs del Canal d'Aragó La Cerdera
Horta de Pinyana	Regs de Pinyana Regs de la Sèquia Major
Paisatge Fluvial del Segre	Paisatge Fluvial del Segre
Plana d'Urgell	Regs de l'Urgell
Secans d'Utxesa	Secà

Comparatiu unitats de paisatge i proposta de zonificació

Unitats de gestió. Components de qualificació

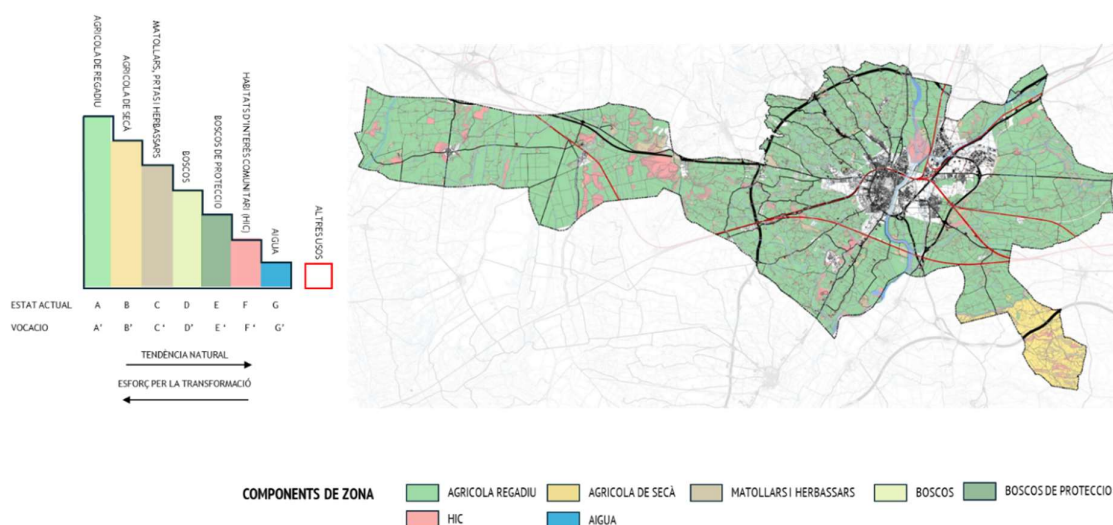
Un cop establertes les unitats de paisatge, les zones, cal definir els components de qualificació.

Es fa en base a dos conceptes:

- Vocació del sòl, que introdueix dos aspectes claus:
 - Usos actuals, i usos objectiu. Permet definir no allò que és la unitat, sinó allò que té vocació de ser, que s'entén és l'estat ideal, independentment de la gestió que es pugui portar a terme en un moment donat.
 - Objectius pel conjunt de la unitat, la comparació de l'estat actual i la vocació, pel conjunt de la unitat de paisatge, de la zona, permet establir objectius en la planificació.
- Resistència a la transformació. El dinamisme introduït pel fet de treballar amb vocacions del sòl, també introdueix la possibilitat que un sòl amb un ús concret es transformi en un altre ús, tal com passa. En aquest context hi ha d'haver la possibilitat de definir resistències a canviar, especialment per aquelles unitats que per la seva qualitat i posició, són inalterables.

És a dir, hi ha components de qualificació que necessàriament estan en una posició. Correspondrien als usos més estables, i sovint objecte de protecció.

En el següent gràfic es mostra la relació entre els components de qualificació.

Components de qualificació

Els components són els següents:

- Agrícola de regadiu/Horta: sòls agrícoles amb infraestructures de reg, que correspondria a la majoria de sòls del TM de Lleida.
- Agrícola de seca, sòls agrícoles sense infraestructures de reg, essent el punt culminant els camps de cereals sense reg situats a Alfès
- Forestal, incloent màquies i boscos, resultants del procés de degradació de l'espai agrari.
- Prats i herbassars,

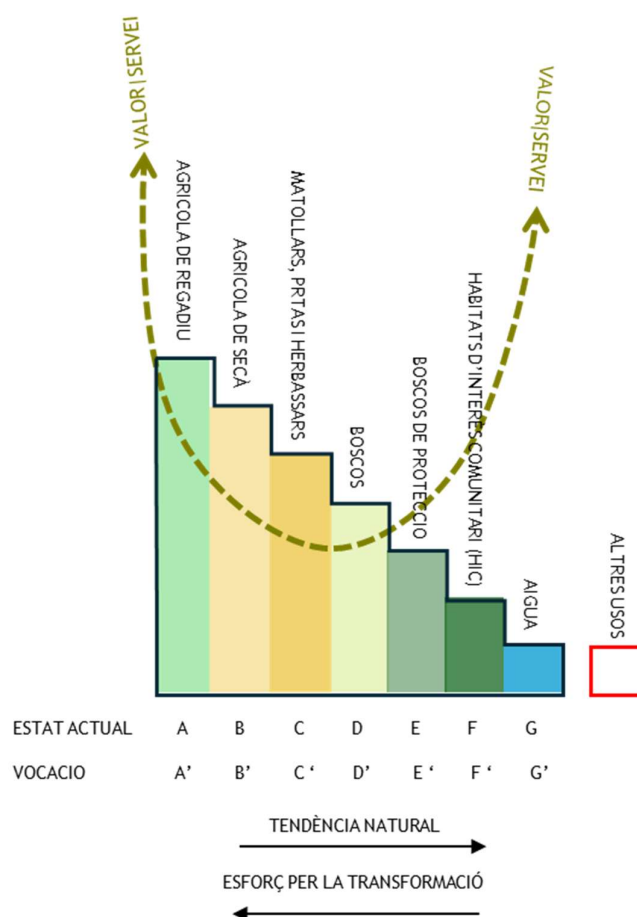
- Forestal de protecció, que inclou les masses forestals madures en pendents superiors al 40%, i que per tant comporten necessàriament la protecció del sòl. Corresponen sovint als vessants dels tossals.
- HICs (habitats d'interès comunitari), inclou tots les comunitats que alberguen Habitats d'Interès Comunitari, ja siguin prioritari o no prioritari. Mostren comunitats estables i d'interès.
- Aigua, que inclou els espais aigualosos, ja siguin cursos superficials, estanys, i zones humides

S'entén, que els espais oberts ben gestionats són els que es troben en els extrems, i per tant:

- Sòl agrícola ben gestionat
- Masses forestals madures, sovint, pel seu valor inclosos en el HIC.

La definició en escala dels components de qualificació ve a expressar la tendència natural dels espais en cas d'absència de gestió. És a dir, un sòl agrari no gestionat, amb els anys passarà a ser un sòl forestal, evolucionant en el límit fins a comunitats climàctiques.

Contràriament, per transformar un bosc en un espai agrari, cal una aportació d'energia, un esforç que s'expressa en la necessitat de pujar graons.

En aquest context, cal resoldre quina és la unitat territorial mínima que expressa millor els components de qualificació, concloent que és aquella que és una unitat de gestió, d'informació, equivalent a la parcel·la del SIGPAC (Sistema d'Informació Geogràfica de la Política Agrària Comuna), i per tant amb base de límits cadastrals en el sòl rústic.

La caracterització de la zona s'obté de les proporcions del conjunt, de la lectura, a gran escala, de l'amalgama de components que conté la unitat de paisatge, sense necessitat d'haver de fer l'esforç de generar una envoltant d'usos similars, que necessàriament simplifica. És a dir, s'aconsegueix "el color" d'un trencadís d'unitats de valor, i no d'un retall més o menys ben definit d'una realitat uniforme, que en realitat no ho és.

Cada unitat de gestió, al llarg del pla, pot canviar d'estadi, de forma natural cap a formacions més estables, de forest, o a través de rompudes, cap a unitats de gestió agrícola. Aquesta possibilitat de canvi, de transformació, permet respondre al dinamisme propi dels espais oberts, i planificar el seu estat ideal en coherència. Es a dir, assumint aquest dinamisme, la planificació ordena en base a la vocació del sòl, i no a través d'allò que hi ha en el moment que es planifica.

Els espais dels extrems mostren qualitat i situació:

- Els de la part alta de l'escala, per gestió activa, i per tant agricultura més intensiva.
- Les parts baixes per conservació dels valors propis, i per tant difícilment deixaran de ser allò que ja són, establint els espais de protecció de les metodologies clàssiques.

Filtres transversals

Hi ha aspectes que condicionen els usos, les activitats o la seva intensitat, i que es superposen als components de qualificació, i a les zones, com les proteccions territorials, la connectivitat ecològica, els riscos,...

Tradicionalment, aquestes situacions s'han resolt generant noves qualificacions, noves zones en els espais oberts amb uns condicionants específics, propis de la protecció.

Aquesta estratègia tindria sentit, si aquestes proteccions o realitats transversals, que generalment superen l'àmbit territorial, no es superposessin i fossin alhora limitades. Però aquest no és el cas, i a més, donada la major informació i demandes que es donen en els espais oberts, fa que aquesta estratègia pugui generar una proposta d'ordenació amb un mínim de coherència.

Però no només hi ha aspectes transversals lligats a les proteccions que conviuen en el territori, sinó altres aspectes com els riscos, i especialment els serveis ecosistèmics. Per tant, aquests no poden actuar com elements opacs, sinó com a filtres en relació als aspectes relacionats amb la seva protecció, risc o qualitat. Per tant, els anomenem FILTRES.

Proteccions, serveis i riscos

Els filtres definits són els següents:

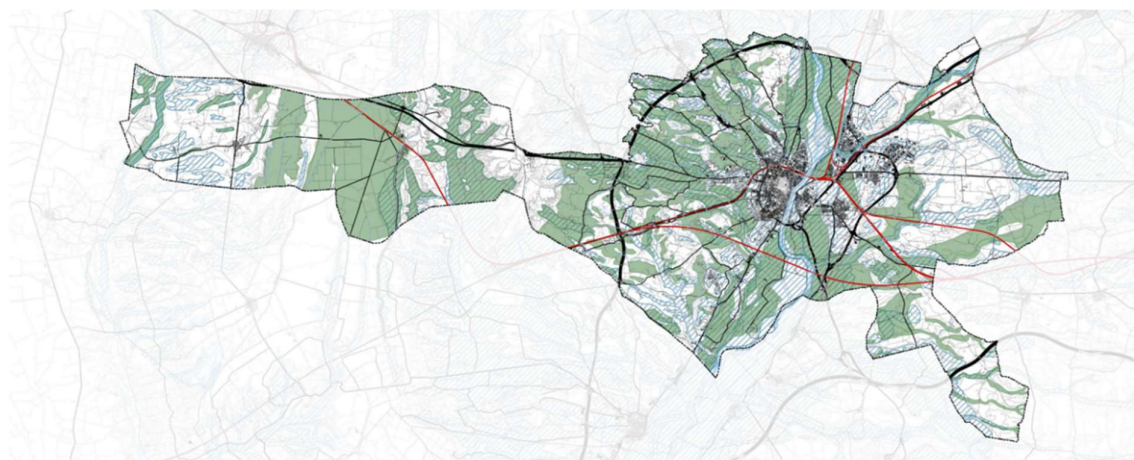
- Planejament territorial
 - Sòl de protecció preventiva
 - Sòl de valor natural i de connexió
 - Sòl de protecció territorial
- Riscos
 - Inundació
 - Químic / Tecnològic
- Serveis ecosistèmics:
 - Proveïment, valor agrícola dels sòls, zones de recàrrega d'aqüífers
 - Regulació: infiltració, protecció d'incendis
 - Culturals. Patrimoni i paisatge

Infraestructures en el sòl no urbanitzable

També com elements transversals, i per tant que no estan limitats per les unitats de paisatge, hi ha les infraestructures pròpies del SNU, i per tant han de tenir una regulació pròpia des de la seva lògica. Aquestes fonamentalment són:

- **Xarxa de camins**, amb les jerarquies que es determinin, i que puguin comportar regulacions específiques quant:
 - Amplada de calçada
 - Gàlib mínim en alçada i en planta
 - Tipus de superfície.
- **Infraestructures per a la prevenció dels incendis forestals**, establint i complementant la xarxa bàsica de prevenció, sobreamples per a punts de gir, basses i hidrants.

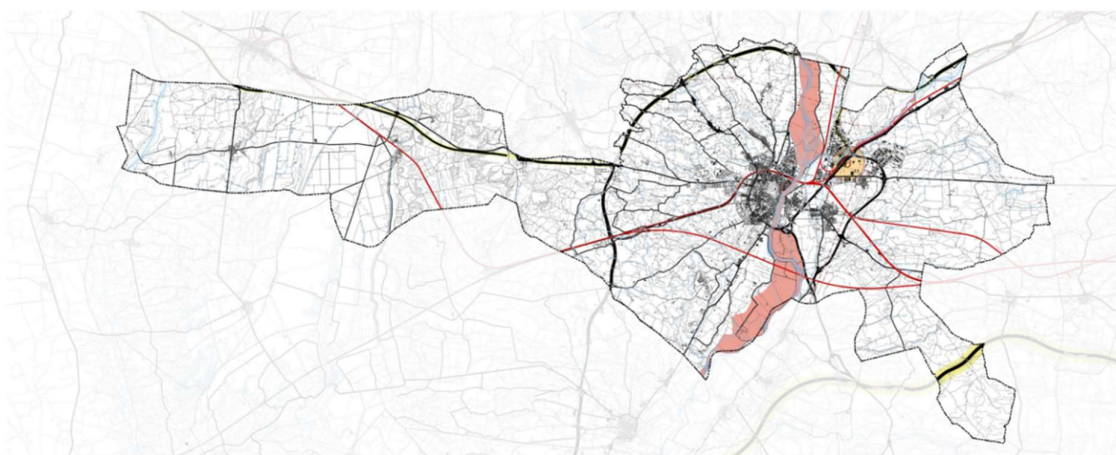
En la següent imatge es mostra l'ordenació dels espais oberts en el PGOU vigent en comparació a l'estratègia del POUM proposat, a la pàgina següent. Totes les figures son esquemàtiques i sobre la delimitació de la classificació del sòl del PGOU vigent.

FILTRES. PROVEIMENT

PROVEIMENT D'ALIMENTS

RECÀRREGA

FILTRES. RISCOS

INUNDACIO. FLUX PREFERENT

QUÍMIC

TRANSPORT MERCADERIES PERILLOSES

5.1.4 L'espai construït

Un dels aspectes clau en el planejament municipal és també com s'encara en l'ordenació l'estratègia de sostenibilitat en els espais construïts, ja consolidats, i més considerant que el POUM es basa en la contenció en el consum de sòl, i per tant en la regeneració urbana per donar respostes al programa d'habitatge i millora de les activitats plantejada.

Es tracta de la creació d'un Sistema Ambiental que millori les condicions actuals i compensi les mancances, especialment d'espais lliures, i alhora permeti la millora del parc edificat tant públic com privat, i incideixi sobre la mobilitat per alliberar el màxim espai públic possible.

Hi ha diferents maneres d'integrar aquestes directrius en el planejament, i en aquest context, en un marc metodològic, es poden plantejar estratègies extremes, com a marc de decisió de quina via és la més adequada.

En un extrem, es planteja una estratègia basada en la delimitació d'àmbits extremadament sostenibles (superilla), i per tant diferenciats de la resta, que tindrien uns estàndards més moderats. Respondria a l'estratègia de compartimentar els sistemes ambientals, garantint entre ells les suficients connexions per a permetre la funcionalitat del conjunt.

Les illes de sostenibilitat, si es plantegen com espais dinamitzadors, tenen tot el sentit, malgrat haurien de tenir poca transcendència urbanística, o aquesta hauria de ser temporal. Així, en la formulació d'una ciutat de futur, en el context de la planificació, el model de superilla hauria de ser exportable al conjunt de l'espai urbà, amb diferents intensitats, però de forma continua, a partir de la definició de paràmetres urbanístics. És a dir, superar el concepte illa, per a que tota la ciutat funcioni com un conjunt.

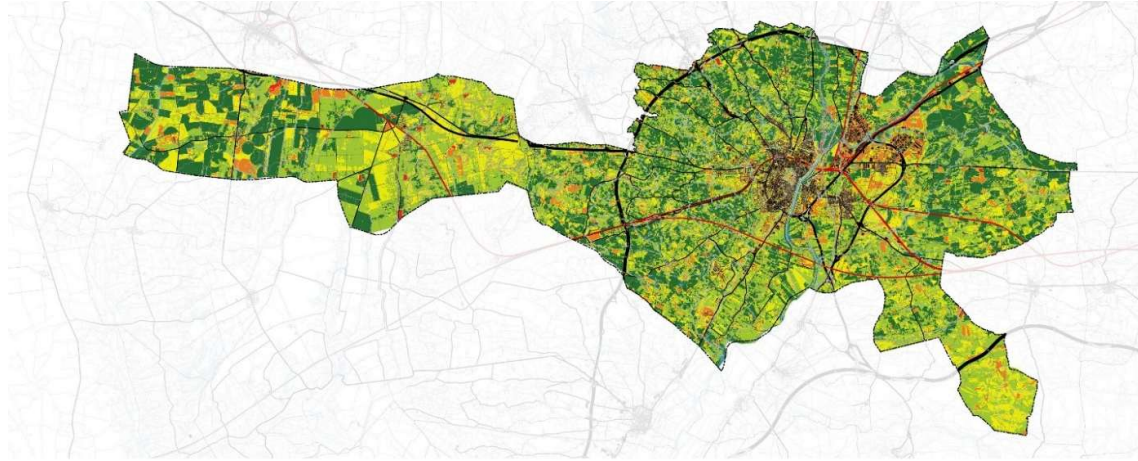
Aquesta, també en l'extrem, seria la segona estratègia, passant d'una lògica de xarxa estructurada d'espais nucli i connexions, més o menys ambiciosa, a una malla continua. Comportaria establir càrregues de sostenibilitat a cada una de les realitats urbanes, i, per tant treure'n el màxim retorn possible de cada espai, tant públic com privat. És a dir, en el límit, estendre les illes de sostenibilitat al conjunt de la ciutat.

És en aquesta segona estratègia que s'encaren els aspectes de sostenibilitat en el present POUM

Es pot establir una caracterització quant a la tipologia dels espais verds i la vegetació, que diferencia dos blocs:

- El nucli de Lleida, bàsicament residencial, dens amb tipologies diverses, amb places i parcs, i amb una vialitat més o menys arbrada. El verd s'integra a la ciutat amb una proporció limitada.
- Els sectors d'activitat, on el verd és completament marginal, tant en l'espai públic com el privat

Aquesta distribució del verd, i fins i tot la seva funcionalitat, es pot extreure de la lectura del NDVI (Índex de Vegetació de Diferència Normalitzada.), que diferencia aquestes realitats, sent la més extrema, menys favorable, els sectors d'activitat, en el sòl urbà, i les activitats extractives en els espais oberts.

Una proposta bàsica seria, partint d'allò que ja existeix, en potenciar, considerant fins i tot també l'espai privat, una estructura relligada i extensa en el conjunt de la ciutat.

Aquesta estratègia comportaria establir una estructura de verds urbans basada en els espais lliures públics, vialitat amb major o menor càrrega d'arbrat urbà continu, incorporant, per completar l'estructura, fins i tot els espais privats especialment dels equipaments de major valor, generant una trama de verds urbans en l'àmbit urbà, connectada amb els espais oberts.

Generaria un sistema ambiental estructurat, suportat sobre l'espai públic i privat, amb capacitat per oferir els serveis ecosistèmics en la seva màxima expressió en un entorn urbà, compartimentant els espais de major valor.

El resultat esquemàtic s'expressa en la següent imatge, comparant el planejament actual, amb una proposta basada en aquesta estratègia:

ESTRUCTURA D'ESPAIS DE RETORN COMPARTIMENTATS

Malgrat hi ha un increment notable dels espais que contribueixen a la millora urbana, derivat dels serveis ecosistèmics que ofereixen els espais lliures d'edificació, no deixa de partir d'una mateixa estratègia, certament molt més exigent, però en definitiva una mateixa proposta, que és la compartimentació d'allò que ofereix serveis ecosistèmics, delimitant-lo d'allò que no els ofereix.

Analitzant altre cop allò que ofereix la ciutat en les diferents realitats urbanes, té sentit plantejar alternatives/estratègies més completes, passant d'una proposta de sistemes ambientals compartimentats, a una proposta transversal, on tota la ciutat forma el sistema ambiental, retornant tot allò que pot oferir, introduint el concepte de devolució.

Per tant, es passa d'una estratègia d'estructurar els serveis ambientals, en base als espais de màxim potencial, a una estratègia de demanar el màxim potencial a tots els espais.

Estratègia 1. Espais de màxim potencial

Estratègia 2. Màxim potencial de tots els espais

Aquesta proposta comporta una estratègia radicalment diferent per la ciutat, on no només es reconeixen uns espais de major valor, que aporten tot el seu potencial, sinó que es demana a tots els espais que aportin allò que poden. És a dir, **tota la ciutat treballa en conjunt**, contra l'estratègia, podríem anomenar clàssica, on parts de la ciutat aporten per compensar la resta.

En l'extrem, podríem plantejar que passem d'un sistema nuclear, sobre una estructura que pretén enllaçar aquests espais nucli, a una estratègia completa, de resistències de diferent intensitat, que dirigeixen els fluxos, generant una malla continua.

Gràficament la comparació de les diferents estratègies seria la següent, on es mostra una ciutat de verds i grisos, a una ciutat continua amb diferents intensitats de verd, sobre el nucli de Lleida.

Manteniment dels esbalsacis

Delimitació i millora dels patis i

Millora acústica del sistema de circulació

/ BIODIVERSITAT	/ MANTENIMENT I POTENCIACIÓ DE LA VEGETACIÓ ESTRUCTURAL / INCREMENT DE LA SUPERFÍCIE DE VERD ESTABLE ADAPTAT CLIMÀTICAMENT EN COBERTES VERDES / LA CONNECTIVITAT A LA CIUTAT LA PASSEM ALS TERRATS / TERRATS DE TITULARITAT I GESTIÓ PRIVADA I CONTROL PÚBLIC / TOT PER CONTROLAR LA FUNCIÓ / NÚCLIS REFUGI EN ESPAIS LLIBRES PÚBLICS DE PROU DIMENSIÓ / INCREMENT DEL VERD EN VIALITAT
/ CONTROL HIDROLÒGIC	/ INCREMENT DE LA SUPERFÍCIE DE SÒLS POROSOS / ASSEGURAR LA DISPONIBILITAT D'AIGUA EN EL SÒL / SÒLS ESTRUCTURALS AMB CAPACITAT PORTANT, CARACTERÍSTIQUES DE CARRER

Per tant, des de tots els punts de vista resulta més eficaç ambientalment treballar en termes de devolució ambiental de les diferents realitats urbanes, zones i sistemes, que establir un sistema ambiental compartimentat amb aquells qui aporten i aquells qui no ho fan.

Per tant es aquest planejament s'opta aquesta segona estratègia.

Aquesta estratègia és transversal, i afecta a tots els vectors ambientals, i per tant:

- Cicle de l'aigua
- Energia/Emissions de GEH
- Contaminació atmosfèrica
- Materials i residus
- Biodiversitat

Cal però desenvolupar metodologies que permetin aquesta caracterització del retorn ambiental. En resposta es prendrà de base l'IDEEU, desenvolupat inicialment en la MPGM del Barri de Gràcia de Barcelona, que és una evolució dels BAF Berlinés (1980), i l'IBS, també aplicat al Barri de la Trinitat Nova, l'any 2001.

BAF BERLIN 1990 / IBS TRINITAT 2001

Weighting factor / per m² of surface type	Description of surface types
 0.0	Surface is impermeable to air and water and has no plant growth (e.g., concrete, asphalt, slabs with a solid subbase)
 0.3	Surface is permeable to water and air; as a rule, no plant growth (e.g., clinker brick, mosaic paving, slabs with a sand or gravel subbase)
 0.5	Surface is permeable to water and air; infiltration; plant growth (e.g., gravel with grass coverage, wood-block paving, honeycomb brick with grass)
 0.5	Surfaces with vegetation on cellar covers or underground garages with less than 80 cm of soil covering
 0.7	Surfaces with vegetation that have no connection to soil below but with more than 80 cm of soil covering
 1.0	Vegetation connected to soil below, available for development of flora and fauna

LILLE 2015 CBS

 0,7	Espaces verts sans corrélation en pleine terre avec une épaisseur de terre végétale au moins de 80 cm
 1,0	Continuité avec la terre naturelle, disponible au développement de la flore et de la faune
 0,2	Infiltration d'eau de pluie pour enrichir la nappe phréatique, infiltration dans des surfaces plantée
 0,5	Végétalisation des murs aveugles jusqu'à 10 m
 0,7	Planter sur les toits de manière extensive ou intensive

L'objectiu d'aquesta metodologia és parametritzar les característiques del verd urbà per oferir un sistema que permeti avaluar diferents solucions. A nivell urbanístic es sol·licita, segons els usos, un valor de l'índex BAF, que en la realització dels projectes s'haurà de justificar ponderant la puntuació a partir les superfícies de cada una de les solucions adoptades.

En aquest punt, entenent que la ciutat és capaç d'oferir diverses situacions, quant a retorn de serveis, aquestes metodologies han de ser prou complexes, primer per explicar la situació actual, i segons per sol·licitar, a través del planejament, una nova situació, és a dir planificar.

La metodologia BAF si be introdueix un camí de quantificació, exposa una realitat lineal, que no permet destriar allò que ofereix el sòl del vol, i especialment l potencialitat de la biodiversitat, i que en una ciutat es pot plantejar amb un certa dissociació.

Partint dels conceptes introduïts de sòl/vol/biodiversitat, és pot establir una metodologia més adaptable a la realitat urbana amb:

- Suport > sòl
- Funcionalitat del verd basat en la quantitat Biomassa > Vol
- Funcionalitat del verd basat en la qualitat > biodiversitat

Aquesta metodologia permet fraccionar i explicar el retorn de serveis ecosistèmics del verd a nivell quantitatiu, de la biomassa (regulació climàtica, segrest de GEH, ...), dels qualitatiu, lligats a la biodiversitat i per tant d'ambients més complexos i estables, i per tant introduir la capacitat de diferenciar ambients amb més o menys perturbacions propis i característics de l'espai urbà.

En un exercici qualitatiu podem doncs explicar les potencialitats de retorn de serveis ecosistèmics de diferents realitats urbanes, ja no només dels espais lliures, sobre aquest trinomi sòl / vol / biodiversitat, introduint un nou concepte de 'devolució urbana'.

- Parcs i jardins ofereixen una important capacitat de devolució de sòl, de biomassa, i en determinades posicions, espais nucli, de biodiversitat si tenen capacitat d'aïllar-se de les perturbacions de la ciutat.
- Vialitat, pot oferir vol, biomassa, desenvolupant masses importants d'arbrat. Difícilment però per la competència amb els vehicles, en funció també de la seva intensitat, pot oferir sòl, ni biodiversitat al ser espais molt perturbats.
- Patis, que és una realitat comuna a la ciutat, tenen una capacitat equilibrada d'oferir sòl, biomassa i biodiversitat, entenent en aquest últim cas que són generalment espais amb poca pressió, especialment quan estan lligats a habitatges.
- Finalment els terrats, que no poden oferir sòl, limitat exclusivament a donar suport a una vegetació amb poca capacitat de generar biomassa, però si que són importants espais d'oportunitat de la biodiversitat. Són espais tranquils, ben situats, que generant una trama continua a la ciutat tenen fins i tot capacitat, en conjunt, de donar una xarxa equivalent a grans parcs urbans, amb implantacions en jardineres certament modestes.

Aquesta anàlisi tan bàsica permet exposar diverses realitats:

- La potencialitat del sòl, com a valor qualitatiu el tenen els espais públics, que malgrat haver eliminat aquells que tenen soterranis, presenten espais de prou entitat on es pot reproduir un

perfil complet funcional del sòl. L'aportació de la vialitat, malgrat amb una intensitat menor genera una malla que no es pot obviar.

Els espais privats concentren el seu valor en els jardins i patis no edificats

- Quan al **vol**, la biomassa, es concentra en la vialitat i en els espais lliures, en relació als sistemes. Quant a les zones, és en els patis i jardins no edificats on hi ha les oportunitats, certament baixes en els terrats.
- Quant a la **biodiversitat**, en l'espai públic hi ha un cert potencial, sempre que els parcs i jardins tinguin capacitat i dimensió per generar espais nucli sense excessives perturbacions.

És en els terrats on es mostra el principal potencial, entenen que amb molt petites intervencions, compatibles amb la capacitat portant dels terrats, com per exemple jardineres de 2 x 2 m, amb poc sòl i vegetació atractiva, tenen capacitat de generar una xarxa continua que abastaria tota la ciutat.

Introdueix aquesta estratègia la demanda de corresponsabilització. És a dir, sobre un parc antic d'habitatges, amb un nivell de renovació baix, i per tant amb poca capacitat d'intervenció per millorar els estàndards ambientals, poder generar mecanismes de gestió acceptables per implicar al ciutadà en la millora ambiental de la ciutat.

5.2 DISCUSSIÓ DE LES ALTERNATIVES

En aquest apartat es porta a terme la valoració de les alternatives en relació als criteris i objectius que s'han jerarquitzat amb importància Alta, i que per tant son susceptibles de influir en la proposta estratègica del POUM.

Els criteris i objectius que s'han definit d'importància mitjana, no vol dir que no siguin importants, sinó que tenen necessàriament una valoració transversal, i s'ha de aconseguir en totes les propostes, generant necessàriament mesures que conformaran, juntament amb els d'importància alta, a més de l'ordenació final, el cos normatiu del POUM.

5.2.1.1 [1]. OCUPACIÓ I CONSUM DE SÒL

1.1. GARANTIR UNA IMPLANTACIÓ EFICIENT, EN RELACIÓ A LA FUNCIONALITAT, CONSUMS DE RECURSOS I ADAPTADA A LES CARACTERÍSTIQUES AMBIENTALS DE RUBÍ I DEL SEU ENTORN

1.1.1 Evitar l'ocupació innecessària de sòl

Lleida és un municipi amb una ocupació del sòl urbà i urbanitzable moderada, en la mitjana de Catalunya, que està al voltant del 11% de la superfície del terme municipal. El 89% restant, és sòl no urbanitzable. Dins de l'11% de superfície de sòl urbà, el 65,2% es troba consolidat, el 33,5% es tracta de sòl apte per urbanitzar i el 1,3% restant es tracta de sòl urbà no consolidat.

Respecte al sòl no urbanitzable, l'ocupació és variable, baixa en les zones de secà, alta en les hortes de Pinyana, més properes al nucli, i moderada en la resta dels espais de regadiu, menor en la zona del Canal d'Aragó i Catalunya, respecte a les zones regades pel Canal d'Urgell.

Partint que l'oferta d'habitatge no és una alternativa, sinó que es deriva dels escenaris possibles de creixement de la població; donar resposta a aquesta demanda pot comportar la demanda de nou sòl, o, sobre el sòl existent, donar-li resposta a partir de la densificació de teixits actuals i la millora d'espais de possibilitat, especialment aquells en dèficit, i que permetrien una millora de les dotacions.

Mes enllà de l'Alternativa 0, que mantindria l'oferta actual, totes les alternatives tendeixen a millorar els teixits en dèficit actuals, especialment en aquells barris més desfavorits, com la Mariola,

Magraners, Llívia o el secà de Sant Pere, i la revitalització del centre històric, millorant l'oferta d'habitatge, i de comerç, iniciant ja actuacions a partir del pla de Barris.

Així, quant als assentaments residencials el POUM es centra tant en donar resposta a nous habitatges, com també en donar resposta a les urbanitzacions amb dèficits, que són nombroses a l'horta de Lleida, fruit de els seves pròpies dinàmiques i amb una trajectòria històrica.

- Respecte als assentaments en sòl no urbanitzable, reconeguts com assentaments amb dèficits, es oràveu, en ambdues alternatives, definir sectors de sòl urbanitzable no delimitat per a reconèixer finalment el seu caràcter urbà, cosa que es considera una millor opció respecte a mantenir aquests habitatges en sòl no urbanitzable, tal com correspondria a l'alternativa 0.
- a) 1 La diferència entre l'Alternativa 1 i la 2, és en com es preveuen els nous assentaments, omplint els espais avui lliures generant una ciutat compacta, o preveient una continuïtat d'una estructura radial, a partir dels eixos tradicionals de connexió amb el seu entorn a nivell local, o comarcal, de la ciutat de Lleida.
 - La primera, contràriament al que semblaria, permet una menor compacitat, donat que necessàriament ha de generar els verds que li confereix l'estructura radial en el seu major contacte amb els espais oberts, en el seu interior, plantejant, fins i tot, menors densitats.
 - L'alternativa 2, radial, permet una major densitat dels espais construïts, ja que el verd l'obté de la major distància de contacte amb els espais oberts, permetent també la seva integració amb la xarxa de camins, que no es petita a la ciutat de Lleida.
- Pel que fa a l'estratègia en l'activitat econòmica, és pretén millorar la qualitat d'oferta del sòl industrial. Es planteja doncs incidir en la qualitat del sòl ofert, fent-lo més atractiu i, per tant, incidint sobre la consolidació dels sectors classificats recentment, i sobre la taxa de renovació d'aquells sectors tradicionals, implicant una millora de les activitats.
- b) 1 Aquesta estratègia és transversal a les dues alternatives, situant el nou sòl industrial en la zona amb millors connexions viàries i ferroviàries, al nord-est, fent-lo proporcional a l'increment de població que es preveu per Lleida en el seu futur.
 - Això ve relacionat amb les infraestructures, que en relació a l'ocupació de sòl és també més favorable optimitzar la xarxa actual, evitant generar noves traces, malgrat les reserves existents.
 - Les estratègies quant a la xarxa ferroviària, no es centren en la seva extensió, sinó en la millora de la seva gestió. Per tant, no generen nova demanda de sòl. La terminal ferroviària de Torreblanca, és una aposta de futur avui ja reconeguda pel planejament, en el marc del PDU de l'activitat econòmics de les terres de Lleida.
 - Pel que fa a la xarxa viària, a escala territorial, es configuraria un primer nivell d'alternatives, plantejant, o no, la compleció de la variant sud de Lleida només per l'Est (es complementa amb l'estratègia de compleció dels sectors d'activitat, que amb una petita ocupació permetria millorar substancialment els moviments cap al nord, i l'est) o per l'Oest (s'explica pel trànsit passant, que ja té alternativa per l'AP7, lliure de peatges, generant alhora un important efecte sobre l'Horta de Lleida, cosa que fins ara ha estat una de les raons principals per evitar el seu desenvolupament).
- c) 2 Per tant, es planteja aquesta compleció, com una xarxa estructurant, passant, seguint la traça del Pla Territorial, (Alternativa 1), o com una xarxa urbana interior, seguint el traçat de la variant de l'AVE (Alternativa 2)
 - Així, pel que fa a la xarxa viària interior de Lleida, es poden plantejar dues opcions per a generar una tercera ronda a la ciutat, en aquest cas, al sector nord-est per millorar l'accés als sectors d'activitat i permetre pacificar les vies urbanes interiors. La primera, seria donar continuïtat de l'avinguda de Balafia fins a la rotonda de connexió amb l'avinguda de la Indústria i la C13 i la segona seria més continguda i partiria de Pardinyes.

- Respecte les alternatives en SNU, no comporten una demanda diferencial d'ocupació de sòl, tot i que l'alternativa 2, ofereix mecanismes per a ser més precís en la vinculació de les activitats, i per tant en el dimensionament de les infraestructures o edificacions, mínimes i necessàries per a la seva gestió. Per tant, a més de la millora en la gestió ha de comportar també una menor ocupació, si més no, més ajustada.
- Finalment quant a l'espai urbà, en relació a l'estratègia de compartimentar els retorns ambientals en determinades claus, o fer-les extensives al conjunt de la ciutat, des d'una visió quantitativa no hi ha d'haver diferències, és a dir, no ocuparem més o menys sòls en relació a una o altre alternativa. En tot cas, els espais ocupats tenen una exigència de retorn ambiental en l'alternativa 2, comportant una millor valoració ambiental.

Objectiu	Assentaments			Infraestructures			Espais oberts			Espais construïts		
	A0	A1	A2	A3	A4	A5	A6	A7	A8	A9	A10	A11
1.1.1 Evitar l'ocupació innecessària de sòl.	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●

1.1.2 Adaptar l'ordenació a les formes de relleu evitant pendents superiors al 20%.

Lleida es situa al centre d'una gran plana de baixa altitud. El 89% de la superfície municipal és plana (pendents inferiors al 10%), un 8% presenta pendents compresos entre el 10% i el 20% i únicament un 3% del terme presenta pendents superiors al 20%. Aquestes zones de major pendent es concentren als vessants dels diversos tossals dispersos pel terme, i a la franja de la Cerdera. El predomini dels terrenys plans fa que no existeixen condicionants geomorfològics rellevants per a l'ocupació del sòl.

Respecte a la resposta a la demanda de nou sòl residencial i d'activitat econòmica, es plantegen en totes les alternatives en pendents per sota del 20%. Per tant, en aquest sentit, no és un condicionant exclouent per donar-li resposta.

Respecte a les infraestructures, els pendents mostren un valoració neutre, ja que en les alternatives proposades a la xarxa ferroviària i viària es potencien sobre els corredors actuals, i les que proposen una millor eficiència de les existents i pacificació de les que travessen el nucli, no en generen de noves. La compleció de la variant sud de Lleida i la tercera ronda de la ciutat, no es veuen afectades pel condicionant dels pendents.

Respecte al SNU, el criteri de pendents s'incorpora en els components de qualificació, i per tant en la vocació del sòl, concretament en els sòls forestals, diferenciant aquells que tenen uns pendents superiors al 40 %, i per tant es defineixen de protecció. Aquesta estratègia queda restringida a l'Alternativa 2.

Objectiu	Assentaments			Infraestructures			Espais oberts			Espais construïts		
	A0	A1	A2	A3	A4	A5	A6	A7	A8	A9	A10	A11
1.1.2 Adaptar l'ordenació a les formes de relleu evitant pendents superiors al 20%.	●	●	●	○	○	○	●	●	●	○	○	○

1.1.3. Mantenir l'estructura orgànica del territori, especialment pel que fa als espais oberts.

La proporció d'espais oberts a Lleida respecte al sòl urbanitzat és gran en relació a altres entorns urbans de la seva població. Així contrasta el seu caràcter de ciutat, amb un entorn rural certament destacat.

En relació a la connectivitat, general a tot el terme, destaca els secans, el riu Segre, amb les clamors que hi desemboquen i la Cerdera, reconegut pel planejament territorial.

Destaca a nivell territorial, l'entorn del Segre, reconegut pel PTPP com un dels principals eixos de connexió d'ambients fluvials.

El planejament urbanístic vigent estableix una protecció de corredors ecològics, i parcs territorials, i els defineix com espais on la funció predominant és la connexió biològica o paisatgística entre diferents punts del territori.

El principal element fragmentador dels hàbitats naturals del terme de Lleida ha estat la forta transformació dels usos del sòl a que s'ha vist sotmesa, per les infraestructures, el creixement urbà, especialment en l'entorn de l'Horta de Lleida, i la simplificació de l'espai agrari, amb parcel·les cada vegada de major dimensió especialment en els nous regadius, i també en els secans.

En el conjunt de la matriu territorial de Lleida, alguns elements del paisatge com són els cursos fluvials i la xarxa de canals i sèquies, així com als marges entre conreus, que puguin mantenir restes de vegetació natural, tenen un notable interès per a la connectivitat ecològica.

Aquests cursos fluvials i la xarxa d'infraestructures de conducció d'aigua tenen un interès estratègic potencial en el manteniment de fluxos ecològics, però també socials, en ser els camins utilitzats pel lleure. De fet tenen fins i tot continuïtat en l'espai urbà, com la sèquia Major, o la Clamor dels Canals, en aquest cas en sòls d'activitat econòmica.

- Respecte a la demanda de nou sòl residencial i activitat econòmica, les millors alternatives són les que eviten noves ocupacions, i la manera amb que ho fan. En aquest context, l'Alternativa 2, creixent seguit els eixos urbanitzats manté l'estructura orgànica de Lleida, afavorint el contacte del verd amb l'espai urbà.
- Respecte la comparació amb l'Alternativa 0, transversament a les alternatives plantejades es reconeix sòls urbans ja consolidats, o amb dèficits urbans i es proposen mecanismes per a la seva regularització, contenint indirectament noves ocupacions.
- d) 1 En tot cas, tots els assentaments proposats són coherents amb aquesta estructura orgànica de connectivitat, si més no respecte als assentaments principals.
- Respecte a les infraestructures, l'alternativa 2 presenta una major contenció, i per tant, malgrat la possibilitat de definir mesures correctores per garantir la connectivitat, el principi de contenció assegura una millor valoració. En tots els cassos serà especialment important la forma amb que es travessa en corredor del Segre, incloent no només la llera, sinó la seva plana d'inundació, assegurant la continuïtat del conjunt de l'espai fluvial.
- Respecte a la qualificació del SNU, tant l'alternativa 0, com la 1 i la 2 reconeixen el paper connector, de manera específica com un element d'ordenació, permetent establir estratègies concretes que garanteixin la connectivitat. Considerant, en el cas de l'alternativa 1, Sòls d'especial protecció pel seu valor natural i de connexió, previstos en el Pla Territorial, i, en el cas de l'alternativa 2, també, incorporant també les proteccions de connectors del planejament vigent. La metodologia plantejada per l'alternativa 2, permet una major precisió en el manteniment de la connectivitat, amb una regulació específica i més completa, de manera que es valora com a més favorable.

Quant a l'espai urbà, també l'estratègia de retorn ambiental a tot el conjunt de la ciutat millora la resposta d'aquest espai urbà a aquesta estructura verda, més continua. Aquesta estratègia es compatible i, de fet, integra els corredors verds que es concentren especialment al voltant del riu Segre i les clamors.

Objectiu	Assentaments			Infraestructures			Espais oberts			Espais construïts		
	A0	A1	A2	A3	A4	A5	A6	A7	A8	A9	A10	A11
1.1.3 Mantenir l'estructura orgànica del territori, especialment pel que fa als espais oberts.	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●

1.1.5 Protegir del risc d'inundació l'àmbit, considerant el canvi climàtic.

La xarxa de drenatge, els espais fluvials, estan centrat en el riu Segre, i les clamors que són els seus afluents, juntament amb el Noguerola. Aquesta xarxa de drenatge, està molt modificada, es clamors integrades al reg, malgrat el seu principal paper com a drenatge, i el Segre amb una canalització realitzada després de les inundacions de l'any 1982, i que van suposar la recuperació de l'espai fluvial per la ciutat. El període de retorn pel qual està dissenyada la canalització es per 100 anys, amb cabals actuals, tot i que els recents estudis de la CHE, amb diferents escenaris de canvi climàtic, i considerant, o no, el paper de les preses generen diferents situacions de risc a Lleida.

El que és cert, és que Lleida està afectada per risc d'inundació per a períodes de 500 anys, i per 100 anys en llocs puntuals, sempre sobre sòl urbanitzat, limitant els desenvolupaments principalment d'usos vulnerables, i/o generant condicionants en la implantació d'habitatge.

Actualment s'estan portant a terme, en el camí de Granyena, actuacions per assegurar la fiabilitat de la canalització del riu des de la Clamor dels Canals fins a l'assut de la Mitjana, en la derivació del canal de seròs, que és un punt feble en relació a la inundabilitat.

Un altre punt feble és el Noguerola, que ja entubat per sota de sòl urbà a Lleida, comporta la necessitat d'actuacions de laminació, abans d'aquesta laminació, per a garantir la seva capacitat en cas de pluges extraordinàries.

La clamor dels canals genera un cert risc en la seva plana d'inundació, aigües amunt de Lleida, condicionats alguns desenvolupaments industrials, que necessàriament l'hauran de tenir en consideració, alliberant les zones de flux preferent que desbordant la seva llera.

Quant als assentaments, no n'hi ha cap que s'hagi situat en zones de risc, si més no en flux preferent, havent de considerar les limitacions derivades de la seva condició parcial d'inundable. Es dona principalment en els sectors d'activitat.

Quant a les infraestructures, la seva permeabilitat front avingudes haurà de seguir els criteris de l'organisme de conca. En tot cas, en totes elles es defineixen els creuaments perpendiculars en els punts més estrets, especialment en la connexió est de la vialitat local per sobre de la Mitjana.

Quant als espais lliures, l'Alternativa 2, estableix una metodologia que permet l'adaptació a les condicions de risc específica, separant el risc de la condició d'espai fluvial o agrari.

Finalment, també en el retorn ecològic de l'espai urbà, l'estratègia de sol·licitar un retorn a totes les realitats urbanes, fonamentat especialment en el sòl, i per tant especialment en la seva permeabilitat, incrementa la capacitat de retenció d'aigua, i redueix els cabals d'avinguda, i per tant, proporcionalment el risc.

Objectiu	Assentaments			Infraestructures			Espais oberts			Espais construïts		
	A0	A1	A2	A3	A4	A5	A6	A7	A8	A9	A10	A11
1.1.5 Protegir del risc d'inundació l'àmbit, considerant el canvi climàtic.	●	●	●	○	○	○	●	●	●	●	●	●

1.2. DEFINIR L'ORDENACIÓ I ELS USOS POTENCIANT LA SEVA PLURIFUNCIONALITAT I AUTONOMIA

1.2.1. Aconseguir centralitats i espais públics continus i accessibles.

L'estructura de Lleida, tradicionalment s'estructura al voltant de la Seu, que és un espai lliure ampli, però també, per la seva posició dominant, amb una certa complexitat d'accés. L'avinguda de l'any 1982 motiva la recuperació del riu Segre com a espai verd urbà, i actualment és l'eix principal d'infraestructura verda de la ciutat.

La restauració del riu apropa el gran parc tradicional de Lleida, els Camps Elisis, que alberga la fira i els gran esdeveniments com l'Aplec del Cargol.

Aquest eix, ha premés donar també accés a espais en el SNU com Rufea o la Mitjana, que s'integren en aquest gran eix verd, i alhora serveix d'inici d'itineraris que recorren l'Horta.

Sobre el riu Segre es configuren, a més dels Camps Elisis, els passejos laterals, que tenen continuïtat cap a la Rambla Ferran, i els més recents grans equipaments, com el campus de Cappont de la UDL.

Per tant, aquest verds certament tenen una estructura central i accessible, que possiblement no tenen els espais lliures del centre de Lleida, com la Palça Pau Casals, avui sense el seu tancament perimetral, la Plaça de Victor Ciurana, els Jardins del Seminari Vell, en contraposició de la cobertura de les vies del tren en el contacte amb Balafia, que tenen vocació d'eix verd amb accés al riu Segre.

Així, quant als assentaments, l'estratègia de la compacitat de l'Alternativa 1, contrasta amb la 2, on s'incrementa el contacte de la ciutat amb els espais oberts, que són els que li donen estructura.

El manteniment dels verds estructurals, dels corredors exteriors, entrant en els espais urbans es podrà potenciar en els sectors d'activitat, a través de les clamors, com la de les Canals, o la Femosa, en el recent PDU en l'àmbit de Torreblanca.

L'accés als verds, als espais oberts i als equipaments s'ha de generar a través de la xarxa de camins, i tal com es planteja, l'anella verda, que completa un recorregut circular que connecta els eixos de la ciutat plantejats en l'estratègia radial de l'Alternativa 2.

També hi té incidència l'estratègia de retorn ambiental de totes les realitats urbanes, plantejat en l'alternativa 2, que pot suplir amb increments de retorn, de verd (sòl, vol i biodiversitat) determinats eixos que connectin els espais lliures, complementat amb una ciutat que treballa en conjunt, amb major o menor intensitat de retorn en funció de les seves potencialitats.

Objectiu	Assentaments			Infraestructures			Espais oberts			Espais construïts		
	A0	A1	A2	A3	A4	A5	A6	A7	A8	A9	A10	A11
1.2.1 Aconseguir centralitats i espais públics continus i accessibles.	●	●	●	●	●	●	○	○	○	●	●	●

1.2.2. Aconseguir un planejament equilibrat socialment i quant a barreja d'usos, assegurant l'accés a l'habitatge, als equipaments públics, als espais lliures i als serveis.

L'oferta d'habitatge no és una alternativa, sinó que es deriva dels escenaris possibles de creixement de la població, i la tria d'escenari és una decisió del municipi, que es fa en base als treballs socioeconòmics i demogràfics, concretats en la memòria social, i on és conclou que la necessitat d'habitatge a Lleida, en els propers anys estarà al voltant de 16.700 habitatges.

Lleida, que té una extensió propera a les 22.000 ha, té diferents nuclis que, en els casos més propers, són barris com: Magraners, Llívia o el Secà de Sant Pere; i en d'altres casos, Entitats Municipals

Descentralitzades com: Sucs i Raïmat, que en tots cas, generen una estructura policèntrica, al voltant de la ciutat de Lleida, unida per una estructura de camins que travessen els espais oberts. Aquesta és una realitat que totes les propostes conserven

Lleida inicialment va anar generant eixamples i barris on els últims decennis, l'extensió ha esdevingut un continu urbà, separat pel riu, però lligat avui ja amb 8 ponts o passeres que apropen Cappont, especialment el campus universitari, i també la Bordeta.

L'estratègia del POUM vigent proposa un pla "Finger" amb un creixement a partir d'eixos i apropar el sòl rural al nucli a través d'aquests espais intersticials, o completar la ciutat generant un nou límit amb una nova ronda.

Treballar sobre estratègies de mantenir aquesta estructura semi-radial, que maximitza el contacte de la ciutat amb els espais oberts, o contràriament, generar la compleció d'aquest buits intersticials, i establir una ciutat concèntrica, projectant tancaments paral·lels al passeig de Ronda, són els que generen les alternatives per donar resposta a la demanda fixada d'habitatge.

En tot cas, Lleida té un centre urbà dotat quant a equipaments i serveis, accessible des d'aquesta ciutat compacte.

Per altra banda, l'Horta de Lleida genera una disseminat d'habitatges i activitats, poc dotat, i lligat a la mobilitat. En aquest context, dotar d'estructura reconeixent la xarxa de camins, dotant-lo d'espai per a modes de mobilitat activa, i alhora dotar a les urbanitzacions amb dèficits, definint-los com a sectors de sòl urbanitzable delimitat (alternativa 2) en front mantenir aquests habitatges en sòl no urbanitzable (alternativa 1), sembla la millor estratègia. Millorar l'accessibilitat als disseminats de l'Horta, i dotar-los dels mínims serveis disseminats amb un mínim de compacitat, si més no per a reduir les seves externalitats.

Complementàriament a la xarxa de camins, amb dotació de vies segregades per mobilitat activa, o pacificades, amb prioritat invertida, s'inclouen les infraestructures, més urbanes i contingudes en l'alternativa 2.

Pel que fa a l'espai construït, es plantegen alternatives/estratègies més completes, passant d'una proposta de sistemes ambientals compartimentats, a una proposta transversal, on tota la ciutat forma el sistema ambiental, retornant tot allò que pot oferir, introduint el concepte de devolució, generant un espai urbà en conjunt més verd i amable.

Objectiu	Assentaments			Infraestructures			Espais oberts			Espais construïts		
	A0	A1	A2	A3	A4	A5	A6	A7	A8	A9	A10	A11
1.2.2 Aconseguir un planejament equilibrat socialment i quant a barreja d'usos, assegurant l'accés a l'habitatge, als equipaments públics, als espais lliures i als serveis.	●	●	●	●	●	●	○	○	○	●	●	●

1.3. POSSIBILITAR UNA MOBILITAT SOSTENIBLE MITJANÇANT LA PLANIFICACIÓ INTEGRADA DELS USOS DEL SÒL I DEL TRANSPORT PÚBLIC

1.3.1. Valorar i/o aconseguir la capacitat de les xarxes de connexió per assegurar connectivitat, prioritzant els modes actius i el transport col·lectiu.

Lleida, com a capitalitat de ponent, és un potent node modal, on hi convergeixen infraestructures de tots els abasts.

La connexió ferroviària amb alta velocitat, a més del by-pass, per l'oest de Lleida, que va generar un important efecte ambiental sobre l'Horta, te parada al centre de Lleida, fent-lo especialment atractiu.

També la xarxa ferroviària de mitja distància i rodalies presenta una bona accessibilitat, i uns corredors amb un potencial accés al tren, que contrasta amb un precari servei, que la fa gairebé irrellevant. Tant l'eix de Tàrraga-Manresa-Barcelona, tradicionalment menystingut, juntament amb el de Tarragona, que no ha estat capaç, ja no de mantenir el servei previ a l'AVE, sinó que ha caigut a uns nivells impropis de la població i de la potencia de les ciutats que uneix, no han de condicionar una aposta local per un futur de servei ferroviari a l'alçada de la ciutat.

El planejament territorial, preveu també l'eix transversal ferroviari, que entra a Lleida, un corredor central de Catalunya, amb una vocació de transport de mercaderies, i que necessàriament el POUM ha de reconèixer.

En aquest context, recolzat en el punt d'unió de totes aquestes xarxes, el PDU de l'activitat econòmica de la Plana de Lleida, planteja la terminal multimodal, que ha de permetre el servei que el Pla de Vilanova avui és incapaç d'oferir.

Tots aquests eixos, amb la gestió que correspon, permetrien una xarxa de rodalies que competiria amb l'ús del cotxe que avui és una molt millor opció.

Per tant, les estratègies quant a la xarxa ferroviària, no es centren en la seva extensió, sinó en la millora de la seva gestió, que permetria millorar l'oferta, i segur una resposta proporcional, amb la reducció del vehicle privat. En tot cas, això que no està a l'abast del POUM.

A compleció de la xarxa viària, potenciant modes actius, s'ha de recolzar en aquelles solucions locals, més contingudes, tal com es planteja en l'alternativa 2, on es substitueix una variant sud que afavoreix el trànsit pesant per una compleció de la ronda al l'oest del turó del castell i paral·lel al by-pass de l'AVE.

En aquest context també es important la millora d'accés als sectors d'activitat de l'est, i alliberar el trànsit en espais residencials, especialment el c/Baró de Maials, permetent pacificar, o millorar la mobilitat activa al C/de la Indústria, que dona accés al Polígon del Segre.

Complementàriament a aquestes propostes, i transversal a totes les alternatives, el POUM recull la proposta de Via Verda de Lleida, que és una ronda cívica, de camins que permeten donar la volta al nucli de Lleida, i connectant totes les vies cíviques que penetren a l'interior, seguint les principals avingudes, i com a eix central el Parc del riu Segre.

Aquest eix fluvial permet també, incorporar les clamors com a eixos verds de relació amb els espais oberts.

Quant al retorn ambiental de l'espai urbà, cal fer referència a la cita que en un ciutat el recorregut més utilitzat no és el més curt, sino el més ample, amb una escala més adequada al passeig, i més ben urbanitzat, incloent el verd com un element principal de qualitat urbana. En aquest context, l'alternativa 2, que sol·licita retorn ambiental a totes les realitats urbanes, genera una ciutat que treballa en conjunt, i per tant activa en tota la seva extensió.

Objectiu	Assentaments			Infraestructures			Espais oberts			Espais construïts		
	A0	A1	A2	A3	A4	A5	A6	A7	A8	A9	A10	A11
1.3.1 Valorar i/o aconseguir la capacitat de les xarxes de connexió per assegurar connectivitat, prioritzant els modes actius i el transport col·lectiu.	○	○	○	●	●	●	○	○	○	●	●	●

1.4. ORDENAR TENINT EN COMPTE L'EFICIÈNCIA ENERGÈTICA I LA SOSTENIBILITAT DEL MODEL URBÀ.

1.4.1 Establir una ordenació energèticament eficient.

El potencial de generació d'energies renovables està limitat en el teixit urbà, molt dens en el nucli. Contràriament té un important potencial de generació de renovables en els sectors d'activitat i en les cobertes de les implantacions residencials poc denses, especialment en l'Horta, permetent en aquestes últimes un potencial de compensació.

En aquest context, tant en el residencial poc dens, com en aquest teixit industrial, el potencial d'implantació de fotovoltaica en coberta és important.

Les estratègies d'implantació dels assentaments, el potencial de millora energètica es concentra en la rehabilitació energètica dels habitatges, i en les implantacions, en aquests casos modestes, en coberta.

Per tant, des de les diferents alternatives plantejades, quant als assentaments la implantació de renovables no presenta diferències significatives, i en tot cas s'haurà de resoldre amb l'exigència del propi CTE, i en normativa urbanística. S'haurà de donar compliment, en tots els casos, als objectius de fotovoltaica en coberta previstos pel PROENCAT.

En el SNU, s'entén que Lleida haurà de donar resposta també als objectius del PROENCAT en relació a la implantació de fotovoltaica a terra, més els que es deriven del repartiment territorial. En aquest context, s'ha de dir que Lleida, donat té un gran potencial, amb una superfície útil per a la implantació de fotovoltaica certament significativa, per la gran superfície de sòl de protecció preventiva, tot i limitada pel regadiu i per la capacitat agrològica del sòl, amb una gran superfície de sòls I i II, i en un segon nivell II i IV.

El potencial d'implantació i la seva ordenació ha de ser transversal a totes les alternatives plantejades. L'ordenació d'aquestes implantacions s'ha de concretar amb un instrument específic, ja sigui derivat del no nat PLATER, avançat o derivat, per un pla de detall del municipi.

Respecte a les infraestructures, tot el que sigui afavorir els modes de desplaçament col·lectiu i major compacitat tenen una millor valoració, i per tant l'alternativa 2.

Quant al sòl no urbanitzable, la implantació de renovables, ha de tenir una regulació específica, transversal a totes les alternatives.

Finalment, quant al retorn ambiental de l'espai urbà, la ciutat densa, amb una alta intensitat d'urbanització, i sovint poc verd, genera un notable efecte illa de calor, amb una pèrdua de confort en l'espai públic i en l'habitatge, incrementant la demanda energètica per dotar de confort els habitatges. En aquest context, totes les estratègies d'afavorir el verd a la ciutat, sustentat sobre un sòl funcional, disminuirà aquest efecte, millorant el confort, la salut urbana i la demanda energètica. En aquest context, metodologies que permetin estendre el retorn ambiental, al seu potencial, al conjunt de la ciutat, a mig termini revertiran en un major confort, i per tant en una reducció de la demanda energètica. Per tant, l'alternativa 2 és la més ben valorada.

Objectiu	Assentaments			Infraestructures			Espais oberts			Espais construïts		
	A0	A1	A2	A3	A4	A5	A6	A7	A8	A9	A10	A11
1.4.1 Establir una ordenació energèticament eficient.	●	●	●	●	●	●	○	○	○	●	●	●

1.5 ORDENAR CONSIDERANT ELS BENS CULTURALS I EL CATÀLEG DE MASIES I CASES RURALS COM ELEMENTS D'ESTRUCTURA, JA SIGUI EN SÒL URBÀ COM EN ELS ESPAIS OBERTS

1.5.1 Protegir elements de patrimoni cultural catalogats.

S'ha fet un recull de tota la informació disponible dels béns catalogats, tant en el sòl urbà i urbanitzables com en els espais oberts.

Segons les dades disponibles a l'inventari del patrimoni arqueològic del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, a Lleida es localitzen 12 jaciments arqueològics declarats com a BCIN, i estan catalogats 78 jaciments arqueològics. Pel que fa a l'inventari del patrimoni arquitectònic, a Lleida es localitzen 15 elements del patrimoni arquitectònic declarats com a BCIN, i estan catalogats 180 elements més del patrimoni arquitectònic.

El catàleg del patrimoni inclou un seguit d'elements ambientals també a protegir, que han de quedar recollits en el nou POUM, en totes i cada una de les solucions proposades.

Objectiu	Assentaments			Infraestructures			Espais oberts			Espais construïts		
	A0	A1	A2	A3	A4	A5	A6	A7	A8	A9	A10	A11
1.5.1 Protegir elements de patrimoni cultural catalogats.	●	●	●	●	●	●	○	○	○	○	○	○

1.5.2 Integrar els elements catalogats a l'ordenació definida del planejament.

Lleida disposa d'un Catàleg de bens, que inclou tant bens arquitectònics, arqueològics i bens ambientals i paisatgístics. De fet, el PGOU vigent, ja establia en els espais oberts un elements a protegir, bàsicament petits tossals representatius del paisatge de Lleida.

El catàleg va més enllà d'aquesta estratègia, pionera en el seu moment, i l'actualitza amb una visió més integradora del patrimoni cultural.

El teixit urbà i els assentaments, els bens estan integrats, i no es preveu una ordenació diferencial entre propostes, respectant, com no pot ser d'una altra manera els bens protegits, i integren-los en els recorreguts culturals de la ciutat, que més tenen a veure amb gestió i urbanització, que no pas amb un planejament, si més no en aquest estadi inicial.

Passa el mateix amb la vialitat, i el retorn ambiental de l'espai urbà, que en principi, més enllà del respecte, son es veuen influenciats en les propostes per aquest aspecte.

Si que és el cas de l'ordenació dels espais oberts. En el PGOU actual, es proposava unes determinades claus de protecció de sistemes, on a més dels bens culturals arquitectònics i arqueològics es protegien espais amb interès geomorfològic i paisatgístic.

Aquesta mateixa estratègia es manté en l'alternativa 1.

No és el cas de l'alternativa 2, on en els filtres transversals, per tant realitats que filtren el suport, s'incorpora de manera integral:

- Bens culturals.
- Bens paisatgístics
- Bens ambientals
- Itineraris en els espais oberts.

Aquesta metodologia permet tenir una visió integral dels bens protegits, i alhora de la seva estructura i accessos, potenciant el conjunt del patrimoni cultural de Lleida en els espais oberts, amb la possibilitat de penetrar a través de vies cíviques en l'interior de l'espai urbà, cosa que alhora donaria una lectura també de la història, desenvolupament i consolidació de l'espai urbà en el context més ampli del conjunt del municipi.

Objectiu	Assentaments			Infraestructures			Espais oberts			Espais construïts		
	A0	A1	A2	A3	A4	A5	A6	A7	A8	A9	A10	A11
1.5.2 Integrar els elements catalogats a l'ordenació definida del planejament.	○	○	○	○	○	○	●	●	●	○	○	○

5.2.1.2 [2]. CICLE DE L'AIGUA

2.1. PREVENIR EL RISC D'INUNDACIÓ, EVITANT L'AFECTACIÓ A BÉNS I PERSONES.

2.1.1. Prevenir el risc d'inundació

Lleida està afectada per risc d'inundació per a períodes de 500 anys, i per 100 anys en llocs puntuals, sempre sobre sòl urbanitzat, limitant els desenvolupaments principalment d'usos vulnerables, i/o generant condicionants en la implantació d'habitatge.

Actualment s'estan portant a terme, en el camí de Granyena, actuacions per assegurar la fiabilitat de la canalització del riu des de la Clamor dels Canals fins a l'assut de la Mitjana, en la derivació del canal de seròs, que és un punt feble en relació a la inundabilitat.

Un altre punt feble és el Noguerola, que ja entubat per sota de sòl urbà a Lleida, comporta la necessitat d'actuacions de laminació, abans d'aquesta laminació, per a garantir la seva capacitat en cas de pluges extraordinàries.

La clamor dels canals genera un cert risc en la seva plana d'inundació, aigües amunt de Lleida, condicionats alguns desenvolupaments industrials, que necessàriament l'hauran de tenir en consideració, alliberant les zones de flux preferent que desborden la seva llera.

- Quant als assentaments, no n'hi ha cap que s'hagi situat en zones de risc, si més no en flux preferent, havent de considerar les limitacions derivades de la seva condició parcial d'inundable. Es dona principalment en els sectors d'activitat.
- Quant a les infraestructures, la seva permeabilitat front avingudes haurà de seguir els criteris de l'organisme de conca. En tot cas, en totes elles es defineixen els creuaments perpendiculars en els punts més estrets, especialment en la connexió est de la vialitat local per sobre de la Mitjana.
- Quant als espais lliures, l'Alternativa 2, estableix una metodologia que permet l'adaptació a les condicions de risc específica, separant el risc de la condició d'espai fluvial o agrari.
- Finalment, també en el retorn ecològic de l'espai urbà, l'estratègia de sol·licitar un retorn a totes les realitats urbanes, fonamentat especialment en el sòl, i per tant especialment en la seva permeabilitat, incrementa la capacitat de retenció d'aigua, i redueix els cabals d'avinguda, i per tant, proporcionalment el risc.

Objectiu	Assentaments			Infraestructures			Espais oberts			Espais construïts		
	A0	A1	A2	A3	A4	A5	A6	A7	A8	A9	A10	A11
2.1.1 Prevenir el risc d'inundació.	●	●	●	○	○	○	●	●	●	●	●	●

2.1.2. Mantenir les condicions hidrològiques de la conca i el seu comportament davant de les pluges ordinàries i les avingudes extraordinàries.

El riu Segre al seu pas per Lleida presenta un risc d'inundació segons els estudis preliminars elaborats per l'ACA i la CHE. Al llarg del seu recorregut, s'hi troben els embassaments d'Oliana, Rialb i Sant Llorenç de Montgai, que tenen capacitat de laminació per a períodes de retorn intermitjos, inferiors als 100 anys.

Dins el terme de Lleida, destaquen, a més de les Calmors, El Noguerola que és un afluent del Segre per la dreta que baixa d'Alpicat, l'Horta i la ciutat de Lleida. El riu Noguerola recull les aigües de la pluja i sobrants del reg de l'Horta, actuant com una clamor. Presenta trams soterrats i entubats per dins la ciutat i desguassa al Segre pel carrer del Riu just davant de la Plaça del Pare Sanaüja.

Te una conca profundament transformada

Totes les alternatives que comportin major urbanització del sòl, i la seva impermeabilització, com les d'increment de consum de sòl, o les expansives, quant a la inundabilitat són certament més desfavorables. Contràriament, totes aquelles que comportin una major naturalització de l'espai urbà, milloren les condicions de la conca, reduint els coeficients d'escolament.

Des d'un punt de vista dels assentaments, com s'ha exposat, l'estructura radial, amb un major contacte amb els espais oberts, permetrà una ciutat més densa, evitant els esponjaments que una ciutat concèntrica necessita per compensar aquest efecte de límit en el seu interior. Per tant generarà una major ocupació i transformació de la conca. En aquest sentit es valora l'alternativa 2 com la més favorable.

No han de tenir efectes en aquest aspecte les infraestructures.

Quant al sòl no urbanitzable, l'objectiu, en tots els casos, és limitar l'ocupació a l'estrictament necessària per a la seva gestió, independentment de les metodologies, més o menys efectives, per aconseguir-ho. Per tat també tindrà una valoració equivalent i positiva.

Si que hi ha diferències quant al retorn ecològic de l'espai urbà, extensiu, tal com es planteja en l'alternativa 2, que promou un funcionament en conjunt de la ciutat incrementant la permeabilitat del sòl, i per tant reduint proporcionalment l'escolament superficial, i el risc d'inundació.

Objectiu	Assentaments			Infraestructures			Espais oberts			Espais construïts		
	A0	A1	A2	A3	A4	A5	A6	A7	A8	A9	A10	A11
2.1.2 Mantenir les condicions hidrològiques de la conca i el seu comportament davant de les pluges ordinàries i les avingudes extraordinàries.	●	●	●	○	○	○	●	●	●	●	●	●

2.2. PROTEGIR LA XARXA HÍDRICA I ELS ESPAIS FLUVIALS.

2.2.1. Protegir les masses d'aigua i els espais fluvials.

Tal com s'ha exposat, el principal curs d'aigua superficial que transcorre pel terme és el Segre. El segon curs fluvial del TM és el Noguerola, que al seu pas pel nucli poblacional transcorre entubat i soterrat.

Altres totes les alternatives que suposen major pressió sobre els espais oberts, necessàriament incideixen en la qualitat de la xarxa fluvial.

De les propostes destaquen:

- Quant als assentaments, la regularització dels assentaments al sòl no urbanitzable és una millora substancial respecte a situació actual, ja que, permet evitar noves ocupacions de sòls, reduint les externalitats, i especialment la pressió sobre la xarxa de drenatge, tant en quantitat com en qualitat.
- Tindrà una valoració neutre respecte la vitalitat, que necessàriament ha de respectar la xarxa fluvial, travessant-la, no només els espais de llera, de pas de l'aigua, sinó tot el conjunt de l'entorn fluvial.
- Quant al sòl no urbanitzable, el reconeixement de la xarxa fluvial és necessàriament transversal, considerant com a sistema hidrogràfic, no només la llera sinó també els seus marges, des d'una lectura morfològica de les comunitats de ribera que l'acompanyen.
- Respecte al retorn ambiental de l'espai urbà, i la millora del control hidrològic que comportarà, només pot generar que una valoració positiva

Objectiu	Assentaments			Infraestructures			Espais oberts			Espais construïts		
	A0	A1	A2	A3	A4	A5	A6	A7	A8	A9	A10	A11
2.2.1 Protegir les masses d'aigua i els espais fluvials.	●	●	●	○	○	○	●	●	●	●	●	●

5.2.1.3 [3]. AMBIENT ATMOSFÈRIC I CANVI CLIMÀTIC

3.1 REDUIR I/O COMPENSAR LES EMISSIONS DE GEH

3.1.1 Reduir les emissions de GEH en el balanç global del pla

Quant a ordenació, les estratègies ja s'han exposat en l'apartat anterior "4.1 Establir una ordenació energèticament eficient". Quant a assentaments mantenia una valoració transversal, i valorava positivament les estratègies quant a infraestructures i retorn ecològic de l'espai urbà, en aquells que per una banda potenciaven els modes de mobilitat actius, i per l'altre milloraven les condicions de naturalització de l'espai urbà.

En tot cas, reduir el consum de sòl també comporta, per una banda evitar la pèrdua d'estoc i capacitat d'embornal, així com una reducció en el consum de recursos, i un increment d'emissions derivats de la mobilitat generada. Per tant, les estratègies de contenció, necessàriament han d'estar més ben valorades quant a les emissions.

Si que té importància en aquest punt la proposta en els espais oberts, on es tendeix a establir vocació en les cobertes del sòl, potenciant conreus ben gestionats, i masses forestals madures, i per tant amb un major estoc de C.

Així, més enllà de les estratègies en la concreció de les propostes, les estratègies definides, si que permeten una valoració diferencial de les alternatives.

El Departament d'Acció Climàtica disposa d'una eina per la quantificació comparativa de les emissions de GEH en el planejament urbanístic, que complementaria la informació de les solucions proposades.

En aquest cas, malgrat es sol·licita que aquest exercici es faci en fase d'avanç, no hi ha encara una informació prou detallada per oferir uns resultats mínimament fiables, tot i que necessàriament els resultats seran coherents amb la valoració qualitativa realitzada.

Val a dir també, que el POUM de Lleida, no es plantegen les alternatives en termes d'escenaris de creixement, sinó de millor resposta a una demanda determinada, i per tant els escenaris de demanda d'habitatge, i sòl d'activitat, són equivalents en totes les alternatives, i subjectes de manera

equivalent a allò que les normatives sectorials, especialment en l'edificació i les activitats, determinin en el moment de materialitzar-se la millora urbana plantejada.

Així, aquest anàlisi es farà de manera detallada en la fase d'aprovació inicial, amb tota la informació suficient per a que, amb la metodologia proposada pel Departament d'Acció Climàtica, es pugui fer una anàlisi quantitativa suficient.

Objectiu	Assentaments			Infraestructures			Espais oberts			Espais construïts		
	A0	A1	A2	A3	A4	A5	A6	A7	A8	A9	A10	A11
3.1.1 Reduir les emissions de GEH en el balanç global del pla.	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●

3.2. PRESERVAR LA QUALITAT DE L'AIRE

3.2.1. Evitar exposar la població a alts nivells de contaminació atmosfèrica

Lleida, per les instal·lacions i activitats que conté, molt diverses, també lligades al transport d'energia, a més de les importants infraestructures de mobilitat existents, té efectes sobre el medi atmosfèric.

També, sobre els assentaments de l'Horta, hi ha efectes de qualitat acústica lligats a les infraestructures, i a la convivència amb les activitats, camps elèctrics i electromagnètics de baixa freqüència vinculats a les instal·lacions de transport d'energia, completats, com en tots els entorns urbans, a les telecomunicacions. Les emissions principals de PM10 i NOx estan lligades, bàsicament, a la mobilitat.

Tot aquest conjunt de circumstàncies sol·licita que el POUM incideixi en els aspectes de salut, com un dels principals objectius.

Qualsevol d'aquests aspectes han de ser necessàriament tractats de manera transversal en totes i cada una de les alternatives, inclosa l'alternativa 0, i per tant mereixerien una valoració equivalent, quant a l'ordenació. No tindria sentit situar nous assentaments en zones de risc derivats d'entorn no saludables. Té especial incidència en els entorns d'elles infraestructures, en relació als assentaments de l'Horta, i també en els espais de limit entre els usos residencials i els d'activitat, com és el cas del barri dels Magraners, o en algun punt de Cappont i la Bordeta.

En tot cas, també és cert, que aquelles alternatives que disminueixen la mobilitat, facilitant el transport col·lectiu i els modes actius, i aquells afavoreixen la naturalització de l'espai urbà, contribueixen i a la millora de la qualitat de l'aire i la salut. Serà el cas de l'alternativa 2, respecte al retorn ambiental de l'espai construït.

Objectiu	Assentaments			Infraestructures			Espais oberts			Espais construïts		
	A0	A1	A2	A3	A4	A5	A6	A7	A8	A9	A10	A11
3.2.1 Evitar exposar la població a alts nivells de contaminació atmosfèrica.	●	●	●	●	●	●	○	○	○	●	●	●

3.3. MANTENIR LA POBLACIÓ EXPOSADA A NIVELLS ACÚSTICS PERMESOS PER LA LEGISLACIÓ

3.3.1 Mantenir la població exposada a nivells acústics permesos per la legislació

Les principals fonts de soroll a Lleida estan vinculades, principalment, a la mobilitat viària i, en menor mesura, a l'activitat industrial dels sectors d'activitat i a la mobilitat ferroviària.

Actualment, el municipi disposa d'eines de gestió per a protegir la població de l'impacte acústic, com és el mapa de capacitat acústica; el mapa estratègic de soroll (Fase IV) i el pla d'acció local de qualitat acústica.

La memòria tècnica de l'actualització del mapa de capacitat acústica de Lleida, localitza i reconeix els potencials emissors acústics i la seva àrea d'influència:

- Aquestes fonts poden ser emissors puntuals o emissors lineals. Entre les primeres, es troben els establiments on l'activitat és remarcable per l'emissió de soroll industrial, comercial, de serveis o de lleure.
- Les fonts lineals de soroll més importants són les infraestructures de transport viari i ferroviari, així com les principals vies urbanes d'accés a la població i els carrers que concentren un nivell de trànsit important.
- També s'identifiquen les zones considerades acústicament sensibles: centres educatius, centres sanitaris i espais d'interès natural.

La protecció del soroll és per tant una estratègia transversal, que afecti a totes les estratègies en els assentaments, i en les activitats. En aquest context, situar les activitats concentrades a l'est de Lleida, on hi ha una major accessibilitat a les infraestructures és una bona estratègia.

Si que te incidència les estratègies quant a la viabilitat. L'alternativa 2, més continguda, amb solucions més urbanes, de ben segur que genera un millor suport pel transport col·lectiu i la mobilitat activa. Les estratègies comunes, de donar accés al sectors d'activitat completant la segona corona de Lleida per l'est, permetrà també alliberar i pacificar vies principal (C/Baró de Maials, i avinguda de la Indústria) millorant la qualitat de l'espai urbà residencial.

Alhora, també preveure estratègies de terciarització de façanes de sectors d'activitat amb sectors residencials, com a Magraners o Capponet, també han de permetre una millora de la qualitat acústica de l'espai urbà.

En aquest context es valoren de manera equivalent les estratègies quant als assentaments, i els espais oberts. Contràriament l'alternativa 2 respecte a la viabilitat, més continguda, i el retorn ambiental en l'espai urbà es valora més positivament

Objectiu	Assentaments			Infraestructures			Espais oberts			Espais construïts		
	A0	A1	A2	A3	A4	A5	A6	A7	A8	A9	A10	A11
3.3.1 Mantenir la població exposada a nivells acústics permesos per la legislació.	●	●	●	●	●	●	○	○	○	●	●	●

3.6. REGULAR LA CONTAMINACIÓ ODORÍFERA

3.6.1 Evitar la contaminació odorífera i l'afectació a les poblacions properes

La relació entre olor i molèstia percebuda és complexa de definir. Hi conflueixen factors físics i químics de fàcil determinació, però també d'altres de caràcter subjectiu més difícils d'avaluar, com per exemple el caràcter agradable o desagradable de l'olor (to hedònic), la sensibilitat de cada persona, o l'entorn en què és percebuda.

La contaminació per olors no és un concepte nou, i ja s'inclou com un factor de contaminació a la Llei 22/1983, de 21 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric.

La millor manera de reduir les emissions d'olor no és amb l'ús de cap mesura correctora, sinó mitjançant l'eliminació d'allò que les genera. Així, s'ha de fomentar la correcta gestió de les instal·lacions i la incorporació de bones pràctiques, per tal de reduir les emissions oloroses. Això implica que a l'hora de dissenyar una instal·lació o xemeneia, es triaran la ubicació i les altres condicions que permetin una millor dispersió dels contaminants.

La planificació urbanística esdevé una eina clau de prevenció de les olors, ja que, la urbanització i construcció d'habitatges propers a sectors d'activitat és causa general de l'existència de molèsties.

Una bona estratègia en aquest sentit és la creació de zones de pacificació d'olor, mitjançant la planificació dels sectors d'activitat en àrees destinades únicament a empreses o establiments no generadors d'olor (empreses de serveis, logística, etc.). Aquestes àrees serien les més properes a les zones habitades en forma de corona.

També és una bona estratègia situar els sectors d'activitat en un àmbit concret, com de manera transversal es planteja a Lleida al est del nucli.

La cabana ramadera, i especialment la porcina, amb la gestió de les dejeccions sovint genera efectes per contaminació odorífera, que es multipliquen per la proximitat d'assentaments, i especialment quant aquests estan desvinculats del sector primari. Això és comú a l'Horta de Lleida. Totes les alternatives necessàriament han d'evitar nous assentaments en els espais oberts, i delimitar els existents que puguin tenir un futur com a sòls urbans, posteriorment a la seva delimitació i gestió.

En aquest context, quant als espais oberts seria més favorable l'alternativa 2.

El retorn ambiental de l'espai urbà i la vialitat serien neutres respecte a aquest concepte.

Objectiu	Assentaments			Infraestructures			Espais oberts			Espais construïts		
	A0	A1	A2	A3	A4	A5	A6	A7	A8	A9	A10	A11
3.6.1 Evitar la contaminació odorífera i l'afectació a les poblacions properes.	●	●	●	○	○	○	●	●	●	○	○	○

5.2.1.4 [6]. BIODIVERSITAT CONNECTIVITAT ECOLÒGICA I PATRIMONI NATURAL

6.1. ESTABLIR COM ELEMENT BÀSIC I VERTEBRADOR DE L'ÀMBIT UN ESPAI DE CONNECTIVITAT, ESTABLINT CRITERIS DE BIODIVERSITAT, CONTINU I CONNECTAT ALS CONNECTORS D'ÀMBIT TERRITORIAL.

6.1.1. Conservar i evitar els efectes sobre els espais connectors. 1.2. Protegir els cursos fluvials i la vegetació de ribera associada.

Objectiu	Assentaments			Infraestructures			Espais oberts			Espais construïts		
	A0	A1	A2	A3	A4	A5	A6	A7	A8	A9	A10	A11
6.1.1 Conservar i evitar els efectes sobre els espais connectors.	○	○	○	○	○	○	●	●	●	○	○	○

	Assentaments			Infraestructures			Espais oberts			Espais construïts		
Objectiu	A0	A1	A2	A3	A4	A5	A6	A7	A8	A9	A10	A11
6.1.2 Protegir els cursos fluvials i la vegetació de ribera associada.												

6.2. ORDENAR L'ESPAI CONSERVANT ELS ESPAIS DE MAJOR INTERÈS

6.2.2. Evitar l'afecció a la vegetació i els habitats d'interès

El 7,22 % de la superfície municipal de Lleida forma part de la xarxa Natura 2000 i del Pla d'Espais d'Interès Natural de Catalunya (PEIN), repartits entre els espais “Bases de Sucs i Alcarràs” i “Secans de Mas de Melons-Alfés”.

El PTPP inclou en el sòl de protecció especial - a més dels espais d'interès natural amb figura de protecció sectorial-, els següents espais:

- Espais d'interès regional: Torre Ribera-Moredilla, Planes de Castelldans-Alfés-Aspa, Cerdera - Pantà de l'Arròs, Mitjana de Lleida.
- Espais d'interès comarcal: Clamor de Vallmanya - Reguer del Cap - Sèquia de Raïmat, Banquetes del Canal d'Urgell - connexió serra de Vilobí, Connexions fluvials de la Plana, Connexió horta de Lleida.
- Espais d'interès local: L2. Turons i vessants de les planes d'Almacelles, Zones humides de la plana, Turons de l'horta de Lleida, i un espai que inclou retalls allargats als vessants de les bòbiles de la Bordeta on s'hi troben petits reduïts d'hàbitats d'interès comunitari.

Al municipi de Lleida també es localitzen diverses zones humides incloses en l'Inventari de zones humides de Catalunya: Pantà de Suquets de Baix Oest, Pantà de Suquets de Baix Est, Pantà de la Boga, Mitjana de Lleida, Patamolls de Montoliu, Aiguamolls de Rufeà, El Bassot de Torreriber.

A més, segons la cartografia d'hàbitats de Catalunya a escala 1:50.000, del Departament de Medi Ambient i Habitatge, el 2,3% de la superfície del municipi de Lleida està ocupada pels hàbitats d'interès comunitari.

Aquests objectius afecten de manera directa als espais oberts. Altre cop, la lectura dinàmica d'aquest espais permet donar valor a aquells fragments de paisatge que tenen qualitat i posició, i per tant malgrat la lectura dinàmica dels espais oberts, en aquests casos queden fixats. Són els boscos de protecció (amb pendents superiors al 40 %), els espais protegits (PEIN i XN2000) o els HIC, com a formacions estables amb tendència climàtica que afluïren unes condicions especials que cal preservar.

Aquesta lectura en el SNU el permet l'alternativa 2, que fixa aquests espais sobre l'eina més precisa que té que són els components de qualificació, que els hi fixa vocació, que és coincident amb l'hàbitat catalogat.

Objectiu	Assentaments			Infraestructures			Espais oberts			Espais construïts		
	A0	A1	A2	A3	A4	A5	A6	A7	A8	A9	A10	A11
6.2.2 Evitar l'afecció a la vegetació i els habitats d'interès.	○	○	○	○	○	○	●	●	●	○	○	○

6.2.3. Preservar els espais protegits i de major valor ambiental.

Objectiu	Assentaments			Infraestructures			Espais oberts			Espais construïts		
	A0	A1	A2	A3	A4	A5	A6	A7	A8	A9	A10	A11
6.2.3 Preservar els espais protegits i de major valor ambiental.	○	○	○	○	○	○	●	●	●	○	○	○

6.3. FOMENTAR LA NATURALITZACIÓ I LA BIODIVERSITAT EN L'ESPai URBÀ.

6.3.2 Aconseguir que totes les realitats urbanes aportin retorn ecològic al pla.

La ciutat de Lleida és una ciutat amb una elevada presència de verd urbà que ve donada en bona part per l'existència de grans peces urbanes tractades com a parcs urbans. L'àrea més destacada és el corredor fluvial del Segre que travessa la ciutat, i que és alhora un gran parc urbà que s'integra a la trama urbana. També els turons de la ciutat, com la Seu Vella o el Turó de Gardeny i els vessants de les terrasses fluvials com el Secà de Sant Pere, conformen espais enjardinats amb categoria paisatgística.

Aquestes grans peces territorials es combinen amb parcs de categoria urbana com el Parc dels Camps Elisis, el Parc de l'Aigua o els Jardins de Jaume Magre. L'altre nivell d'organització del verd urbà està format per les petites places i racons de barri, que són recosides amb itineraris de vials arbrats per la ciutat.

En el planejament, sovint es restringeix el retorn ambiental únicament als espais lliures o els sistemes especialment definits per aquesta finalitat, perdent una gran oportunitat que ofereixen la resta de les realitats urbanes.

Lleida no és una excepció a aquesta realitat i per tant, més enllà del retorn efectiu, que certament hi és, es perd el seu màxim potencial de la resta, que no és, ni mes ni menys, que el que pot oferir.

En aquest context la valoració de les alternatives ha d'anar encarada a aquelles que ofereixen estructura als espais lliures, com elements nucli, en un continu urbà que no ha de ser un desert, en relació al retorn ambiental.

Aquesta continuïtat dels espais amb retorn, incidint tant en l'espai públic com en el privat, el residencial i el d'activitats, genera una ciutat que treballa en conjunt, i que es va completant al ritme de la renovació urbana en tots i cada un dels espais on s'hi incideix.

També té especial importància l'estructura de verds, el corredor urbà definit pel riu Segre, com la resta de carrers pacífics que generen una malla urbana, en un context de millora de l'espai construït.

Per tant, és obvi que les estratègies que vagin en aquest sentit comportaran necessàriament una millor valoració.

Objectiu	Assentaments			Infraestructures			Espais oberts			Espais construïts		
	A0	A1	A2	A3	A4	A5	A6	A7	A8	A9	A10	A11
6.3.2 Aconseguir que totes les realitats urbanes aportin retorn ecològic al pla.	○	○	○	○	○	○	○	○	○	●	●	●

5.2.1.5 [7]. PAISATGE, PATRIMONI CULTURAL I ÚS SOCIAL

7.1. PRESERVAR I MILLORAR ELS VALORS PAISATGÍSTICS EXISTENTS D'INTERÈS, EL PATRIMONI CULTURAL I ELS VALORS IDENTITARIS

7.1.1 Preservar els valors del paisatge.

De les 22 unitats de paisatge que identifica el Catàleg de Paisatge de les Terres de Lleida, el terme municipal de Lleida n'inclou parcialment cinc. Aquestes són:

- Unitat 12. Paisatge fluvial del Segre: comprèn la ribera del riu Segre, amb parcel·les petites de forma allargada i estreta, on viu un important percentatge de la població de forma concentrada a la ciutat de Lleida i més dispersa a l'horta.
- Unitat 14. Regadius del Canal d'Aragó i Catalunya: es tracta d'una àmplia plana regada per la xarxa de reg del canal, amb un cultiu principalment de vinya i de cereal.
- Unitat 16. Horta de Pinyana: es tracta d'un territori de parcel·les petites, adaptades al relleu, dedicades a l'horticultura i els conreus de fruiters de fruita dolça.
- Unitat 21. Plana d'Urgell: es tracta d'un territori planer transformat amb la construcció del Canal d'Urgell durant el segle XIX.
- Unitat 22. Secans d'Utxesa: esdevé un exemple del paisatge complex entre el límit del riu Segre i dels seus afluents.

En aquest context, cal establir una ordenació que reconegui aquestes realitats de paisatge, les seves lectures, particularitzades en el municipi de Lleida, establint el paisatge com element integrador del conjunt de les estratègies d'ordenació i gestió.

En aquest context, és l'alternativa 2, la que estableix l'ordenació dels espais oberts en base a les unitats de paisatge, superant un concepte de lectura dels espais oberts des de la gestió contemporània a la planificació, la que permet justament fixar i potenciar aquests valors. Es aclaridor la comparació entre les alternatives plantejades.

Partint de base de les unitats de paisatge definides en el catàleg de paisatge, es porta a terme aquesta especialització, que són:

- Regs del Canal d'Aragó
- La Cerdera
- Regs de Pinyana
- Regs de la Sèquia Major
- Paisatge Fluvial del Segre
- Regs de l'Urgell
- Secà

Aquesta diferenciació permet establir estratègies concretes, basades en les unitats de paisatge.

L'alternativa 1, basada en els usos del sòl, simplificant i fossilitzant la lectura del territori, no et permet aquesta diferenciació, ja que el que prima per sobre de tot és la gestió d'una unitat indiferenciada referida únicament a allò que hi ha actualment.

Objectiu	Assentaments			Infraestructures			Espais oberts			Espais construïts		
	A0	A1	A2	A3	A4	A5	A6	A7	A8	A9	A10	A11
7.1.1 Preservar els valors del paisatge.	○	○	○	○	○	○	●	●	●	○	○	○

7.2. ORDENAR L'ESPAI CONSIDERANT ELS VALORS EXISTENTS

7.2.1. Compatibilitzar els itineraris i camins amb valors culturals i patrimonials, amb el planejament proposat.

La memòria de l'Inventari de Camins Municipals de Lleida (2019) comprèn 228 camins amb una longitud total de 479,04 Km. A nivell percentual, de la totalitat de km de l'inventari, un 7,3% correspon a la

Xarxa local, un 36,9% a la xarxa veïnal, un 51,0% a la Xarxa rural i un 4,5% correspon als camins rurals no connectors.

Així mateix, cal assenyalar que els camins o seccions de camins inventariats que coincideixen amb camins ramaders legalment classificats representa un 10,7% del total de camins inventariats.

Des del punt de vista morfològic, les vies asfaltades representen un 49,6% de la xarxa inventariada, mentre que les vies de terra un 51,4%.

Al municipi de Lleida, hi ha cinc camins ramaders classificats: Carrerada de la Cerdera a Alcoletge, Carrerada del Terme, Carrerada de la Comtessa, Carrerada de Malgovern i Carrerada de l'Horta.

Pel municipi de Lleida travessa el GR-3, també conegut com a Sender Central de Catalunya, que transcorre per diverses comarques de l'interior de Catalunya.

La cohesió urbana de la ciutat i la seva estructura morfològica general permet que gran part dels desplaçaments per la ciutat siguin a peu. La ciutat compta amb 680 km lineals de voreres, 2,9 km estan destinats a zona 30 o preferència per al vianant i 2,7 km de Rambla. Dels 12 ponts que permeabilitzen la ciutat dels dos eixos divisors de la ciutat: el riu Segre i la línia de ferrocarril, 4 són exclusius per a vianants.

La xarxa de carril bici a Lleida està conformada per 17,1 km lineals, i més 19,6 km de trams ciclables no exclusius per a ciclistes.

Quant als espais lliures urbans, la xarxa de parcs ocupa una superfície de 211,17 Ha, les zones verdes o jardins 150,22 Ha, els verds urbans o places 3,86 Ha, els espais lliures lineals 40,15 Ha i els verds esportius 12,01 Ha. Es pot destacar el riu Segre, que es troba integrat en la trama urbana amb passeigs, parcs i zones de lleure.

Les estratègies es basen en posar en valor, de manera efectiva els paisatges, els elements que els estructuren, i les continuïtats, a través del sòl urbà.

En aquest context, les alternatives més ben valorades han de ser aquelles que afloren aquesta especialització, i alhora proposen contingència quan a la transformació de paisatges de valor:

- Alternativa de contenció quant al consum de sòl, que és transversal a totes les alternatives, malgrat l'alternativa 2 permet una millor participació de l'espai urbà amb el seu entorn d'espais oberts, amb una major superfície de contacte.
- Millora de l'estructura de verds, a través de grans corredors, com el Segre, les Clamors, i els connectors a través dels espais oberts, integrant els actuals del PGOU.

En el cas dels espais oberts a través dels filtres transversals i concretament els serveis ecosistèmics culturals.

En el cas del sòl urbà, aquelles propostes que promouen la naturalització de l'espai urbà com un element transversal al conjunt de la ciutat.

Objectiu	Assentaments			Infraestructures			Espais oberts			Espais construïts		
	A0	A1	A2	A3	A4	A5	A6	A7	A8	A9	A10	A11
7.2.1 Compatibilitzar els itineraris i camins amb valors culturals i patrimonials, amb el planejament proposat.	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●

7.2.2 Generar paisatges de qualitat des d'una lectura territorial.

La proposta incideix en els espais oberts, que certa l'ordenació en base a les unitats de paisatge, entenent que responen a unitats de gestió, amb el resultat de, sobre un suport específic, també una gestió concreta.

També té importància el reconeixement, a través dels filtres, els espais de protecció de paisatge, inicialment apuntats pel PGOU vigent, però també pel catàleg de bens, que s'incorporen bens paisatgístics. En aquest context, el reconeixement dels parcs territorials, els tossals, i els seus vessants, incloent Gardeny, la Seu Vella, ..., han de conferir qualitat i caràcter a la lectura del paisatge des d'una escala territorial.

Tots aquells elements com infraestructures, o assentaments expansius, que desbordin els seus límits comporten una pèrdua de percepció del paisatge, com els assentaments difusos, profusos en l'Horta de Lleida.

Per tant, les estratègies de contenció, tant en els assentaments com en les infraestructures, seran les més ben valorades.

En el marc de l'espai urbà, tot el que generi retorn ambiental, basat en la funcionalitat del verd com estratègia urbana, també comportarà una valoració positiva.

Objectiu	Assentaments			Infraestructures			Espais oberts			Espais construïts		
	A0	A1	A2	A3	A4	A5	A6	A7	A8	A9	A10	A11
7.2.2 Generar paisatges de qualitat des d'una lectura territorial.	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●

7.2.3 Preveure aspectes com la continuïtat, dels espais de vianants i bicicletes, i del tractament de la vegetació.

Lleida disposa d'una xarxa de camins resultat d'uns espais oberts certament habitats, en l'Horta, i actius des d'una lectura de sector primari. Això fa que la xarxa de camins sigui extensa i funcional.

Aquesta xarxa es suporta sobre els camins tradicionals, i sobre el drenatge, i el sistema de regs, incloent aquí sèquies, clamors i canals, que fins i tot, com el canal de Seròs o la Sèquia Major, penetren en l'espai urbà.

L'estructura de camins es proposa completa en totes les propostes, de manera transversal a totes les alternatives, malgrat la lectura integral de camins, bens culturals, bens paisatgístics, xarxa de drenatge, ... Només es contempla de manera integral com a servei ecosistèmic cultural, a nivell de filtre, i per tant des de la seva lectura completa.

Aquesta estratègia permet també protegir aquesta infraestructura verda, també d'allò que es desenvolupa en el seu entorn, sent doncs l'alternativa 2, la que respon millor a aquesta estratègia.

Objectiu	Assentaments			Infraestructures			Espais oberts			Espais construïts		
	A0	A1	A2	A3	A4	A5	A6	A7	A8	A9	A10	A11
7.2.3 Preveure aspectes com la continuïtat, dels espais de vianants i bicicletes, i del tractament de la vegetació.	○	○	○	○	○	○	●	●	●	○	○	○

5.3 RESUM DE LA DISCUSSIÓ D'ALTERNATIVES

En la següent taula es fa un resum de la valoració de les alternatives considerades:

RESUM DE LA COMPARACIÓ D'ALTERNATIVES

Objectiu Específic	Criteri	Assentaments			Infraestructures			Espais oberts			Espais construïts		
		A0	A1	A2	A3	A4	A5	A6	A7	A8	A9	A10	A11
OCUPACIÓ I CONSUM DE SÒL													
1.1.1 Evitar l'ocupació innecessària de sòl	Adoptar sistemes compactes, evitant la dispersió del sòl urbà i urbanitzable. Limitar l'ocupació fins a nivells adequats del sòl no urbanitzable, incidint en les activitats i en les infraestructures de la mobilitat i el transport d'energia.	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●
1.1.2 Adaptar l'ordenació a les formes de relleu evitant pendents superiors al 20%.	Tenir en compte els condicionants del relleu per a l'ordenació, evitant la transformació del sòl en pendents superiors al 20%.	●	●	●	○	○	○	●	●	●	○	○	○
1.1.3 Mantenir l'estructura orgànica del territori, especialment pel que fa als espais oberts.	Cercar la continuïtat dels sistemes locals d'espais lliures i la seva relació amb els connectors i espais de major valor en els espais oberts, els quals s'han de mantenir lliures d'urbanització i d'activitats que puguin comprometre la seva funcionalitat.	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●
1.1.5 Protegir del risc d'inundació l'àmbit, considerant el canvi climàtic.	Minimitzar el risc d'afectació de béns i persones pel risc d'inundació.	●	●	●	○	○	○	●	●	●	●	●	●
1.2.1 Aconseguir centralitats i espais públics continus i accessibles.	Generar espais públics Integrats en el conjunt del pla i connectat a la xarxa d'espais públics de l'entorn del mateix pla. En aquests s'inclouen els espais lliures, els equipaments i la vialitat cívica, i la xarxa de camins en els espais oberts.	●	●	●	●	●	●	○	○	○	●	●	●
1.2.2 Aconseguir un planejament equilibrat socialment i quant a barreja d'usos, assegurant l'accés a l'habitatge, als equipaments públics, als espais lliures i als serveis.	Accessibilitat a l'habitatge, als equipaments, als espais lliures i als serveis (mobilitat, gestió de residus, ...)	●	●	●	●	●	●	○	○	○	●	●	●
1.3.1 Valorar i/o aconseguir la capacitat de les xarxes de connexió per assegurar connectivitat, prioritzant els modes actius i el transport col·lectiu.	Facilitar els desplaçaments amb modes de transport no motoritzats per evitar l'ocupació del sòls per increment de xarxes i l'emissió de gasos contaminants i GEH, associats a la seva utilització.	○	○	○	●	●	●	○	○	○	●	●	●
1.4.1 Establir una ordenació energèticament eficient.	Incidir en les alineacions per a preveure les orientacions que es generin en l'edificació. Ordenar els espais lliures considerant els efectes microclimàtics d'illa de calor. Preveure en l'ordenació la compatibilitat amb la generació d'energies renovables.	●	●	●	●	●	●	○	○	○	●	●	●
1.5.1 Protegir elements de patrimoni cultural catalogats.	Evitar l'afectació a béns patrimonials catalogats.	●	●	●	●	●	●	○	○	○	○	○	○
1.5.2 Integrar els elements catalogats a l'ordenació definida del planejament.	Adoptar i garantir accessos a tots els elements catalogats, i establir-los com a fites, relacionats preferiblement amb l'espai públic, en l'ordenació del pla.	○	○	○	○	○	○	●	●	●	○	○	○
CICLE DE L'AIGUA													
2.1.1 Prevenir el risc d'inundació.	Minimitzar el risc d'afectació de béns i persones pel risc d'inundació.	●	●	●	○	○	○	●	●	●	●	●	●
2.1.2 Mantenir les condicions hidrològiques de la conca i el seu comportament davant de les pluges ordinàries i les avingudes extraordinàries.	Evitar els canvis de les condicions hidrològiques de la conca.	●	●	●	○	○	○	●	●	●	●	●	●
2.2.1 Protegir les masses d'aigua i els espais fluvials.	Adequar les propostes d'ordenació a la zonificació hidràulica seguint els criteris de l'Agència Catalana de l'Aigua.	●	●	●	○	○	○	●	●	●	●	●	●
3 AMBIENT ATMOSFÈRIC I CANVI CLIMÀTIC													
3.1.1 Reduir les emissions de GEH en el balanç global del pla.	Definir una ordenació amb alts estàndards de sostenibilitat, incloent l'energia, el cicle de l'aigua i els materials i residus, valorant les preexistències. Preveure la compensació dels embornals existents, principalment els conreus i els espais forestals.	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●	●
3.2.1 Evitar exposar la població a alts nivells de contaminació atmosfèrica.	Reduir les emissions de contaminants, incidint sobre les activitats i la mobilitat generada, com a principals fonts.	●	●	●	●	●	●	○	○	○	●	●	●
3.3.1 Mantenir la població exposada a nivells acústics permesos per la legislació.	Garantir que els nivells de soroll a l'àmbit es situen per sota dels valors límits d'immissió acústica definits en el Mapa de Capacitat Acústica del municipi. Ordenar el municipi tenint en consideració les principals fonts de soroll.	●	●	●	●	●	●	○	○	○	●	●	●
3.6.1 Evitar la contaminació odorífera i l'afectació a les poblacions properes.	Garantir uns nivells de contaminació odorífera que no generin molèsties a la població.	●	●	●	○	○	○	●	●	●	○	○	○

RESUM DE LA COMPARACIÓ D'ALTERNATIVES

Objectiu Específic	Criteri	Assentaments			Infraestructures			Espais oberts			Espais construïts		
		A0	A1	A2	A3	A4	A5	A6	A7	A8	A9	A10	A11
6 BIODIVERSITAT, CONNECTIVITAT ECOLÒGICA I PATRIMONI NATURAL													
6.1.1	Conservar i evitar els efectes sobre els espais connectors.	Introduir criteris de biodiversitat de l'àmbit. Preveure la connectivitat entre els espais connectors a escala territorial.											
6.1.2	Protegir els cursos fluvials i la vegetació de ribera associada.	Evitar l'afectació als cursos fluvials i a la vegetació de ribera associada.											
6.2.2	Evitar l'afecció a la vegetació i els hàbitats d'interès.	Preservar la vegetació i el hàbitats d'interès.											
6.2.3	Preservar els espais protegits i de major valor ambiental.	Evitar l'emplaçament d'activitats que puguin generar impactes en els espais protegits i de major valor ambiental.											
6.3.2	Aconseguir que totes les realitats urbanes aportin retorn ecològic al pla.	Establir estàndards alts de l'Index de retorn Ecològic de l'Espai Urbà, amb estratègies per a la millora del sòl, la biomassa i la biodiversitat.											
7 PAISATGE, PATRIMONI CULTURAL I ÚS SOCIAL													
7.1.1	Preservar els valors del paisatge.	Establir mesures d'integració paisatgística en relació a les característiques del terreny i del paisatge.											
7.2.1	Compatibilitzar els itineraris i camins amb valors culturals i patrimonials, amb el planejament proposat.	Compatibilitzar els itineraris i camins amb valors culturals i patrimonials, amb el planejament proposat.											
7.2.2	Generar paisatges de qualitat des d'una lectura territorial.	Establir l'ordenació a partir d'estratègies d'integració paisatgística.											
7.2.3	Preveure aspectes com la continuïtat, dels espais de vianants i bicicletes, i del tractament de la vegetació.	Evitar la ubicació d'usos extractius o abocadors en aquells llocs on interfereixin amb la xarxa de camins.											
Resum	CRÍTIC (●)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	MODERAT (●)	3	13	12	1	17	16	0	17	17	0	17	0
	COMPATIBLE (●)	15	0	1	12	1	2	18	0	0	17	0	17

Resultat de la valoració, és l’**Alternativa 2**, que presenta una millor valoració global, i per a cada un dels vectors estudiats.

6. PROPOSTA

6.1 EL SÒL URBÀ

6.1.1 Sistemes

Integren els sistemes urbanístics els terrenys que el planejament reserva per a les comunicacions, per als equipaments comunitaris i per als espais lliures públics. També, formen part dels sistemes urbanístics els terrenys destinats a la construcció d'habitatges dotacionals públics.

Els sistemes determinants de l'estructura urbanística del municipi són el sistema de comunicacions; el sistema d'espais lliures; el sistema d'equipaments comunitaris i el sistema d'allotjament dotacional públic.

El POUM atorga per al diferents sistemes urbanístics les claus següents:

Sistema de comunicacions:

- Sistema viari. Clau SX
- Sistema ferroviari. Clau SF
- Sistema aeroportuari. Clau SA

Sistema d'espais lliures:

- Sistema de zones verdes. Clau SV
- Sistema hidrogràfic. Clau SH

Sistema d'equipaments comunitaris

- Sistema d'equipaments. Clau SE
- Sistema de serveis tècnics. Clau ST

Sistema d'allotjament dotacional públic

- Sistema d'habitatge allotjament públic. Clau SD

A. EL SISTEMA DE COMUNICACIONS

El sistema de comunicacions comprèn totes les infraestructures necessàries per a la mobilitat de les persones i les mercaderies a través del territori. Els sòls destinats per aquest POUM a sistema de comunicacions, són:

- Sistema viari
- Sistema ferroviari
- Sistema aeroportuari

El Sistema viari. Comprèn els espais i instal·lacions reservades per a la xarxa viària i els estacionaments o aparcaments per tal de mantenir nivells de mobilitat i accessibilitat al territori.

El POUM distingeix entre xarxa bàsica, Clau SX1; xarxa urbana, Clau SX2, itineraris de vianants, Clau SX3; camins rurals, Clau SX4 i aparcaments públics, Clau SX5 i Aparcaments públics de titularitat privada, Clau SXp5.

Es qualifica de **Xarxa viària bàsica** al conjunt de trams de carretera actuals o futurs, que estableixen de forma integrada la continuïtat i connexió dels diferents itineraris de caràcter intermunicipal, i els accessos als nuclis de població. També integren la xarxa bàsica els carrers i vies urbanes que formen l'estructura bàsica de la mobilitat de la ciutat.

Es qualifica de **Xarxa viària urbana** al conjunt de les vies i carrers de caràcter local i de titularitat municipal, que formen la trama de carrers i vies que permeten la circulació rodada i els accessos a cada parcel·la, però que no tenen valor estructurant.

Integren els **Itineraris de vianants** aquells vials on es determina el pas exclusiu o prioritari de vianants i que tenen caràcter d'eix cívic.

També es qualifica d'itinerari de vianants la **Ronda Verda**, de 5 m. d'amplada mínima, que és l'element estructurador de les xarxes de vianants urbanes i rurals.

Es qualifiquen de sistema viari de **Camins rurals** el conjunt de camins públics existents al terme municipal amb diferent nivells de jerarquia, d'acord amb el seu valor de connexió territorial o de caràcter local.

També integren els Camins rurals, les carrerades o camins ramaders.

El sistema d'**Aparcaments públics i privats** està constituït pel conjunt d'estacionaments o aparcaments públics, en les seves diverses modalitats.

En el disseny del projectes del sistema viari local es donarà preferència i amplitud a l'espai destinat al vianants, per davant de l'espai destinat a la circulació rodada. Es considerarà la necessitat de reservar espais per a la circulació i estacionament de bicicletes, les previsions del transport públic i el pas necessari per a l'accés dels serveis emergències i dels veïns. Els projectes procuraran plantacions d'arbrat, amb el nombre i port suficient, d'espècies autòctones i sostenibles, que acompanyin i donin ombra als recorreguts, a les estades de les persones i als aparcaments de vehicles.

L'ordenació dels eixos cívics i d'accessibilitat que el POUM determina es realitzarà mitjançant projectes d'obres o d'urbanització; actuacions que es basaran especialment en el compliment de la legislació sobre accessibilitat.

Sistema ferroviari. Comprèn els espais i instal·lacions reservats per a les infraestructures ferroviàries, com són les línies de transport per ferrocarril, les estacions de viatgers, mercaderies, baixadors, els serveis tècnics i instal·lacions annexes, i els tallers de neteja i reparació; i les zones de serveis ferroviaris, destinades a les activitats directament o indirectament relacionades amb la prestació del servei, d'acord amb l'establert en la legislació sobre ferrocarrils vigent.

El POUM qualifica de Sistema General Ferroviari, de titularitat estatal, els terrenys ocupats per infraestructures ferroviàries que formen part de la Red Ferroviaria de Interés General, així com aquells que s'hagin d'ocupar amb aquesta finalitat, d'acord amb els estudis informatius aprovats definitivament o en tràmit d'informació pública.

Així mateix, estableix la regulació aplicar i grafia les línies ferroviàries de competència estatal una zona de domini públic, una altra de protecció i una línia límit d'edificació.

Sistema aeroportuari. El sistema aeroportuari comprèn els espais i instal·lacions reservats per a les infraestructures aèries, destinades al transport de persones i mercaderies i les seves instal·lacions complementàries, d'acord amb la regulació establerta en la legislació sectorial corresponen.

No existeixen terrenys que hagin de ser qualificats de sistema aeroportuari i per aquesta raó, no s'identifiquen en els plànols d'ordenació, tot i que les instal·lacions de l'aeroport de Lleida-Alguairé comporten limitacions per servituds en el terme municipal de Lleida.

El Pla assenyala les zones de servitud, d'acord amb el que determina la legislació sectorial d'aeroports, vigent. Les zones de servitud que s'indiquen als plànols d'ordenació, són les següents:

- Servituds radioelèctriques i aeròdroms
- Aproximació DME/VOR 13
- Aproximació DME/VOR 31

- Aproximació DME/ILS 31

B. EL SISTEMA D'ESP AIS LLIURES

El sistema d'espais lliures al terme municipal de Lleida comprèn els terrenys destinats a zones verdes en les diferents categories, i els terrenys fluvials.

El sistema d'espais lliures està constituït per un conjunt d'espais del territori diversificats i localitzats estratègicament, format tant per elements de la xarxa urbana com de la rural i que estan interrelacionats a través dels recorreguts per a vianants i per itineraris paisatgístics, amb la finalitat de garantir l'existència d'un entorn ambiental de qualitat.

Els terrenys destinats per aquest POUM al sistema d'espais lliures s'inclouen en el sistema de zones verdes, Clau SV, o en el sistema hidrogràfic, Clau SH.

Sistema de zones verdes.

El sistema de zones verdes comprèn els parcs, els jardins, places i els espais per a l'esbarjo, el lleure i l'esport que es desenvolupen a l'aire lliure. Està constituït per un conjunt d'elements d'alt contingut estructurador del territori per a la potenciació dels valors mediambientals, com a reservoris naturals, i per articular la relació de la Ciutat amb l'Horta.

El sistema de zones verdes s'estructura en les categories següents:

- Parcs Territorials. Clau SV1
- Parcs Urbans. Clau SV2
- Verds Urbans. Clau SV3
- Places. Clau SV4
- Verds esportius. Clau SV5

Els elements del sistema de zones verdes corresponents als Parcs Territorials s'hauran d'ordenar, bàsicament, mitjançant plans especials per a la seva ordenació detallada i els projectes d'urbanització i d'obres que els materialitzin.

La sistematització de l'ordenació física dels Parcs Urbans, Verds urbans, Places i Verds esportius es concretarà mitjançant projectes d'urbanització o projectes d'obra amb els elements propis d'urbanització per a l'ús a que estan destinats.

Els criteris i característiques de la urbanització del sistema de zones verdes en les seves diferents categories es concretarà en la corresponent Ordenança d'urbanització.

El sistema de parcs territorials. El sistema de Parcs Territorials comprèn aquelles àrees que destaquen per la seva extensió i per les seves condicions ambientals, paisatgístiques i de localització, i són significants en la geomorfologia i paisatge del territori.

Són espais amb presència de masses arbòries consolidades, de comunitats de vegetació natural d'especial interès, de visuals privilegiades sobre el territori o d'una relació directa amb els cursos d'aigua.

Aquest espais tenen un elevat potencial com a àrees mixtes de protecció i de gestió del sistema d'espais lliures territorials, que cal promocionar com a seu d'activitats socials i esportives, educatives, de recerca, i com a indrets d'especial interès paisatgístic i natural amb de caràcter supralocal.

Constitueixen el sistema de Parcs Territorials els següents:

- Parc de La Mitjana
- Parc de Rufeà
- Parc Alcalde Pons - Les Basses
- Parc de Serrallarga

En l'ordenació dels Parcs Territorials el POUM promou la combinació ordenada dels usos d'esbarjo i lleure i els usos ambientals, tot conservant i regenerant la massa arbòria existent i les connexions dels parcs amb l'entorn en el que es troben. En conseqüència, es modulen les ocupacions per a usos complementaris als propis del Parc territorial -que es limiten al 20% de la superfície total- i les edificacions -que es limiten a un 1% de la superfície qualificada-.

El Parc Territorial de les Basses s'ordena segons les determinacions del Pla especial en SNU aprovat.

El Parc de Serrallarga es qualifica pel valor mediambiental que suposa la recuperació exemplar d'un espai dedicat històricament a abocador de residus i l'aportació educadora que comporta.

Sistema de parcs urbans. Comprèn aquelles àrees que estructurin un conjunt d'àrees d'esbarjo de gran dimensió, la superfície dels quals supera les tres hectàrees de sòl. El sistema de Parcs urbans, en funció de la seva ubicació, també qualifica els terrenys públics que serveixen de protecció del sistema de comunicacions, viàries i ferroviàries, i del sistema hidrogràfic.

L'estructura dels Parcs Urbans de Lleida es centra en la recuperació i potenciació de l'espai central més característic de la ciutat, el Turó de la Seu Vella, l'articulació d'un conjunt de parcs de contacte de la Ciutat amb l'Horta, relacionats per un anell concèntric, i un conjunt de parcs de caràcter radial o lineal al llarg de certs elements urbans.

Constitueixen el sistema de Parcs Urbans els següents:

- Parc Urbà del Turó de la Seu Vella
- Parc Urbà de Gardeny-Templers
- Parc Urbà de la Ciutat Jardí
- Parc Urbà del Riu Segre
- Parc Urbà dels Camps Elisis
- Parc Urbà del Polígon Industrial
- Parc Urbà del Canal de Seròs (Plaça Joan Oró - Parc de l'aigua)
- Parc Urbà de la Caparrella
- Parc Urbà del Castell de Raimat
- Parc Urbà del Vilot de Sucs

L'ordenació d'aquests espais haurà de dissenyar-se per a la globalitat de la població, com espais d'integració social i funcions polivalents, amb accessibilitat adequada i una correcta solució dels perímetres. Són espais que el POUM destina per a l'ús de les persones sense distinció, especialment de la gent gran i dels infants, amb adequació funcional en relació a l'edat (accessibilitat, seguretat, benestar...), simbòlica (educació en l'espai, descoberta de l'entorn...) i experimentació de la plàstica i la topologia de l'espai (seqüències, distàncies, separacions...)

La seva urbanització haurà de tenir en compte una jardineria de base variada, autòctona i sostenible, per a la regulació de l'ecologia urbana, la millora de l'equilibri psicosomàtic dels ciutadans i la protecció del rigor climàtic de la ciutat, dins uns espais amb llibertat en el moviment i segurs per a les persones, especialment dels infants i de la gent gran.

Els terrenys destinats a Parcs urbans seran permeables i arbrats amb espècies autòctones i sostenibles pel seu baix manteniment i consum d'aigua, i mantindran el terra natural en una proporció important. La plantació d'arbrat s'efectuarà amb una intensitat mínima d'un arbre cada 35 m² de superfície, tret que això no sigui possible per les característiques geològiques del subsòl, per l'existència de restes arqueològiques o per incompatibilitat amb la legislació sectorial del sistema que protegeixen.

En els terrenys destinats a Parcs urbans només es permet la construcció d'edificacions al servei dels usuaris d'aquest espais, que no poden ocupar més d'un 2% de la superfície qualificada. No s'admet, però, l'aparcament de vehicles en superfície.

Els Parcs urbans objecte de cessió com a resultat del desenvolupament del planejament derivat, per a que siguin computables, no es disposaran en sòls amb pendent superior al 20% i hauran de permetre inscriure una circumferència amb un diàmetre mínim de 30 metres. Així mateix, no es podran disgregar en superfícies fraccionades i per això es concentraran en una única extensió contínua, ocupant almenys el 70% del total del sòl a reservar per al sistema d'espais lliures de zones verdes.

Sistema de verds urbans. Comprèn les zones verdes en forma de parcs, de menor dimensió, o de jardins, que serveixen normalment com a àrees d'estada, de repòs i de lleure en general i per a jocs infantils, amb un tractament principalment arbrat i enjardinat. En funció de la seva ubicació, també qualifica els terrenys públics que serveixen de protecció del sistema de comunicacions, viàries i ferroviàries, i del sistema hidrogràfic.

Els "Boscos urbans" constitueixen un tipus específic del sistema de Verds urbans que es caracteritza per la formació d'àmbits densament arbrats i amb un tractament natural de baixa artificialització de l'espai, que es distribueixen en els diferents barris de la ciutat en entorns densament habitats.

L'ordenació d'aquests espais obeeirà als mateixos criteris generals de projecte establerts per als Parcs urbans. Els Verds urbans estaran formats per sòls permeables i masses arbòries i vegetals de espècies autòctones i sostenibles pel seu baix manteniment i consum d'aigua. La plantació d'arbrat s'efectuarà amb una intensitat mínima d'un arbre cada 35 m² de superfície, tret que això no sigui possible per les característiques geològiques del subsòl, per l'existència de restes arqueològiques o per incompatibilitat amb la legislació sectorial del sistema que protegeixen.

Per assolir la categoria de "Bosc urbà" la densitat de l'arbrat serà, almenys, d'un arbre per cada 25 m² de superfície.

Les parts del sòl impermeabilitzades o cobertes no superaran el 20% de la superfície qualificada. Per tal de garantir el desenvolupament de les parts arbrades i enjardinades, només es permet l'ús d'aparcament i/o d'equipament comunitari en el subsòl, de titularitat i servei públic, en les parts que es prevegin paviments i cobertes impermeables.

En els terrenys destinats a Verds urbans només es permet la construcció d'edificacions al servei dels usuaris d'aquest espais, que no poden ocupar més d'un 5% de la superfície qualificada i no s'admet l'aparcament de vehicles en superfície.

Els Verds urbans objecte de cessió com a resultat del desenvolupament del planejament derivat, per tal que siguin computables no es disposaran en sòls amb pendent superior al 20%. I hauran de permetre inscriure una circumferència amb un diàmetre mínim de 12 metres. No es podran disgregar en superfícies fraccionades de superfície inferior a 400m².

Sistema de places. Comprèn els terrenys amb valor representatiu a nivell de ciutat o de barri, i els espais públics molt urbanitzats amb una alta activitat urbana, que habitualment acullen activitats lúdiques, de festa, de participació ciutadana i manifestacions diverses.

El disseny de les Places permetrà una utilització intensiva de l'espai i es basarà en superfícies el més planes possibles, amb sistemes de pavimentació resistents a les activitats massives i amb un tractament simbòlic i identitari significatiu, que posi en valor el disseny urbà de l'espai públic.

En els espais destinats a Places es procurarà la formació de zones d'ombra, que protegeixin de les inclemències climàtiques de la ciutat, preferentment amb la formació de masses d'arbrat i de pèrgoles vegetals. Només es permet la construcció d'edificacions al servei dels usuaris d'aquest espais, que no poden ocupar més d'un 5% de la superfície qualificada.

Es permet l'ús d'aparcament i/o d'equipament en planta soterrani, de titularitat i servei públic. En aquest casos, sobre del darrer forjat caldrà deixar un gruix mínim d'un metre de terra que permeti la plantació d'espècies vegetals. No s'admet l'aparcament de vehicles en superfície.

Es preveu l'admissió temporal d'usos provisionals, com ara la instal·lació de firetes o d'atraccions, sempre que no malmetin els espais enjardinats i els elements d'urbanització.

Sistema de verds esportius. Són espais lliures destinats a la realització d'esports a l'aire lliure que requereixen espais de gran superfície, com ara els camps de futbol, d'atletisme, de bàsquet, de tir amb arc, etc., que es plantegen de manera especialitzada o agrupant diferents disciplines esportives, per a la optimització de l'espai i de la pràctica dels usuaris.

En els terrenys destinats a Verds esportius només es permet la construcció d'edificacions al servei de les instal·lacions esportives, emmagatzematge, informació, quiosc-bar i similars, que no poden ocupar més d'un 5% de la superfície qualificada. Es podrà tancar el seu perímetre en funció de les activitats esportives principals.

En la proximitat dels terrenys destinats a Verds esportius caldrà preveure les àrees d'aparcament públic necessari en funció de les pràctiques esportives previstes.

Sistema hidrogràfic.

Comprèn el conjunt d'espais lliures vinculats als cursos d'aigua naturals i que estructurin el territori. L'àmbit del sistema hidrogràfic inclou el domini públic hidràulic, format per la llera del riu i les seves riberes, i que s'estén com a mínim fins la línia delimitada per l'instrument de planificació hidrològica corresponent al terreny cobert per les aigües en les màximes crescudes ordinàries.

En els terrenys qualificats com a sistema hidràulic no s'admet l'edificació de cap tipus, ni cap ús, llevat d'aquells previstos a la legislació aplicable en matèria de domini públic hidràulic. Les intervencions que tinguin per objecte la reforestació, revegetació o, en general, l'actuació sobre la vegetació o l'arbrat existent en parcs fluvials o zones de ribera es portaran a terme mitjançant la plantació d'espècies autòctones o pròpies dels espais de ribera. L'autorització de construcció de minicentrals hidroelèctriques al sistema hidrogràfic estarà condicionada al respecte a les condicions de protecció i d'integració mediambiental que s'especifiquen al POUM.

En sòl urbanitzable s'establiran les condicions necessàries per tal que les edificacions se situïn en cotes tals que no es produeixi la condició d'inundació moderada amb l'avinguda de 500 anys de període de retorn.

En sòl urbà s'adoptaran les mesures de protecció per un nivell de risc corresponent a un període de retorn de 500 anys.

El POUM preveu que els terrenys compresos dins de les franges de protecció del sistema hidrogràfic i que no estiguin destinats al servei del propi sistema estan qualificats urbanísticament d'acord amb la destinació que aquest Pla els hi assigna. Els terrenys urbans de titularitat pública es qualifiquen, principalment, de sistema de zones verdes de Parcs urbans i de Verds urbans.

C. EL SISTEMA D'EQUIPAMENTS I SERVEIS TÈCNICS

Sistema d'equipaments comunitaris.

Comprèn els terrenys i immobles destinats a usos públics o col·lectius que tenen per objecte satisfer les diferents necessitats generals o individuals dels ciutadans, així com la millora de la seva qualitat de vida.

El sistema d'equipaments s'identifica amb la Clau SE en els plànols d'ordenació i s'estructura en les categories següents:

1. De titularitat pública

- Docent Clau SE1
- Sanitari-assistencial. Clau SE2

- Administratiu-proveïment. Clau SE3
- Cultural-social-religiós. Clau SE4
- Esportiu. Clau SE5
- Funerari-cementiri. Clau SE6
- Ambientals i de lleure. Clau SE7
- Transport. Clau SE8
- Seguretat i defensa. Clau SE9
- Reserva sense ús assignat. Clau SE0

2. De titularitat privada

- Docent. Clau SEp1
- Sanitari-assistencial. Clau SEp2
- Administratiu-proveïment. Clau SEp3
- Cultural-social-religiós. Clau SEp4
- Esportiu. Clau SEp5
- Funerari-cementiri. Clau SEp6
- Ambientals i de lleure. Clau SEp7
- Transport. Clau SEp8
- Seguretat i defensa. Clau SEp9
- Reserva sense ús assignat. Clau SEp0

Els equipaments seran de titularitat pública amb excepció dels sòls i/o edificacions qualificats d'equipament que siguin de titularitat privada amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest POUM, que mantindran la seva titularitat.

En aquest sentit el POUM qualifica com a equipaments privats tots els equipaments religiosos, també equipaments esportius, com ara el Pavelló Agnès Gregori, les instal·lacions del Tennis Lleida, el Sícoris Club, equipaments sanitaris i clíniques privades, etc.

La titularitat pública dels equipaments permet la possibilitat de la concessió o altra forma de gestió indirecta de l'activitat, quan aquest sistema de gestió sigui compatible amb la naturalesa de l'equipament i els objectius marcats per aquest POUM.

La transmissió de terrenys i edificis destinats a sistemes urbanístics d'equipaments que siguin de titularitat privada, donarà dret a l'Administració a l'exercici dels drets de tanteig i retracte, quan la transmissió es produeixi havent cessat l'activitat permesa per la normativa urbanística. La titularitat privada d'un equipament podrà ser modificada a pública, quan estigui degudament motivat i justificat, a través d'un pla especial d'iniciativa municipal.

Els usos principals admesos en cada categoria d'equipament són els següents:

- a) Docent, Clau SE1/SEp1: Centres educatius i docents, incloses les llars d'infants i els centres universitaris, centres d'educació especial, centres de formació professional, centres de recerca i de desenvolupament de nous coneixements i tecnologies.
- b) Sanitari-assistencial, Clau SE2/SEp2: Centres destinats a l'orientació, prevenció, informació, detecció o administració de serveis mèdics, quirúrgics i hospitalaris; Centres d'atenció a les persones dependents i per a la prestació de serveis de tipus assistencial destinats als ciutadans i, especialment, als col·lectius amb necessitats; Residències tutelades i albergs, amb serveis comuns.
- c) Administratiu-proveïment, Clau SE3/SEp3: Edificis i instal·lacions destinades a acollir els serveis de l'administració. Instal·lacions i edificis destinats a la producció, emmagatzematge o distribució d'aliments per al consum humà. Mercats.

- d) Cultural-social-religiós, Clau SE4/SEp4: Espais, edificis i instal·lacions destinats a la recuperació, conservació, transmissió i exhibició de l'art en totes les seves disciplines. Centres destinats al culte o espais per a la reunió de caràcter religiós, reconeguts, declarats o certificats per les respectives esglésies, confessions o comunitats; Centres socials destinats a la reunió i promoció de la vida associativa i de les activitats cíviques; Centres per a fires i congressos i altres instal·lacions per a la dinamització econòmica: Cases de colònies; Residències col·lectives, amb serveis comuns, per a religioses.
- e) Esportiu, Clau SE5/SEp5: Edificis i instal·lacions destinades a la pràctica, ensenyament o exhibició d'especialitats esportives.
- f) Funerari-cementiri, Clau SE6/SEp6: Terrenys, edificis i instal·lacions destinades a acollir serveis propis de l'activitat funerària, inclosa la vetlla i incineració de cadàvers, així com els recintes destinats a la inhumació de cadàvers d'acord amb el que estableix la normativa sobre policia sanitària i mortuòria.
- g) Ambientals i de lleure, Clau SE7/SEp7: Edificis i instal·lacions destinades a la pràctica d'activitats relacionades amb el gaudi, el coneixement i la recuperació de l'entorn natural, la fauna i la flora.
- h) Transport, Clau SE8/SEp8: Edificis i instal·lacions destinades al transport de viatgers i mercaderies, estacions, emmagatzematge i dipòsit dels vehicles de transport.
- i) Seguretat i defensa, Clau SE9/SEp9: Edificis i instal·lacions destinades als cossos i forces de seguretat; Residències col·lectives, amb serveis comuns, per al personal dels cossos i forces de seguretat.
- j) Reserva sense ús assignat, Clau SE0/SEp0: Terrenys o edificacions disponibles, sense determinar la destinació concreta de l'equipament.

El POUM preveu la tramitació d'un Pla especial per efectuar l'assignació d'un nou ús o variar l'ús principal assignat a un equipament.

La ubicació dels nous equipaments es determinarà en funció del millor grau de servei per a la població, en funció dels usos a que van destinats. En general, els nous equipaments s'ubicaran connectats amb els eixos cívics de vianants i, si s'escau per proximitat, connectats amb la Ronda Verda. El sòl corresponent als nous equipaments es localitzarà de forma contigua a altres sistemes, especialment, als espais lliures de Parcs urbans, de Verds urbans o de Verds esportius, quan això resulti compatible i beneficiós per ambdós sistemes.

Quan l'equipament se situï o confronti amb sòl no urbanitzable, la seva construcció i utilització garantirà la no afectació de les activitats agràries contigües.

Caldrà aportar i tramitar un Estudi d'avaluació de la mobilitat generada per a la implantació d'aquells equipaments previstos en la legislació sectorial sobre mobilitat. En la resta de casos, el projecte calcularà i resoldrà l'aparcament necessari per al funcionament adequat de l'equipament.

L'ordenació de l'edificació s'establirà en funció de les necessitats funcionals del servei, de les característiques de l'entorn on se situa i de la seva funcionalitat urbana. En aquest sentit, els plànols d'ordenació del POUM poden delimitar espais que obligatòriament han de quedar lliures d'ocupació. Els paràmetres principals de l'edificació en relació al sostre edificable, l'ocupació, el nombre màxim de plantes i l'altura reguladora màxima, seran, amb caràcter general, els paràmetres de l'edificació de la zona on se situï. Si l'equipament es troba en una situació aïllada del continu edificat urbà, es prendran com a referència els paràmetres de les zones de l'entorn més proper.

La ordenació de l'equipament amb una edificació singular respecte els paràmetres definits a l'apartat anterior, comporta la necessitat de tramitar prèviament un pla de millora urbana d'ordenació de volums i de configuració de les façanes.

Els espais no ocupats per a les edificacions es tractaran com a zones verdes en la modalitat de Parc urbà o Verd urbà, sempre que resulti compatible amb el funcionament de l'equipament. Els projectes resoldran totes les parets mitgeres, evitant que quedin vistes o atorgant un acabat de façana.

En el sòl urbà i en casos expressament assenyalats, es permet el dret de vol sobre l'equipament en planta baixa, en mida i situació segons els plànols d'ordenació normatius del POUM

Sistema de serveis tècnics.

Comprèn les instal·lacions i els espais reservats pels serveis d'abastament d'aigües, evacuació i depuració d'aigües residuals, centrals receptores i distribuïdes d'energia elèctrica i la xarxa d'abastament, centres de producció o transformació de gas i la seva xarxa de distribució, centrals de comunicació i de telefonia, parcs mòbils de maquinària, plantes incineradores o de tractament de residus i altres serveis similars.

El present POUM assenjala les infraestructures tècniques dels serveis públics bàsics, a nivell general, que es desenvoluparan i concretaran mitjançant la tramitació de Plans especials o Projectes d'obres. Les reserves de sòl i el traçat definitiu de les xarxes serà el que determinin els documents tècnics corresponents.

Els tipus de sistemes que comprèn el sistema de serveis tècnics són els següents:

- a) El sistema bàsic d'abastament d'aigua: Comprèn els diferents punts de captació, plantes potabilitzadores, conduccions de portada, dipòsits de regulació, sistemes de bombeig, així com les xarxes de distribució urbana i industrial, composta per les conduccions instal·lacions auxiliars, connexions i elements especials.
- b) El sistema bàsic de sanejament: comprèn les conduccions generals, els elements especials (pous de registre, embornals, coladors, etc.), els emissaris generals i les estacions depuradores.
- c) El sistema de xarxes energètiques: comprèn les instal·lacions de producció d'energia i les conduccions generals de transport i distribució d'energia elèctrica, dels gasoductes i dels oleoductes, així com altres de complementàries.
- d) El sistema de xarxes de telecomunicacions i de comunicació en general, en cable o per ondes: comprèn les conduccions, les antenes i les instal·lacions de servei.
- e) El sistema ambiental: comprèn les plantes de classificació i de tractament de residus, plantes de compostatge, plantes incineradores, abocadors controlats i altres de similars.

D. SISTEMA D'ALLOTJAMENT DOTACIONAL PÚBLIC

Comprèn el terrenys que es reserven per a la construcció d'allotjaments públics destinats a satisfer les temporals d'habitació de les persones, en règim d'ús compartit de tots o una part dels elements de l'allotjament amb altres usuaris, o en règim d'ús privatiu d'un habitatge complet, per raó de dificultat d'emancipació; requeriments d'acolliment, d'assistència sanitària o d'assistència social; de feina o estudi o d'afectació per una actuació urbanística, justificades per les polítiques socials prèviament definides.

El sòl destinat a allotjament dotacional serà de titularitat pública i, en conseqüència, ha de ser adquirit per l'administració per cessió gratuïta, compra, expropiació o qualsevol altre títol, en funció de les característiques de l'actuació urbanística.

El planejament derivat que estableixi nous terrenys destinats als sistema d'allotjament dotacional públic, fixarà les condicions d'ordenació i els paràmetres reguladors de l'edificació, d'acord amb les característiques de la resta de les zones en que s'ordeni el sector.

La delimitació d'altres àmbits destinats a sistema d'allotjament dotacional, no previstos per aquest Pla, es podrà realitzar mitjançant la corresponent modificació del planejament general o mitjançant plans especials adreçats a aquesta finalitat.

L'ordenació de l'edificació del Sistema d'allotjament dotacional públic s'adequarà, com a regla general, a les característiques de l'edificació de la zona on se situï o, si es troba aïllat, de les zones

adjacents al sistema; ja sigui segons el tipus bàsic d'edificació en relació a la parcel·la o en relació al carrer. En els casos que aquest criteri no es pugui aplicar per manca de continuïtat del teixit edificat, la normativa del POUM estableix les condicions i paràmetres d'aplicació.

6.1.2 Zones

Les zones corresponen als espais on es produeixen les activitats amb diversos tipus d'aprofitament. Les zones es complementen amb els sistemes generals i locals, que les completen en matèria de comunicacions, espais lliures, serveis tècnics i equipaments comunitaris.

Cada zona apareix grafiada en els plànols mitjançant un conjunt de polígons o unitats de zona que s'identifiquen amb un codi alfanumèric. Les zones de sòl urbà responen a diferents teixits urbans o àmbits amb usos majoritaris, per als quals es regulen l'ordenació i els usos. En determinats casos es defineixen subzones per tal de precisar aspectes concrets d'ordenació i ús dins de cada zona.

El POUM determina les zones bàsiques del sòl urbà segons els diferents teixits urbans, i les estableix les subzones corresponents en funció dels paràmetres urbanístics específics.

El POUM estableix l'obligació de justificar, a partir de la seva contribució a la correcta integració en l'entorn urbà on se situen, les característiques de les noves intervencions, quant a composició, materials, textura i color, en la sol·licitud de llicència d'obres o comunicació.

Es defineixen les següents zones i subzones, eminentment residencials:

Zona de Centre Històric	Clau R1
Subzona Residencial	Clau R1a1
Subzona Eix comercial	Clau R1a2
Subzona Teixits renovats	Clau R1a3
Subzona Recuperació urbana	Clau R1b
Zona d'Eixample intensiu	Clau R2
Subzona d'Eixample intensiu definit	Clau R2a
Subzona d'Eixample intensiu flexible	Clau R2b1
Subzona d'Eixample intensiu primers assentaments	Clau R2b2
Subzona d'Eixample intensiu històric	Clau R2b3
Subzona d'Eixample semi-intensiu definit	Clau R3a
Subzona d'Eixample semi-intensiu flexible	Clau R3b
Zona d'Eixample d'illa oberta	Clau R4
Subzona d'Eixample d'illa oberta definida	Clau R4a
Subzona d'Eixample d'illa oberta flexible 1	Clau R4b1
Subzona d'Eixample d'illa oberta flexible 2	Clau R4b2
Subzona d'Eixample d'illa oberta flexible 3	Clau R4b3
Subzona d'Eixample d'illa oberta flexible 4	Clau R4b4
Subzona d'Eixample d'illa oberta flexible 5	Clau R4b5
Subzona d'Eixample d'illa oberta flexible 6	Clau R4b6
Zona de cases agrupades	Clau R5
Subzona de cases agrupades definida	Clau R5a

Subzona de cases agrupades flexible 1	Clau R5b1
Subzona de cases agrupades flexible 2	Clau R5b2
Subzona de cases agrupades flexible 3	Clau R5b3
Zona de cases aïllades	Clau R6
Subzona de cases aïllades definida	Clau R6a
Subzona de cases aïllades flexible 1	Clau R6b1
Subzona de cases aïllades flexible 2	Clau R6b2
Subzona de cases aïllades flexible 3	Clau R6b3
Subzona de cases aïllades flexible 4	Clau R6b4
Subzona de cases aïllades flexible 5	Clau R6b5
Subzona de cases aïllades flexible 6	Clau R6b6
Subzona de cases aïllades flexible 7	Clau R6b7

Amb l'epígraf "hp" afegit a la clau de subzona s'indica que els terrenys són vinculats al desenvolupament d'habitatge protegit, i es diferencien els règims de protecció amb la numeració 1, 2 o 3 completant aquest epígraf, que respon a l'equivalència següent:

- hp1: Habitatge de protecció oficial qualificació genèrica
- hp2: Habitatge de protecció oficial qualificació específica

L'epígraf es completa amb el percentatge de sostre que li correspon a cada règim, a excepció del destí total a un tipus de règim, en aquest supòsit no s'especifica percentatge.

Es defineixen les següents zones i subzones d'activitat econòmica:

Zona industrial	Clau A1
Subzona industrial definida	Clau A1a
Subzona industrial flexible entre mitgeres 1	Clau A1b11
Subzona industrial flexible entre mitgeres 2	Clau A1b12
Subzona industrial flexible entre mitgeres 3	Clau A1b13
Subzona industrial flexible aïllada 1	Clau A1b21
Subzona industrial flexible aïllada 2	Clau A1b22
Subzona industrial flexible aïllada 3	Clau A1b23
Zona de serveis	Clau A2
Subzona de serveis definida	Clau A2a
Subzona de serveis flexible entre mitgeres 1	Clau A2b11
Subzona de serveis flexible entre mitgeres 2	Clau A2b12
Subzona de serveis flexible entre mitgeres 3	Clau A2b13
Subzona de serveis flexible entre mitgeres 4	Clau A2b14
Subzona de serveis flexible entre mitgeres 5	Clau A2b15
Subzona de serveis flexible aïllat 1	Clau A2b21
Subzona de serveis flexible aïllat 2	Clau A2b22
Subzona de serveis flexible aïllat 3	Clau A2b23
Subzona de serveis flexible aïllat 4	Clau A2b24

Zona logística	Clau A3
Subzona logística definida	Clau A3a
Subzona logística flexible entre mitgeres	Clau A3b1
Subzona logística flexible aïllada 1	Clau A3b21
Subzona logística flexible aïllada 2	Clau A3b22
Subzona logística flexible aïllada 3	Clau A3b23
Subzona logística flexible aïllada 4	Clau A3b24

Quan a l'ordenació del sector de Torreblanca-Quatre-Pilans, caldrà esperar a l'aprovació definitiva del Pla Director Urbanístic (PDU) que l'ordena, en tràmit d'aprovació definitiva, per tal de poder refondre les claus d'ordenació.

6.2 EL SÒL URBANITZABLE

El sòl urbanitzable comprèn aquells terrenys que aquest POUM considera necessaris i adequats per a garantir el creixement de la població i de l'activitat econòmica, sota el principi del desenvolupament urbanístic sostenible.

Es diferencien dues categories:

- Sòl urbanitzable delimitat.
- Sòl urbanitzable no delimitat.

Els paràmetres, definicions i altres concrecions es determinen en detall en l'apartat 4 d'aquesta Memòria.

Sòl urbanitzable delimitat. Correspon als sòls urbanitzables susceptibles d'un desenvolupament a curt-mig termini. Es regula per determinació d'uns paràmetres bàsics que es desenvoluparan mitjançant els plans parcials urbanístics corresponents. A aquests efectes, el POUM preveu:

- 6 sectors residencials.
- 3 sectors d'activitats econòmiques

Sòl urbanitzable no delimitat. Correspon als sòls urbanitzables susceptibles d'un desenvolupament subjecte al grau de desenvolupament del sòl urbà i del sòl urbanitzable delimitat i, per tant, amb caràcter general previst a més llarg termini.

Amb caràcter residencial

La seva delimitació s'efectua mitjançant la formulació, tramitació i aprovació definitiva d'un Pla parcial urbanístic de delimitació en base a uns paràmetres normativament definits en funció d'uns patrons teòrics que conjuminen adequadament els usos principalment residencials i els altres usos complementaris, tots ells amb diferents intensitats.

Així es proposen, per als sòls residencials:

- Model A (baixa densitat)
- Model B (mitja densitat)
- Model C (alta densitat)

Patrons d'aplicació al sòl urbanitzable no delimitat residencial:

	A	B	C
IEB	0,45 m ² st/m ² s	0,65 m ² st/m ² s	0,85 m ² st/m ² s
DENSITAT	35 hab/Ha	50 hab/Ha	65 hab/Ha
Residencial mínim	0,25 m ² st/m ² s	0,35 m ² st/m ² s	0,45 m ² st/m ² s
Altres usos mínim	0,05 m ² st/m ² s	0,10 m ² st/m ² s	0,15 m ² st/m ² s
% sostre mínim HPP	50%	50%	50%

El POUM identifica 11 àmbits de sòl classificats de sòl urbanitzable no delimitat. Els sòls de baixa densitat o model “A” es situen en contacte amb la ronda sud i en el límit nord de Gardeny i dels barris de Ciutat Jardí i les Basses d’Alpicat.

Els models “B” de mitja densitat es situen al sud de Gardeny, a l’est de La Bordeta, i al límit nord de Balàfia i el Camp d’Esports.

Els models “C” d’alta densitat es situen al nord el municipi en els barris de Balàfia i Camp d’Esports, fent la transició entre els sòls residencials consolidats i els sòls model “B” abans esmentats.

Cas especial dels conjunts residencials dispersos en el sòl no urbanitzable

Un cas especial correspon a les urbanitzacions amb dèficits. Amb l’objectiu de la seva regularització i adequació, també s’incorporen, dins la classificació del sòl urbanitzable no delimitat, 22 conjunts edificats que presenten dèficits en la seva configuració, que corresponen a àmbits residencials dispersos en el sòl no urbanitzable on, històricament, s’han produït processos de parcel·lació dels terrenys i de concentració d’edificacions residencials, normalment de tipologia unifamiliar aïllada sobre parcel·la, destinades a la primera o segona residència.

El règim d’ús dels terrenys compresos en les urbanitzacions amb dèficits s’ajusta al règim del sòl urbanitzable no delimitat, i que no poden ser considerats com a sòl urbà o com a sòl no urbanitzable.

No poden ser considerats terrenys urbans, malgrat que són compresos en àrees consolidades per l’edificació en més de dues terceres parts de llur superfície edificable, són àmbits que no han estat sotmesos al procés d’integració en el teixit urbà, tal com exigeix la legislació d’urbanisme.

D’altra banda, no poden ser considerat com a sòl no urbanitzable donat que la legislació actual d’urbanisme no permet assolir la millora d’aquests àmbits consolidats per a l’ús residencial sense vinculació a l’activitat agrària, dins del règim del sòl no urbanitzable.

Per aquesta raó, s’ha considerat adient classificar aquests àmbits com a sòl urbanitzable, donat que són conjunts edificats que responen a demandes històriques, del darrer quart del segle passat, i que van servir per garantir el creixement de la població; fins i tot, sota la base d’un discurs que teoritzava sobre un nou model urbanístic, el concepte de “la ciutat dispersa”.

Mitjançant la tramitació dels corresponents plans parcials de delimitació es podran assolir els objectius principals en aquests àmbits, com ara regularitzar la seva situació urbanística i dotar-los d’accessos, sistemes d’equipaments i zona verda, de vialitat i de serveis amb les condicions necessàries per a la funció residencial consolidada en l’àmbit, fent-los econòmicament viables mitjançant un estudi detallat de les preexistències i dels condicionants de la seva necessària integració en el medi rural on s’implanten.

Amb caràcter industrial i logístic

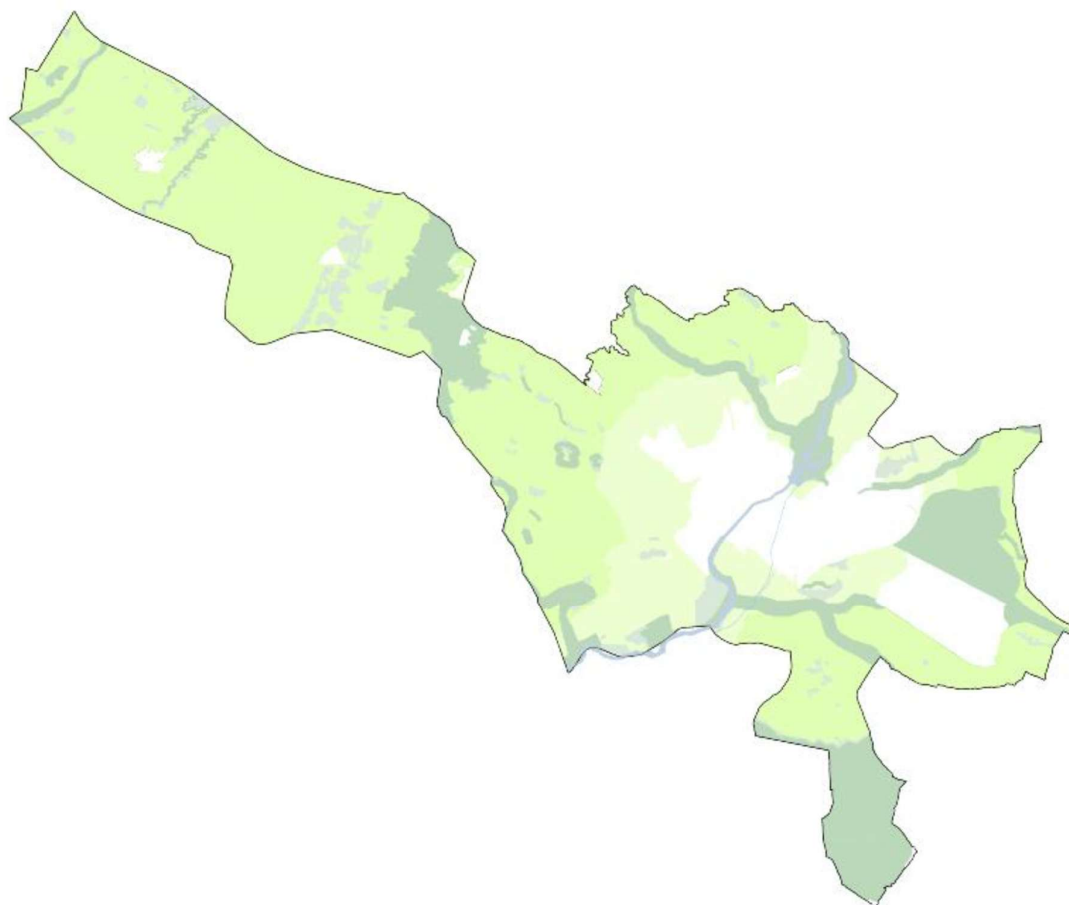
La seva delimitació s’efectua mitjançant la formulació, tramitació i aprovació definitiva d’un Pla parcial urbanístic de delimitació en base a uns paràmetres normativament definits.

S'identifiquen tres àmbits de sòl classificat de sòl urbanitzable no delimitat d'ús no residencial.

6.3 EL SÒL NO URBANITZABLE

La proposta d'ordenació del SNU en l'avanç del POUM, reconeix diferents tipologies de sòl:

- Rural ordinari: Usos establerts d'acord amb la legislació urbanística.
- Entorn agrícola: Ús preferent agrícola i ramader. Potenciació de l'economia i la producció primària. Àrees d'ajut prioritari a l'activitat agrícola i ramadera. Àmbits de desenvolupament de Parcs agraris. Per proximitat amb el sòl urbà, té un alt valor afegit per a usos agraris de proximitat i per als usos complementaris de caràcter ambientals, educatius i de lleure de la població.
- Protecció ambiental de caràcter general: Proteccions legislació sectorial (Xarxa Natura 2000 i PEIN) i Proteccions territorials del PTP de Ponent (Terres de Lleida).
- Protecció ambiental de caràcter local: Proteccions de caràcter local. Revisió de les determinacions del Pla general de 1995, amb nous criteris ambientals. Àmbits d'ajut prioritari a l'activitat amb valors medi ambientals.

Aquesta ordenació respon a la situació actual del SNU de Lleida, adequant i millorant la proposta del Pla general de 1995.

Malgrat això, l'esforç de concretar les qualificacions a través dels usos del sòl, en aquesta proposta d'avanç, genera una certa simplificació en l'ordenació, donat que no es possible formalitzar una envoltent que generi conjunts completament uniformes, quant al seu ús. És a dir, tot allò que s'inclou en una qualificació d'entorn agrícola, no és al 100 % agrícola, podent haver espais forestals, matollars, prats, o altres usos que li confereixen un major o menor valor. L'existència d'aquests diferents usos, encara que sigui en petites proporcions, tenen gran importància, i per tant haurien de poder-se posar en valor a través del planejament.

Alhora, aquesta caracterització és estàtica, i respon a una realitat més que a una voluntat de planificació que es podria expressar segurament millor en termes de vocació del sòl, en contraposició als usos actuals, que en definitiva depenen de la gestió del moment.

Per tant, la qualificació en base a la inclusió d'àmbits més o menys uniformes en base als usos actuals del sòl presenta dos problemes fonamentals:

- No respon a allò que dona caràcter al conjunt.
- Es basa en una lectura estàtica d'una realitat actual, no atenent a l'objectiu de planificació del POUM.

Per altra banda, passa el mateix amb les claus de protecció, sovint sectorials, on certament responen a àmbits on hi concorren aspectes que li confereixen un major valor o un nivell determinat de risc.

Malgrat això, tampoc es pot assegurar que tot allò que està protegit sigui extremadament valuós, i contràriament, tot allò que definim ordinari no albergui espais que mereixin la seva protecció.

Alhora també cal considerar que aquests espais tenen per objectiu la protecció de determinats valors:

- Protecció natural, que per la seva gestió permet albergar espècies d'interès, per exemple els secans.
- Protecció front a riscos, per exemple d'inundació.
- Protecció del paisatge per unes visuals preferents, o per proximitat a elements patrimonials.

Per tant, aquestes visions sectorials, tenen un objectiu de protecció o alerta, que afecta a aspectes concrets. Es a dir, el risc d'inundació comporta determinacions de protecció davant les avingudes, i pot limitar els usos o les activitats per evitar el risc a les persones i els bens, però res te a dir en relació a la gestió dels espais agraris. El mateix passaria amb les proteccions naturals, que protegeixen determinats hàbitats, que sí poden tenir efectes sobre la gestió de l'espai agrari, però no respecte als riscos de transport de mercaderies perilloses, per exemple.

Per tant, les proteccions no son opaques a allò que compona el territori, al seu suport, ni generen realitats excloents de territoris, sovint similars o iguals, als que els envolten, malgrat no disposin d'aquella determinada protecció. Aquesta opacitat emmascararia les components del suport (secà, regadiu, forestal, ...), o fins i tot altres proteccions, quan únicament haurien de ser efectives en relació a l'objectiu de la protecció.

De fet, ja es veu que Torreribera, la Cerdera, els secans d'Utxesa, les clamors o el parc de la mitjana no tenen res a veure, com tampoc te res a veure els plans de Raimat amb el Regadiu del Canal d'Urgell. Malgrat això, les qualificacions són les mateixes, comportant:

- Pèrdua de visibilitat de les components de suport que conformen el territori.
- Pèrdua d'especialització de la protecció, tant a nivell d'allò que protegeix, i també d'allò que no protegeix, entenen, com ja s'ha esmentat, que no tot allò que no és protegeix, amb un objectiu específic, no alberga cap valor.

Té sentit doncs, en base a allò que ja contempla l'Avanç, com a trets distintius del territori de Lleida, aprofundir en una metodologia que resolgui aquestes mancances, pròpies d'un document d'Avanç, i derivades d'una metodologia clàssica d'ordenació, amb els següents objectius:

- Delimitar les zones en SNU que incorpori en la qualificació la gestió de l'espai i en coherència el dinamisme del SNU, establint marcs amplis reconeixibles i estables, evitant definir marcs fossilitzats d'unitats de gestió que són canviants.

Conceptualment comportaria:

- Dibuixar els límits d'allò que es certament estable, fix, com a mínim en la vigència del pla.
- Caracteritzar les components de suport de manera que es reconegui la unitat territorial que es delimita, i no tant la realitat estricta actual de la unitat de gestió, que configura el suport.
- Que incorpori les proteccions i altres condicionants transversals, com els serveis ecosistèmics, els riscos, ... que actuïn sobre els valors de protecció, sense condicionar de forma absoluta, opaca, el territori que afecta, definit a través dels components de suport.

Aquestes proteccions, riscos, o serveis ecosistèmics, són transversals, ja que comporten protecció o limitacions respecte a un aspecte concret, com pot ser la connectivitat, els riscos hidrològics, el proveïment d'aliments,

- Permeti establir objectius i mecanismes de gestió per aconseguir-los, més enllà que simplement reconèixer una situació actual i unes mancances, derivats d'una diagnosi més o menys concreta
- Visió supramunicipal del SNU, en base a reconèixer el caràcter continu dels espais oberts més enllà dels límits municipals, fent per tant coherent la proposta amb els municipis veïns, incorporant les unitats de paisatge, definides pels catàlegs de paisatge, com a forma de donar coherència a l'ordenació del territori.

En el cas de Lleida, aquest aspecte té una especial importància, ja que té unitats territorials de gran potència que sobrepassen els seus límits com:

- Riu Segre
- Secans d'Utxesa
- Els grans regadius, com Pinyana, Urgell o el Canal d'Aragó i Catalunya.

Per altra banda, Lleida té una gran influència supramunicipal, per la seva centralitat i pol d'atracció en un àmbit territorial extens, que també modifica o influencia el territori més enllà del seu TM.

L'ordenació del sòl no urbanitzable, es defineix en dos nivells:

- Sòl, en referència al suport.
- Les activitats, que s'hi superposen i sovint l'alteren.

6.3.1 El sòl

La concreció en l'ordenació del sòl no urbanitzable es defineix en quatre nivells:

- Dos del **suport**, i que per tant determinen la qualificació, zones i sistemes, del sòl no urbanitzable.
- Dos **transversals**, que estableixen:
 - Proteccions, riscos, o serveis ecosistèmics, ...

Les infraestructures pròpies del sòl no urbanitzable, com la xarxa de camins, les infraestructures del reg, o la prevenció dels incendis forestals.

SUPORT	FILTRES TRANSVERSALS
	Proteccions Serveis Riscos
Unitats de paisatge.	Proteccions, espais protegit (PEIN XN2000), Connectivitat territorial, Geozones
Unitats de gestió. Components de qualificació	Serveis ecosistèmics: proveïment, regulació, culturals. Patrimoni i Paisatge
	Riscos: inundació (ZFP i ZI), químics, tecnològics
	Infraestructures
	Camins, xarxa de reg, prevenció d'incendis

SUPORT

Té per objectiu definir la qualificació de zones en el SNU, que permeti delimitar grans àrees estables, on hi concorren aspectes geomorfològics i de gestió comuns, que els fan diferents i fàcilment reconeixibles d'altres. Aquesta delimitació es basa en les Unitats de Paisatge, dels Catàleg de Paisatge de les Terres de Lleida.

La caracterització d'aquests unitats de paisatge, es fa a partir de les proporcions de les unitats de gestió que les componen, i per tant parcel·les. La particularitat de cada una de les unitats de paisatge es basa en les proporcions dels usos en cada una de les unitats de gestió, sense fixar però la seva posició específica, sinó la seva resistència a canviar, o la seva vocació.

Ambdós conceptes, unitats de paisatge i vocació de cada una de les unitats de gestió, es deriven de la lectura del territori a dues escales, i amb vocacions diferenciades: les primeres, les unitats de paisatge, a ser estables, i les segones, a ser dinàmiques.

Així, aquestes dues escales responen a:

- **L'escala territorial**, de les unitats de paisatge, que es basa en elements geomorfològics estables. Marcaria la qualificació dels espais oberts.
Hi ha diverses unitats de paisatge en el TM de Lleida, que són la base per a la qualificació del SNU, i garanteix la coherència amb els municipis veïns:
 - Regadius del canal d'Aragó
 - Horta de Pinyana
 - Paisatge Fluvial del Segre
 - Plana d'Urgell
 - Secans d'Utxesa
- **L'escala dels components de qualificació.**
Cada unitat de paisatge ve definit per unes proporcions de components de qualificació. Els components de qualificació tenen una base cadastral, i a cada unitat te valor.

a) Les unitats de paisatge a Lleida

La tendència d'ordenació dels espais oberts, és a uniformitzar criteris i transcendir els límits municipals, a través de les unitats de paisatge, definides en els Catàlegs de Paisatge.

Per altra banda, Lleida té una potència específica, una centralitat, que és capaç d'influir sobre aquesta definició territorial, generant una àrea d'influència que altera les unitats de paisatge, i en genera d'altres resultat de realitats més concretes, derivades d'aquesta centralitat.

Partint de base de les unitats de paisatge definides en el catàleg de paisatge, es porta a terme aquesta especialització, que d'est a oest són:

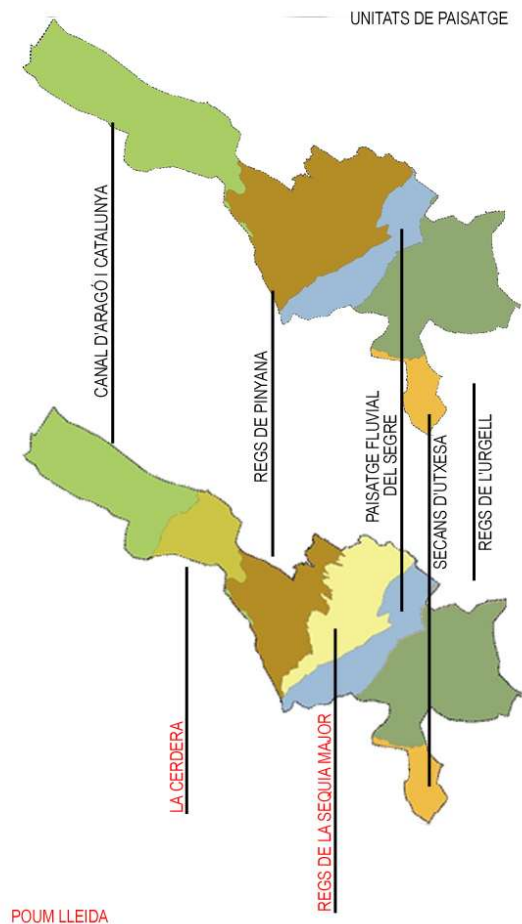
CATÀLEG DE PAISATGE	UNITATS DE PAISATGE POUM LLEIDA
Regadius del canal d'Aragó	Regs del Canal d'Aragó La Cerdera
Horta de Pinyana	Regs de Pinyana Regs de la Sèquia Major
Paisatge Fluvial del Segre	Paisatge Fluvial del Segre
Plana d'Urgell	Regs de l'Urgell
Secans d'Utxesa	Secà

Les unitats de paisatge fraccionades es justifiquen per:

- Horta de Pinyana, es fracciona en Regs de Pinyana i Regs de la Sèquia Major, reconeixent una orla definida propera a la ciutat de Lleida, que presenta trets distintius respecte a la resta de la unitat, bàsicament per la pressió que exerceix la ciutat sobre aquests espais agraris.
Aquesta estratègia també inicialment es podria proposar per a la Plana d'Urgell, fins a la variant sud. Aquesta opció ha estat finalment desestimada, donada la proximitat de la variant sud, i el fraccionament resultant. Alhora, la pressió sobre aquest espai, en les proximitats de la ciutat, és molt menor que en la zona de l'Horta de Pinyana.
- També s'entén que és raonable definir una subunitat a la Cerdera, entre el límit de la unitat Horta de Pinyana i el canal d'Aragó. La lectura d'un paisatge diferenciat generat per l'altiplà de la Cerdera, permet establir aquesta unitat segregada de la Unitat de Paisatge del Canal d'Aragó i Catalunya.
- S'ha estudiat en detall també la delimitació de la unitat paisatge fluvial del Segre, segregant principalment les zones de l'Horta més intensives, d'allò que és pròpiament fluvial, que en el Pla general de 1995 es preveu com a Parcs Territorials, concretament Rufeia i el Parc de la Mitjana.
La seva condició de sistemes en el Pla general 1995, aconsella el seu manteniment, i per tant, més que una nova unitat de paisatge apareixen com paisatges nuclears diferenciats del conjunt de la unitat del Segre.

D'aquesta forma el POUM de Lleida actua de dues formes:

- Irradiant una qualificació al territori envoltant, a partir d'una lectura territorial que la transcendeix.
- Irradiant de forma local la seva centralitat sobre les unitats de paisatge més properes al nucli.

Comparació unitats de paisatge del Catàleg i proposta del POUM

b) Els components de qualificació

Un cop establertes les unitats de paisatge, les zones, cal definir els components de qualificació.

Es fa en base a dos conceptes:

- Vocació del sòl, que introdueix dos aspectes claus:
 - Usos actuals, i usos objectiu. Permet definir no allò que és la unitat, sinó allò que té vocació de ser, que s'entén és l'estat ideal, independentment de la gestió que es pugui portar a terme en un moment donat.
 - Objectius pel conjunt de la unitat, la comparació de l'estat actual i la vocació, pel conjunt de la unitat de paisatge, de la zona, permet establir objectius en la planificació.
- Resistència a la transformació. El dinamisme introduït pel fet de treballar amb vocacions del sòl, també introdueix la possibilitat que un sòl amb un ús concret es transformi en un altre ús. En aquest context hi ha d'haver la possibilitat de definir resistències a canviar, especialment per aquelles unitats que per la seva qualitat i posició, són inalterables.
És a dir, hi ha components de qualificació que necessàriament estan en una posició. Correspondrien als usos més estables, i sovint objecte de protecció.

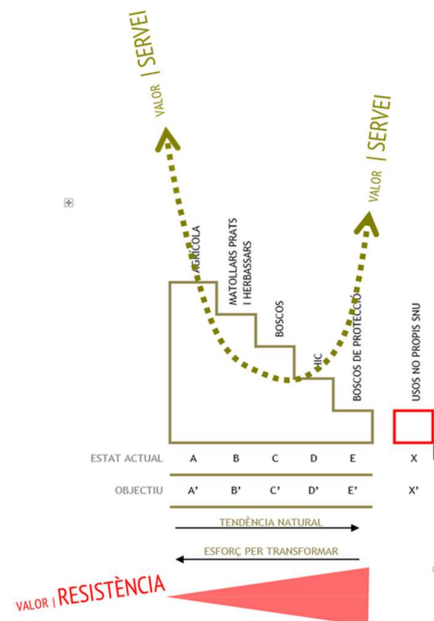
En el següent gràfic es mostra la relació entre els components de qualificació. Aquests són els següents:

- Agrícola de regadiu, sòls agrícoles amb reg, és a dir aigua i infraestructura de reg, sent el punt culminant d'aquets components de qualificació, les hortes tradicionals.
- Agrícola de secà,
- Matollars, prats i herbassars, inclou fonamentalment espais agraris en transició entre sòls agrícoles i forestals. Són sòls emboscats. No inclou els prats i herbassars climàtics, que s'inclourien fonamentalment en HIC.
- Boscos, són masses forestals més o menys madures, en posicions geomorfològiques no extremes (pendents inferiors al 40%), i que poden provenir de l'emboscament d'antigues zones de conreu, sovint aterassades.
- Boscos de protecció, que inclou les masses forestals madures en pendents superiors al 40%, i que per tant comporten necessàriament la protecció del sòl.
- HIC (habitats d'interès comunitari), inclou tots les comunitats que alberguen Habitats d'Interès Comunitari, ja siguin prioritaris o no prioritaris. Mostren comunitats estables i d'interès.
- Aigua, que inclou els espais aigualosos, ja siguin cursos superficials, estanys, i zones humides.

S'entén, que els espais oberts ben gestionats són els que es troben en els extrems, i per tant:

- Sòl agrícola ben gestionat
- Masses forestals madures

La definició en escala dels components de qualificació be a expressar la tendència natural dels espais en cas d'absència de gestió. És a dir, un sòl agrari no gestionat, amb els anys passarà a ser un sòl forestal, evolucionant en el límit fins a comunitats climàtiques. Contràriament, per transformar un bosc en un espai agrari, cal una aportació d'energia, un esforç que s'expressa en la necessitat de pujar graons.

En aquest context, cal resoldre quina és la unitat territorial mínima que expressa millor els components de qualificació, concloent que és aquella que és una unitat de gestió, equivalent a la parcel·la del SIGPAC, i per tant amb base cadastral.

La caracterització de la zona s'obté de les proporcions del conjunt, de la lectura, a gran escala, de l'amalgama de components del conjunt de la unitat de paisatge, sense necessitat d'haver de fer l'esforç de generar una envoltant de usos similars, que necessàriament simplifica.

Es a dir, s'aconsegueix "el color" d'un trencadís d'unitats de valor, i no d'un retall més o menys ben definit d'una realitat uniforme, que en realitat no ho és.

Cada unitat de gestió, al llarg del pla, pot canviar d'estadi, de forma natural cap a formacions més forestals, o a través de rompudes, cap a unitats de gestió agrícola.

Els espais dels extrems, mostren qualitat i situació, i per tant difícilment deixaran de ser allò que ja són, establint els espais de protecció de les metodologies clàssiques.

ELS FILTRES TRANSVERSALS

Hi ha aspectes que condicionen els usos, les activitats o la seva intensitat, i que es superposen als components de qualificació, i a les zones, com les proteccions territorials, la connectivitat ecològica, els riscos,...

Tradicionalment, aquestes situacions s'han resolt generant noves qualificacions, noves zones en els espais oberts amb uns condicionants específics, propis de la protecció. Aquesta estratègia tindria sentit, si aquestes proteccions o realitats transversals, que generalment superen l'àmbit territorial, fossin limitades.

Però no només hi ha aspectes transversals lligats a les proteccions que conviuen en el territori, sinó altres aspectes com els riscos, i especialment els serveis ecosistèmics. Aquests elements es superposen entre ells, condicionant el suport en els aspectes específics de la seva protecció, risc o servei.

Per tant, no poden actuar com elements opacs, sinó com a filtres en relació als aspectes relacionats amb la seva protecció, risc o qualitat. Per tant, els anomenem FILTRES.

Els filtres definits són els següents:

- Figures de protecció dels espais naturals, com XN2000 i PEIN
- Planejament territorial
 - Sòl de protecció preventiva
 - Sòl de valor natural i de connexió
 - Sòl de protecció territorial (Torreblanca- Quatre Pilans)
- Riscos
 - Inundació
 - Químic
 - Tecnològic
- Serveis ecosistèmics:
 - Proveïment, valor agrícola dels sòls, zones de recàrrega d'aqüífers
 - Regulació: infiltració, protecció d'incendis
 - Culturals. Patrimoni i paisatge

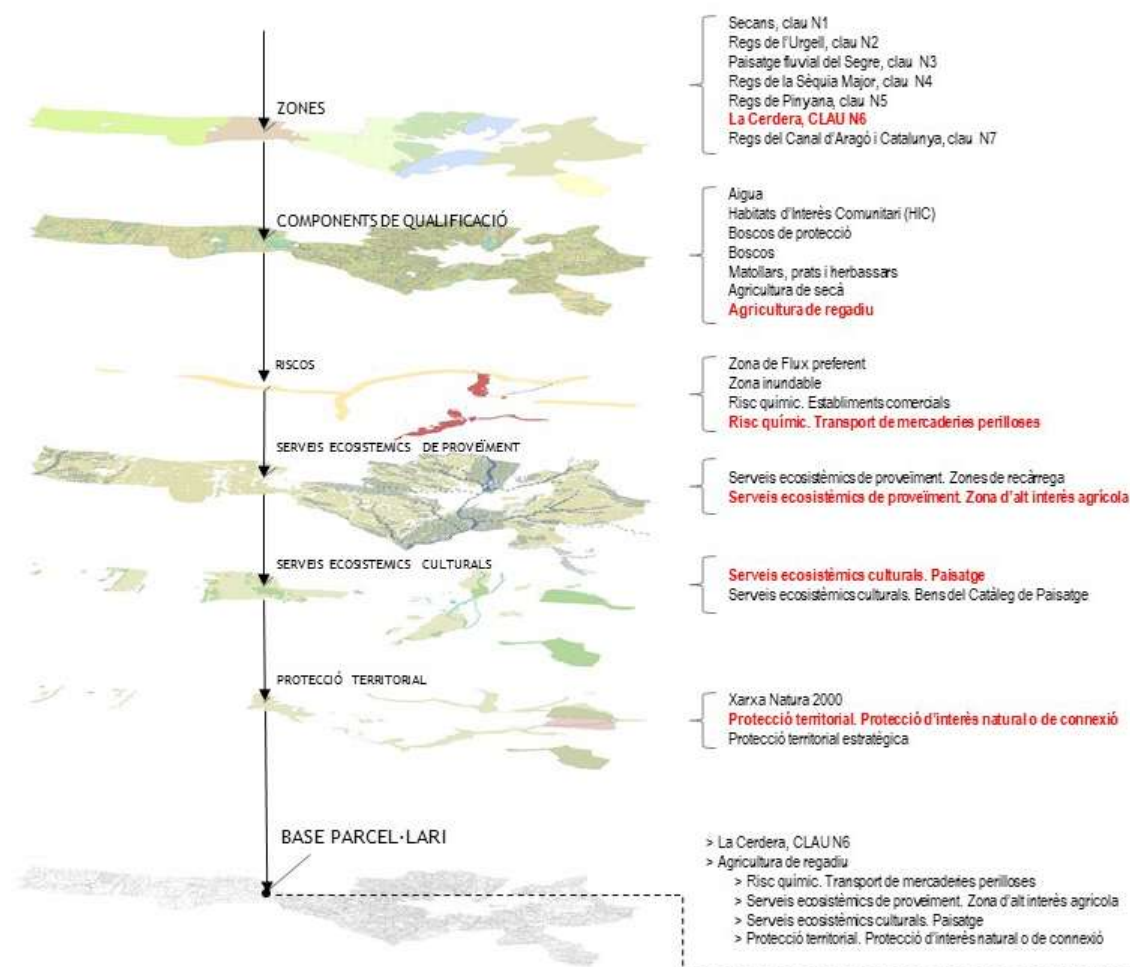
LES INFRAESTRUCTURES EN EL SÒL NO URBANITZABLE

També com elements transversals, i per tant que no estan limitats per les unitats de paisatge, hi ha les infraestructures pròpies del SNU, i per tant han de tenir una regulació pròpia des de la seva lògica. Aquestes fonamentalment són:

- **Xarxa de camins**, amb les jerarquies que es determinin, i que puguin comportar regulacions específiques quant a:
 - Amplada de calçada

- Gàlib mínim en alçada i en planta
- Tipus de superfície.
- **Infraestructures de reg**, que en principi es defineixen com a serveis tècnics, que inclouen els canals i les sèquies, i els pantans associats a la infraestructura dels canals. S'exclouen les basses i pantans associats a la gestió de reg de les finques.
- **Infraestructures per a la prevenció dels incendis forestals**, establint i complementant la xarxa bàsica de prevenció, sobreamples per a punts de gir, basses i hidrants.

ESQUEMA SINTÈTIC

6.4 DESENVOLUPAMENT I GESTIÓ URBANÍSTICA

6.4.1 Àmbits de desenvolupament i gestió

Per tal de completar i desenvolupar l'ordenació fixada al POUM, es preveu la redacció de plans de millora urbana per al desenvolupament del sòl urbà, plans parcials urbanístics per al desenvolupament del sòl urbanitzable i plans especials urbanístics, en qualsevol règim de sòl.

En sòl urbà, i per a l'execució del planejament -repartint equitativament les càrregues i beneficis derivats de l'ordenació- i per a executar o completar les obres i els serveis urbanístics necessaris, el POUM delimita polígons d'actuació urbanística.

També preveu en actuacions d'abast limitat per a l'ajust, l'ampliació o la millora de la vialitat o dels espais lliures i equipaments en sòl urbà, les Actuacions aïllades, pel sistema d'expropiació.

I per últim, i en casos d'afectació viària, es preveu que les determinacions del planejament s'executin de manera aïllada amb una simple cessió dels terrenys en el moment de la llicència urbanística.

INSTRUMENTS EN SÒL URBÀ

Per al desenvolupament i execució del sòl urbà, el POUM defineix cinc instruments principals:

Plans de millora urbana -PMU-, destinats a definir l'ordenació d'un àmbit determinat i la seva corresponent gestió.

Polígons d'actuació urbanística -PAU-, en àmbits de compleció del teixit urbà, de reordenació o transformació urbana pendents de gestió mitjançant la reparcel·lació o l'expropiació; o bé en àmbits que disposen de la reparcel·lació aprovada i inscrita al registre de la propietat, però que encara no han completat el seu desenvolupament.

Actuacions aïllades -AA-, en àmbits destinats exclusivament a sistemes.

Mitjançant afectacions puntuals, es preveuen cessions de sistema viari com a actuacions en les quals, per adquirir la condició de solar, només queda pendent la cessió i urbanització del sistema viari.

Els plans de millora urbana es delimiten amb l'objecte de completar el teixit urbà i/o acomplir operacions de rehabilitació, reforma o de transformació d'usos.

Els polígons d'actuació urbanística es defineixen en aquells àmbits on el POUM fixa l'ordenació dels terrenys i concreta l'àmbit territorial mínim per dur a terme la gestió urbanística integrada.

Les actuacions aïllades es concreten en aquells àmbits on, per les seves característiques i destinació total a sistemes urbanístics, no es poden establir mecanismes de distribució equitativa de beneficis i càrregues.

Les cessions de sistema viari es duen a terme en parcel·les individuals on es preveu una determinada afectació al sistema viari, el desenvolupament de la qual no precisa de projecte de reparcel·lació, restant les parcel·les únicament sotmeses a la cessió i urbanització d'aquest espai públic.

La delimitació dels àmbits en el sòl urbà, excepte les afectacions puntuals viàries que no s'identifiquen específicament, respon a la voluntat de fixar les condicions de desenvolupament d'espais complets, integrats per teixits urbans de similars característiques, que el POUM preveu integrar en l'estructura urbana mitjançant la definició de la vialitat i la disposició dels espais lliures i equipaments públics necessaris.

La seva delimitació es preveu atenent a l'estructura de la propietat i/o a determinats límits físics i l'ordenació es justifica per la seva viabilitat tècnica i econòmica, tal i com recull l'apartat corresponent a l'avaluació econòmica i financera d'aquest POUM.

Tant els plans de millora urbana com els polígons d'actuació urbanística es classifiquen, en funció del seu abast i objectius, en diferents grups. Aquesta classificació ve determinada per la seva condició de desenvolupament de sòl urbà.

Als àmbits dels plans de millora urbana i als polígons d'actuació urbanística de gestió, per la seva classificació com a sòl urbà no consolidat, opera l'exigència legal relativa al deure de cessió dels sòl necessari per edificar el 10% del seu aprofitament urbanístic. Cada sector o àmbit fixa, si és el cas, la reserva de sòl per habitatge protegit.

Pla Estratègic Centre Històric / PMU Mariola

Una de les zones on l'estratègia de rehabilitació s'evidencia amb força és el Centre Històric, on la intervenció per a la renovació i conservació és una estratègia cabdal i és un dels temes més importants i rellevants del Pla d'ordenació urbanística municipal.

El Pla de millora urbana de la Mariola, és un pla també molt estratègic de la ciutat que suposa l'inici de la renovació d'aquests teixits històrics més moderns, en aquest cas de polígons residencials construïts a meitat de la dècada dels anys 50 i principis dels 60.

El POUM recollirà les determinacions d'aquests instruments d'ordenació actualment en elaboració.

EL SÒL URBANITZABLE

El sòl urbanitzable comprèn aquells terrenys que aquest POUM considera necessaris i adequats per a garantir el creixement de la població i de l'activitat econòmica, sota el principi del desenvolupament urbanístic sostenible definit a la legislació urbanística vigent i a la Memòria d'aquest POUM.

El sòl classificat com a urbanitzable és quantitativament proporcionat a les previsions de creixement del municipi, es localitza de manera que evita la dispersió en el territori, afavoreix la continuïtat urbana, el lligam amb les xarxes viàries i de serveis, permet el desplegament dels programes de sòl i d'habitatge i incideix amb la regeneració urbana del centre de la Ciutat.

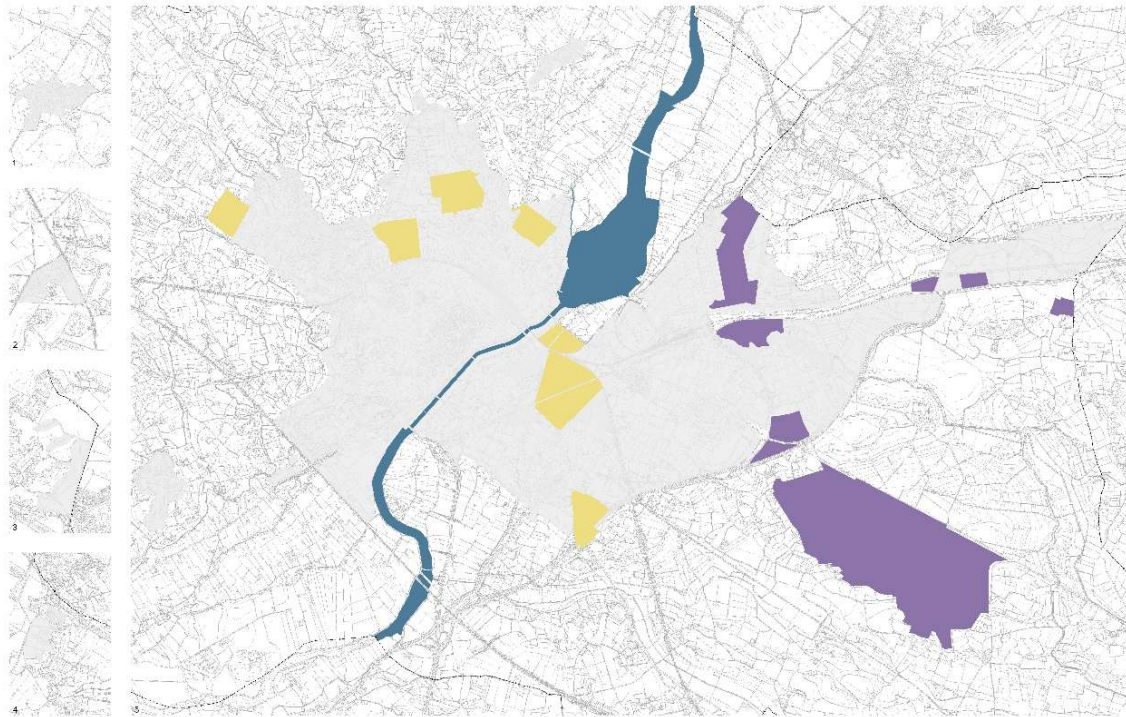
En el sòl urbanitzable, el POUM defineix àmbits de desenvolupament, pendents de planejament derivat i ordenació urbanística detallada, diferenciant dues categories:

- a) Sòl urbanitzable delimitat. Són àmbits amb sectors delimitats, regulats per l'índex de l'edificabilitat brut, la densitat o intensitats dels usos principals i compatibles, i els estàndards de les reserves mínimes per als sistemes, d'acord amb l'establert per la legislació urbanística vigent.
- b) Sòl urbanitzable no delimitat. Són àmbits sense delimitació precisa dels sectors, pendents de justificar la seva delimitació en tant que són necessaris per un creixement sostenible en relació amb els aspectes ambientals, econòmics i socials, i en relació amb la disponibilitat de recursos hídrics i energètics. D'acord amb l'establert per la legislació urbanística vigent, el règim d'ús del sòl urbanitzable no delimitat, mentre no es delimiti el sector, s'ajusta al règim d'utilització establert per al sòl no urbanitzable.

El sòl urbanitzable delimitat

El POUM assenyalava els sectors de sòl urbanitzable delimitat als plànols d'ordenació amb la clau SUD.

Els sectors que el POUM delimita en sòl urbanitzable són els següents:

Els sectors que el POUM delimita en sòl urbanitzable són els següents:

Sectors urbanitzables delimitats residencials

Els paràmetres dels sectors de sòl urbanitzable delimitat es detallaran en forma de fitxa de les normes urbanístiques, en el qual es determinen les característiques de cadascun dels sectors, els objectius del seu desenvolupament i les condicions d'ordenació, edificació, ús i gestió.

- **PPU R1 CAPPONT-FONTANET**

Aquest sector és coincident amb l'actual ARE, tal com està definit al Pla director urbanístic de les Àrees residencials estratègiques de Ponent (Terres de Lleida). Té una superfície de 61,39ha.

Els paràmetres d'ordenació i aprofitament són coincidents amb els previstos al Pla director i es defineix un IEB de 0,85 m²st/m²s i una densitat bruta de 60 hab/ha.

- **PPU R2**

Aquest sector és coincident amb l'antic SUR 20. Té una superfície de 16,79ha.

Els paràmetres d'ordenació i aprofitament són un IEB de 0,85 m²st/m²s i una densitat bruta de 65 hab/ha.

- **PPU R3**

Aquest sector incorpora part dels sòls de l'antic SUR 19a. Té una superfície de 26,86ha.

Els paràmetres d'ordenació i aprofitament són un IEB de 0,85 m²st/m²s i una densitat bruta de 65 hab/ha.

- **PPU R4**

Aquest sector incorpora part dels sòls de l'antic SUR 14. Té una superfície de 23,53ha

Els paràmetres d'ordenació i aprofitament són un IEB de 0,85 m²st/m²s i una densitat bruta de 65 hab/ha.

- **PPU R5**

Aquest sector incorpora part dels sòls dels antics SUR 6 i SUR 33. Té una superfície de 20,78ha.

Els paràmetres d'ordenació i aprofitament són un IEB de 0,40 m²st/m²s i una densitat bruta de 35 hab/ha.

- -PPU R6

Aquest sector incorpora part els sòls de l'antic SUR 20. Té una superfície de 18,03ha.

Els paràmetres d'ordenació i aprofitament són un IEB de 0,40 m²st/m²s i una densitat bruta de 28 hab/ha (d'acord amb el planejament en tràmit actualment).

Els sòls urbanitzables delimitats aporten un total de 8.830 habitatges i un sostre residencial de 931.694 m²st, del qual el 50% és protegit.

Sectors urbanitzables delimitats industrials i d'activitats econòmiques

- PPU A1 AMPLIACIÓ POLÍGON EL SEGRE

Aquest sector pretén la compleció dels sòls productius consolidats al Polígon el Segre, en coherència amb els sòls urbanitzables d'activitat del municipi d'Alcoletge i del sector veí del Camí dels Frares. La seva superfície és de 53 Ha i el seu índex d'edificabilitat brut és 0,40 m²st/m²s, d'acord amb les paràmetres de la modificació puntual actualment en tràmit.

L'ús general del sector serà l'industrial.

Està situat en el límit est del nucli urbà, i limita a l'oest amb el polígon industrial El Segre, al sud amb polígon industrial del Camí dels Frares, a l'est amb el sòl urbanitzable no delimitat d'ampliació futura dels Frares i al nord amb la C-13 i els sòls urbanitzables d'activitat d'Alcoletge.

- PPU A2 LL 11

Aquest sector pretén la compleció dels sòls productius a mig consolidar confrontants a la LL 11 i són coincidents amb l'antic SUR 27. La seva superfície és de 18,9 ha i el seu índex d'edificabilitat brut és 0,50 m²st/m²s.

L'ús general del sector serà l'industrial.

- PPU A3 FONDO DELS MANGRANERS

Aquest sector pretén la compleció dels sòls productius al sud dels polígons industrials del Camí dels Frares i CIMALSA. La seva superfície és de 21,30 ha i el seu índex d'edificabilitat brut és 0,50 m²st/m²s.

L'ús general del sector serà l'industrial.

Dins la lògica del reconeixement d'una realitat existent d'activitats industrials disperses, es defineixen els següents sectors:

- PPU A4 MILSA

La definició d'aquest sector pretén la consolidació de la implantació industrial existent actualment, a l'encreuament entre la LL-11 i la C-13B. La seva superfície és de 5,5 ha i el seu índex d'edificabilitat brut és 0,65 m²st/m²s.

L'ús general del sector serà l'industrial.

Situat de manera discontinua en relació al nucli, aquesta peça de sòl en contacte amb l'encreuament entre la LL-11 i la C-13B limita, a l'oest amb el sòl no urbanitzable, al sud amb la LL-11, a l'est amb el Camí de la Moredilla i al nord amb la infraestructura ferroviària de Barcelona a Lleida.

- PPU A5 CAMÍ DE LA BASSA

La definició d'aquest sector pretén la consolidació de la implantació industrial existent en coherència amb els sòls urbanitzables d'activitat del municipi dels Alamús. El sector es troba a tocar dels sòls urbanitzables del municipi veí de Els Alamús que conformarà, un cop desenvolupat, un continu de sòls d'activitat econòmica.

La seva superfície és de 5,5 ha i el seu índex d'edificabilitat brut és 0,11 m²st/m²s.

L'ús general del sector serà l'industrial.

Situat en el límit est del municipi, just per sota de la LL-11 en el seu encreuament amb la LV-2003. Resta envoltat pel sòl no urbanitzable del municipi de Lleida, tret del seu límit est que està en continuïtat amb els sòls urbanitzables d'activitat del municipi veí de Els Alamús.

Atès que el sector és coincident amb els sòls actualment ocupats per l'activitat de tractament.

- **PPU A6 LA CREU DEL BATLLE**

La definició d'aquest sector pretén la compleció dels sòls productius consolidats al polígon industrial de la Creu del Batlle, integrant les edificacions industrials preexistents. La seva superfície és d'1 Ha i el seu índex d'edificabilitat brut és 0,65 m²st/m²s.

L'ordenació del POUM per aquest sòls és deutora d'un planejament urbanístic anterior, pla especial en sòl no urbanitzable, que va ordenar els sòls confrontants amb el PPU A6.

El resultat de la gestió d'aquell pla especial va ser la consolidació de la peça d'aparcament privat situada al nord de l'àmbit i que el POUM reconeix com a tal. Així mateix, el POUM delimita un polígon d'actuació urbanística en els sòls on s'atorgava l'aprofitament privat i que mai va ser consolidat.

En conseqüència, la delimitació del sector PPU A6 és coherent amb el caràcter i usos de l'entorn, reconeixent una realitat i activitat preexistent, i no resulta escaient l'ampliació dels usos industrials més enllà del sector previst, en tant en quant s'estarien incorporant sòls de cessió de planejaments anteriors que ja van comportar l'equidistribució de beneficis i càrregues.

L'ús general del sector serà l'industrial.

Situat a la plana a l'altra banda de la infraestructura ferroviària d'alta velocitat en contacte amb el Turó de Gardeny, aquests sòls limiten al nord i a l'est amb el sòl no urbanitzable, a l'oest amb un sòl urbà no consolidat, que completa els sòls productius consolidats del polígon industrial Creu del Batlle i al sud amb la N-II.

La previsió viària grafiada té caràcter normatiu com a sistema viari, si bé el Pla parcial.

- **PPU A7 INDUSTRIA CÀRNIA LL-11**

La definició d'aquest sector pretén la consolidació de la implantació industrial existent al tram de la LL-11 entre la C-138 i la LV-2003. La seva superfície és de 5,65 Ha i el seu índex d'edificabilitat brut es 0,50 m²st/m²s.

Situat de manera discontinua en relació al nucli, aquesta peça de sòl situada al tram de la LL-11 i la C-138 limita, al nord amb la infraestructura ferroviària de Barcelona a Lleida, al sud amb la LL-11 i a l'est i a l'oest amb el sòl urbanitzable no delimitat de caràcter tecnològic.

La cessió, que no urbanització, dels sòls del sistema general viari de connexió de la variant sud amb la A2, inclosos dins el seu àmbit, és obligatòria.

- **PPU A8 INDUSTRIA HIDROLOGY LLEIDA A-22**

La definició d'aquest sector pretén la consolidació de la implantació industrial existent al tram de l'A 22, confrontant amb el terme municipal d'Alpicat. La seva superfície és de 4,27 Ha i el seu índex d'edificabilitat brut es 0,32 m²st/m²s.

Situat de manera discontinua en relació al nucli, aquesta peça de sòl situada a tocar de l'A 22 limita, al nord el terme municipal d'Alpicat, al sud amb el lateral de l'A-22 i a l'est i a l'oest amb el sòl no urbanitzable.

L'ús general del sector serà l'industrial.

- **PPU A9 INDUSTRIA CABOS**

La definició d'aquest sector pretén la consolidació de la implantació industrial existent al tram a tocar del polígon de Torrefarrera, al seu límit sud, per sobre de l'A-2. La seva superfície és de 7,4 Ha i el seu índex d'edificabilitat brut es 0,30 m²st/m²s.

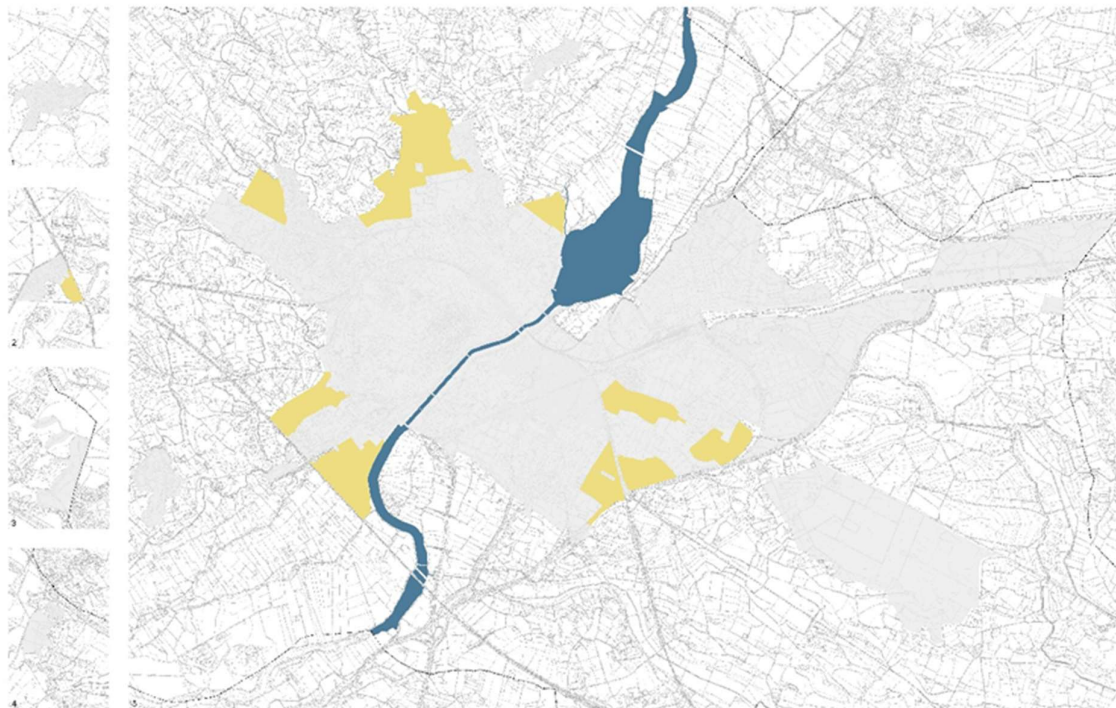
Situat de manera discontinua en relació al nucli, aquesta peça de sòl limita al nord amb el polígon de Torrefarrera, des del que té accés roda, al sud amb sòl no urbanitzable confrontant amb l'autovia A-2 i a l'est i a l'oest amb el sòl no urbanitzable.

L'ús general del sector serà l'industrial.

El sòl urbanitzable no delimitat

Correspon als sòls urbanitzables susceptibles d'un desenvolupament subjecte al grau de desenvolupament del sòl urbà i del sòl urbanitzable delimitat i, per tant, amb caràcter general es pot considerar que es desenvoluparà posteriorment, a més llarg termini.

Àmbits de desenvolupament principalment de caràcter residencial:

El POUM identifica els terrenys qualificats de sòl urbanitzable no delimitat, mitjançant els perímetres assenyalats als plànols d'ordenació en contacte amb el nucli urbà de Lleida, que majoritàriament corresponen als àmbits urbanitzables residencials ja previstos pel Pla general, en els àmbits següents:

- PPD 1 Límit nord amb el Turó de Gardeny
- PPD 2 Rufeà
- PPD 3 Bordeta sud, a l'oest del pas de l'AVE
- PPD 4 Bordeta sud, a l'est del pas de l'AVE
- PPD 5 A l'oest de Mangraners, al sud de la CN-240
- PPD 6 Quatre Pilans, Ciutat esportiva de Lleida
- PPD 7 Àrea nord-est de Pardinyes
- PPD 8 Àrea nord i oest de Balàfia
- PPD 9 Àrea nord i oest de Ciutat-Jardí i Vila Montcada

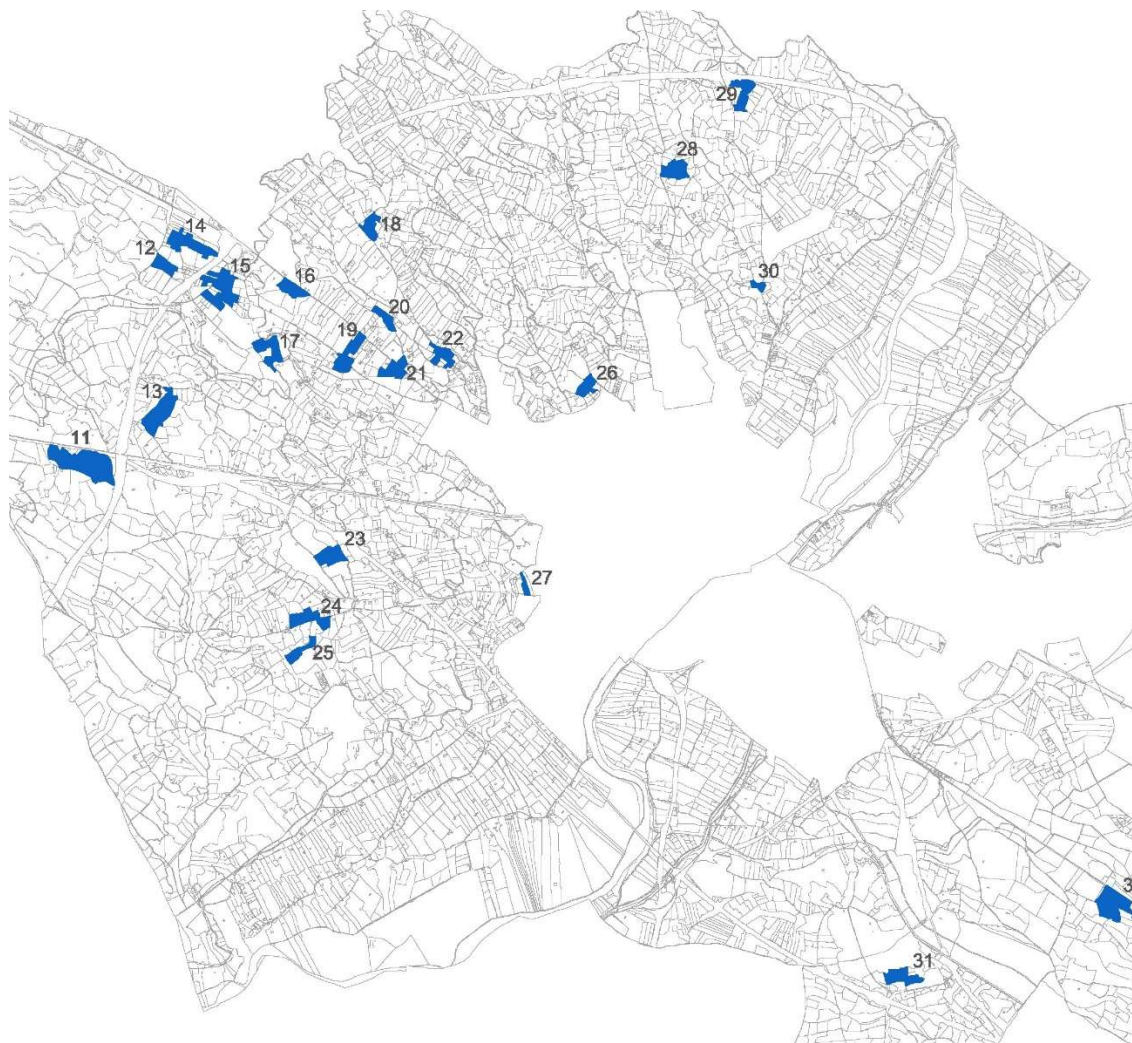
El POUM identifica els terrenys qualificats de sòl urbanitzable no delimitat en el nucli de Raimat, mitjançant els perímetres assenyalats als plànols d'ordenació en altres nuclis del municipi de Lleida, en els àmbits següents:

- PPD 10 La Valleta de Raimat

També un àmbit a Llívia, de compleció del nucli:

- PPD 11 Llívia

Àmbits residencials dispersos: Urbanitzacions amb dèficits:

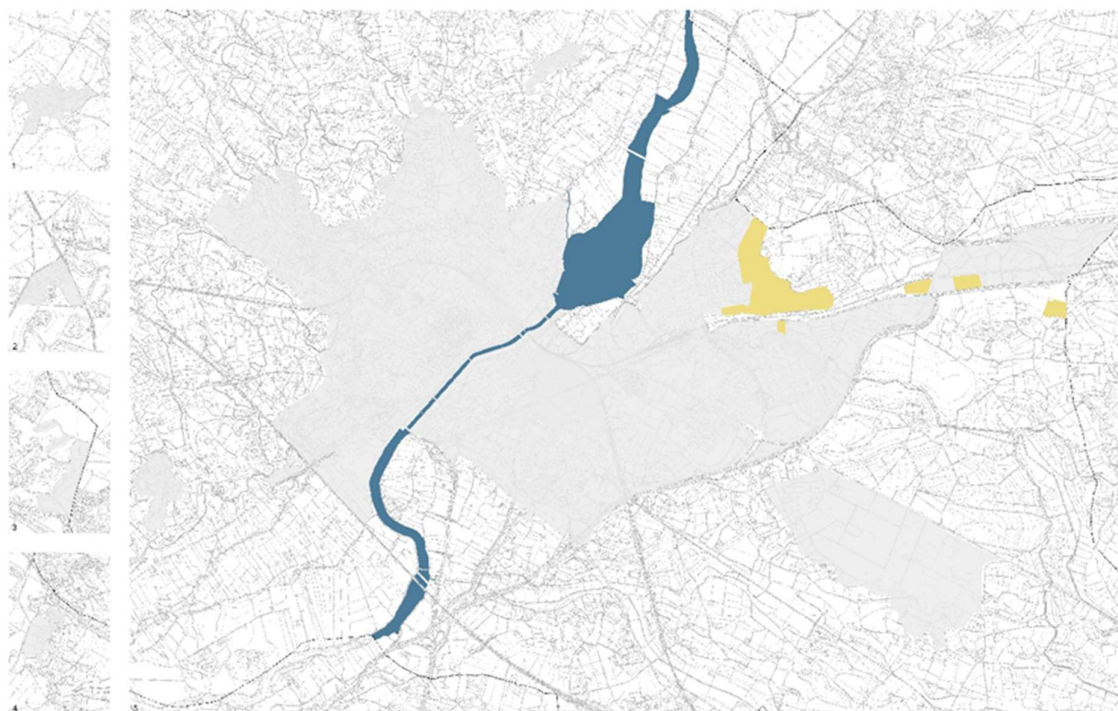

Les urbanitzacions amb dèficits corresponen a àmbits residencials dispersos en el sòl no urbanitzable on, històricament, s'han produït processos de parcel·lació dels terrenys i de concentració d'edificacions residencials, normalment de tipologia unifamiliar aïllada sobre parcel·la, destinades a la primera o segona residència.

El règim d'ús dels terrenys compresos en les urbanitzacions amb dèficits s'ajusta al règim del sòl urbanitzable no delimitat als efectes de regularitzar la seva situació urbanística i dotar-los d'accessos, de vialitat i de serveis amb les condicions necessàries per a la funció residencial que està consolidada en l'àmbit.

Es tracta de 22 àmbits, amb una superfície total de 111 Ha, 494 parcel·les i 424 habitatges.

Àmbits de desenvolupament d'activitat econòmica

El POUM identifica els terrenys classificats de sòl urbanitzable no delimitat d'ús no residencial en els àmbits següents:

- PPD 40 situat entre la LL 11 i la variant sud, com a ampliació del sector de Torre Solé
- PPD 41 Polígon Les Canals
- PPD 42, Sector especialitzat LL11 / A2.

La delimitació de sectors en terrenys classificats de sòl urbanitzable no delimitat s'efectua

mitjançant la formulació, tramitació i aprovació definitiva d'un Pla parcial urbanístic de delimitació i en compliment dels indicadors previstos per aquest POUM sobre l'oportunitat i la conveniència d'aprovar un Pla parcial urbanístic de delimitació.

Resum de les actuacions

El potencial del conjunt dels àmbits de sòl urbanitzable no delimitat de caràcter residencial correspon a una superfície de 476 Ha de sòl, que permeten edificar 1.653.907 m² de sostre, amb un total de 14.878 habitatges, dels quals al voltant de 7.900, com a mínim, són de protecció pública, a més d'aportar el sòl per a 744 allotjaments dotacionals públics.

Pel que fa als de caràcter industrial-logístic, correspon a una superfície de 145 Ha de sòl, que permeten edificar 725.000 m² de sostre.

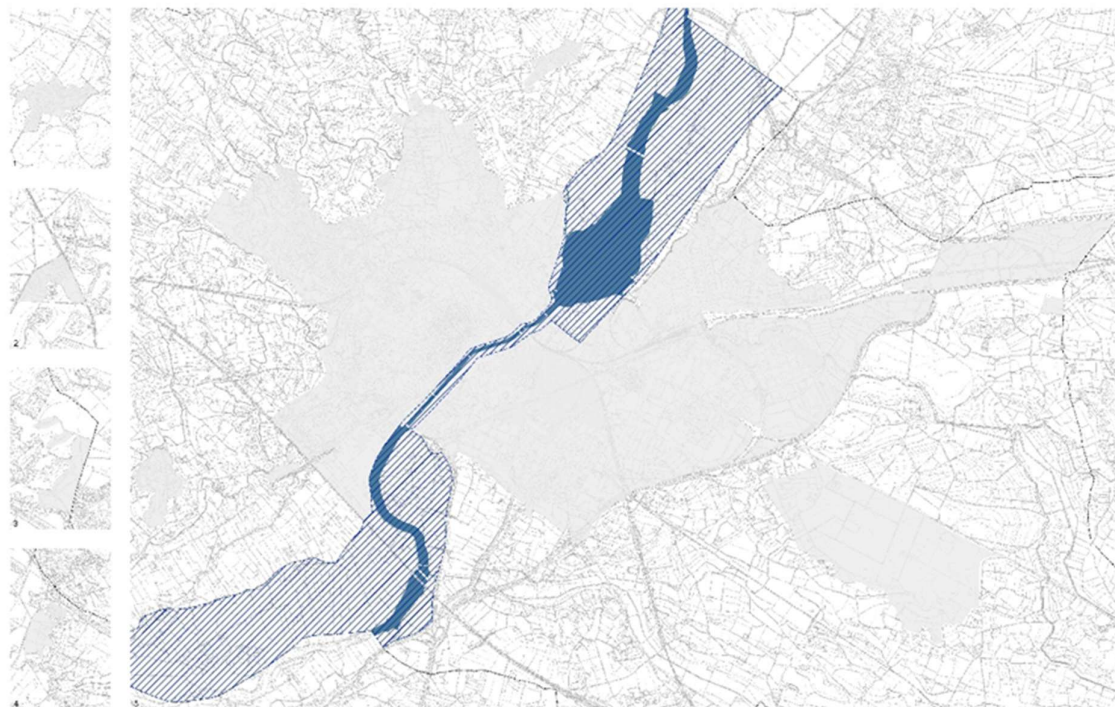
6.4.2 Els plans especials

EN SÒL URBÀ

El POUM delimitarà la revisió de l'ordenació de terrenys singulars en emplaçaments estratègics amb alt valor patrimonial, com és el turó de La Seu Vella, Castell de Gardeny i les Termes Romanes del carrer de Cardenal Remolins, que es caracteritzen per ser sòls qualificats majoritàriament com a sistemes públics i on la distribució de beneficis i càrregues no és l'objectiu principal. El Pla d'ordenació urbanística municipal definirà un mínim de tres àmbits a desenvolupar mitjançant un pla especial urbanístic.

EN SÒL NO URBANITZABLE

- PEU Riu Segre

L'objectiu del Pla especial és l'establiment de les directius en l'espai agrari, de les condicions de restauració de les activitats temporals extractives, de l'ordenació ambiental i del manteniment de les edificacions existents.

Així mateix, la concreció de la jerarquia dels camins, al regulació dels usos i les actuacions, dels espais de protecció ambiental i dels possibles espais dedicats al lleure, vinculats al riu Segre.

No és objecte d'aquest Pla especial cap de les actuacions relacionades amb la defensa front el risc d'inundació.

6.5 QUADRE DE DADES

6.5.1 Quadres de dades de la proposta**CLASSIFICACIÓ DEL SÒL**

SÒL (Ha)	RESIDENCIAL			
	PGL 1995		POUM	
Sòl urbà consolidat (SUC)	1.140	68,70%	1.003	60,58%
Sòl urbà no consolidat (SNC)	134	8,05%	159	9,62%
Subtotal Sòl urbà	1.273	76,75%	1.163	70,20%
Sòl urbanitzable delimitat (SUD)	224	13,52%	168	10,16%
Sòl urbanitzable no delimitat (SND)	161	9,73%	325	19,63%
Subtotal Sòl urbanitzable	386	23,25%	493	29,80%
TOTAL	1.659	100,00%	1.656	100,00%

SÒL (Ha)	ACTIVITAT ECONÒMICA			
	PGL 1995		POUM	
Sòl urbà consolidat (SUC)	460	79,13%	510	47,77%
Sòl urbà no consolidat (SNC)	4	0,74%	337	31,56%
Subtotal Sòl urbà	464	79,87%	846	79,33%
Sòl urbanitzable delimitat (SUD)	82	14,10%	124	11,63%
Sòl urbanitzable no delimitat (SND)	35	6,03%	97	9,04%
Subtotal Sòl urbanitzable	117	20,13%	221	20,67%
TOTAL	581	100,00%	1.067	100,00%

SÒL (Ha)	ÀMBITS DE SISTEMES			
	PGL 1995		POUM	
Sòl urbà consolidat (SUC)	40	39,29%	88	57,12%
Sòl urbà no consolidat (SNC)	50	48,80%	0	0,00%
Subtotal Sòl urbà	91	88,09%	88	57,12%
Sòl urbanitzable delimitat (SUD)	0	0,00%	0	0,00%
Sòl urbanitzable no delimitat (SND)	12	11,91%	66	42,88%
Subtotal Sòl urbanitzable	12	11,91%	66	42,88%
TOTAL	103	100,00%	154	100,00%

SÒL (Ha)	TOTAL			
	PGL 1995		POUM	
Sòl urbà consolidat (SUC)	1.640	7,72%	1.601	7,54%
Sòl urbà no consolidat (SNC)	188	0,89%	496	2,32%
Subtotal Sòl urbà	1.828	8,60%	2.097	9,87%
Sòl urbanitzable delimitat (SUD)	306	1,44%	292	1,38%
Sòl urbanitzable no delimitat (SND)	209	0,98%	488	2,30%
Subtotal Sòl urbanitzable	515	2,42%	780	3,67%
Subtotal Sòl no urbanitzable	18.899	88,98%	18.365	86,46%
TOTAL	21.242	100,00%	21.242	100,00%

SOSTRE

SOSTRE (m²st)	RESIDENCIAL			
	PGL 1995		POUM	
Sòl urbà consolidat (SUC)	8.844.225	75,93%	9.534.081	74,22%
Sòl urbà no consolidat (SNC)	927.698	7,96%	1.061.024	8,26%
Subtotal Sòl urbà	9.771.923	83,89%	10.595.105	82,48%
Sòl urbanitzable delimitat (SUD)	1.376.928	11,82%	637.448	4,96%
Sòl urbanitzable no delimitat (SND)	499.557	4,29%	1.613.418	12,56%
Subtotal Sòl urbanitzable	1.876.485	16,11%	2.250.866	17,52%
Subtotal Sòl no urbanitzable	-	-	-	-
TOTAL	11.648.408	100,00%	12.845.971	100,00%

SOSTRE (m²st)	USOS COMPLEMENTARIS RESIDENCIAL			
	PGL 1995		POUM	
Sòl urbà consolidat (SUC)	1.529.112	82,39%	1.691.634	75,01%
Sòl urbà no consolidat (SNC)	109.226	5,89%	128.682	5,71%
Subtotal Sòl urbà	1.638.338	88,28%	1.820.317	80,72%
Sòl urbanitzable delimitat (SUD)	167.780	9,04%	166.626	7,39%
Sòl urbanitzable no delimitat (SND)	49.796	2,68%	268.289	11,90%
Subtotal Sòl urbanitzable	217.577	11,72%	434.915	19,28%
Subtotal Sòl no urbanitzable	-	-	-	-
TOTAL	1.855.914	100,00%	2.255.231	100,00%

SOSTRE (m²st)	ACTIVITAT ECONÒMICA			
	PGL 1995		POUM	
Sòl urbà consolidat (SUC)	2.501.044	82,77%	2.421.833	49,30%
Sòl urbà no consolidat (SNC)	73.046	2,42%	1.800.582	36,65%
Subtotal Sòl urbà	2.574.090	85,20%	4.222.415	85,95%
Sòl urbanitzable delimitat (SUD)	307.407	10,17%	513.618	10,45%
Sòl urbanitzable no delimitat (SND)	140.151	4,64%	176.817	3,60%
Subtotal Sòl urbanitzable	447.558	14,80%	690.435	14,05%
Subtotal Sòl no urbanitzable	-	-	-	-
TOTAL	3.021.648	100,00%	4.912.850	100,00%

RESUM SOSTRE (m²st)	TOTAL			
	PGL 1995		POUM	
Sòl urbà consolidat (SUC)	12.874.381	77,90%	13.647.549	68,19%
Sòl urbà no consolidat (SNC)	1.109.970	6,72%	2.990.288	14,94%
Subtotal Sòl urbà	13.984.351	84,62%	16.637.837	83,13%
Sòl urbanitzable delimitat (SUD)	1.852.116	11,21%	1.317.691	6,58%
Sòl urbanitzable no delimitat (SND)	689.504	4,17%	2.058.524	10,29%
Subtotal Sòl urbanitzable	2.541.620	15,38%	3.376.215	16,87%
Subtotal Sòl no urbanitzable	-	-	-	-
TOTAL	16.525.971	100,00%	20.014.052	100,00%

HABITATGES

HABITATGES (unitats)	RESIDENCIAL			
	PGL 1995		POUM	
Sòl urbà consolidat (SUC)	90.475	77,83%	100.755	74,11%
Sòl urbà no consolidat (SNC)	8.818	7,60%	11.462	8,43%
Subtotal Sòl urbà	99.293	85,42%	112.217	82,53%
Sòl urbanitzable delimitat (SUD)	13.331	11,47%	9.229	6,79%
Sòl urbanitzable no delimitat (SND)	3.622	3,12%	14.512	10,67%
Subtotal Sòl urbanitzable	16.953	14,58%	23.741	17,47%
Subtotal Sòl no urbanitzable	-	-	-	-
TOTAL	116.246	100,00%	135.958	100,00%

6.5.2 Estàndards de dotacions**SISTEMA DE ZONES VERDES. Sistema general i Sistema local incloses en SUC i en PAUs.**

GENERALS (m²)		COMPUTEN		TOTALS	
Parcs territorials	SV1	1.835.750,23	54,72%	1.835.750,23	48,52%
Parcs urbans	SV2	1.307.096,50	38,96%	1.731.641,74	45,77%
Verds urbans	SV3	106.115,28	3,16%	107.294,47	2,85%
Places	SV4	0,00	0,00%	0,00	0,00%
Verds esportius	SV5	105.929,22	3,16%	108.489,59	2,87%
TOTAL		3.354.891,23	100,00%	3.783.176,03	100,01%

LOCALS (m²)		COMPUTEN		TOTALS	
Parcs territorials	SV1	0,00	0,00%	0,00	0,00%
Parcs urbans	SV2	0,00	0,00%	0,00	0,00%
Verds urbans	SV3	978.238,76	85,48%	1.173.295,12	87,36%
Places	SV4	166.150,72	14,52%	169.822,03	12,64%
Verds esportius	SV5	0,00	0,00%	0,00	0,00%
TOTAL		1.144.389,48	100,00%	1.343.117,15	100,00%

TOTALS (m²)		COMPUTEN		TOTALS	
Parcs territorials	SV1	1.835.750,23	40,80%	1.835.750,23	35,81%
Parcs urbans	SV2	1.307.096,50	29,05%	1.731.641,74	33,78%
Verds urbans	SV3	1.084.354,04	24,10%	1.280.589,59	24,98%
Places	SV4	166.150,72	3,69%	169.822,03	3,31%
Verds esportius	SV5	105.929,22	2,36%	108.489,59	2,12%
TOTAL		4.499.280,72	100,00%	5.126.293,18	100,00%

En el desenvolupament del POUM, considerant la hipòtesis de l'escenari Alt de l'estudi demogràfic, 185.792 habitants, cal preveure la consolidació dels àmbits següents:

- Ocupar el 100% del sòl urbà consolidat
- Desenvolupar el 66% dels sòls urbans no consolidats
- Desenvolupar el 66% del sòl urbanitzable delimitat residencial
- Desenvolupar el 100% del sòl urbanitzable delimitat d'activitat econòmica.

Assolit aquest grau de desenvolupament, l'estàndard de sistema d'espais lliures de zones verdes seria de **25,37m²** de sòl per cada habitant.

Com a valor de referència cal assenyalar que l'estàndard establert per l'Organització Mundial de la Salut, OMS, a les zones urbanes interiors és de **10 m2** de sòl per cada habitant.

Estàndard de zones verdes en la hipòtesis del desenvolupament previst d'acord amb l'escenari Alt

	SÒL (m²)	COMPUTEN		TOTALS	
Sòl urbà consolidat (SUC)	100%	2.113.697,87	46,39%	2.503.686,62	49,63%
Sòl urbà no consolidat (SNC)	66%	358.681,81	7,87%	457.181,47	9,06%
Subtotal Sòl urbà		2.472.379,68	54,26%	2.960.868,09	58,69%
Sòl urbanitzable delimitat residencial (SUD)	66%	64.077,73	1,41%	64.077,73	1,27%
Sòl urbanitzable delimitat d'activitat econòmica (SUD)	100%	180.502,78	3,96%	180.502,78	3,58%
Subtotal Sòl urbanitzable		244.580,51	5,37%	244.580,51	4,85%
Subtotal Sòl no urbanitzable (SNU)	100%	1.839.395,85	40,37%	1.839.395,85	36,46%
TOTAL		4.556.356,04	100,00%	5.044.844,45	100,00%
		25,37 m²sòl/habitant		28,09 m²sòl/habitant	

6.5.3 Sistema d'equipaments comunitaris

SISTEMA D'EQUIPAMENTS. Sistema general i Sistema local inclosos en SUC i en PAUs.

PÚBLICS (m²)		GENERALS		LOCALS		TOTALS	
Docent	SE1	329.447,59	31,03%	382.123,40	32,95%	711.570,99	32,03%
Sanitari-assistencial	SE2	105.164,20	9,91%	103.878,22	8,96%	209.042,42	9,41%
Administratiu-proveïments	SE3	199.346,17	18,78%	73.152,51	6,31%	272.498,68	12,27%
Cultural-social-religiós	SE4	86.232,72	8,12%	37.177,34	3,21%	123.410,06	5,56%
Esportiu	SE5	102.503,81	9,66%	184.821,29	15,94%	287.325,10	12,93%
Funerari-cementiri	SE6	91.121,21	8,58%	2.925,70	0,25%	94.046,91	4,22%
Ambiental i de lleure	SE7	100.977,60	9,51%	0,00	0,00%	100.977,60	4,55%
Transport	SE8	21.341,79	2,01%	41.773,13	3,60%	63.114,92	2,84%
Seguretat i defensa	SE9	25.443,63	2,40%	0,00	0,00%	25.443,63	1,15%
Allotjament dotacional	SE10	0,00	0,00%	9.097,56	0,78%	9.097,56	0,41%
Reserva sense ús assignat	SE0	0,00	0,00%	324.868,23	28,01%	324.868,23	14,62%
TOTAL		1.061.578,72	100,00%	1.159.817,38	100,01%	2.221.396,10	99,99%
PRIVATS (m²)						TOTALS	
Docent	SEp1					58.448,88	19,27%
Sanitari-assistencial	SEp2					48.550,81	16,01%
Administratiu-proveïments	SEp3					12.213,75	4,03%
Cultural-social-religiós	SEp4					75.955,05	25,04%
Esportiu	SEp5					89.727,62	29,59%
Funerari-cementiri	SEp6					10.244,27	3,38%
Ambiental i de lleure	SEp7					0,00	0,00%
Transport	SEp8					0,00	0,00%
Seguretat i defensa	SEp9					0,00	0,00%
Allotjament dotacional	SEp10					0,00	0,00%
Reserva sense ús assignat	SEp0					8.146,39	2,69%
TOTAL						303.286,77	100,02%

El document “Diagnosi i previsió de necessitats de sòl per equipaments”, integrant de la Memòria social del POUM de Lleida, indica que els valors assolits actualment, de manera global, es troben per sobre dels valors de referència. Tots els estudis i quadres justificatius en relació a la dotació d'equipaments es troben en el document referit.

Resumidament, el document conclou que la ciutat de Lleida disposa actualment d'una provisió global d'equipaments que permet assolir àmpliament els estàndards definits pel Pla Territorial General de Catalunya. Mentre l'estàndard general, segons la legislació vigent, requereix 5,75m² de sòl per habitant, per als municipis de més de 100.000 habitants; la ciutat de Lleida disposa de 9,9m² de sostre i 12,86m² de sòl per habitant.

Fins i tot, si considerem els equipaments actuals i recalculem els estàndards assumint el creixement demogràfic més gran previst per la projecció demogràfica a l'horitzó del pla, es continuen assolint la majoria dels estàndards (7,67m² de sostre per habitant).

En el desenvolupament del POUM, considerant la hipòtesis de l'escenari Alt de l'estudi demogràfic, 185.792 habitants, cal preveure la consolidació dels àmbits següents:

- Ocupar el 100% del sòl urbà consolidat
- Desenvolupar el 65% dels sòls urbans no consolidats
- Desenvolupar el 65% del sòl urbanitzable delimitat residencial
- Desenvolupar el 100% del sòl urbanitzable delimitat d'activitat econòmica.

Assolit aquest grau de desenvolupament, l'estàndard d'equipaments seria de **14,48m²** de sòl per cada habitant.

Estàndard d'equipaments en la hipòtesis del desenvolupament previst d'acord amb l'escenari Alt

SÒL (m ²)		PÚBLICS		PRIVATS		TOTALS	
Sòl urbà consolidat (SUC)	100%	1.959.116,16	81,99%	258.650,50	86,11%	2.217.766,66	82,41%
Sòl urbà no consolidat (SNC)	65%	56.289,84	2,36%	5.430,94	1,81%	62.850,25	2,34%
Subtotal Sòl urbà		2.015.406,00	84,34%	264.081,44	87,92%	2.280.616,90	84,75%
Sòl urbanitzable delimitat residencial (SUD)	65%	129.214,55	5,41%	0,00	0,00%	129.214,55	4,80%
Sòl urbanitzable delimitat d'activitat econòmica (SUE)	100%	69.215,75	2,90%	0,00	0,00%	69.215,75	2,57%
Subtotal Sòl urbanitzable		198.430,30	8,30%	0,00	0,00%	198.430,30	7,37%
Subtotal Sòl no urbanitzable (SNU)	100%	175.679,90	7,36%	36.280,97	12,08%	211.960,87	7,88%
TOTAL		2.389.516,20	100,00%	300.362,41	100,00%	2.691.008,07	100,00%
		12,86 m ² /sòl/habitant		1,62 m ² /sòl/habitant		14,48 m ² /sòl/habitant	

Amb tot, cal indicar que aquesta xifra, de 14,48 m²/habitant, no és directament comparable amb l'estàndard actual de 12,86 m² de sòl per habitant, ja que en la proposta d'ordenació del POUM s'han desqualificat, d'acord amb l'actual legislació urbanística, els equipaments en sòl no urbanitzable que avui no es podrien ubicar en aquest tipus de sòl.

Per efectuar una comparació real, cal considerar els 400.739,48 m² de sòl que mantenen la condició d'equipament comunitari, malgrat deixen d'estar qualificats de sistema.

Si es consideren aquests equipaments, actualment existents en sòl no urbanitzable, i els sumem al total de la hipòtesis de desenvolupament anterior, tenim un total de 3.091.747,55 m² de sòl destinat a equipament, que suposa un ràtio de **16,64 m²** de sòl per habitant en front dels 12,86 m² actuals.

D'altra banda, l'article 3 del decret 94/2010, de 20 de juliol, de desplegament de la Llei 16/2009, de 22 de juliol, dels centres de culte apunta que “La memòria dels plans d'ordenació urbanística municipal ha de contenir una avaluació i justificació de les necessitats quantitatives i de localització de sòl per a la implantació de centres de culte en el municipi. Per a la determinació de les necessitats municipals de sòl relatives a la implantació d'aquests centres, es prendran en consideració, a banda dels estudis específics que s'elaborin en la fase de preparació dels plans d'ordenació urbanística

municipal, els suggeriments o al·legacions que a tal efecte formulin les esglésies, les confessions i les comunitats religioses en el decurs del procés de participació ciutadana que es desenvolupi amb motiu de la formulació d'aquells plans i en el tràmit o tràmits d'informació pública regulats per la normativa urbanística en el marc del procediment d'aprovació del planejament general”.

La situació actual, i d'acord amb les dades cadastrals, assoleix la ràtio de 0,59 m² de sostre d'ús religiós general, el que representa 0,26 m² de superfície total construïda en planta baixa per habitant dedicat a centres de culte a la ciutat, que es la dada que es considera necessària utilitzar com a referència ja que els centres de culte especialment demanden disponibilitat d'espais en aquest tipus de planta.

Per tal de donar compliment a l'article 4 de la llei 16/2009, del 22 de juliol, dels centres de culte, i a l'art 3 i següents del Decret 94/2010, de 20 de juliol, de desplegament de l'esmentada llei, es projecta la necessitat de sostre en planta baixa i de sòl a partir de la premissa de, com a mínim, mantenir la ràtio actual de m² de superfície construïda total en planta baixa per habitant (0,26) en l'escenari més alt de creixement demogràfic.

A falta d'una ràtio o nivell de cobertura establerts per la normativa vigent, es decideix utilitzar la ràtio actual a la ciutat com a llindar mínim a assolir ja que amb aquesta ràtio no s'ha manifestat actualment una demanda de cap comunitat religiosa per falta d'espai disponible a la ciutat.

Per tal de calcular el sòl potencialment necessari, es parteix del creixement màxim de 41.053 habitants resultat de la diferència entre actuals 144.739 i els 185.792 previstos a l'escenari alt de creixement. Aplicant sobre aquest creixement màxim la ràtio de superfície construïda total en planta baixa i considerant una ocupació tipus de planta baixa del 80% de parcel·la, segons necessitats d'aquest tipus d'activitat, s'obté un sòl potencialment necessari en aquest escenari de 13.342,23 m² per a centres de culte.

El Pla reserva en sòl urbà consolidat 324.868,23 m² de sòl qualificat de sistema d'equipament comunitari sense ús assignat, clau SE0. I en la hipòtesis del desenvolupament previst d'acord amb l'escenari Alt (el 100% del SUC, el 65% del SNC, el 65% del SUD residencial i el 100% del SUD industrial) aquesta superfície es veurà augmentada en 198.430,30 m².

Això suposa un total de 523.298,53 m² de sòl qualificats d'equipament i actualment lliures d'edificació on s'admetrien els usos de caràcter religiós. Sòl que es considera suficient per cobrir les necessitats quantitatives i de localització de noves implantacions.

7. TRÀMIT I CONCLUSIONS

El present **Document Inicial Estratègic** constitueix el document de partida en el procediment d'avaluació ambiental. Aquest juntament amb l'avanç del pla, es sotmet a consultes, i motivarà la formulació del **Document d'Abast** per part de l'administració ambiental, en aquest cas, el Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica.

Un cop formulat el Document d'abast, es formularà el POUM, ja amb tot el seu contingut, per a la seva **aprovació inicial**, portant a terme, en conseqüència, l'**Estudi Ambiental Estratègic**.

Aquests documents conjuntament, i un cop aprovats inicialment per part de l'Ajuntament de Lleida, es posaran a exposició pública per un període de 45 dies.

Amb les al·legacions de l'exposició pública, i dels informes sectorials que correspongui, es portarà a terme la redacció definitiva del POUM, incloent també un refós de l'Estudi Ambiental Estratègic. En el mateix moment es portarà a terme, conjuntament amb l'òrgan ambiental, la redacció del **Document Resum**, que inclourà un històric de l'avaluació ambiental del POUM, i com s'hi han inclòs les determinacions ambientals fruit d'aquest procés d'avaluació, que s'ha d'entendre part de la reflexió urbanística.

El tràmit ambiental, conclourà amb la **Declaració Ambiental Estratègica**, per part de l'Òrgan Ambiental.

Aquests documents finalment es sotmetran a **aprovació provisional**, per part de l'Ajuntament de Lleida, que els trametrà, per a la seva **aprovació definitiva**, a la Comissió Territorial d'Urbanisme de Lleida.

Firmado digitalmente
por 46117363V IGNASI
GRAU (R: B62789680)
Fecha: 2025.07.09
17:24:14 +02'00'

Ignasi Grau Roca | **enginyer agrònom** | igremap slp

Lleida, juliol de 2025